

அகஸ்தியர் 12000

என்னும் பெருநூல் காவியம்

பாகம் - 5

Acc.No: 44791

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

அகத்தியர் 12000

ஐந்தாம் பாகம்

பதிப்பாளியர்

ஆர்.சி.மீனாகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 256
முதல் பதிப்பு	: நவம்பர் 1994
இரண்டாம் பதிப்பு	: பிப்ரவரி 2000
மூன்றாம் பதிப்பு	: நவம்பர் 2012
நான்காம் பதிப்பு	: ஏப்ரல் 2018
ஐந்தாம் பதிப்பு	: ஜூன் 2020

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: அகத்தியர் 12000 பாகம் 5
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஜூன் 2020
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 256
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ. 100/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

முதல் பதிப்பின் பதிப்புரை

இந்த நூலைப் படிக்கும் பொழுது சுமார் நானூறு ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் பாடப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்றே தோன்றுகிறது. சித்தர்களின் நூல்களைப் படிப்பவர்கள்- தவறான-இந்த முடிவுக்கு வருவதன் காரணம் அவற்றின் நடை, அமைப்பு முதலியவையே.

ஆனால் இந்த நூல் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய தமிழகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அப்பொழுது வாழ்ந்த ரிஷிகள், அவர்கள் இயற்றிய நூல்கள், அப்போது வாழ்ந்த மக்கள், கிடைத்த பொருட்கள் மூலிகைகளைப் பற்றியே கூறுகிறது. பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த ஒருவர்- அவர் எவ்வளவு கற்பனைத்திறன் படைத்தவரானாலும் இம் மாதிரிப் பாடமுடியாது.

இந்த நூலில் கிடைப்பன போன்ற விஷயங்கள் வேறெங்கும் கிடைக்க முடியாது. இது ஒரு தமிழ் கலைக்களஞ்சியம், இதை இழந்து விட்டால் அது தமிழகத்துக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

ஆனால் இன்னும் கூட இதன் பிற்பகுதி ஏழாயிரம் பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை.

சில சமயங்களில் இந்த ஐயாயிரத்துடன் நூல் முடிந்து விடுகிறதோ என்ற ஐயம் எழுகிறது. ஆனால் அகஸ்தியர் பெருமான் ஆறாவது காண்டத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறேன் ஏழாவது காண்டத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறேன் என்று வகைப்படுத்திக் கூறியிருக்கிறார். அதனால் அகஸ்தியர் 12000 இத்துடன் முடிந்துவிடவில்லை. இன்னும் உள்ளது என்பது உறுதியாகிறது.

இன்னும் கூடநம்புகிறோம். அகஸ்தியர் பெருமான் அருளால் மற்ற ஏழு காண்டங்களையும் விரைவில் வெளியிடுவோம்.

வணக்கம்

எஸ்.பி. இராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

IV

பொருளடக்கம்

காப்பு	1
பொன் மாற்றுயர்வு	2
அம்பாள் சமுத்திரச் சிறப்பு	4
சிவகிரி வளப்பம்	9
காமதேனு அமுர்தந்தருவது	12
சற்பராசன் மாத்திரை	17
கொங்கணர் மாற்றுயர்வு	19
கமலமுனியார் மாற்றுயர்வு	21
அசுவனிக்கு நடந்த சித்தர்புத்தத்தை அகஸ்தியர் புலஸ்தியருக் கோதல்	22
வடமேருகிரியில் சட்ட முனிநாதர் உபதேசம் பெற்றது	25
அசுவனியார் பாதங்கண்டது	26
பூநீர் முப்பூவிருக்குமிடம்	28
திண்டுக்கல், பூம்பாறை, சிவகங்கை ஸ்தலம், குருநாட்டு முப்புமாற்கம்	35
சோழநாடு, பாண்டிநாடு, தென்காசி, வடகாசி, திருப்புவனம்	43
திருநாமக்கல் ஸ்தலம், துவாராபுரிஸ்தலம் உப்புஸ்தானம், பாலநகரம்	47
அயோத்திநாடு உப்புவளம், சேரவளநாடு பூநீர்நாடு,	50
தூத்துக்குடி உப்புவளம், காளாஸ்திரி நாடு, கடப்பை நகர், நாமக்கல்	58
அஞ்சனக்கிரி புனலோரம் விந்துநாதம் விளைவு	59
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு ஞானோபதேசம்கூறல்	63
அனித்தியநிலை கூறல்	66
பதினெட்டு சித்தர்களின் மடாதிபதிகள் தொகுப்பு	69
நந்திபகவான் குருமுறைபாடு	70
போகமுனிவர் குருமுறைப்பாடு	71
புலிப்பாணி குருமுறைப்பாடு	72
தேரையர் குருமுறைப்பாடு	73
இராமதேவர் வர்க்க முறைபாடு	76
மச்சமுனியார் வர்க்கமுறைபாடு	77
புண்ணாக்கு யீசர் வர்க்கமுறைபாடு, கோரக்கர் வர்க்க முறைபாடு	78
சிவவாக்கியர் வர்க்கமுறைபாடு, ரோமரிடி வர்க்கமுறைபாடு	79
பிரமமுனி வர்க்க முறைபாடு, கடுவெளிச் சித்தர்வர்க்க முறைபாடு	80
தட்சணாமூர்த்தி வர்க்க முறைபாடு, இடைக்காடர் வர்க்க முறைபாடு	81
பாம்பாட்டி சித்தர் குருமுறைபாடு, கொங்கணன் வர்க்கமுறைபாடு	82
திருமூலவர்க்க முறைபாடு, சித்தர்கள் வாசஞ்செய்யு மலைகள்	83
அசுவனி ஓல்லிய நாலுயுக யாகமதை புலத்தியருக்கோதல்	85
சாபுநிவாரணை	86
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு சிவராஜயோகம் கூறல்	87
தீபவொளி	88
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு உலக அளவு கூறல்	89
சூரியான் சந்திராளிருப்பிடம்	90
பூமிநாற்றிசையளவு கூறல்	91

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு பொய்வாழ்க்கை கூறல்	93
பதினெண் சித்தர்கள் மனோன்மணி தரிசனைக்கு திரேதா	
யுகத்திலே அசுவனியாரை கேட்டுக்கொள்ளல்	96
கைலங்கிரியில் மனோன்மணியம்பாள் தரிசனம் காணல்	98
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு இழிகுலமாண்பர் இழிகுலப்	
பெரியோர் உவமை கூறல்	99
அகஸ்தியர் புலத்தியருக்கு சிவகங்கை தீர்த்த மகிமை கூறல்	100
அசுவனியார் ஈஸ்பரசித்துவைக் காண்பது	101
கலியுகத்தில் அசுவனியார் திருமூலர் இருபத்தேராவது	
பாட்டனாகிய ஈசரசித்துவைக் காணல்	104
ரேணுகையைக் கல்லாய் சமைத்தது	105
ரேணுகையை எழுப்புவது	106
அசுவனிதேவர் ஈசரசித்தினிடம் ஆசீர்மம் பெற்றது	107
புலஸ்தியருக்கு அகத்தியர் அசுவனியா ருபதேசத்தைக் கூற புலத்தியர்	
வருத்தல்முறைபாடு	108
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு பஞ்ச லட்சணக் காவியப் பெருமை கூறல்	109
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு திருவாலவாய் சொக்கநாதர் அசுவனியாரிடத்தில்	
உபதேசம் பெற்றதை கூறல்	112
சொக்கலிங்கம் அசுவனிதேவரைக் காணல்	"
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு பொதிகைமலை சார்பு கூறல்	114
டமரகர் சாபத்தை நீக்கும்படி அசுவனியை வேண்டல்	"
புலத்தியருக்கு அகத்தியர் மலைவளப்பங் கூறுவது	115
கிருட்டிணருக்கு உபதேச வரலாறு	"
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு நான்குயுகசித்தர் மகிமை கூறல்	117
திரேதாயுக சித்தர் பெருமை-தொகை	118
துவாபரயுகத்தில் தேர்ந்த சித்துகள்	119
கலியுகத்து தேறின சித்தர் மகுத்துவப் பெருமை	"
அசுவனியார் வைத்த குருசெந்தூரம் , குருதிராவகம்	120
குருசெந்தூர முறைபாடு	123
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு புசுண்டர்வழலை சூட்சம் கூறல்	129
காரத்தில் சரக்கு சேர்க்க	132
பற்ப அனுபானம்	134
வேதைமுகம்	135
சமாதிக்கேகல்	136
கற்பமுண்ணக் காந்தக் கிண்ணம்	138
காந்தக்கிண்ணசத்து சரக்கு விபரம்	140
கெந்தகக் கிண்ணம் கற்பமுண்ண	141
கற்பமுண்ண சூதக் கிண்ணம், லிங்கக் கட்டு	143
வங்கக் குளிகை	144
தாரை கற்பம்	146
வடகாசியுறித்தி வளங்கூறல்	150
முன்காசி மறைந்தது	153

VI

அஸ்திக்கு செய்யவேண்டிய கிரிகை	154
தன்வந்திரி அசுவனிக்கு கூறிய உபதேசத்தை புலத்தியருக்கு ஓதல்	155
அசுவனியார் மவுனநிலை கூறல், இரகசிய மருத்துவம், ஞானேந்திரியம்	156
தேக்ககட்டளை	159
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு கர்மேந்திரியம் கூறல்	161
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு தத்துவ விசாரணை சொல்லல்	164
அகஸ்தியர் புலஸ்தியருக்கு ஆத்மசோதனை காட்டல்	167
ஆத்மம் எண்ணுதல்	169
அகஸ்தியர் புலஸ்தியருக்கு கலியுகத்து சகல வளமுங்கூறல்	170
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு தென்பொதிகை சிறப்பலங்காரம் கூறல்	176
கொதிகை ஆசனபீடம்	179
கொதிகைமலை காயகற்பம்	182
தயிலத்தின் சரக்குவகை அறிய	186
பொதிகை இரகசியம்	188
பொதிகைமலை கற்பம்	191
பாரதப் பெருமை	194
இராமாயணப் பெருமை	199
திருவாலவாயின் பெருமை	201
பாண்டிநாட்டார் பெருமை கூறல், கள்ளழகர் வரலாறு	202
கள்ளழகர் திரவியமிருப்பிடம்- மானிடர் அறியாமை	203
குருமகாரிடி மீனாட்சிக்கு வரங்கொடுத்தது	205
சோழமகாராசன் ஸ்ரீரங்க திரவிய மகத்துவம்	206
நீலாஞ்சனகரி மகுத்துவம் அகராள்பெருமை	208
திரவிய தரிசனம்	210
பாகவதப்பெருமை	211
இதிகாசப்பெருமை	212
குதச் சுன்னம்	213
ரோமரிஷி கற்பம்	215
பூசைக்காக நவலோக செந்தூரம்	218
கலைமாறல்	221
மகாதிராவகம்	222
அகத்தியர் புலத்தியருக்கு பொய்ப்பகட்டாகிய சோதிட நுட்பங்கூறல்	226
சாத்திரம் பொய்யென்பதற்கு திருட்டாந்தம்	230
அகத்தியர் புலத்தியற்கு தேவரகசியம் கூறல்	231
புலத்தியருக்குப் பாதாள மைகூறல்	"
தென்பொதிகை கடுஞ்சாரை	239
கன்னியாகுமரி	240
நாலுக்குச் சாபநிவர்த்தி	243
இந்த பெருநூலுக்குச் சாபமில்லை அகஸ்தியருண்மை	245

”
கடவுள் துணை

மகா மகத்துவம் பெருந்திய
அகத்திய முனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பெருநூல் காலியம்
12000

ஐந்தாவது காண்டம்

காப்பு

ஆதிசிவ சத்தியிட முதலேகாப்பு
அண்டரண்டந் தான்புகழுங் கடவுள்காப்பு
பாதிமதி சடையணிந்த முடியோன்காப்பு
பாருலகில் சித்தியுறும் பாலன்காப்பு
சோதியெனு நந்தீசர் முதலேகாப்பு
சுடரொளியாஞ் சூட்சாதி சுமுகன்காப்பு
நீதியெனும் மாதேவி நிறையோன் காப்பு
நீடாழி வலகுபதி காப்புபாரே.

1

பாரப்பா புலஸ்தியனே பண்புள்ளானே
பாலகனே பகருகிறேன் பண்பாய்க் கேண்மோ
நேரேதான் பன்னீரா யிரந்தானாகும்
நெடியகலை தனையனைத்தும் நேர்மைகொண்டு
சீரேதான் பாடிவைத்தே னைந்தாங்காண்டம்
சிற்பரனே கருவிகர ணாதியந்தம்
தேரேகாண் பலப்பலவும் கண்டாராய்ந்து
தேற்றமுடன் பாடிவைத்தபெரு நூலாகி.

2

நூலான நூலிதுதான் ஐந்தாங்காண்டம்
 நுட்பமுடன் பாடியதோர் பலநூல்கண்டு
 காலான சாஸ்திரங்கள் வேதந்தானும்
 கருவான யிதிகாச புராணம்யாவும்
 பாலான பதினெண்பேர் நூல்கள்பார்த்து
 பாடிவைத்தே னெனதையர் கிருபையாலே
 சாலான சதுருகமாம் யுகாந்தம் கண்டு
 சாற்றினேன் பெருநூல் பன்னிரெண்டுதானே. 3

தானான பன்னீராயிரந் தானப்பா
 சாற்றினேன் யுகாந்தவரை கோடிசங்கம்
 கோனான வென்குருவா மசுவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரெந்தனுக்கு சொன்னநீதி
 தேனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலே
 தேற்றமுடன் பாடிவைத்த பெரு நூலாமே
 மானான தவகோடி ரிஷிகள்தம்பால்
 மானிலத்தில் பாடிவைத்த பெருநூலாமே. 4

பெருநூலாம் விரிநூலாங் குருநூலாகும்
 பேரான சிறுநூலாம் சின்மயந்தாம்
 தருநூலாம் தாரணியில் நாதர்தாமும்
 தகமையுடன் பாடிவைத்த சுருக்கம்யாவும்
 ஒருநூலா மூன்றுபன் னீராயிரந்தான்
 ஒருகோடி லட்சமுறை காப்புதானும்
 திருநூலாம் மூன்றுபன்னீ ராயிரத்தின்
 தீர்க்கமுடன் காண்டமது வஞ்சுதானே. 5

பொன் மாற்றுயர்வு

அஞ்சான தேதென்று மயங்கவேண்டாம்
 அருளான சரக்கதுவும் பஞ்சபூதம்
 பஞ்சான லிங்கமது வைப்பேதென்றால்
 பேரான சரக்கதுவு மைந்துமாகும்
 துஞ்சான பிறப்புவகை வைந்துக்குள்ளே
 துப்புரவாய் வகைபிரித்து கூர்வேனப்பா
 மிஞ்சவே யொவ்வொன்றாய் கூட்டிப்பார்த்தால்
 வித்தகனே வாதமுறை காணுவாரே. 6

மாணவே லிங்கமது களஞ்சிபத்து
 கருவாகத் தானெடுத்துக் கருதக்கேண்மோ
 தோணவே பிரண்டையது சார்பிழிந்து
 தோராமல் கருக்கதுவு நான்குசாமம்
 வேணவே குமரிச்சார் நான்குசாமம்
 வேகமுடன் தான்கொடுப்பாய் குமுதவானே
 மாணவே லிங்கமதை தானெடுத்து
 மாராம லரைக்கவகை செப்பக்கேளே.

7

செப்பவே தானரைத்து பில்லைதட்டி
 செம்மையுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 ஒப்பமுடன் ஒட்டிலிட்டு சீலைசெய்து
 உத்தமனே கோழியென்ற புடந்தான் போடு
 மெய்ப்புடனே புடமதனை யாறிப்பாரு
 மேன்மையுள்ள செந்தூர மென்னசொல்வேன்
 தப்பிதங்கள் நேராது தருமவானே
 தன்மையுடன் தானெடுத்து தயவாய்ப்பாரே.

8

பாரப்பா புலஸ்தியனே பண்புள்ளானே
 பரிவான செந்தூரந் தனையெடுத்து
 நேரப்பா வாறுமாற் றாணிமேலே
 நெடிதான செந்தூரந் தனையெடுத்து
 கூறப்பா வுமிநீரை விட்டு வைத்து
 குருபரனே தகட்டின்மேல் பூசிப்பின்பு
 சேரப்பா காவியென்ற வுப்புங்கூட்டி
 செம்மலுடன் தான்பொதிந்து வைத்திடாயே.

9

வைத்துமே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 வளம்பெரிய மாற்றதுவு மென்னகூர்வேன்
 பொய்த்துமே போகாமல் புண்ணியபாலா
 பொங்கமுடன் தானெடுப்பாய் செந்தூரத்தை
 கைத்தவமாய் முன்போல புடத்தைப்போடு
 காவலனே காவிக்குட் டளிற்பொதிந்து
 சுத்தமுடன் புடமாறி யெடுத்துப் பாரு
 சுந்தரனே தங்கமென்ற சொல்லித் தானே.

10

தானான தங்கமது பிறவித்தங்கம்
 தண்மையுள்ள சிவயோகத் தங்கமாமே
 கோனான குருவருளா லெந்தன்நாதர்
 கொற்றவனா ரெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி
 தேனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலே
 தேற்றமுட னுந்தமக்கு ஓதலாச்சு
 பானான பரம்பொருளை யெந்தநாளும்
 பாலித்து துதித்துமிக வாழ்வீர்காணே.

11

அம்பாள் சமுத்திர சிறப்பு

காணவே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 கருவான புலஸ்தியனே கருவுள்ளானே
 பூணவே தென்பொதிகை மேற்கேயப்பா
 புகழான கன்னியா குமார்க்கப்பால்
 நீணவே தென்காசி மத்திபந்தான்
 நிஷ்களங்க மானதொரு நதிதானுண்டு
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி யங்கேசென்றால்
 அப்பனே சித்தர்பதம் பார்க்கலாமே.

12

பார்க்கவே நதியோரம் மண்டபந்தான்
 படிகமாம் பன்னகச் சாலையுண்டு
 தீர்க்கமுடன் சாலைக்கி யெதிர்முன்னாக
 திட்டென்ற வாசலது தோன்றலாகும்
 ஆர்க்கவே வாசல்வழி முகவிற்சென்றால்
 அப்பனே தாளானையும் பூட்டுந்தோன்றும்
 மூர்க்கமது தானகற்றி சாந்தமாகி
 முனிவர்களாம் நாதர்தமை வணங்குவீரே.

13

வணங்கியே தென்பொதிகை தன்னில்வாமும்
 வளம்பெரிய நாதாக்கள் ரிஷியார் தம்மை
 இணங்கியே யவர்பதத்தில் நின்றுபோற்றி
 யெழிலான வஞ்சலிகள் மிகவேசெய்து
 மணங்கமமுந் தேவரிஷி நாதர்தம்மை
 மதிப்புடனே யவர்பாதந் தொட்டுநின்று
 கணங்கமது நேராது துய்யபாலா
 சுந்தானோ மார்பாநம்மோடல் நடந்துகொள்ளே.

14

கொள்ளவே புலஸ்தியவே மச்சகேந்திரா
 குருவான யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 விள்ளவே மனதுவந்து யெந்தமக்கு
 விருப்பமுடன் தானுரைத்த வுபதேசங்கள்
 வுள்ளபடி யாமுமக்கு வுரைத்தேன் பாரீர்
 ஓகோகோ நாதாக்க ளுரைக்க மாட்டார்
 கள்ளமில்லா காவலனே கருதக் கேண்மோ
 கண்மணியே யவர்மனம்போல் நடந்துகொள்ளே. 15

நடந்து கொண்டால் தேவரிடி முதலோர்தாமும்
 நயப்புடனே யுந்தமக்கு யிதவுகொண்டு
 திடமான வுபதேசங் கூறுவார்பார்
 திருக்கயிலை தேவரிடி சித்துதாமும்
 அடலான பதினெண்பேர் நாற்பத்தெண்பேர்
 அன்புடைய நவகோடி ரிஷிகள்தாமும்
 சடமதுவு மழியாமல் நெடுங்காலந்தான்
 சட்டமுடன் யிருப்பதற்கு வரங்கொள்வாரே. 16

வரமான தென்பொதிகை சார்புதன்னில்
 வளமுடைய வம்பாளின் சக்கரந்தான்
 கரகமெனும் பொதிகைமலை மத்தியந்தான்
 கணேசனவர் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலமொன்றுண்டு
 சரமான படியொன்று சோடசந்தான்
 சாங்கமுடன் படிமீதில் சென்றபோது
 விரமுடைய ரிஷிபாலர் முனிவர்தாமும்
 விருத்தர்களுங் கூர்வதற்கு நாவொண்ணாதே. 17

ஒண்ணாது முதற்பதியில் கெவனசித்து
 ஓகோகோ தாமிருப்பார் தவங்கள்பூண்டு
 கண்ணான ரெண்டாங்கால் படியிலப்பா
 காத்திருப்பார் கருவூரார் சித்துதாமும்
 திண்ணமுடன் மூன்றாங்கால் படியில்தானும்
 தீர்க்கமுள்ள பாம்பாட்டி ரிடியார்தாமும்
 நண்ணரிய ரிடியார நங்கிருப்பார்
 நாதாந்த மருபுபடி நவிகள்கேளே. 18

கேளப்பா புலத்தியனே கிருபையோனே
 கெவனமுடன் நானுரைப்பேன் பரிவுகொண்டு
 தேளப்பா கொட்டியதோர் பான்மைபோலே
 தேற்றமுடன் தானிருப்பார் நாலாங்காலில்
 வாளப்பா வால்மீக முனிவர்தாமும்
 நாதாந்த வால்மீக ரங்கிருப்பார்
 கோளப்பா நேராமல் குருவுதாமும்
 கொற்றவனார் தவநிலையி லிருப்பார்தானே. 19

தானான வைந்தாங்கால் படியில்தானும்
 தண்மையுடன் வசிஷ்டமா முனிவர்தாமும்
 மானான மயேஸ்பரனா ரருளினாலே
 மகதேவர் புண்ணியத்தால் காணலாமே.
 தேனான வாறாங்கால் படியிலப்பா
 தெளிவான தேரைய ரென்னுஞ்சித்து
 பானான படியிலப்பா சதாநித்தந்தான்
 பாருலகில் தவநிலையி லிருப்பார்பாரே. 20

பாரேதான் புலஸ்தியனே பண்புள்ளானே
 பகருகிறேன் ஏழாங்கால் படியிலப்பா
 நேரேதான் சிவராஜ யோகியப்பா
 நெடிதான சிவவாக்கிய ரென்றசித்து
 சீரேதான் தவயோக நிலையில்நின்று
 தீர்க்கமுடன் தலைகீழாய் தவங்கொள்வார்தான்
 கூரேதான் அவருடைய வதீதமெத்த
 கூறுகிறேன் யின்னமொரு கூர்மைபாரே. 21

கூர்மையா மின்னமொரு வதீதங்கேண்மோ
 குருபரனே யெட்டாங்கால் படியில்தானும்
 நேர்மையாம் புகண்டமகா ரிடியார்தாமும்
 நேர்மையுட நெடுங்கால மிருந்தசித்து
 தீர்மையாம் வரைகோடி காலமப்பா
 தீர்க்கமுடன் நெடுந்தவசு கண்டசித்து
 ஆர்மையாய் யவர்பதத்தா லுந்தமக்கு
 ஞரியதவர் சினை பாதற்கு நாவொண்ணாடு. 22

ஒண்ணாது புலஸ்தியனே புண்ணியபூபா
 உத்தமனே நவகோடியாங் காலந்தானப்பா
 மண்ணான சமுகமது வாண்டராஜன்
 மனுச்சக்ர வர்த்தியென் றறியார்தாமும்
 நண்ணரிய யோகநிலை கடந்தசித்து
 நாதாந்த வருள்பதத்தை யறிந்தஞானி
 எண்ணரிய நற்பொருளை யறிந்தயோகி
 எழிலான பரமபதத்தை யிணங்குவீரே. 23

இணங்கவே பத்தாங்கால் படியில்தானும்
 யெழிலான தன்வந்திரி பகவான்தானும்
 சுணங்கமது நேராமல் சுந்தராகேள்
 சுகுணமுடன் வீற்றிருப்பார் ராஜயோகி
 மணங்கமமும் சித்துமுனி ரிடியார்தாமும்
 மார்க்கமுடன் தவநிலையில் யோகஞ்செய்து
 பிணம்போலே தானிருப்பார் புண்ணியமாண்பர்
 பூவுலகில் யவர்பாதங் காணலாமே. 24

பாதமா மின்னமொரு பான்மைகூர்வேன்
 பாலகனே புலஸ்தியனே பண்புள்ளானே
 நீதமுடன் பதினோராங் கால்தானப்பா
 நிஷ்களங்க மானதொரு கவுண்டசித்து
 தோதமுடன் பஞ்சாட்சரங் கரத்திலேந்தி
 தோராமல் சதாநித்தம் நலமேகொள்வார்
 நாதமுடன் ஜெயகண்டி யோசையோடு
 நாதாந்த சித்தொளிவுந் தலங்கொள்வாரே. 25

கொள்ளவே யின்னமொரு போக்குகூர்வேன்
 கொற்றவனே புலஸ்தியனே குணமுள்ளானே
 தெள்ளமிர்த மானதொரு தேர்வேந்தேகேள்
 தேற்றமுடன் பனிரெண்டாங் கால்தானப்பா
 உள்ளபடி யோகத்தில் மிகுந்தசித்து
 வுத்தமனார் சட்டமுனி யங்கிருந்தார்
 எள்ளளவும் பிசகாமல் வாசியோகம்
 ஓயாதினே சதாநித்தம் நடத்தினாரே. 26

நடத்தியே மும்முறையாங் கோடியாகம்
 நலமுடனே சிவயோக வாசிகொண்டு
 தடந்தனிலே வரைகோடி காலமப்பா
 தகமையுடன் காயாதி கற்பங்கொண்டு
 நடந்தனையே அழியாம லிருப்பதற்கும்
 சாங்கமுடன் சமாதிமுகங் கொள்வதற்கும்
 நடமுடனே பிரியனாய் வுபதேசங்கள்
 தீர்க்கமுடன் தானடத்தி யிருந்திட்டாரே.

27

இட்டதொரு பதிமூன்றாங் கால்தானப்பா
 யெழிலான வரரிஷியாஞ் சித்துவாகும்
 பட்டதொரு மூச்சடங்கி ரிஷியார்தாமும்
 பாரினிலே வெகுகூத்து வாடுஞ்சித்து
 தொட்டதொரு குறிபோலே வேடம்பூண்டு
 தொல்லுலகை தான்மறந்த துறந்தசித்து
 திட்டமுடன் கெவனமென்ற குளிகைதன்னை
 தீர்க்கமுடன் கரந்தனிலே யேந்துஞ்சித்தே.

28

சித்தான வரரிடியஞ் சித்தேயாகும்
 சீருலகை தான்மறந்த சித்தேயாகும்
 சித்தான பொதிகைமலை பதினாலாங்கால்
 சட்டமுள்ள தேவரிடி யுகியாகும்
 சத்தமுடன் சிவயோக மாலைபூண்டு
 சந்தரனார் தவநிலையில் மவுனங்கொண்டு
 நித்தமுமே ஒருகாலால் தவமேகொண்டு
 நிஷ்களங்க நிலைதனிலே நின்றிட்டாரே.

29

நின்றாரே பதினைந்தாங் கால்தானாகும்
 நீதியுள்ள கௌசிகமா முனிதானாகும்
 சென்றாரே பொதிகைமலை பதினைந்தாங்கால்
 செப்பரிய பதிபாசக் கலையுங்கொண்டு
 சென்றிடவே சிவயோக வாசிபூண்டு
 வெண்ணீறு கமண்டலமுங் கரத்திலேந்தி
 நன்றியுடன் சமாதிமுகங் கொள்வதற்கு
 நடமுடனே தானொருவன் செய்தார்தானே.

30

தானான சோடசமாம் பதினாறாங்கால்
 தகமையுடன் பீடமென்ற நிலையிற்சென்று
 கோனான குருவருளின் திருவருளினாலே
 கொற்றவனார் பதிபாசக் களையைநீங்கி
 தேனான சுடரொளியாந் தீபந்தன்னை
 தேற்றமுடன் சிக்கறுத்து யுகமனைத்தும்
 பானான பரம்பொருளை மனதிலுன்னி
 பாருலகில் நெடுங்கால மிருந்தசித்தே. 31

சிவகிரி வளப்பம்

சித்தான சித்துமுனி புலஸ்தியாகேள்
 சீருலகில் நாதாக்க எரிருக்கும் ஸ்தானம்
 வுத்தமரும் ஞானவரு முறையும் ஸ்தானம்
 மூதுலகில் நாதாந்த ரிடிகள் தேவர்
 சத்தியத்தை மறவாத சற்குணத்தோர்
 சாதுரிய நிஷ்டைதனை யடையும் வல்லோர்
 புத்தியுடன் வேதவழி கடந்தமாண்பர்
 பூவுலகை கட்டறுத்த ஞானியாமே. 32

ஆமேதான் புலஸ்தியனே அறிவுள்ளானே
 அம்பதிவாழ் சிவகிரியின் வளப்பங் கூர்வேன்
 நாமேதா னுரைத்தபடி எந்தனைய
 ரசவனியாந் தேவரவ ருரைத்தவாக்கு
 போமேதான் பூவுலகில் பொய்யாதையா
 பொங்கமுடன் சிவகிரியின் வளப்பங் கூர்வேன்
 வேமேதன் வெகுகோடி காலமப்பா
 வேழ்க்கமுடன் சிவகிரியில் இருந்தார் பாரே. 33

பாரப்பா புலஸ்தியனே பண்புள்ளானே
 பாருலகில் சிவகிரியில் மத்திபந்தான்
 நேரப்பா நடுமையம் மண்டபத்தில்
 நெடிதான லுஞ்சலென்ற பலகையுண்டு
 சீரப்பா பலகையென்ற தொட்டிலின்கீழ்
 சிற்பரனே கருவரைக் கல்லொன்றுண்டு
 கூரப்பா கல்லென்ற பலகைதன்னை
 குறிப்புடனே தாள் திறந்து கண்டிடாயே. 34

கண்டதொரு கிடாரமதை தாள்திறந்து
 காவலனே பார்க்கையிலே கருவுடையனும்
 விண்டதொரு பொருளெல்லா மதிலேதோயும்
 விட்டகுறை யிருந்ததினால் வுனக்கேவாய்க்கும்
 அண்டர்பிரான் தேவனருள் கிட்டாதார்க்கு
 அவனியிலே நிதியேது ஞானமேது
 தொண்டுமிக வறவாடி பணிதிகொள்வோர்
 தோராமல் தொல்லுலகை யாள்வார்காணே. 35

காணவே சமாதிமுகங் கொள்வேனென்றும்
 கருத்தெரிய யோகநிஷ்டை யடைவேனென்றும்
 பூணவே சமாதிநிஷ்டை புரிவேனென்றும்
 புகலரிய தீர்த்தவகை தருவேனென்றும்
 நீணவே புரங்கூறா தொளித்தேனென்றும்
 நீதிவழி கொள்ளலென்று நிசஞ்சொல்வாரும்
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி அன்புகூர்ந்து
 அன்புடனே சமதிவழி கூறுவாரே. 36

கூறுவார் தியானமென்ற ரூபமாகி
 குவலயத்தை தான்மறந்த சித்துமாகி
 தேறுவா ராசீர்மங் கொண்டசித்து
 தெளிவுடைய நாதாந்த வொளிவுபோலும்
 மாறுடைய ஞானவழி கடந்தோன்சித்து
 மானிலத்தை தான்மறந்த மதியுள்ளான்போல்
 வீறுடைய வதீதமென்ற வார்த்தையோடும்
 விண்ணுலகி லவதரித்த சித்தென்பாரே. 37

பாரேதான் சிவகிரியின் வளப்பமெத்த
 பாருலகில் நாதாக்கள் சொன்னதில்லை
 நீரேதா னறிந்தமட்டும் யானுரைப்பேன்
 நிஷ்களங்க மானசிவ கிரியிலப்பா
 தீரேதான் கிரேதாயி னுகத்தில்தானும்
 தீர்க்கமுள்ள தென்பொதிகை வடபாகத்தில்
 கூரேதா னாவடையார் கோயிலுண்டு
 அறிப்பான தீர்த்தமுடன் தடாகமுண்டே. 38

உண்டான தடாகமதி லாயக்காலாம்
 உத்தமனே நாதாக்க ளமைத்தீடம்
 துண்டான மலைச்சார்பு மேற்கேயப்பா
 தீர்க்கமுள்ள நாற்காலு மண்டபந்தான்
 கண்ட வருங் காணாதார் பெரியோர்தாமும்
 காசினியி லப்புறத்தே செல்வோரில்லை
 அண்ட முனி ராட்சதர்கள் முனிவர்தேவர்
 அப்பதியில் வந்திறங்கும் பொய்கைதாமே.

39

பொய்கையாந் தென்பொய்கை யடிவாரந்தான்
 பொங்கமுடன் சிவகிரியின் முடியேதோன்றும்
 அவகையாம் நதியுடனே கடையே தோன்றும்
 வாசவனார் தேவரிஷி வடிவமும்பொய்கை
 சைகையா மலைச்சாரல் குண்ணுமாகும்
 சுகோடி சூரியன்போல் பிரகாசந்தான்
 மைவிழியார் கொண்டாடும் பொய்கையப்பா
 மகாரிடிகள் வந்திறங்கும் பொய்கையாச்சே.

40

ஆச்சப்பா தென்கூடற் பதியென்பார்கள்
 அப்பனே திருவால வாய்தானாகும்
 மூச்சடங்கி சென்றதொரு சித்துயாவும்
 மூதுலகை தான்கடந்து முழிமறுத்து
 பாச்சலுடன் சிவாயநிலை தனிலமர்ந்து
 பாருலகில் பவக்கடலை விட்டகற்றி
 ஆச்சரிய மாகவல்லோ பதிகடந்து
 அம்பாளின் சமுத்திரத்தி லமர்ந்திட்டாரே.

41

இட்டாரே சிவகிரியின் வடபாகத்தில்
 யெழில்பெரிய நாதாக்கள் ரிடிகள்தேவர்
 பட்டமரம் போலாகி பதியிற்சென்று
 பாருலகை மறப்பதற்கு வெண்ணங்கொண்டு
 கட்டறுத்து பவக்கடலை விட்டொழித்து
 பாருலக வழக்கனைத்தும் வைத்தேவிட்டு
 சட்டமுடன் சிவகிரியின் நடுமையத்தில்
 பாங்குபா ன் சுகாநிஷிண கொண் டார்பாரே.

42

சிவகிரீ வதிசயம் கற்பகதரு வணக்கம்
 பாரேதான் சிவகிரியின் மகிமைதன்னை
 பகருகிறேன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று
 சீரேதான் காயாதி மூலிகொண்டு
 சின்மயத்தை மனதுவந்து வறுதிகொண்டு
 நேரேதான் சமதிநிலை பூணலாகி
 நெடுந்தவத்தி லிருக்குமந்த காலந்தன்னில்
 ஓரேதான் ரிடியாரின் வரத்தினாலே
 அருந்தவத்திற் குறுதியொன்று வருளினாரே. 43

காமதேனு அமுர்தந்தருவது
 அருளான புலத்தியனே யின்னங்கூர்வேன்
 அப்பனே அயிராவதந் தனிலிருந்து
 இருளான யிறுளகற்றித் துறைகடந்து
 யெழிலான சிவகிரியின் வடபாகத்தில்
 மருளகன்று தவநிலையி லிருக்குந்தேவர்
 மாசற்ற தேவரிடி முனிவோறுக்கு
 பொருளான காயாதி சுவாதிஷ்டானம்
 பொருந்திநின்ற தவத்தோர்க்கு வழர்தந்தானே. 44

தானான தவத்தோர்க்கு முன்னதாக
 தகமையுடன் னயிராவ தங்கடந்து
 கோளான யெனதைய ரசுவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனார் முன்னுரைத்த சாபத்தாலே
 தேனான மனோன்மணியை நோக்கிநின்று
 தெளிவுடனே சிவயோகஞ் செய்தபேர்க்கு
 பானான பரம்பொருளாம் ஞானப்பாலாம்
 பகர்ந்துதே காமதேனின் பாலுமாமே. 45

காமமுர்தத்தால் காயகற்பங்குகள்ளல்
 பாலனா பாலதுவு மேதென்றக்கால்
 பாலகனே சித்தொளிவு கொள்ளும்பாலாம்
 மேலான பாலதுவும் மோட்சப்பாலாம்
 மேதினியில் காமதேனின் பாலையாகும்
 நூலான நூல்களிலே கூறவில்லை
 நூட்பமுள்ள காமதேனின் பாலையல்லோ
 ஆலால முண்டதொரு கிருஷ்ணவண்ணன்
 அப்பனே யப்பாலை ஷண்முகிட்டானே. 46

உண்டதொரு கிருஷ்ணனுக்கு கலைக்கியானங்கள்
 வுடன்பலித்து யோகநிலை கொண்டாரல்லோ
 அண்டர்பிரான் வும்பிரான் தம்பிரானும்
 அருந்தவத்தில் காமதே னமுர்தங்கொண்டு
 கொண்டலெனுந் திருப்பாலின் கடலமர்ந்து
 கொண்டுசிவ ராமலிங்க பூசைக்கேகி
 தண்டுடனே சேதுபதி ஸ்தானஞ்செய்து
 தவநிலையில் சிலகால மிருந்தார்தானே.

47

தானான தவரிடிகள் முனிவர்தேவர்
 தகமையுடன் தவநிலையில் இருந்தாரல்லோ
 தோனான பரம்பொருளை காணவென்று
 தெளிவுடனே மூன்றிரண்டு பத்தில்தானும்
 பானான சமதிக்கி யேகலாகி
 பாருலகைத் தான்மறந்து பூமிக்கேகி
 மானான சமதிநிலை கொள்ளுமட்டும்
 மன்னவனே காமதேனின் பாலுமாமே.

48

பாலான பாலதுவும் வுண்டேயேகி
 பாலகனே பாருலகை மறந்துமேதான்
 மேலான மோட்சவழிக் கேகும்ட்டும்
 மேதினியி லாசையென்ற கர்மந்தன்னை
 காலான விதிகடந்து பதிகடந்து
 காவலனே கண்மணியே கசடறுத்து
 நூலான நுட்பமது பொருளறிந்து
 நுணுக்கமுடன் சமதிவழி யேகினாரே.

49

ஏகவே வரைகோடி யாகுமட்டும்
 எழிலான சமதிவழி பதியில்நின்று
 ஆகமங்க ளுரைத்தவண்ண காதைபோலே
 அருந்தவத்தை யுறுதிமனங் கொண்டேயேகி
 சாகமது நேராமல் சமதிபக்கல்
 தாரணியில் நெடுங்கால மிருப்பதற்கும்
 போகமெனும் ஞானமென்ற சாகரத்தை
 பொங்கமுடன் நெடுங்கால மர்ச்சிப்பாரே.

50

அர்ச்சித்து சிலகாலஞ் சமாதிகொண்டு
 அருணையுங் காணாமல் மறையுள்ளாகி
 கர்ச்சித்து சுவாசமதை யுள்ளடக்கி
 காவலனே சதாகால நிஷ்டைக்கேகி
 துர்ச்சனரை தூசகற்றி துவளைநீக்கி
 துப்புரவாய் தொல்லுலகை சிக்கறுத்து
 நெர்ச்சித்து நிராமயத்தை மனதிலுன்னி
 நிஷ்களங்க மகிமைதனை நிறுத்துவீரே. 51

நிறுத்தவென்றா லுந்தமக்கு சமாதிதானும்
 நீதிகலை தனைநிகர்த்து நிற்கவல்லோய்
 பொறுத்தலுமே சமாதிமுகம் பொறுமலாகி
 பொங்கமுடன் பின்னுலகை காணயேகி
 அறுத்ததலை கொக்கரிக்கும் ஞானம்போலே
 அருள்மைந்தா தவயாக நிலையிற்சென்று
 சிறுத்தெபுலிக் குட்டிதனக் கமுர்தமீய்ந்து
 சிற்பரனே சதாகாலந் துதிக்கொள்வாரே. 52

துதிக்கொள்வார் சமாதிநிலை கொண்டேயேகி
 துப்புரவாய் மேதினியை காண்பதற்கு
 மதியுடனே மகதேவர் பாதம்நோக்கி
 மானிலத்தை காண்பதற்கு மதியுண்டாகி
 விதியான முறைப்படியே யோகஞ்சென்று
 விண்ணுலகை தான்மறந்து வினயங்கொண்டு
 கதிபெறவே மோட்சவழிக் கேகலாகி
 காசினியில் சமாதிமுகம் திரும்பிட்டாரே. 53

திரும்பியே புலஸ்தியனே மச்சகேந்திரா
 தீர்க்கமுள்ள சமாதிவழி விட்டேயேகி
 கரும்பினிய மதுரமது வண்டுகொண்டால்
 பாருலகில் சித்தேது வினோதமேது
 கரும்பினிய தொடைமாரா வித்துபாலா
 சுந்தரனே லோகமெலாம் இப்பதந்தான்
 அருந்தவத்தி லுற்பவித்த அன்புள்ளானே
 அப்பனே சமாதிமுக மேகுவாயே. 54

ஏகவே சித்தர்ப்பதி கண்டபோதே
 யெழிலுடனே யுந்தமக்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 ஆகமங்கள் தானுணர்ந்த அரியபாலா
 அன்புடனே யுந்தமக்கு சித்தரெல்லாம்
 போகமது கொள்வதற்கு ஞானப்பாலை
 பொங்கமுட னுந்தமக்கு சதாநித்தந்தான்
 தேகமது காயாதி கொள்வதற்கும்
 தேற்றமுடன் சதாகாலம் வழிசொல்வாரே.

55

வழியான வழியதுவு மேதென்றாக்கால்
 வளம்பெரிய நாதாக்க ளறிந்தகூத்து
 பழியான பாவமதை நீக்கியல்லோ
 பாருலகில் மோட்சவழி காண்பதற்கு
 சுழியான சுழிமாற்றி கும்பகத்தில்
 சுந்தரனே சுழித்தியிலே யமர்ந்துகொண்டு
 விழியான வழிபாடு தேவர்பாடு
 விற்பரனே யுந்தமக்கு ஒதுவாரே.

56

ஓதவே சன்மார்க்க நிலையில்நின்று
 உத்தமனே யுந்தமக்கு சதாநித்தந்தான்
 நீதமுடன் ஞானகலை யோதவென்று
 நிட்களங்க படிதனிலே விசுத்தி கொண்டு
 கீதமெனு மாயகலை சிக்கறுத்து
 கீர்த்தியுடன் சமாதிகுஞ் செல்வதற்கு
 போதமெனும் ஞானோப தேசந்தன்னை
 போதிப்பார் சதாகாலம் போதிப்பாரே.

57

போதிக்க சந்திரனார் கலையையாறி
 பொங்கமுடன் குரியனார் கலையமர்த்தி
 சாதிப்பார் ஞானமென்ற முப்பொழுதிட்சை
 சதாகாலங் கும்பித்து வருளெகொள்வார்
 ஆதித்தன் தாரகைபோல் லோகமெல்லாம்
 அப்பனே மனப்பகட்டு பகட்டலாகி
 நீதியுட னுந்தமக்கு சதாநித்தந்தான்
 நிகழ்ச்சியு ள் சதாநித்த மோதுவாரே.

58

ஒதுகையி லுன்மனதி லெல்லாஞ்சித்தி
 ஒகோகோ நாதாக்கள் மறைத்ததெல்லாம்
 சாதுரிய மாகநின்றா லெல்லாஞ்சித்தி
 தாரணியி லுந்தமக்கு சிவயோகந்தான்
 வாதுபுகழ் ஞானப்பா லுண்டாற்காயம்
 வளம்பெரிய நூலெல்லாம் பாடியேதான்
 சோதியாம் நூல்பன்னீ ராயிரந்தான்
 சுத்தமுடன் பாடிவைத்தா ருலகுள்ளோர்க்கே. 59

உள்ளான சாஸ்திரங்கள் யிதிகாசங்கள்
 வுத்தமனே வேதபுரா ணங்களோடும்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு கலைக்கியானம்
 தெளிவுடனே தாமுரைத்தார் கோடிசங்கம்
 வள்ளலுயர் சாஸ்திரங்கள் ஆயுள்வேதம்
 வளம்பெரிய நாதாக்கள் கூறாதெல்லாம்
 கள்ளநமன் வருவதற்கு முன்னதாக
 காகினியில் ஞானப்பா லூட்டுவாரே. 60

ஊட்டவென்றா லின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 ஒகோகோ நாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார்
 நாட்டமுடன் பலநூல்கள் கண்டாராய்ந்து
 நலமுடனே நாதாக்கள் தெளிவுபெற்று
 நாட்டிகமா யவரவர்கள் செய்தநூலை
 தகமையுடன் யிதிகாசங் கட்டறுத்து
 குட்டியதோர் முறைபாடு வழிபாடெல்லாம்
 சுந்தரனே சுருக்கமுதல் வழிகண்டோமே. 61

கொண்டதோர் பதினெண்பேர் நூல்கள்யாவும்
 கூர்மையுடன் தானறிந்து வுளவாராய்ந்து
 விண்டிடவே நவகோடி ரிஷிகள் தேவர்
 விதிப்படியே தாமுரைத்த நூல்கள்யாவும்
 பண்டான நாற்பத்தி யெட்டுபேர்கள்
 பாநலகில் பாடிவைத்த நூலனைத்தும்
 பாண்டியாய் பார்த்தறிந்து மிகத்தெளிந்து
 பாண்டியில் நாதாக்கள் பிழைக்கத்தொடர். 62

தானான சாஸ்திரங்க ளனந்தங்கோடி
 சட்டமுடன் பாடிவைத்தார் கோடிசங்கம்
 தேனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலும்
 தேஜோளியின் சின்மயத்தி னருளினாலும்
 கோனான யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனார் தாமுரைத்த நீதிபோலே
 மானான மகதேவர் கிருபையாலே
 மன்னவனே பாடிவைத்தார் நூல்கள்பாரே. 63

பாரேதான் நாதாக்கள் மறைத்துவைத்த
 பாருலகி லதிசயங்க ஞுள்ளதெல்லாம்
 நேரேதான் முன்னோர்கள் நூல்கள்பார்த்து
 நெடிதான மகிமையெல்லாம் கண்டுமல்லோ
 சேரேதான் சிறந்தபன்னீ ராயிரந்தான்
 செவ்வையுடன் பாடிவைத்தேன் குருநூலாக
 ஆரேதான் சொன்னார்க ளின்னுல் போலே
 அப்பனே குருநூலாய் மொழிந்திட்டேனே. 64

சற்பராசன் மாத்திரை .

இட்டமுடனே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 யெழிலான புலஸ்தியனே புண்ணியமாரா
 சட்டமுடன் கூறுகிறேன் சற்பராசன்
 சகலநூல் சித்தர்களுங் கூறவில்லை
 திட்டமுடன் பகருகிறேன் முறைபாடாக
 திருத்தமுடன் கைபாகஞ் செய்பாகந்தான்
 வட்டமணி போலாக மதியம்பூண்டு
 வளமுடனே பாடிவைத்த பெருநூலாமே. 65

நூலான நூலிதுதான் சற்பராசன்
 நுணுக்கமுடன் யானுரைப்பேன் னுகந்துகேண்மோ
 பாலான பாஷாணம் பலமொன்றாகும்
 பாலகனே வீரமது பலமொன்றாகும்
 பாலான பூரமது பலமொன்றாகும்
 சதுரான லிங்கமது பலமொன்றாகும்
 குலான குதமது பலமொன்றாகும்
 கூற, டனே கொளியது பலமொன்றாமே. 66

பலமான சிங்கியது தாளகந்தான்
 பாங்கான துரிசியது பலமொன்றாகும்
 சலமான பாற்றுகிசி பலமொன்றாகும்
 சாங்கமுடன் கெந்தியது பலமொன்றாகும்
 கலமான மதியுப்பு யிந்துப்போடும்
 கருவான வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
 மலமான தீமுருகல் பலமொன்றாகும்
 மகத்தான வளையலுப்பு பலமொன்றாமே. 67

ஒன்றான புலஸ்தியனே புண்ணியமாரா
 ஒகோகோ தாளகந்தான் பலமொன்றாகும்
 குன்றான தாரமது பலமொன்றாகும்
 குறிப்பான சிங்கியது பலமொன்றாகும்
 தென்றிசையில் வளருகின்ற சிலைதானப்பா
 சிற்பரனே வபினியது பலமொன்றாகும்
 வென்றிடவே பூனீறு பலமொன்றாகும்
 வீரான சாரமது பலமொன்றாமே. 68

பலமான சாரமது ஒன்றேயாகும்
 பாங்கான கரியுப்பு ஒன்றேயாகும்
 குலமான படிமது ஒன்றேயாகும்
 குருவான வாறுவகை ஜெயநீர்தன்னால்
 ஜலமான சரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
 சதுராக குழிக்கல்லில் தன்னிலிட்டு
 பிலமுடனே தானரைப்பாய் யெட்டுசாமம்
 பேரான மெழுக்குபோ லரைத்திடாயே. 69

வைத்ததொரு சரக்கனைத்து மெழுகதாகும்
 மன்னவனே தானரைத்து சிமிழில்வைத்து
 நைக்கவே மூன்று மண்டலந்தான்சென்று
 நாதாந்த மெழுகதனை தானெடுத்து
 பொய்த்துமே போகாமல் பதனம்பண்ணு
 பொங்கமுடன் தானெடுப்பாய் குன்றிவீதம்
 தைக்கவே மலைத்தேனில் கொண்டபோது
 தகமையுடன் ரோகமெலா மற்றுப்போமே. 70

போமேதான் மேகமென்ற யிருபதும்போம்
 பொலிவாக யீளைவகை பதினெட்டும்போம்
 நாமேதான் சொன்னதொரு குலைரோகம்
 நாட்டிலுள்ள மதிமேகம் பிரமேகந்தான்
 தாமேதான் பெரும்பாடு பாண்டுரோகம்
 தப்பாது நீங்கிவிடுந் தரணிமீதில்
 ஆமேதான் அரையாப்பு சில்விஷங்கள்
 அப்பனே யோடிவிடும் அறிந்துகொள்ளே. 71

கொள்ளவே புலஸ்தியனே குருவேகேண்மோ
 குருபரனே எனதையர் சொன்னநீதி
 எள்ளளவும் ரோகமது நேரிடாது
 யெழில்பெரிய நாதாக்க ஞுரைத்தவாக்கு
 தெள்ளமிர்த மானதொரு புனிதவானே
 தேசொளிவின் சின்மயத்தால் தெளிவுண்டாக
 வள்ளலுயர் பதாம்புயத்துக் கிடமுண்டாகி
 வான்கதியு மடைவதற்கு ஏதுவாமே. 72

கொங்கணர் மாற்றுயர்வு

ஏதுவா மின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 யெழிலான கொங்கணவ ருரைத்தநீதி
 சாதுவா மானிடர்களுக் குறுதியாக
 சார்பான மாற்கமது சாற்றக்கேளீர்
 வாதுபுரி மாணாக்கர் பிழைக்கவேண்டி
 மானிலத்தில் சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும்
 தீதகல கைமுறையாய் யாமுங்கண்டு
 திறமுடனே யோதிவைத்த முறையிதாமே. 73

முறையான முறைபாடு யேதென்றாக்கால்
 முயற்சியுள்ள லிங்கமது களஞ்சிபத்து
 குறையாமல் தானெடுத்து குணமுள்ளானே
 குருபரனே பிரண்டையது சாமம்பத்து
 நிறையுடனே சுறுக்கதுவும் வுண்டபின்பு
 நீதியுடன் யின்னுமது செய்யக்கேண்மோ
 நிறையகல புளியாரைச் சாற்றினாலே
 தீர்க்கமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்பத்தே. 74

பத்தான சாமமது வரைத்தபின்பு
 பாலகனே சோத்துப்பு சரியதாக
 வித்தான மேனியின்றன் சாற்றினாலே
 வீரமுடன் தானரைப்பா யாறுசாமம்
 சுத்தமுடன் தானரைப்பாய் மைபோலாக
 சுருபமென்ற பில்லையது லகுவாய்ச்செய்து
 சத்தமென்ற வோசையது கணியிட்டாக்கால்
 சதுரான பதமென்றே யறிந்துகொள்ளே. 75

கொள்ளவே புடமதுவும் கோழியாக
 கோவலனே தான்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 விள்ளவே புடமதுவும் பத்தேதீர்ந்தால்
 வித்தகனே செந்தூர மென்னகூர்வேன்
 உள்ளவே தானிருக்குங் கசிவுமாற்க
 முத்தமனே தானேகி காய்ச்சலுண்டாம்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு செந்தூரந்தான்
 தேற்றமுடன் கூறுவதற்கு நாவொண்ணாதே. 76

ஒண்ணாது செந்தூரந் தனையெடுத்து
 வுத்தமனே யாறுவகை செயநீர்தன்னால்
 வண்ணமுடன் குன்றிடைதான் யெடுப்பாய்மைந்தா
 மாசற்ற செயநீராம் தனிற்குழைத்து
 தண்ணமுட னாறுமாற் றாணிமேலே
 தகைமையுடன் செந்தூரந் தனைக்குழைத்து
 நண்ணமுடன் புடமதுவும் போட்டாயானால்
 நன்மையுள்ள மாற்றதுவும் தங்கமாமே. 77

தங்கமா மித்தங்கம் பசுமைத்தங்கம்
 தாயாபரனே சிவஞானத் தங்கமாகும்
 புங்கசித்தி கொண்டதொரு தங்கமாச்சு
 புகழான ஞானோபத் தங்கமாகும்
 சிங்கமுகங் கொண்டதொரு தங்கமாகும்
 சிற்பரனே சித்தர்முனி மெய்ச்சுந்தங்கம்
 துங்கமணித் தாயாரு முறையுந்தங்கம்
 துப்புரவாய் நாதாக்கள் தங்கமாச்சே. 78

கமலமுனியார் மாற்றுவர்வு

ஆச்சப்பா இன்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 அப்பனே கமலமுனி வேதைகோடி
 மூச்சடங்கி தானிருந்த சித்தரெல்லாம்
 மூதுலகில் தாமுரைத்தா ரனந்தம்வேதை
 வீச்சுடைய பிரிதிவாங் கல்லுப்பாகும்
 வீரான சேரதுதா னொன்றேயாகும்
 பாச்சலெனு மிந்துப்பு வொன்றேயாகும்
 பாங்கான மதியுப்பு வொன்றுகூட்டே. 79

கூட்டவே வளயலுப்பு வொன்றேயாகும்
 குறிப்பான சீனிவுப்பு வொன்றேயாகும்
 நீட்டமா மன்னமென்ற பேதிதானும்
 நிஷ்களங்க மானதொரு வீரந்தானும்
 தாட்டிகமாம் பூரமுடன் லிங்கந்தானும்
 தனியான காரமென்ற கெந்திதானும்
 வாட்டமுள்ள பூநீராஞ் சமனதாக
 வளமாக வரைப்பலமாஞ் சரியாய்ச்சேரே. 80

சேர்த்துமே கல்வமதி லிட்டுமைந்தா
 செம்மலுடன் குருசெயநீர் தன்னாலாட்டி
 ஆர்த்துமே நாற்சாம மாட்டிப்பின்பு
 அப்பனே சீசாவிற் றனிப்பொதித்து
 பூர்த்தியாய்ச் சீலையது வலுவாய்ச்செய்து
 பொங்கமுடன் பூப்புடத்தில் யிறக்குவாய்நீ
 கார்த்துமே தீயாறி யெடுத்தேபார்க்க
 கண்கொள்ளாத் தயிலமது கூறொண்ணாதே. 81

ஒண்ணாது தயிலமது குன்றியப்பா
 வுத்தமனே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 புண்ணான மேனியது கறுப்புண்டாகிப்
 புண்ணியனே வண்டுமுது கோடுபோலாம்
 தண்ணமுடன் றேகமது கற்றாணாகும்
 தாரணியில் காயாதி யிதுபோலுண்டோ
 வண்ணமுள்ள தயிலமதை பதனம்பண்ணு
 வளம்பெரிய சித்தர்முனி சொல்லார்கானே. 82

காணவே தயிலமது போக்குகூர்வேன்
 காவலனே புலஸ்தியனே கருவுள்ளானே
 மாணவே மதிதனையே தகடதாக்கி
 மன்னவனே தயிலமதை தடவிமைந்தா
 பூணவே பூங்காவில் தனிப்பொதிந்து
 புகழுடனே காதையென்ற புடந்தான்தீரு
 தோணவே தீயாறி யெடுத்துப்பாரு
 தோற்றமுள்ள செம்பொன்னாந் தங்கமாமே. 83

தங்கமாம் சுயத்தங்கம் பிறவித்தங்கம்
 தயாபரனே புலஸ்தியனே தயவுள்ளானே
 புங்கசித்தி யெட்டுரிய புண்ணியபாலா
 புற்புதமா மித்தங்க மார்தான்கண்டார்
 வங்கமதற் கசையாத தங்கமாச்சு
 வானுலகு தேவரிஷி சொன்னநீதி
 துங்கமுள்ள சித்தரது வைப்புமாற்கம்
 துரைராசர் நாதாக்கள் மறைப்பார்தானே. 84

தானான சாத்திரத்தின் கூர்மைகண்டு
 தகைமையுடன் பெரியோர்கள் மனதுவந்து
 தேனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலும்
 தேசொளிவின் சின்மயத்தின் பாராட்டினாலும்
 மானான மகதேவர் கடாட்சத்தாலும்
 மானிலத்தில் விதியிருந்தா லபிக்கும்பாரு
 கானான கடலேழும் சுத்தினாலும்
 கருமியென்ற மானிடர்க்கு கிட்டாதன்றே. 85

அசுவனிக்கு நடந்த சித்தர்யுத்தத்தை
 அகஸ்தியர் புலஸ்தியருக் கோதல்

அன்றான யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 அப்பனே புலஸ்தியனே புகழுள்ளானே
 குன்றான யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனார் தர்க்கமதை யெடுத்துரைப்பேன்
 சென்றுமே திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 திரள்கோடி கவர்கோடி யுகாந்தமாண்பர்
 வென்றிடவே யசுவனியார் தம்மிடத்தில்
 வீரான தர்க்கமதை செய்தார்தாமே. 86

தாமேதான் தர்க்கமது புரியும்போது
 தாக்கான சித்தொருவர் தானுமங்கே
 போமேதான் நந்திக்கு முதற்சீஷன்தான்
 பொங்கமுடன் யுகமுடிவைக் கூறும்போது
 வேமேதான் சத்தரிஷி சொன்னநூலை
 வெட்டவெளி தனிலிருந்து வாதுகூறி
 ஆமேதா னவனியெல்லாம் பிரளயத்தால்
 அப்பனே அழியுமெனச் சொல்லுவாரே. 87

சொல்லவே யின்னமொரு தர்க்கங்கூர்வேன்
 சொற்பெரிய பிரளயத்தி லதிசெயங்கள்
 வெல்லவே சமாதியிலே சாத்திரங்கள்
 வெட்டவெளி காடுமலை வனாந்திரங்கள்
 புல்லவே சதகோடி கோர்வைநூல்கள்
 பூவுலகில் தான்மிதந்து தாறுமாறாய்
 வல்லபுகழ் சித்தர்முனி ரிடிகள் தேவர்
 வளமான பக்கலிலே நின்றதாமே. 88

தாமான சாத்திரங்கள் கோடிநூல்கள்
 தாரணியில் சித்தர்முனி பாலிற்சென்று
 சாமானிய சமாதிதனில் வைத்தாரங்கே
 சட்டமுடன் நூலெல்லா மறைவாய்க் கொண்டார்
 பூமானு மசுவனியார் தேவர்தாமும்
 புகழுடனே வனேகரிடம் வாதுகூறி
 சீமானும் தட்சணா மூர்த்தியாற்கு
 சீலமுட னுபதேச மிக்கொண்டாரே. 89

கொண்டதொரு வசவனியார் தேவர்தாமும்
 கொடிமுகமாம் சபைதனிலே வாதுபேசி
 அண்டர்முனி தபோதனர்கள் ரிஷிகள் தேவர்
 அவரவர்கள் தங்களிட மிக்கவாது
 சண்டமா ருதம்போல் விருதுபேசி
 சாதித்தார் திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 தண்டமா மிகவாது புரிந்தபோது
 தாரணியில் சித்தரெல்லாம் வணங்கிட்டாரே. 90

வணங்கியே சாத்திரத்தைப் பொய்யென்றேதான்
 வகுத்ததுறை மொழியோடு வதந்திகூறி
 இணங்கியே பலவாராய் கற்பங்கொண்டு
 யெழிலான மர்மத்தைக் காட்டொண்ணாமல்
 சுணங்கமது நேராமல் துய்யபாலா
 துப்புரவாய் சமுதாய யிதவுகூறி
 மணங்கமமும் தபோதனர்முன் மறப்புக்காட்டி
 மன்னவனார் சாபமது மிகத்தந்தாரே. 91

தந்தாரே சாபநூல் மாந்திரந்தான்
 தாரணியில் வெளியிட்டார் ரிபுகளப்பா
 சுந்தரம்போல் சாபமில்லா நூலனைத்தும்
 சுருதிபொருள் வாக்கியங்கள் பெருமையோடு
 மந்திரமும் வாகடமும் பழையநூலும்
 வளம்பெறவே சாபமதுக் கெய்துறாமல்
 விந்தையுடன் றான்மறைத்தார் தேவர்தாமும்
 விட்டகுறை யிருந்தவற்கு லபிக்கும்பாரே. 92

பாரேதான் திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 பாலகனே வதிசயங்கள் கோடியுண்டு
 நேரேதான் சாத்திரத்தை வெளிவிடாமல்
 நேர்மையுடன் மறைத்துவைத்தால் ரிபுகள்நாதர்
 சேரேதா னவரவர்க்கு கிடைத்தநூலை
 செம்மலுடன் வரிசைபெற சீடருக்கு
 கூரேதான் யுபதேச வண்மைகூறி
 குறிப்புடனே சமாதியிலே கொண்டிட்டாரே. 93

இட்டதொரு வாதினங்கள் மிகவுண்டாக்கி
 யெழிலான சமாதிமுக பீடமாக்கி
 தொட்டகுறி போலாக யோகமார்க்கம்
 தொடுகுறிபோல் அட்டாங்க நிலையிற்பற்றி
 சட்டமுடன் போதநிலை யறிவாற் சென்று
 சாங்கமுடன் தீட்டைவிதிக் காளனாகி
 விட்டகுறை யிருந்ததொரு தன்மையாலும்
 வேதாந்தத் தாயினது பதங்கண்டாரே. 94

பதமான சாகரத்தில் பதிவுகொண்டு
 பரலோக சாமீப யுச்சயத்தை
 நிதமுடனே வனுதினமு முச்சரித்து
 நீடாழி வரையுமும் கடக்கநண்ணி
 மிதமுடனே சிவானந்த நிலையைப்பற்றி
 மிக்கநெடுங் காலமது தவமேகூறி
 சதகோடி யுகாந்தவரை கற்பங்கொண்டு
 சட்டமுடன் பதவிநிலை கண்டுகொள்ளே. 95

கொள்ளவே யிதிகாச பாக்கியங்கள்
 கொற்றவனே யவர்தமக்கு லபிக்குமப்பா
 தெள்ளமிர்த மானதொரு தபக்கியானங்கள்
 தேற்றமுடன் புண்ணியத்தா லபிக்கும்பாரு
 ள்ளபடி காயாதி வரையிலப்பா
 வுத்தமனே தேகமது கற்றாணாச்சு
 வள்ளலுயர் தேவரிடி முனிவர்தாமும்
 வண்மையுடன் தாமறிந்து நடப்பார்கானே. 96

வடமேருகிரியில் சட்டமுனிநாதர்
 உபதேசம் பெற்றது

காணவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 கருவான மகமேரு வடபாகத்தில்
 மாணவே துவாபர யுகத்திலப்பா
 மன்னவனே புலஸ்தியனே மகிமைகூர்வேன்
 வாணவே மகவனியார் தேவர்பாதம்
 வளம்பெரிய சட்டைமா முனிநாதர்தாமும்
 பூணவே யவரிடத்தில் லுபதேசங்கள்
 புங்கமுடன் தான்கொண்டார் அதீதந்தானே. 97

தானான அதீதங்க ளேதென்றாக்கால்
 தாரணியில் வரைகோடி நெடுங்காலந்தான்
 கோனான மண்டலத்தி லதிசயங்கள்
 கொற்றவனார் தாமறிய வினையங்கொண்டு
 பானான பரஞ்சுடரா மெந்தநாதர்
 பாதமது தான்காண மனதிலுன்னி
 தேனான குருபரனை தியானங்கொண்டு
 தேற்றமுடன் கிரிதனக்கு யேகினாரே. 98

ஏகவே சட்டமுனி நாதர்தாமும்
 யெழிலான மேருவுக்கு வடபாகத்தில்
 சாகமது நேராமல் துய்யபாலன்
 சற்குருவை யெந்நாளு மனதிலுன்னி
 போகமென்ற யோகநிலை தன்னைக்காண
 பொங்கமுடன் ஞானோப தேசங்கொள்ள
 பாகமுடன் பயனறிந்து பணிவுகொண்டு
 பதாம்புயத்தை நண்ணலொப்பாய் தாவினாரே. 99

தாவியே சட்டமுனி தேவர்தாமும்
 தாரணியில் நாதாக்க எதிசயத்தை
 மேவியே யுலகுபதி காணாதெல்லாம்
 மேன்மையுடன் காணுதற்கு மேவலாகி
 ஆவியுடன் பொருள்கருவி கரணாதியந்தம்
 அப்பனே யுள்ளடக்கி பதம்பணிந்து
 பாவியென்ற நாமமதை கட்டறுத்து
 பாருலகில் தனைமறந்து யெண்ணினாரே. 100

அகவனியார் பாதங்கண்டது

எண்ணியே யுலகுபதி யாசைதன்னை
 யெந்நாளுங் கபடமென்ற மனதைத்தானும்
 குண்ணியே சிக்கறுத்து பூட்டறுத்து
 குலையத்தை தான்மறந்த சித்துபோலாய்
 வண்ணமுடன் பவக்கடலை விட்டகற்றி
 வளம்பெறவே சதாநித்தம் பரிவுகொண்டு
 திண்ணமுடன் அகவனியார் தேவர்பாதம்
 தீர்க்கமுட னேகியல்லோ கண்டார்பாரே. 101

பாரேதா அகவனியார் பாதங்காண
 பரிவுடனே சட்டமுனி தன்னைக்கண்டு
 நேரேதா அகவனியார் தேவர்தாமும்
 நேர்மையுடன் சட்டரைக் கண்டபோதே
 கூரேதான் யாரென்று வினவிக்கேட்க
 கொற்றவனார் சட்டரும் வார்த்தைசொல்வார்
 ஆரேதான் யென்றுமே யெண்ணவேண்டாம்
 அப்பனே போகருட சீஷனென்றார். 102

என்னவே சட்டமுனி கூறலுற்றார்

யெழிலான வகவனியார் தேவர்தாமும்
சொன்னமொழி வகவனியார் வாக்கேதென்றால்

சொற்பெரிய வுபதேசம் கூறக்கேண்மோ
நன்னயமாய் போகரிட சீடரென்ன

நலமுடனே வகவனியார் மனதிறங்கி

பன்னவே ஞானோப தேசங்கூறி

பாலகனே யிதிகாச நிலைசொன்னாரே.

103

சென்னதொரு முறைபாடு யேதென்றாக்கால்

சொற்பெரிய வட்டமா சித்திதானும்

நன்னயமாந் திருமாது யார்த்தியோடும்

நலமான சரிகைகிரி யோகத்தோடும்

பன்னவே சமதிநிலை யொடுங்குமாற்கம்

பரிவான நிஷ்டைமுதல் வாசியோகம்

முன்னவர்கள் தாமுரைத்த மொழிபாடெல்லா

முத்தமனே கைமுறையா யோதினாரே.

104

ஓதவே காயாதி கற்பகாலம்

வுத்தமனே வரைகோடி யிருப்பதற்கும்

நீதமுடன் ஞானநிலை யறிவதற்கும்

நிட்களங்க மானதொரு யோகத்திற்கும்

பாதமது வஞ்சலியா ராசீர்கைக்கும்

பாங்கான பிராணயங் காணுகைக்கும்

தோதமுள்ள கும்பகத்தின் முறைபாடுக்கும்

தோராத வாடுசரங் காட்டினாரே.

105

காட்டினார் நாலுயுக சதுரகத்தின்

கருவான பிரளயங்கள் முடிவுகாலம்

நாட்டியதே! பிரணவத்தின் பொருள்யாவும்

நலமான சித்தர்களின் னடைந்தமாற்கம்

பூட்டியதோர் கிராணவங்கள் பிரளயங்கள்

புகழான வாசீர்மம் புவியின்மாற்கம்

தாட்டிகமாம் சித்தர்களின் சமதிமாற்கம்

சதுரான வுபதேசம் கூறிட்டாரே.

106

பூநீர் முப்பூவிருக்குமிடம்

சூறவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 கொற்றவனே நாதாக்க ளாருஞ்சொல்லார்
 மீறவே யெனதைய ரசுவனியாந்தேவர்
 மிக்கான ஸ்தலங்கண்டு வெனக்குரைத்தார்
 ஆறவே யடியேனும் போய்த்திரிந்து
 அப்பனே பார்த்தவிடம் யானுரைப்பேன்
 மாசறதே நேராமல் மன்னாகேளு
 மாற்கமுடன் பிரித்துரைப்பேன் புலத்தியானே. 107

ஆனேதான் புலஸ்தியனே மச்சகேந்திரா
 அன்பான கண்மணியே அழகுள்ளானே
 சோனகர்கள் காணாத இடங்களெல்லாம்
 சுந்தரனே யுந்தமக்கா யுரைப்பேனப்பா
 தேனேகேள் கடரொளியே சுந்தரமாரா
 தெகிட்டாத தெள்ளமுர்த தென்கோவேகேள்
 ஞானமெனும் கருவிலமே நளினவானே
 நண்பாக பாலகனே நவிலக்கேளே. 108

கேளப்பா மேருகிரி வடபாகத்தில்
 கெடியான ஸ்தலமொன்று சுனையொன்றுண்டு
 ஆளப்பா போகாத வனாந்திரந்தான்
 அப்பனே வெளிக்காடு வுட்காடுண்டு
 தேளப்பா விடகாலி யுரையும்நாடு
 தேவியென்ற மனோன்மணியா ளுரையும்நாடு
 குளப்பா முப்புரமும் சாகரங்கள்
 சுந்தரனே ஆள்போகா விடந்தானுண்டே. 109

உண்டான நாடதுவும் பூநீரப்பா
 வுத்தமனே சீனபதி யதற்கீடில்லை
 கண்டாலும் சித்தர்முனி ரிடிகள்தேவர்
 காட்டார்கள் மானிடராம் சாதுகட்கு
 புண்டரிக மானதொரு கிருஷ்ணபுபன்
 'புகழ்ந்துரைத்த நாடதுவும் பொன்னாடாகும்
 எண்டிசையுங் காணாத பூநீரப்பா
 என்மகனே யுந்தனுக்கா யுரைக்கலாச்சே. 110

ஆச்சப்பா மேருவுக்கு தென்பாகத்தில்
 அப்பனே குண்டுக்கல் வெள்ளைக்கல்லாம்
 பூச்சகர் பூபாலர் காணாநாடு
 புகழ்பெரிய காட்டகத்தின் நேர்மையென்ன
 பாச்சலெனும் நதியுண்டு குண்ணுமுண்டு
 பாலகனே புலத்தியனே பண்புள்ளானே
 மாச்சலென்ற புனலாறு வுதகமுண்டு
 மைந்தனே யவ்விடத்தில் மகிமைகாணே.

111

காணவே புல்லாறு கல்லாறுண்டு
 கருவான பூமிவள மேதுசொல்வேன்
 ஈணவே சிங்கமது வுரையும்நாடு
 யெழிலான காட்டானை தூங்கும்நாடு
 பாணமெனும் சகோரமர்மிம் மான்தானும்
 பாங்கான காட்டத்தில் வாசஞ்செய்யும்
 ஆணவங்கள் கொண்டதொரு முனிவர்தானும்
 அவ்வனத்தே யேகுதற்கு அளவொண்ணாதே.

112

ஒண்ணாது பாவைவளம் நீர்ச்சுண்ணாம்பாம்
 உத்தமனே சவுட்டுமண் யென்பார்யினர்
 கண்ணான பொன்மண்ணாம் பூநீரல்லோ
 காயென்பார் பூவென்பார் பிஞ்சோவென்பார்
 தண்ணான சேர்வளமோ சுண்ணாம்பென்பார்
 காசினியில் காணாமல் கெட்டார்கோடி
 சுண்ணமென்று மேல்மண்ணை வாரியல்லோ
 சுந்தரனே மானிமுதல் கட்டுவாரே.

113

கட்டுவார் பொன்மண்தான் பூநீரென்று
 காசினியில் கண்டறியார் கோடிமாண்பர்
 அட்டாங்கந் தெரியாமல் அலைந்துமுடர்
 அம்பலமாய் விட்டார்கள் முடர்தாமும்
 தொட்டகுறி போலாக நூல்கள்பாடி
 தோற்றமுட னுந்தன்கை கொடுத்திருக்க
 முட்டாளாய் போனதொரு வகைதானென்ன
 மூதுலகோர் காணாமாற் கேட்டார்தாமே.

114

தாமான தேசமது யின்னங்கூர்வேன்
 தண்மையுள்ள புலஸ்தியனே தார்வேந்தேகேள்
 சாமானிய மானதொரு தேசமல்ல
 சார்பான பொதிகைக்கு குணபாகத்தில்
 நாமேதான் சொன்னபடி பூநீர்மாற்கம்
 நவிலுகிறோம் புலத்தியனே புண்யபாலா
 போமேதான் குணபாகம் கிழக்கிலப்பா
 பொங்கமுடன் தடாகமுண்டு பொய்கையுண்டே. 115

உண்டேதான் நிட்களமாம் பொய்கைக்கப்பால்
 வுத்தமனே யோசனையாம் தூரமாகும்
 கண்டறியார் வெகு கோடி மாண்பரப்பா
 கைலங்கிரி யென்பார்கள் காணார்தாமும்
 தண்டகா ரணியமென்ற பொன்னாடாகும்
 தண்மையுள்ள ராட்சதர்கள் கூட்டத்தார்கள்
 விண்டிலர்கள் கருமான முள்ளதெல்லாம்
 விட்டகுறை யிருந்தாலே கிட்டுந்தானே. 116

தானான காடெல்லா மகிமைகேண்மோ
 தாக்கான சீனபதி மண்தானென்பார்
 கோனான யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனார் தாமுரைத்த சுண்ணக்காடாம்
 மானான பூமிவள மாகிலுந்தான்
 மன்னவனே கடாரமென்ற வைப்புமுண்டு
 பானான பரஞ்சுடருக் கொப்பேயாகும்
 பளிங்கான கிடாரவைப்பு யென்னலாமே. 117

என்னவே சோதனை கண்டறியும்போது
 யெழிலான கிடாரமதி லிருந்தமாற்கம்
 துன்னவே செம்பொன்னாம் சொர்ணவைப்பு
 துப்புரவாய் சங்கமது கோடிபொன்னாம்
 பன்னவே பதினெண்பேர் சித்தர்காண
 பாங்கான திரவியங்கள் கணக்கோயில்லை
 நன்னயமாய் தேவரிடி வைத்தவைப்பு
 நாமுனக்கு வுரைத்திட்டோ மன்புள்ளானே. 118

நண்பான மேருவுக்கு யடிவாரத்தில்
 நலமான வுதகமொன்று தடாகமொன்று
 கண்பான தடாகமதின் சுத்தியோரம்
 கருவான பூநீறு கற்கண்ணந்தான்
 திண்பான பூநீறு காரமெத்த
 தீர்க்கமுள்ள கம்பியது யென்னசொல்வேன்
 பண்பான பூமிவள மதற்கீடில்லை
 பாலகனே புலஸ்தியனே பரிவாய்க்கேளே. 119

கேளப்பா புலத்தியனே புண்ணியமாரா
 புகழான வின்னமொரு வதீதங்கேண்மோ
 நாளப்பா போகாமல் நளினவானே
 நாட்டிலுள்ள நாதாக்கள் காணாதேசம்
 தூளப்பா சூரியனாரி ருக்கும் நாடு
 சுந்தரனே கண்டமுனி ராட்சதர்க்கூட்டம்
 தேளப்பா பூமிவள மெல்லாமப்பா
 தேற்றமுடன் கற்பாதை சுண்ணமாமே. 120

சுண்ணமாம் பூண்டுமுதல் விளையாநாடு
 சுந்தரனே புலத்தியனே சுருணமாரா
 நண்ணலொப்பாய் தேசமெல்லாம் கல்நாடாகும்
 நாயகனே பாறைவைப் புதிலாம்புயமாகும்
 அண்ணலா ரெனதைய ரசுவனியாந் தேவர்
 அப்பனே யெந்தனுக்கு வுரைத்தவண்ணம்
 திண்ணமுடன் லோகமெலாந் தான்திரிந்து
 தீர்க்கமுடன் வுபதேசஞ் சொன்னவாரே. 121

திண்டுக்கல்

வாறான சித்தர்முனி ரிடிகள்யாரும்
 வளமுடனே கண்டறிந்த நாடேதென்றால்
 கூறான நாடதுவும் திண்டுக்கல்லாம்
 குருபரனார் காண்பித்த ஸ்தலமேயாகும்
 நீறான சுற்றமது யெடுக்கும்நாடு
 நீதியுள்ள சித்தர்முனி கண்டநாடு
 காறான அளர்பூமி யிதுவுமல்ல
 செங்கமலக் கண்ணானே தேர்ந்துபாரே. 122

பூம்பாறை

பார்க்கையிலே திண்டுக்கல் மேற்பாகத்தில்
 பதிவான நாடப்பா சித்தர்நாடு
 பூர்க்கமென்ற பூநீறு விளையும்நாடு
 புகழான பூம்பாறை யென்னலாகும்
 தீர்க்கமுடன் பூம்பாறை தன்னைச்சுத்தி
 திறமையுள்ள பயிர்வளமா மிகுந்தநாடு
 ஆர்க்கமென்ற கற்பாறை தன்னிலப்பா
 அப்பனே பூநீறு பூர்க்குந்தானே. 123

தானான பூநீறு வெண்மையப்பா
 தகமையுள்ள காரமது யென்னகூர்வேன்
 கோனான பாறையின் கீழ் பூனீரப்பா
 குருபரனே நடுமையம் மோராள்மட்டம்
 பானான கல்லுப்பு யிருக்கும்பாரு
 பாங்கான வதின்கீழே நீருப்பாகும்
 தேனான மனோன்மணியா ளருளிருந்தால்
 தேசொளிவின் சிவனாருப்பு வாய்க்கும்பாரே. 124

பாரப்பா பூம்பாறைக் கிழக்கேயப்பா
 பாலகனே சில்லென்ற காடொன்றுண்டு
 நேரப்பா காட்டகத்தில் சித்துநாதர்
 நெடிதான தவநிலையி லிருப்பாரப்பா
 தேரப்பா மணிகண்ட சித்துமாகும்
 தெளிவான தவநிலையி லிருக்குஞ்சித்து
 சாரப்பா மலையோரம் குண்ணுசார்பு
 சாங்கமுடன் குழியானைக் கல்லுமுண்டே. 125

உண்டான குழிக்கல்லாம் பள்ளமப்பா
 வுத்தமனே யானைபடுங் குழியுமாகும்
 அண்டாத குழிக்கல்லி லப்பாகேளு
 அப்பனே புலத்தியனே அன்புள்ளானே
 தண்டகா ரணியமதில் சித்துக்காடு
 தகமையுள்ள காட்டகத்தில் கன்னடியசித்து
 வண்டமிழை தானறிந்த சித்துவாகும்
 வளமான குருபீட சித்துமாமே. 126

ஆமேதான் சித்தர்களுங் காவலுண்டு

அப்பனே புலஸ்தியனே வறையக்கேளு
நாமேதான் சொன்னபடி பிரணவத்தை

நாயகனே யுச்சரித்தால் ரூபந்தோன்றும்

போமேதான் ரூபமதைக் கண்டபோதே

பொங்கமுடன் வசரீர் வாக்குண்டாகும்

தேமேதான் வாக்கதுவை கண்டபோதே

தெளிவான சமாதியது திறக்குந்தானே.

127

திறக்குமே சமாதியது கண்டபோதே

தெளிவான சித்தொருவர் காணலாகும்

உறக்கமுடன் மூவாயிர ரிஷியும்ப்பா

வுத்தமனே தவமிருந்த ஞானசித்து

சிறப்புடைய சித்துமுனி கண்டபோதே

சீர்மகனே யுந்தனுக்கு எல்லாம்வாய்க்கும்

பறக்குமே வஞ்ஞானக் கடல்தானீங்கி

பாலிக்கு மெய்ஞ்ஞான வருளுண்டாமே.

128

அருளான சித்துமுனி பேரேதென்றால்

அப்பனே திருச்சங்கு வைந்தாம்பாட்டன்

பொருளான பொருளறிந்த ஞானயோகி

பூவுலகந் தானாண்ட தானமன்னன்

இருளான பொய்யுலக வாழ்க்கையற்று

எழிலான மெய்ஞ்ஞானப் பொருளைக்கண்டு

தெருளான ஞானக்கண் தானறிந்து

தேசமதில் நெடுங்கால மிருந்தசித்தே.

129

சித்தான சித்துமுனி யவரைக்கண்டால்

தேர்வேந்தே யவருமக்கு எல்லாமீவார்

முத்தான முத்திவழி தானுங்கூர்வார்

முதுலகின் கற்பவித்தை யாவுஞ்சொல்வார்

சத்தான பொருளிருக்கும் ஸ்தானங்கூர்வார்

சதுருடனே நீமகனே யறிந்துகொள்வாய்

பத்தியுட னவர்பாதம் தொழுதிறங்கி

பாலகனே வேணதெல்லாம் தாவிக்கொள்ளே.

130

சிவகங்கை ஸ்தலம்

கொள்ளவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 கொடிதான குறிச்சியா முகவைமாற்கம்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு சிவகங்கையப்பா
 தேற்றமுள்ள பூமிவள மேதென்றாக்கால்
 பள்ளமுள்ள பூமியது வளநாடாகும்
 பாங்கான மண்ணதுவும் சிவந்தபூமி
 கள்ளமிலா பூநீறு விளையுநாடு
 காவலனே யப்பெருமை கழலொண்ணாதே. 131

ஒண்ணான பூமியது வளமுமெத்த
 ஒகோகோ நாதாக்க ளதுவறிந்து
 மண்ணான பூநீறை யெடுக்கவென்று
 மானிலத்தில் சித்துமுனி நாதர்தாமும்
 கண்ணோடு கண்முடி வாசஞ்சென்று
 காவலனே கங்குலது வெடியுமுன்னே
 தண்ணீராய்க் கரைவதற்கு முன்னதாக
 தன்மையுடன் காத்திருப்பார் நாதர்தானே. 132

தானான கைபாக மறியாமற்றான்
 தாரணியில் வெகு கோடி மாண்பர்சாது
 கோனான குருக்களது வாக்குமிஞ்சி
 குவலயத்தில் பூநீரை யெடுக்கவெண்ணி
 தேனான பரம்பொருளைக் காணநண்ணி
 தேஜொளிவின் சின்மயத்தை கண்டார்போலும்
 மானான காட்டகத்தே சென்றுமேதான்
 மானிலத்தில் மடிந்தவர்கள் கோடியாமே. 133

கோடியா மவ்வனத்தைக் கண்டுமல்லோ
 குருபரனே யெனதையர் சொன்னநீதி
 தேடியே யவ்வனத்திற் சென்றுமேதான்
 தேற்றமுடன் யோக சாதனையைக்கண்டு
 நீடியே வஞ்சனமாம் பாதாளந்தான்
 நேமமுடன் குருபரனை நினைந்துமல்லோ
 வாடியே திரியாமல் புலத்தியாகேள்
 வளம்பெரிய மையதனை தீட்டிடாயே. 134

தீட்டியே யம்பரத்தை மேலேநோக்கி
 திறமையுடன் வஞ்சனத்தை காணும்போது
 மாட்டிமையாய் சித்ராதி முனிவர்தேவர்
 மானிலத்தி லமைத்துவைத்த நிதிபாஷாணம்
 காட்டிலுள்ள கோபால சித்துதாமும்
 காணாமல் மறைத்துவைத்த சுன்னக்காடும்
 தாட்டிகமாய் யுந்தமக்கு வாய்க்குமப்பா
 தயாபரனே குருபரனை நினைந்துகொள்ளே. 135

கொள்ளயிலே யுந்தமக்கு யோகஞ்சித்தி
 கொற்றவனே புலத்தியனே புண்யமாரா
 எள்ளளவும் விட்டகுறை யிருந்ததானால்
 என்மகனே யுந்தமக்கு எல்லாஞ்சித்தி
 தெள்ளமிர்த மானதொரு புண்யபூபா
 தேசமதி லிருக்கின்ற ரிஷிகள்தேவர்
 சள்ளையென்று விட்டகத்தி மறைத்ததெல்லாம்
 சதுருடனே யுந்தமக்கு வாய்க்குந்தானே. 136

குருநாட்டு முப்புமாற்கம்

தானான யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 தயாபரனே புலத்தியனே தண்மையோனே
 கோனான யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 குருபரனா ரெந்தமக்கு வுரைத்தநீதி
 தேனான குருநாடாம் சேத்திரபூமி
 தெளிந்ததொரு ராசர்முடி யிருந்தநாடு
 பானான மகதேவர் சித்தர்தாமும்
 பார்தனிலே சமாதிமுக மிருந்தநாடே. 137

நாடான ரிஷிமுனிவர் நாதர்தாமும்
 நவகோடி காலமதா யிருந்தாரங்கே
 கோடான கோடிதவ சித்துமாண்பர்
 குவலயத்தை தான்மறந்து சமாதிபூண்டு
 பாடான சாத்திரங்க ளிதிகாசங்கள்
 பான்மையுடன் சமாதிமுகம் வைத்தாரங்கே
 கூடான தேகமதை மறைத்தார் மண்ணில்
 கூர்மையுடன் செகந்தனையே மறந்தார்கானே. 138

காணவே புலத்தியனே கண்யவானே
 கருவிலமே சிவக்கொழுந்தே கவிலல்லோனே
 மாணமருங் கல்வியுள்ள சாதுமாரை
 மண்டலத்தில் வென்றதொரு மகிமையோனே
 பாணம்போ லுத்தாரங் கொடுக்குங்கோவே
 பாருலகம் பிரமிக்கும் பாவலோனே
 நாணமுடன் பதிபாசக் கடலையேந்தும்
 நற்றவரும் நற்பவள முத்தேகேண்மோ. 139

முத்தான ரத்தினமே ராஜயோகி
 மூதுலகைக் கட்டறுத்த முனிவர்பாலா
 சித்தான சித்துமுனி வைத்தநீதி
 சிறப்புடைய பூநீரின் பூமியாவும்
 நித்தமுமே யாகமது சிவயோகந்தான்
 நீதியுடன் றானமைந்து நினைவுகொண்டு
 சத்தியங்கள் தவறாமல் சமாதிகொண்டு
 சட்டமுடன் தானிருந்த பதியைச்செல்லே. 140

செல்லவே நெடுந்தாரஞ் சென்றாயானால்
 செங்கமலக் கண்ணுளானே குருட்சேத்ரந்தான்
 நல்லதொரு பூனீறு விளையும்நாடு
 நகரிவளம் புறங்காடு விடுகாடெல்லாம்
 புல்லான பூடுமுதல் விளையும்நாடு
 புங்கசித்தி யெட்டுறையும் புண்யநாடு
 வல்லதொரு பூனீரை யெடுக்குங்காலம்
 வளமையுடன் தாமுரைப்போம் நவிலக்கேளே. 141

கேளப்பா புலத்தியனே கெவனமாரா
 கெடியான பூனீரை ரிடிகள்சித்தர்
 நாளப்பா போகாமல் நாதர்தாமும்
 நாதாந்த வழலைதனை யெடுக்கநண்ணி
 பாளப்பா போகாமல் ஞானவான்கள்
 பாலகனே கங்குலது வெடியுமுன்னே
 குளப்பா வருணன்வரு முன்னதாக
 சுந்தரனே கங்குல்முன்னே சூழ்வார்பாரே. 142

பார்க்கையிலே சித்துமுனி நாதர்கூட்டம்
 பாலகனே பூனீறு மெடுப்பர்கண்டர்
 பூர்க்கவே புலத்தியனே புண்யமாரா
 புகழான பூனீரை எடுக்குங்காலம்
 நார்க்கமலம் வீற்றிருக்கும் நளினவானே
 நாதாந்த பூனீரை யெடுப்பதற்கு
 கார்ப்பதுவாய் நடைகண்டு வழியுங்கண்டு
 காவலனே யெடுப்பதற்கு முறையைத்தேடே. 143

தேடவே பூரணமா மதியம்பூண்டு
 தேற்றமுள்ள காலமது சந்திரகாலம்
 நாடவே கங்குலின் பருவம்பார்த்து
 நாதாந்த சித்தொளியை நாட்டங்கொண்டு
 ஆடவே வறுபத்து நான்குசித்தும்
 அப்பனே தன்மனதி லடக்கம்பூண்டு
 வீடவே சின்மயத்தை மனதிலுன்னி
 விநீதியுடன் பூனீரை யெடுப்பீர்தாமே. 144

சோழநாடு

தாமான யின்னமொரு ஸ்தலங்கள்கூர்வேன்
 தாக்கான நாடதுவுஞ் சோழநாடு
 வேமான மானதொரு சோழநாடு
 வெட்டவெளி யானதொரு பூநீர்காடு
 சாமானிய முள்ளதொரு பூமியப்பா
 சதுரான பூமிவள மேதென்றாக்கால்
 ஆமானிய முள்ளதொரு ஆழ்ந்தபூமி
 அப்பனே யதின்வளத்தை யறையுறேனே. 145

அறையவே சோழனது சீர்மைதன்னில்
 அப்பனே பதின்காத சதுரமப்பா
 நிறையவே பூடுமுதல் புல்லுமில்லை
 நிஷ்களாங்க மானதொரு வெண்ணீர்பூமி
 துறையான வழிகண்டு பதியுங்கண்டு
 சுந்தரனே புலத்தியனே காடுசென்றால்
 குறையாமல் பூநீரைக் காணலாம்பார்
 குருபரனே யெனதையர் வாக்குதானே. 146

பாண்டிநாடு

தானான வாக்கதுவும் பொய்யாதப்பா
 தகமையுள்ள புலஸ்தியனே தம்பிரானே
 கோனான வெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ருந்தமக்கு வுரைத்தவண்ணம்
 தேனான நாடதுவும் பாண்டிநாடு
 தேற்றமுள்ள லுருணியாம் கங்குதேசம்
 பானான ராசர் முதல் காணாநாடு
 பாலகனே கங்குவென்ற நாடுதாமே. 147

நாடான நாடதுவை காணவேண்டி
 நாயகனே புலஸ்தியனே நன்குமாரா
 தாடாண்மை கொண்டுமல்லோ வெண்ணீர்பூண்டு
 தகமையுடன் சேத்திரத்தை கண்டுமேதான்
 பாடான முறைகொண்டு பக்திபூண்டு
 பாலகனே யவ்விடத்திற் சென்றாயானால்
 தேடாத பொருளனைத்துங் கருவியாவும்
 தேர்வேந்தே யுந்தமக்கு தெளியுந்தானே. 148

தெளிவான பூமிக்கு ளோராள்மட்டம்
 தெட்சணமாம் வடபாகந் தன்னிலப்பா
 அளியாத வாஸ்தான சித்திரகூடம்
 அப்பனே வதற்குள்ளே காணலாகும்
 குளியான மேடதுபோல் பள்ளந்தோன்றும்
 குருபரனே யவ்விடத்திற் சென்றாயானால்
 களிபோலே குச்சொன்று தாப்பாளுண்டு
 காவலனே சாவியுண்டு கண்டுபாரே. 149

பார்த்தவுடன் சங்கிலியை தாள்திறந்து
 பாவலனே கண்மணியே கழறக்கேண்மோ
 தீர்த்தமுண்டு கோவிலுண்டு சிவாலயங்கள்
 திடமான சமாதிசங்க மனேகங்காண்பீர்
 பூர்த்தியாய் மனோன்மணியை தியானங்கொண்டு
 புண்ணியனே சமாதிமுகஞ் சென்றாயானால்
 குத்திரமா மூஞ்சலது பலகைதோன்றும்
 கந்தரனே கண்டவுடன் கலிகள்போச்சே. 150

போச்சென்று விடுகாதே புண்ணியபூபா
 பொங்கமுடன் சமாதிகு மருகிற்சென்று
 மாச்சலது நேராமல் துய்யபாலா
 மன்னவனே யுந்தமக்கு வறுதிபூண்டு
 ஆச்சரிய மானதொரு வசரீரப்பா
 அப்பனே செவிதனக்கு கேட்கலாகும்
 பூச்சக்ர மானதொரு சித்துமாண்பர்
 புகமுடனே தெரிசனைக்கு காணலாமே. 151

காணலாம் சித்துமகா ரிஷிகள் தேவர்
 காவலனே புலஸ்தியனே கருவுள்ளானே
 பூணலாம் கோடிசங்க திரவியங்கள்
 புகழாக பாண்டிவள நாட்டுக்குள்ளே
 நீணவே புத்துபோல் பூநீறுண்டு
 நிதியான பூநீறுந் தங்கம் தங்கம்
 பாணம்போல் பூர்க்குமப்பா சொர்ணமுப்பு
 பாங்கான கதிரதுவும் பொன்னுமாச்சே. 152

ஆச்சப்பா பொன்னுமல்லோ மண்ணுமாச்ச
 அப்பனே வம்மண்ணோ பிண்டம்பிண்டம்
 நீச்சப்பா பிண்டமது தண்ணீராச்ச
 நிலையான வண்டபிண்ட மதுவேயாச்ச
 காச்சலென்ற மண்ணதுவுஞ் சகலசித்து
 கருவான சித்தெல்லாங் காணலாகும்
 மூச்சடங்கா முன்னாகக் கற்பந்தின்று
 முதுலகைத் துப்பத்தி யிருத்தல்நன்றே. 153

தென்காசி

நன்றான பூனீர்க ளெடுக்கும்நாடு
 நாயகனே யாமுரைப்போம் நவிலக்கேளே
 குன்றான நாடதுவும் தென்காசியப்பா
 கூரான சித்துமுனி யிருக்கும்நாடு
 தென்றிசையா மெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 தேற்றமுடன் யெந்தமக்கு வுரைத்தவண்ணம்
 வென்றிடவே தென்காசிப் பதியைத்தேடி
 வித்தகனே சென்றாலு மருள்கொள்வீரே. 154

கொள்ளவே தென்காசி பதியிலப்பா
 கொற்றவனே பூநீர்கள் விளையுமாற்கம்
 விள்ளவே யாமுரைப்போம் வித்தகாகேள்
 வீரான பூமியது பனைமட்டந்தான்
 நள்ளவே குழிதோண்டி யாறவிட்டு
 நலமுடனே மூன்றாநாள் காண்பாயானால்
 கள்ளுபோல் மதுநீராம் சலமுண்டாகி
 பாலகனே நுரையுண்டா யிருக்குந்தானே. 155

தானான நுரைகண்ட சலத்தையப்பா
 தகமையுடன் தான்முகந்து பாண்டமிட்டு
 மானான பாண்டமதை சுண்டமட்டும்
 மன்னவனே காய்ச்சிடவே வுப்புமாகும்
 தேனான வுப்பதுவை தீட்சைசெய்தால்
 செகத்திலுள்ள சரக்கனைத்துங் கட்டலாகும்
 பானான வீஸ்பரியாள் கடைச்சத்தாலே
 பாரிலுள்ள சரக்கனைத்துங் காட்டலாமே. 156

காட்டலாம் சித்துமுனி நாதர்தாமும்
 காசினியி லவரவர்கள் செய்தபாகம்
 நாட்டமில்லாப் புகையடங்கி சரக்கனைத்தும்
 நயமுடனே கட்டுவதற்கு நாவுமுண்டோ
 அட்டிசை தான்புகழு மாண்பர்தாமும்
 அடவான சாத்திரங்கள் மிகப்பாராமல்
 கெட்டலைந்து முறமைகெட்டு பாழதாகி
 கெவனசித்தி யடையாமல் பட்டார்தாமே. 157

தாமான சாத்திரங்க ளுளவாராய்ந்து
 தண்மையுடன் கருவிகர ணாதியெல்லாம்
 பூமானாய் பிறந்துமேதான் புகழுங்கெட்டு
 பூதலத்தில் வெகுசாது மாண்பர்தாமும்
 சீமானாம் ராஜாதி ராசமன்னர்
 சிற்பறிவில் தான்மயங்கி கெட்டார்தாமும்
 ஆமானங் கொள்ளாம லவனிதன்னில்
 அப்பனே தவப்பாழாய் போனார்கானே. 158

போனவர்கள் முப்பினது மாற்கந்தன்னை
 பொங்கமுடன் தானறிந்து முறைகீழாக
 கானமெனும் வனாந்திரங்கள் குண்ணுமேடு
 காணாமல் முப்பூசை காணநண்ணி
 சோனகர்கள் முறைபாடாய் சாத்திரங்கள்
 சொற்கீழாய் முறைதப்பி பதங்காணாமல்
 வானவர்கள் தேவரிஷி பாடுசென்று
 வணங்காமல் மோசமுடன் வழிகொண்டாரே. 159

வழியான கைமுறைக ளனைத்துங்கெட்டு
 வாகுடனே செய்பாகம் கைபாகந்தான்
 சுழியான சுழிமுறையும் காணாமற்றான்
 சுந்தரனே புலத்தியனே புனிதவானே
 பழியான சித்துமுனி தேவருக்கு
 பதமுடனே வஞ்சலிகள் மிக்காணாமல்
 விழியான நேத்திரமு மறைவுமாகி
 மூதுலகில் மாண்டார்கள் கோடிகாணே. 160

கோடியா முறைகாணார் துறைகாணார்
 கொற்றவனே புலஸ்தியனே பூமாராகேள்
 தேடியே கிடையாம லருளுங்கெட்டு
 தேற்றமுடன் பதிபாச நிலையுங்கெட்டு
 ஆடியே யவரவர்கள் மனம்போலாக
 அப்பனே விதிபாடு வனைத்துங்கெட்டு
 கூடியே கும்பலுடன் வார்த்தையாடி
 குருபரனை காணாமல் வலைந்தார்பாரே. 161

வடகாசி

பாரப்பா புலஸ்தியனே மதிவல்லோய்கேள்
 பாருலக மனைத்தையுந்தான் கண்டநாதர்
 ஆரப்பா யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 அப்பனே யெந்தனக்கு யுரைத்தவண்ணம்
 நோப்பா வடகாசி மேற்புரத்தில்
 நெடிதான மலையுண்டு சாரலுண்டு
 நீரப்பா சாரலின் மலையோரத்தில்
 நிட்களங்க மானதொரு தலமுமுண்டே. 162

உண்டான தலமதுவை கண்டாயானால்
 வுத்தமனே யுந்தமக்கு தடமேயில்லை
 கண்டவர்கள் போவதற்கு தடமுங்காணார்
 காசினியில் சித்துமுனி நாதர்தாமும்
 மண்டலத்தி லுள்ளதொரு ராஜமன்னர்
 மானிலத்தி லுள்ளதொரு சாதுமாண்பர்
 அண்டர்முனி ராட்சதர்கள் காணாநாடு
 அப்பனே ஆதிசேடன் சொல்லொண்ணாதே. 163

ஒண்ணாது நாடுவழி பாதைகாண
 வுத்தமனே புலத்தியனே புத்திவானே
 கண்ணான கண்மணியே கவிராஜேந்திரா
 காவலனே கருவிலமே கழறக்கேண்மோ
 மண்ணான மண்டபந்தான் கல்பாறையப்பா
 மன்னவனே யதினருகே சென்றாயானால்
 வண்ணான வதிசயங்கள் காண்பாயப்பா
 வலம்புரியா மிடம்புரியாம் சங்குமாமே. 164

சங்கான சங்கினிட பிற்புரந்தான்
 சாங்கமுடன் தடங்கண்டு திரும்பிவந்தால்
 இங்கிதமாய் சமாதியொன்று காணலாகும்
 யெழிலான சமாதிபுரம் நிற்பாயானால்
 புங்கசித்தி யெட்டுரிய ரிஷிதானப்பா
 புகழான தேவரிடி யெந்தனையா
 துங்கனெனு மகவனியா ராறாம்பாட்டன்
 சுந்தரனார் தவநிலையை காண்பீர்தானே. 165

தானான தவரிடியைக் கண்டபோதே
 தன்மையுடை னுன்றனையா ரென்றுகேட்பார்
 பானான மகதேவ ரகவனியாந்தேவர்
 பரிவான தேவரிடி பேரனென்றும்
 கோனான வவர்சீடர் வகத்தியற்கும்
 குறிப்பான நற்சீட னென்றுஞ் சொல்வீர்
 தேனான தேவரிடி தானுமங்கே
 தெளிவுடனே யுந்தனைகண் டணைவார்பாரே. 166

பாரப்பா சமதிமுகம் காண்பீர்தானும்
 பரிவுடனே யவருடைய வளப்பங்காண்பீர்
 நேரப்பா யுந்தமக்கு எல்லாஞ்சித்தி
 நெடிதான நவநிதியுங் காணலாகும்,
 தீரப்பா சமதிவழி கண்டபோது
 திறமான பூநீரின் மாற்கமெல்லாம்
 ஆரப்பா யுனைப்போலக் காணப்போறார்
 அப்பனே முன்தவத்தால் வாய்க்காலச்சே. 167

திருப்புவனம்

ஆச்சப்பா யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 அப்பனே புலத்தியனே வன்புள்ளானே
 பாச்சலென்ற தென்பொதிகை சமீபம்பா
 பாங்கான திருப்புவன மென்னுநாடு
 காச்சலென்ற நாடதுவுஞ் சிவந்தபூமி
 களிப்பான நாடதுவுங் கழறப்போமோ
 மூச்சடங்கி தானிருக்கு முனிவர்நாடு
 மூதுலகைக் கண்டவுடன் முறைசொல்வேனே. 168

முறையான முறைபாடு யேதென்றாக்கால்
 முனிவர்முதல் தேவரிடி நாதர்தாமும்
 துரையோடு மவ்வனத்தில் சமாதிகொண்டோர்
 துறைகோடி முறைகோடி தொந்தங்கோடி
 கறையான வம்பாளின் நதியோரந்தான்
 காவலனார் தேவரிடி சமாதிகூட்டம்
 வரைகோடி சித்துமகா நாதர்கூட்டம்
 வனமெல்லாம் சமதிமுகம் தோன்றும்பாரே. 169

தோன்றுமே சமாதியெல்லாம் பூநீர்காடு
 தோராத பூநீர்க ளெடுக்குங்காலம்
 பான்றலெனு மத்தியானம் பகற்காலந்தான்
 பாங்குடனே பூர்க்குமந்த உப்புமப்பா
 சான்றவர்கள் சமாதிதனி லிருந்தபூநீர்
 சட்டமுடன் றானெடுக்கும் வகைதான்கூர்வேன்
 தோன்றாத கருவியது பூரணந்தான்
 தோராமல் தானெடுக்க வசியங்கேளே. 170

கேளப்பா வசியமது யேதென்றாக்கால்
 கெவனமுடன் வட்சரமாம் ரீங்கென்றோது
 நாளப்பா வட்சரமாம் ஓங்கென்றோது
 நலமான யீகாரம் கவ்வைப்பற்றும்
 தேளப்பா வாங்கார மவ்வைக்கண்டு
 தேற்றமுடன் யீங்கென்று சவ்வைமாட்டி
 ஆளப்பா லட்சமுரு வோதித்தீரு
 அப்பனே கைக்குள்ளாம் சித்திதானே. 171

திருநாமக்கல் ஸ்தலம்

தானான புலஸ்தியனே தண்மையோனே
 தகமையுள்ள நாடதுவுந் திருநாமக்கல்
 கோனான யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி
 பானான பூநீறு விளையும்நாடு
 பாலகனே திருநாமப் பதியுமாகும்
 மானான வப்பதியிற் சென்றாயானால்
 மன்னவனே சிவந்ததொரு பூநீராமே. 172

ஆமேதான் பூநீரைக் கண்டபோதே
 அப்போதே யுந்தமக்கு வுளவுகூர்வேன்
 நாமேதான் சொன்னபடி முறைதப்பாமல்
 நலமுடனே பூநீரை யெடுக்குங்காலம்
 போமேதான் வச்சிக்கு மத்தியானம்
 பொங்கமுடன் சூரியனார் தீட்சைமுன்னால்
 வேமேதான் கதிர்போலே பூர்க்கும்நீரை
 வேட்டமுடன் றானெடுக்க வகையைக்கேளே. 173

வகையான நீரைதான் யெடுத்துமைந்தா
 வளம்பெரிய கற்சீசா தனிலடைத்து
 தொகையுடனே தீட்சைபதி னாலும்பெற்று
 தோராமல் சரக்குக்கு காவல்செய்வாய்
 பகையான சரக்கனைத்தும் கட்டலாகும்
 பாலகனே பூநீரா லெல்லாஞ்சித்தி
 நகையாமல் சித்தர்பதம் மெச்சவேதான்
 நாதாந்தப் பூநீரை யெடுத்தல்நன்றே. 174

நன்றான பூநீர்கள் விளையும்நாடு
 நாதாந்த சித்துமுனி யிருக்கும்நாடு
 குன்றான பர்வதங்கள் வனாந்திரங்கள்
 குருபரனார் தர்னிருக்கும் ஸ்தலங்கள்பார்த்து
 வென்றிடவே நூல்போலே சாத்திரங்கள்
 வேணபடி கருவியுட னுளவாராய்ந்து
 சென்றுமே தேசாதி வனாந்திரங்கள்
 செம்மலுடன் றான்திரிந்து யெடுத்தல்நன்றே. 175

துவாராபுரிஸ்தலம் உப்புஸ்தானம்

எடுக்கவே யின்னமொரு மர்மங்கூர்வேன்
 எழிலான புரியதுவும் துவாரகையேயாகும்
 அடுத்ததொரு கிருஷ்ணாவ தாரந்தானும்
 அவ்விடமாந் தானுதித்த புரமேயாகும்
 தொடுத்ததொரு புராணவிதி காசமெல்லாம்
 தோற்றமுடன் சமாதிபதி வைத்தநாடு
 விடுத்ததொரு நாடெல்லாம் பூநீர்ப்பா
 விட்டகுறை யிருந்தாலே வாய்க்கும்பாரே. 176

பாரப்பா பொன்னகர மென்றநாடு
 பளிங்கான வோடையது சுனையுமாகும்
 ஆரப்பா தேவாதி ரிடிகளெல்லாம்
 அப்பனே யந்நதியில் வாசஞ்செய்வார்
 ஊரப்பா குருமுறைகள் யாதுங்காணார்
 வுத்தமர்கள் தேவரிடி சித்துமாண்பர்
 நேரப்பா நாதாந்த முனிவர்தாமும்
 நீதியுடன் சமாதிமுக யிருப்பார்கணே. 177

காணவே யப்பதியில் சென்றபோது
 கண்மணியே புலஸ்தியனே கவிவல்லோனே
 மாணமருங் கல்வியுள்ள சித்துதாமும்
 மன்னவனே நதியோரந் தவமிருப்பார்
 வேணபடி யுபசார மிகவுங்கொண்டு
 வித்தகனே யாரென்று வினவிக்கேட்பார்
 பூணவே யவர்பாதம் தொட்டுமல்லோ
 புங்கமுடன் வலம்புரியா மிடையில்தில்லே. 178

இடையான பதிமுகமா நிற்கும்போது
 எழிலான தேவரிடி வினவிக்கேட்பார்
 சடைபோன்ற நாதர்முனி சித்துதாமும்
 சங்கரர்போல் ரூபமுடன் கேட்பார்பாரு
 தடையின்றி பாலகனே புலஸ்தியாகேள்
 தயாபரனே என்குருவே சங்கராகேள்
 விடைகொண்ட வெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 வினையடிக்கு தொண்டுபெற்ற சீடன்கானே. 179

சீடனென்று மகத்தியனார் யெந்தநாதன்
 சிற்பரனார் பாதார சீடனென்று
 பாடயம்போ லுத்தார விடையுங்கொண்டால்
 பாலகனே புலத்தியனே யுந்தமக்கு
 தோடமெனும் பவக்கடலை விட்டகத்தி
 தொல்லையது பிறவியது யாதொன்றில்லை
 வேடமென்ற கருமானு பவத்தைவிட்டு
 மேதினியில் நீயுமொரு சித்தாவாயே. 180

சித்தான பாவமது யுனக்கேயுண்டு
 சிதாபாசக் களையதுவை விட்டொழிந்து
 முத்தான மோட்சவழி யுமக்கேயெய்யும்
 மூதுலகை சிக்கறுத்து மொழியுங்கொள்வர்
 பக்தியுடன் பரமபத மென்னாளுந்தான்
 பாலிக்கும் புலத்தியனே பண்புள்ளானே
 நித்தியமும் கருமானு பவங்களற்று
 நீதியுடன் சதாகால மிருப்பார்பாரே. 181

பார்க்கவே பூநீரைக் கண்டபோதே
 பளிங்கான பூநீரின் மாற்கங்கூர்வேன்
 தீர்க்கமுள்ள பூனிராம் தேசமில்லை
 திக்கெட்டுந் திரிந்தாலு மிதற்கீடுண்டோ
 ஆர்க்கவே சீனபதி தேசந்தன்னில்
 அப்பனே யென்குருவாங் காலாங்கிநாதர்
 பூர்க்கவே சீனபதி தேசத்தாண்மை
 புகழுடனே சொன்னதுபோ லெங்குங்கானே. 182

காணவே சீன்பதி தேசத்தொப்பாய்
 காவலனே கூரிடலா மிந்தநாடு
 பூணவே சித்தர்முனி யெடுக்குங்காலம்
 புகழான ராக்கால மத்தியானம்
 தோணவே பூசாதி விதிப்பாடோடு
 தொட்டகுரு வாக்கதுபோல் துறையுங்கொண்டு
 வேணபடி யுபவாச நிலையில்நின்று
 வேட்கமுடன் பூனீரை யெடுப்பார்தானே. 183

தானான புலத்தியனே நீயுமைந்தா
 தகமையுடன் பூனீரை யெடுக்கவேண்டும்
 கோனான குருவழியில் செல்லவேண்டும்
 கொற்றவனே கைபாகஞ் செய்பாகந்தான்
 தேனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலே
 தேற்றமுடன் யுந்தமக்கு யெல்லாங்கிடும்
 பானான பராபரியை மனதிலுன்னி
 பாலகனே யெந்நாளும் போற்றுவாயே. 184

பாலநகரம்

போற்றவே யின்னமொரு மாற்கங்கூற்வேன்
 பொங்கமுடன் புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
 தேற்றமுடன் பூனீர்தான் விளையுந்நாடு
 தெளிவான பாலமென்ற நகரமாகும்
 ஆற்றலது வாராமல் அன்புள்ளானே
 அப்பனே பூனீர்தா னெடுக்குங்காலம்
 சாற்றலுடன் கங்குலது விடியுங்காலம்
 சதாகால மானதொரு காலம்பாரே. 185

பாரேதான் காலமது நேரந்தன்னில்
 பாங்கான உப்பதுவை காண்பாயானால்
 நேரேதான் உப்பதுவும் கம்பிபோலாம்
 நெடுங்கம்பி கதிரதுபோல் பூர்க்கும்பாரு
 சேரேதான் கம்பியது கண்டபோது
 செம்மலுடன் மண்பாண்டந் தனிற் பொதிந்து
 வீரேதான் உப்புமதை சுண்ணக்கல்லால்
 வீரமுடன் தான்காச்சி யிறுத்திடாயே. 186

இறுத்துமே உப்பதுவை காணும்போது
 எழிலான நீரையது யெடுத்துமைந்தா
 குறுத்தான சரக்கனைத்துங் கட்டும்பாரு
 கூரான உப்பதுவுங் காரமெத்த
 வறுத்ததொரு லவணமென்ற வுப்பெல்லாந்தான்
 வளமையுடன் கட்டுதற்கு வேரொன்றாமோ
 செறுத்துமே காலாதி பாதங்கண்டு
 சேர்வையது கொள்ளுதற்கு வதீதங்கேளே. 187

கேளப்பா சித்தர்முனி ரிடிகள்தாமும்
 கெடியான முனிவர்முதல் நாதர்கூட்டம்
 தாளப்பா சாதுக்கள் மாண்பர்தாமும்
 தகமையுள்ள ராஜாதி ராஜர்தாமும்
 குளப்பா கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்
 சந்தரனே செய்துமல்லோ வினையும்பூண்டு
 தேளப்பா கொட்டியதோர் விஷமும்போல
 தேற்றமுடன் சரக்கனைத்தும் கட்டினாரே. 188

பட்டினார் சாத்திரங்க ளுளவாராய்ந்து
 காவலனே கைபாகஞ் செய்பாகந்தான்
 தட்டி மல் செய்பவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 தாரணியில் நீயுமொரு சித்தேயாவாய்
 பட்டசரக் கத்தனையு மேமமாகும்
 பாலகனே கைபாகந் தவறிடாதே
 திட்டமுடன் கருவிகர ணாதியந்தம்
 தீர்க்கமுடன் செய்தவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தே. 189

அயோத்திநாடு உப்புவளம்

சித்தான பூமிவள மேதென்றாக்கால்
 சிற்பரனே திருச்சங்கு வாண்டநாடு
 முத்தான நாடதுவும் வயோத்திநாடு
 முதுலகு சித்துமுனி ரிஷிகள்தேவர்
 பத்தியுடன் சமாதிமுகங் கொண்டநாடு
 பாருலகோ ராசாக்கள் மெய்ச்சும்நாடு
 சத்தியங்கள் தவறாத வயோத்திநாடு
 சதுரான உப்புக்கு முதன்மைநாடே. 190

நாடான நாடதுவும் கண்டுபாரு

நளினமுள்ள கானமெல்லா முப்புமாகும்
தாடாண்மை கொண்டதொரு முப்புமப்பா
தகமையுள்ள முப்புமதை யெடுக்குங்காலம்
சேடனால் தாமுரைக்க முறைபாடுண்டோ
செங்கமலக் கண்ணானே கெவுனவானே

ஆடவே முப்புமதை யெடுக்குங்காலம்
அப்பனே நடுச்சாம வேளைகானே.

191

காணவே உப்பதுவை கண்டபோதே

கருவான பிரகாச சோதிதோன்றும்
பூணவே வுப்பதுவை வாரிமைந்தா
புதுமையாம் பாண்டமதில் பொதிந்துமுடி
வீணவே பத்துமுறை தீட்சைபாகம்

விநீதியுடன் தானமைத்து நிடிதமாக
காணவே பொருள்காண வேண்டுமானால்
காவலனே யேழாங்காண் டத்தைபாரே.

192

பார்க்கவே வுப்பினது மாற்கஞ்சொல்வேன்

பாங்கான விளையுமந்த நாடுஞ்சொன்னேன்
ஏர்க்கவே தீட்சைவிதி மாற்கஞ்சொன்னேன்
எழிலான கைபாகஞ் சொல்லவில்லை
தீர்க்கமுடன் கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்
திறமைபெருங் காண்டமதிற் வேழிற்சொன்னேன்
ஆர்க்கவே பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து

அப்பனே பன்னீரா யிரந்தான்பாரே.

193

தானான பன்னீரா யிரத்தினுள்ளே

தகமையுடன் சித்துமுனி நாதர்தாமும்
கோனான வவரவர்கள் குருவின்மாற்கம்
கொற்றவனார் கூறியதோர் மாற்கத்தோடும்
தேனான பதிபாசக் களையினோடும்
தேசத்தோர் பழமொழியின் வாக்கினோடு

பானான பரஞ்சுடரை மனதிலுன்னி

பாலித்து வருள்கொண்ட பதிநூலாமே.

194

நூலான நூலிதற்குள் நுணுக்கங்கோடி
 நூன்முகமாம் பலதுறையும் வகுத்தேன்கோடி
 பாலான மொழியதுபோல் பகுத்துச்சொன்னேன்
 பாலகனே பன்னீரா யிரத்தினுள்ளே
 மேலான விதிகாச நுணுக்கம்யாவும்
 மேதினியில் சித்தர்முனி நாதர்தாமும்
 சூலான கற்பமது போலொளித்த
 சூட்சாதி சூட்சமெல்லாங் கூறிட்டேனே. 195

கூறவே யின்னம்வெகு நாடுரைப்பேன்
 குருவான புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
 மீறவே சாத்திரங்கள் நான்குவேதம்
 மிக்கான கலைக்கியான மறுபத்துநான்கும்
 மாறலது வாராத மணியேகேண்மோ
 மதிப்பான புலத்தியனே மதிவல்லோய்கேள்
 ஆறலது தானகற்றி யிருக்குமாரா
 அப்பனே வளநாடு கூர்மைகளே. 196

சேரவளநாடு பூதீர்நாடு

கேளப்பா தேசமது நாடேதென்றால்
 கெடிஸ்தலமாம் சேரவள நாடேயாகும்
 ஆளப்பா ராசாதி சேரனாகும்
 அப்பனே யுகமதுவு மூன்றேயாகும்
 பாரப்பா போகாமல் நெடுங்காலந்தான்
 பாலகனே பாண்டியர்க ளாண்டநாடு
 குளப்பா வரைகோடி ராசமன்னர்
 சுந்தரனே பாண்டிருந்த வளநாடாமே. 197

நாடான நாடதுவும் பொன்னாடாகும்
 நலம்புகழும் புலத்தியனே நவிலக்கேண்மோ
 மாடமாளிகை நிறைந்த செல்வநாடு
 மன்னவர்கள் தான்புகழும் புனிதநாடு
 கூடலெனும் நாடதுவும் சித்ரகூடம்
 குவலயத்தோர் மெச்சுகின்ற குளிர்ந்தநாடு
 பாடலெனும் பேருடைய சேரநாடு
 பாருலகில் மகிமைகொண்ட பெருநாடே. 198

பெரிதான நாடதுவை கிட்டிசென்றால்
 பெருமையுள்ள நதியொன்று தோன்றும்பாரு
 அரிதான மதியோரஞ் சித்தர்தாமும்
 அப்பனே தடந்தோறும் காவலுண்டு
 சரியான வழலையப்பா பூனீருண்டு
 சதுரான வனங்களெல்லாம் பூர்த்திருக்கும்
 கரியதுவு மரியதுவுஞ் சூழ்ந்திருக்கும்
 காவலனே யெடுப்பதற்கு வளமைகேளே. 199

வளமையாம் நாடதுவும் பனிநாடாகும்
 வாகான பூனீரை யெடுக்குங்காலம்
 குளமான குழியதுவு மோராள்மட்டம்
 குருபரனார் தாமுரைத்த நீதிவண்ணம்
 தளமான விடங்கண்டு மதியுங்கண்டு
 தண்மையுடன் காத்திருந்து காலங்கண்டு
 அளமான வுப்பதுவை யெடுக்குங்காலம்
 அப்பனே சிவயோக நிலையில் நில்லே. 200

நிலையான நிலையதுவு மேதென்றாக்கால்
 நீதியுள்ள புலத்தியனே நிறைந்தபாலா
 கலையான கலைபகுத்து யமுர்தங்கொண்டு
 காவலனே புலத்தியனே கருவியோடும்
 தலையான வுப்பதுவைக் காணுதற்கு
 தகமையுடன் சித்தர்பதம் முன்னால்நின்று
 அலையாம லவர்பாதம் வணங்கிபோற்றி
 அப்பனே பூவெடுக்கும் வதந்திகேளே. 201

வதந்தியா மவருடனே வார்த்தையாடி
 வாகுடனே யவர்பணிக்குச் சீடனாகி
 சுதந்தரமா யவர்மொழியு முத்தாரந்தான்
 சுந்தரனே விதிவினய விநயத்தோடும்
 பதமுடனே பூவழலை யெடுக்குமாற்கம்
 பாலகனே முறைகொண்டு திறையில்லாமல்
 மதமதுவுந் தானெடுங்கி வணக்கங்கொண்டு
 மன்னவனே யவர்தொண்டுக் காளாவாயே. 202

தொண்டாக தொண்டதுவு மிகப்புரிந்தால்
 துரைராஜ சுந்தரனே யெல்லாஞ்சித்தி
 கண்டதொரு பொருட்களெல்லா முனக்கேதேசம்
 காவலனே பூபாலா கவிவல்லோனே
 சண்டமா ருதம்போலே யுபதேசங்கள்
 சாற்றுவா ருன்மீதிற் கிருபைகொண்டு
 கண்டிதமா யுனையாரு வென்றுகேட்பார்
 கண்மணியே புலஸ்தியனே கருவாய்க்கேண்மோ. 203

ஆரென்று யுனைக்கேட்பார் ரிஷிகள்தேவர்
 அப்பனே நீதானு முரைக்கும்வண்ணம்
 பேரான வெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 பேரெனென்றும் வகஸ்தியற்குச் சீஷனென்றும்
 சாரான வென்னாமம் புலத்தியனென்றும்
 கருவிலமே கூறுகையில் கனமேகொண்டு
 சீரான வழலையது யெடுக்கும்நேர்மை
 செப்புவா ருந்தமக்கு வதீதங்கேளே. 204

தானான வழலையது கண்டபோதே
 தாக்கான தியக்கமது கொண்டிடாதே
 கோனான யுபதேச வலுவினாலே
 கொற்றவனே யுந்தமக்கு எல்லாஞ்சித்தி
 தேனான மனோன்மணியை தியாகங்கொண்டு
 தெரிசித்தா லுபதேச வுண்மைவாய்க்கு
 மானான மகதேவர் கடாட்சத்தாலே
 மானிலத்தில் வழலையது காண்பாய்பாரே. 205

பாரப்பா வழலையது யெடுக்கும்போது
 பாலகனே புலத்தியனே பாவலோய்கேள்
 ஆரப்பா சித்தர் முனி ரிஷிகளநாதர்
 அப்பனே சாபமது தருவார்பாரு
 நேரப்பா யவர்சாப முன்னிற்காமல்
 நேர்மையுடன் சாபமதை தடுத்துக்கொள்வீர்
 சாரப்பா சிலபேர்கள் மனங்களிப்பார்
 சார்பாக சிலபேர்கள் மனங்கொள்ளாரே. 206

கொள்ளாரே யுந்தனையுங் கோபிப்பார்கள்
 குவலயத்தில் மனம்பொறுத்தோ ரனேகங்காண்பீர்
 விள்ளாமல் தான்மறைப்போர் கோடிசங்கம்
 விட்டகுறை தொட்டகுறை யில்லையென்று
 சுள்ளாணிப் பூட்டிவிட்டு மறைவுகூறி
 சுழன்றலைய விடுவார்கள் லட்சநாதர்
 எள்ளளவு மிரக்கமது கொள்ளாமற்றான்
 வெதிராளி சத்துருபோல் வினைகொள்வாரே. 207

வினையான வினையதுவுக் காளாகாமல்
 வித்தகரே புலத்தியனே புண்யமாரா
 தினையளவும் பொன்காணப் போறாரென்று
 தீர்க்கமுடன் முப்புவின் வழலைமாற்கம்
 முனையோடும் முறையோடும் முடிவுமாற்கம்
 மூதுலகோர் தாமறியப் போறாரென்று
 உனையல்லோ கண்மூடி கபடங்கூறி
 வுத்தமனே தான்மறைப்பா ரதீதங்கானே. 208

தூற்றுக்குடி உப்புலளம்

காணவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 கருவான புலஸ்தியனே கவிவல்லோனே
 பூணவே முப்புவின் மாற்கங்காண
 புகலுகிறேன் தேசமது செப்பக்கேண்மோ
 வாணர்முதல் தான்றுதிக்கு மவஞ்சிநாடு
 வளம்பெரிய முகவையாம் சேதுஸ்தானம்
 வீனையுறுங் கிடீணாவ தாரனப்பா
 வித்தகனார் பூசைமுகங் கண்டநாடே. 209

நாடான நாடதுவுஞ் சேதுபந்தம்
 நலமான பந்தமது குற்றநாடாம்
 சாடமரு மலைமோதும் நாடேயாகும்
 சார்பான தூத்துக்குடி யென்னுநாடு
 கூடலெனு நாடதுவுக் குற்றநாடு
 குலசேகர பாண்டியர்க ளிருந்தநாடு
 ஆடல்மிகு சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும்
 அமர்ந்ததொரு நாடதுவும் பொன்னாடாமே. 210

பொன்னான நாடதுவை கண்டபோதே
 பொங்கமுடன் பூநீரின் மாற்கங்கூர்வேன்
 கன்னபுரி ராஜாதி ராசமன்னர்
 கண்டறிந்த பூநீரின் தேசமப்பா
 நன்னயமாய் சித்தர்முனி ரிபிகள்தாமும்
 நாதாந்த கூட்டமுட னிருக்கும்நாடு
 சொர்ணமொழி தவறாத குருக்கள்கூட்டம்
 சோனகருந் தானிருக்கும் தேசமாச்சே. 211

தேசமாம் பனியில்லா நாடேயாகும்
 தேற்றமுள்ள பூனீரும் விளையுங்காலம்
 மாசமது பங்குனியில் பூர்க்குங்காலம்
 மகத்தான பூனீரை யெடுப்பதற்கு
 ஆசையுடன் வெகுமாண்பர் சாதுதாமும்
 அப்பனே யெடுக்கவகை யாருங்காணார்
 மோசமது போனவர்கள் கோடாகோடி
 மோகித்து கெட்டவர்கள் கோடியாமே. 212

கோடியாம் உப்புதா னெடுக்கும்போது
 கொற்றவனே புலத்தியனே குருவேகேண்மோ
 நாடியே திரிபுரையே யுச்சாரித்து
 நலமுடனே சித்தாது சாபம்நீக்கி
 தேடியே கைகண்ட பொருளையப்பா
 தேங்காமல் தானெடுக்கும் வகையைக் காண்பீர்
 வாடியே திரியாமல் மைந்தாகேளு
 மாற்கமுடன் கைபாகந் தேடிக்கொள்ளே. 213

கொள்ளவே கைபாகந் தவறிடாமல்
 கொற்றவனே சித்தர்பதம் தான்பணிந்து
 மெள்ளவே தீட்சையது விதிபோல்கண்டு
 மேதினியில் குருதனையே முடிக்கவேண்டும்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு சரக்காலப்பா
 தேசமெல்லா மொருநொடியிற் கட்டலாகும்
 விள்ளாதே யொருவருக்கும் கைபாகத்தை
 வீணாக கெட்டலைந்து முறைகூறாதே. 214

கூறினால் சித்தர்முனி சாபமப்பா

குவலயத்தி லுனைப்பிடிக்கும் குணமுள்ளானே
மீறியே தவத்தோற்கும் புண்ணியோற்கும்

மிக்கவே தானுரைத்தால் சாபமில்லை
தூறியே கர்மிகட்கும் பாபியோற்கும்

துப்புரவா யுரைத்ததுவுந் தோன்றுமாகி
சீறியே சாபமது யுடன்பலிக்கும்

சிற்பரனே யொருக்காலும் நரகந்தானே. 215

காளாஸ்திரி நாடு

நரகமா மின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
நலமான புலத்தியனே நளினவானே

துரகதமாம் கரிமுதலா மிருக்குங்காடு

துடியான ஸ்தலமுதலு மிகுந்தநாடு
வரங்கொடுக்கும் காளத்தி நாதரப்பா

வாகான கெடிஸ்தலமாம் உப்புநாடு
மரமிகுந்த சேனாடு சித்தர்நாடு

மகத்தான காயாதி நாடுபாரே. 216

பாரப்பா நாடதுவுஞ் சிறந்தநாடு

பாங்கான காளாஸ்திரி நாடேயாகும்
ஆரப்பா யவனியிலே மாந்தர்கூட்டம்

அப்பனே ராசாதி ராசர்தாமும்
சேரப்பா நாஸ்தோறும் உப்புதன்னை

செம்மலுடன் தானெடுத்து வதீதவித்தை
நீரப்பா கடகமது கோடிசங்கம்

நிறம்நிறமாய் தாழுடிப்பார் வதீதந்தானே. 217

தானான பூனீரின் மண்ணினாலே

தகமையுள்ள பாண்டமது வனேகஞ்செய்வார்
கோனான ராஜாதி ராசர்மெய்ச்சும்

கோடான கோடிவகை பாத்திரங்கள்
தேனான மணிவகைகள் முத்தாரங்கள்

தேசதேச வகையனைத்தும் செய்வார்பாரு
மானான ரசவர்க்க மனேகஞ்செய்வார்

மானிலத்தில் கோடிசித்து யாடுவாரே. 218

ஆடுவா ரப்பூமி உப்புதன்னை

அப்பனே யெடுக்கும்வகை காலங்கேளீர்
கூடுவார் மத்தியான வச்சிதன்னில்

குருபரனைத் தானினைந்து கூட்டமிட்டு

நாடுவார் நற்பாறை தன்னிற்சென்று

நலமுடனே கதிரான உப்புதன்னை

பாகுடனே தானெடுப்பார் கோடிமாண்பார்

பதமறியார் முழுமக்கள் கோடிகாணே.

219

காணவே புலத்தியனே கருவுள்ளானே

காவலனே கண்மணியே கருதக்கேண்மோ

பூணவே பூவெடுக்குங் காலந்தன்னை

புகமுடனே தாமறியார் புத்தியீனர்

நாணவே முறைபாடு வழிகாணாமல்

நளினமுடன் பதங்கெட்டு விதமுங்கெட்டு

நீணவே பலபலவாய் முறைகாணாமல்

நிட்களங்க மானவழி விதிகாணாரே.

220

கடப்பை நகர்

விதியான யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்

வித்தகனே புலத்தியனே விதியுள்ளானே

பதியான பதியதுவு மேதென்றாக்கால்

பாலகனே சிவக்கொழுந்தே தெளிவுள்ளானே

மதியான மதிபுகலு மன்னாகேண்மோ

மணிப்புரத்தை வென்றதொரு சிங்கவேளே

துதியோடுங் குருவின்மொழி தள்ளாச்சீடர்

துரைராச சுந்தரனே துறையாய்க்கேளே.

221

துறையான நாடதுவும் வடக்கேயாகும்

துகளற்ற பூனீர்க் எரிருக்கும்ஸ்தானம்

கறையான மலைவளமாம் கடப்பைநாடு

கானமெலாம் பூனீர்க் எரிருக்கும்நாடு

முறையான முறையோடு நாடுசென்றால்

முப்புரத்தோன் தானறிவன் முகிழ்வல்லோனே

குறையாமல் கதிர்வளரும் காலங்கண்டு

குருபரனே காத்திருந்தால் காணலாமே.

222

காத்திருந்தால் சித்தர்முனி ரிடிகள்தாமும்
 கங்குலது வெடியுமுன்னே கலந்திருப்பார்
 சாத்திரனின் முறைபோலே கண்டாராய்ந்து
 சகலகலை முறையெல்லாம் பார்த்துணர்ந்து
 ஆத்திரங்க ளில்லாமல் கைபாகந்தான்
 அப்பனே தீட்சைவிதி குணபாடோடும்
 குத்திரங்கள் பிசகாமல் யெடுத்தாயானால்
 சுந்தரனே தீட்டைவிதி பெறுவார்தாமே. 223

பெறுகவே யுந்தமக்கு யெல்லாங்கிட்டும்
 பேரின்ப வாழ்வனைத்தும் பெருகலாகும்
 மறுபிறப்பும் யெழுபிறப்பும் மன்னவானே
 மண்டலத்தி லுனைக்கிட்டு மற்றோர்க்கில்லை
 அறுவுடையோர் செய்துகொள்ளும் வேதையப்பா
 அப்பனே மற்றோர்க்குக் கிட்டுமோசொல்
 தறுதலையாம் பாவிகட்கும் கர்மிகட்கும்
 தாரணியில் வொருக்காலும் கிட்டாதன்றே. 224

அன்றான மலைவளத்தை காணமாட்டார்
 அப்பனே பூவுழலை யெடுக்கவல்லார்
 குன்றான பர்வதங்கள் குண்ணுநாடு
 குவலயத்தில் நாட்டினது வளப்பங்காணார்
 வென்றிடவே தேவரிடி பாதங்காணார்
 வேதாந்தத் தாயினது வருளுங்காணார்
 தென்றிசையில் கும்பமுனி யெந்தனையர்
 தெரிசனத்தை காணாமல் பினத்துவாரே. 225

பினத்துவார் கோடிமுறை தெரிந்தோர்போலும்
 பிரளையங்கள் நான்குயுகங் கண்டோர்போலும்
 கனவுகண்டு திரவியங்க ளெடுத்தாற்போலும்
 காசினியில் வகுதிருகு கழறுவார்கள்
 தினையளவு பொன்சாண விந்தப்பாடு
 தீர்க்கமுடன் சாதுக்கள் யெல்லாருந்தான்
 நினைவுடனே பொய்பகத்தி மெய்நுகர்ந்து
 நீதியுடன் சீவிப்போ ரில்லைதானே. 226

நாமக்கல்

இல்லையென்று விட்டவர்கள் கோடிமாணபர்
 எழிலான சித்துமுனி நாதர்தாமும்
 தொல்லையென்று பூவுலக வாசைவிட்டு
 தோராமல் சமாதிகு மிருந்தார்தாமும்
 நல்லதொரு புலத்தியனே நண்புள்ளானே
 நலமான ஸ்தலமதுவு மின்னங்கூர்வேன்
 வல்லதொரு நாடதுவும் சேரநாடு
 வகுப்பான குரிச்சியது நாமக்கல்லே.

227

கல்லான நாமக்கல் நாடேயாகும்
 கருவான பூமியது சேரதேசம்
 புல்லான பூமியது நாமக்கல்லாம்
 புகழான சுண்ணமென்ற னாடேயாகும்
 வல்லமையாய் சித்தர்முனி ரிடுகள்தாமும்
 வளம்பெரிய காட்டகத்தே தங்கும்நாடு
 நல்லதொரு நாடெல்லாம் பூநீர்ப்பா
 நயமுடனே யாமுரைத்தோம் அதிதந்தானே.

228

தானான பூநீர்க ளெடுக்குங்காலம்
 தயாபரனே புலத்தியனே தம்பிரானே
 கோனான பகற்கால மத்தியானம்
 கொற்றவனே முப்புகள் பூர்க்கும்பாரு
 தேனான ககர்போன்ற வுப்புதன்னை
 தேற்றமுடன் யெடுத்தவற்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 பானான பரஞ்சுடரை தியானித்தப்பா
 பக்குவமாய் கதிர்தனையே யெடுப்பீர்கானே.

229

காணவே முப்புவை யெடுக்கும்போது
 காவலனே கண்மணியே கருத்துள்ளானே
 தோணவே யுருவெழுத்தை யோதவேண்டும்
 தோராமல் சக்கரத்தை மாறல்வேண்டும்
 நீணவே சிதம்பரத்தை நாட்டியங்கே
 நிட்களங்க நிலைதனிலே நிற்கவேண்டும்
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி வன்புள்ளானே
 அம்பரத்தைப் பற்றியல்லோ யறிவாய்நில்லை.

230

அறிவான நிலைதனிலே நிற்கும்போது
 அப்பனே சித்தர்பத முனக்கேதோன்றும்
 குறியான குறிப்பதனை காணலாகும்
 குருபரனே பூனீரை எடுத்துமைந்தா
 முறியாமல் தீட்சையது தசமுமாகும்
 மூதுலகி லுனைப்போல செய்வாரோதான்
 வெறியனைப்போல் திரிந்தலைந்து லோகமாண்பர்
 வெட்டவெளி யம்பலத்தில் நின்றார்பாரே. 231

பாரப்பா யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 பாலகனே புலத்தியனே பகரக்கேண்மோ
 ஆரப்பா வறிவார்கள் விந்துநாதம்
 அப்பனே விருக்குமிட மின்னங்கூர்வேன்
 சாரப்பா வஞ்சனமாம் கிரியிலப்பா
 சார்பான வடபாகந் தன்னிலப்பா
 நீரப்பா சலதாரை புனாலாறுண்டு
 நெடிதான கற்பாரை குண்ணுமுண்டே. 232

அஞ்சனக்கிரி புனலோரம் விந்துநாதம் விளைவு
 குண்ணான மலையோரம் புனலாறுண்டு
 கொற்றவனே புலத்தியனே புண்ணியபூபா
 வண்ணமுள்ள வதிசயங்கள் நாதர்கூத்து
 வாகான புனலோரம் சமாதிகாணும்
 திண்ணமுள்ள சமாதியது பக்கல்சென்றால்
 தீர்க்கமுள்ள காவலர்கள் கோடிசங்கம்
 அண்ணலெனும் சடாமுனிக ளாயிரம்பேர்
 அப்பனே வந்தநியில் காவலுண்டே. 233

காவலாம் புனலாதி னருகேசென்றால்
 கண்மணியே கருவிலமே கழறக்கேண்மோ
 போவதுவும் வருவதுவும் சித்தர்கூட்டம்
 பொங்கமுடன் சதாநித்தஞ் சேர்வைகாண்பீர்
 சாவதுவு மில்லையப்பா சித்தர்கூட்டம்
 தயாபரனே சதாகாலம் மங்கிருப்பார்
 ஆவலது கொண்டல்லோ கண்டபேர்க்கு
 அப்பனே தெரிசனையும் பார்க்கலாமே. 234

பார்க்கவே நாதமது யெடுக்கவல்லோ
 பாருலகில் வெகு கோடி மாண்பர்தாமும்
 நார்க்கமலம் வீற்றிருக்கு மம்பாள்பாதம்
 நலமுடனே வஞ்சலித்து மிகப்பயந்து
 ஆர்க்கவே தலைகுனிந்து சாட்டாங்கித்து
 அப்பனே சதாகால மண்பனாகி
 தீர்க்கமுட னந்திசந்தி யுதானம்பூண்டு
 திறமுடனே சதாகால மிருந்தார்தானே. 235

தானான நாதமென்ற மண்தானப்பா
 தகமையுடன் யெடுப்பதற்கு தண்மைகேளீர்
 கோனான சாத்திரத்தி னளவுபோல்
 குருபரனே யெடுப்பதற்கு நிலையில்நில்லே
 தேனான சாத்திரத்தி னுளவுபோலே
 தேற்றமுடன் தானெடுக்க விதியுமில்லை
 மானான மண்ணதுதான் பாரையாகு
 மகத்தான பாரையதை யளவுகொள்ளே. 236

கொள்ளவே யேத்தக்கோ லாமுமட்டும்
 கொற்றவனே குழியளவு தோண்டியல்லோ
 தெள்ளமிர்த மானதொரு குழியிலப்பா
 தேற்றமுடன் மண்ணதனை கெட்டித்தேதான்
 உள்ளபடி மூங்கிலென்ற குழாவையப்பா
 வுத்தமனே தானடித்துப் பாகஞ்செய்தால்
 வெள்ளையென்ற நாதமப்பா வுப்புமாற்கம்
 வேகமுடன் பூர்த்திருக்குங் காணலாமே. 237

காணலாம் நாதமென்ற வுப்பேயாகும்
 காசினியில் நாதாக்கள் யெடுக்குமாற்கம்
 பூணவே சுத்தமென்ற மண்ணையப்பா
 புகழுடனே தீட்சையது செய்துகொண்டு
 நீணவே சரக்கனைத்தும் கட்டலாகும்
 நீதியுடன் பூமிவளம் காண்பாயானால்
 மாணமருஞ் சித்தர்பதம் காண்பீரப்பா
 மன்னவனே பூநீர்நா டுரைப்பேன்கேளே. 238

கேளப்பா பூநீரின் நாடுகூர்வேன்
 கெடியான ஸ்தலங்கள்முதல் விளைவுங்கூர்வேன்
 நாளப்பா பொன்னகர நாடேயாகும்
 நலமான சஞ்சீவி கோட்டையப்பா
 குளவே வயோத்திக்கு மேற்கேயப்பா
 சுந்தரனே சிற்றால மென்னும்நாடு
 ஆளவே மயேந்திரமாம் நாடேயாகும்
 அப்பனே திருவானை நாடதாமே. 239

நாடான நாடதுவும் சின்னிநாடு
 நலமான பாலைவன மென்னுலுராம்
 தாடான சினேந்திரமாய் காடேயாகும்
 தண்மையுள்ள சுக்கிரீவன் பதியேயாகும்
 மேடான மலையாளம் குந்திநாடு
 மேன்மையுள்ள துங்கநதி யமுனையாகும்
 பாடான பரவரா சனமேயாகும்
 பாலகனே யுத்திரமாங் களிநாடாமே. 240

களியான லுரதுவு மின்னங்கூர்வேன்
 காவலனே நாவலனே கருவாய்கேண்மோ
 தெளிவான பூமியது தேசமப்பா
 சிறப்பான காசிநகர் வல்லக்கோட்டை
 அளியாத வாதினமாம் விக்கிரமன்றான்
 ஆஸ்தான கூடமது பணையதேசம்
 வெளியான நாடதுவு மீளதேச
 மிக்கான காடதுவும் நதியுமுண்டே. 241

நதியான லூர்வனமாம் பட்சிசாதி
 நவபாஷை கூறுகின்ற சடாயுதேசம்
 பதியான வங்காளம் சிங்களதேசம்
 பாலகனே மராட்டியமாம் குருதநாடு
 விதியாளர் தான்காணா நாடுமெத்த
 வீரான பதியமரா தேசமாகும்
 துதியான மகமேரு தென்பொதிகைதானும்
 துப்புரவா யகஸ்தியனார் பதியுமாமே. 242

பாதியான மேல்நாடு கீழ்நாடாகும்
 பாங்கான மலையாள சிங்கிநாடு
 விதியான காளத்தி நகரமாகும்
 வீரான கருங்காலி நாடேயாகும்
 நிதியான கோவணூர் பிரிங்கிநாடு
 மகத்தான கொல்லாபுரம் நாடுமாம்
 நிதியான சம்பன்ன நாடேயாகும்
 நிட்களங்க மானதொரு சிறுநாடாமே. 243

சிறியதொரு நாடாகும் வச்சணந்தி
 சீற்றமுள்ள தட்சணா மூர்த்திதேசம்
 குறிப்பான மல்லாவின் புரமேயாகும்
 கூரான குளவிந்த நதியுமாகும்
 வெறியான சிக்கிந்தர் நாடேயாகும்
 வெட்டவெளி கானாறு குருநாடாகும்
 மதியான தாம்பரமாம் நதியுமாகு
 மகத்தான புலியூறு சீமையாமே. 244

ஆமேதா னின்னம்வெகு தேசமுண்டு
 அப்பனே கூறுதற்கு நாவோயில்லை
 போமேதான் யான்கண்ட லுர்தானப்பா
 பொங்கமுடன் மற்றதொரு நாடுவெல்லாம்
 தேமேதான் காரமில்லாப் பூமியாகும்
 தேற்றமுள்ள நாடெல்லாம் பாழ்நாடாகும்
 நாமேதான் கண்டபடி நேசமப்பா
 நாட்டினேன் பன்னீரா யிரத்தினுள்ளே. 245

உள்ளான சாத்திரங்க னுளவாராய்ந்து
 வுத்தமனே யாமுனக்கு சொன்னேனப்பா
 அளவான விதிப்படியே யமுகங்கண்டு
 அப்பனே யெனதையர் சொன்னநீதி
 களவதுவும் நேராமல் கயிலைவானே
 கண்மணியே யுந்தமக்கு யாவுஞ் சொன்னேன்
 சளமதுவும் நேராமல் துய்யபாலா
 சட்டமுட நடப்பதுவும் நீதியாமே. 246

நீதியா மின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 நிசமான புலத்தியரே யெந்தன்மாரா
 பதியான வனமனைத்துங் காடனைத்தும்
 பாகமுடன் யானுரைத்தேன் விதிப்பாடாக
 துதியோடு ஞானப்பால் மாற்கந்தன்னை
 துப்புரவா யுந்தமக்கு யோதுவேன்யான்
 அதிசயமாம் ஞானப்பால் மார்க்கந்தன்னை
 அப்பனே கேசரத்தில் மாட்டுவேனே. 247

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு ஞானோபதேசம்கூறல்
 மாட்டுவேன் புலத்தியரே ஞானப்பாலை
 மானிலத்தி லெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கூட்டமெனும் வெகுகோடி நாதர்சித்தர்
 குறிப்புடனே யவரவர்கள் பெற்றஞானம்
 நாட்டமுட னுபதேச வரைபாடெல்லாம்
 நளினமுட னுந்தமக்கா யோதுவேநான்
 தேட்டமுடன் திரிகரண சுத்தியோடும்
 தெளிவுடனே பெறுவதுவும் புண்யமாமே. 248

புண்ணியமாம் ஞானப்பா லேதென்றாக்கால்
 புகழாக காயாதி கொள்ளவேண்டும்
 தண்ணமுட னிதிகாச நிலையைக்கண்டு
 தாக்கான சின்மயத்தை யறியவேண்டும்
 உண்மையா யட்டாங்க நிலையைப்பற்றி
 வுத்தமனே பூரணத்தை யறியவேண்டும்
 கண்மணியே புலத்தியரே காவலோனே
 கருத்துவந்து மனதுவர நடந்துகொள்ளே. 249

கொள்ளவே தேகமது கற்றூணானால்
 குவலயத்தில் நெடுங்கால மிருக்கலாகும்
 சள்ளையென்ற மாய்கைதனை விட்டொழித்து
 சதாநித்தம் ஞானப்பால் கொள்ளவேண்டும்
 புள்ளிமயி லேறிவிளை யாடும்பாலா
 புண்ணியனே கர்மானு பவத்தைவிட்டு
 எள்ளளவும் பிசகாமல் நெடியபாலா
 யெழிலான சிவகதிக்கு நண்ணுவாயே. 250

நண்ணாவே புலத்தியரே நன்குமாரா
 நானிலத்தில் சிவயோக வாழ்க்கைபூண்டு
 எண்ணரிய நற்பொருளை யேகுதற்கு
 யெழிலான கர்மானு பவத்தைவிட்டு
 தண்மையுடன் வாசிவழி நிற்கவேண்டும்
 தயாபரியை யெந்நாளு மனதிலுன்னி
 வண்மையுட னந்திசுந்தி வாசிபூண்டு
 வாசுடனே சதாகால மற்சிப்பாயே. 251

அற்சிக்க சித்தர்முனி நாதர்தாமும்
 அவனிதனி லெந்நாளு மிருப்பதற்கு
 கற்சனையா யுகாந்தவரை கோடிகாலம்
 காவலனே யிருப்பதற்கு வாசியோகம்
 சொற்பழுது தானீக்கி யமுகங்கொண்டு
 சுந்தரனே துதியோடு மதியம்பூண்டு
 கற்புடனே கோடியுக் கிருப்பதற்கு
 காவலனே குளிகைமுகங் கொள்ளுவீரே. 252

கொள்ளவென்றால் ஞானப்பா லுந்தமக்கு
 கொற்றவனே நற்பதவிக் கிடமுண்டாகும்
 எள்ளளவும் பிசகாது துய்யபாலா
 யெழிலான கற்பவழி யறிதல்வேண்டும்
 சள்ளையென்று விட்டவர்கள் கோடாகோடி
 சாங்கமுட நிலையறிந்தோர் கோடிமாண்பர்
 கள்ளமனம் விட்டகற்றி யிருந்தோர்கோடி
 காசினியில் ஞானப்பா லறியார்தானே. 253

தானான ஞானக்கண் ணறிதல்வேண்டும்
 தகமையுடன் சமாதிவழி காணல்வேண்டும்
 கோனான குருமுறையை நாட்டவேண்டும்
 கொற்றவனே கும்பகத்தை பற்றவேண்டும்
 தேனான மனோன்மணியாள் தெரிசனத்தை
 தேற்றமுடன் கண்டறிந்து பதவிகாண
 மானான மகத்துவங்கள் பார்த்தறிந்து
 மகதேவர் பாதமதை யறிதல்நன்றே. 254

நன்றான சேத்திரங்க ளேதென்றாக்கால்
 நலமான பஞ்சபூத சேத்திரந்தான்
 குன்றான மகமேரு யேதென்றாக்கால்
 கொற்றவனே யாராதா ரகமேயாகும்
 பன்னான சுவாசமது யேதென்றாக்கால்
 பாலகனே ரேசகபூ ரகமேயாகும்
 வென்றிடவே கலையதுவு மேதென்றாக்கால்
 வித்தகனே சந்திர சூரியன்றானாமே. 255

ஆகுமே புலத்தியரே யறிவுள்ளானே
 அங்குலத்தி னடுமையம் கும்பமாகும்
 ஏகுமே கும்பகத்தை பற்றிநிற்கும்
 யெழிலான மூளையது கருவியாகும்
 பாகுடனே சளியோடு யீளையாகும்
 பாலகனே குருதியென்ற ரோமந்தானும்
 போகுமே மச்சையோடு யெலும்புதானும்
 பொங்கமுடன் தேகமதின் வனிச்சைதானே. 256

தானான கருவியது வுடற்சூராச்சு
 தகமையுள்ள பூதமது வைந்துமாச்சு
 தேனான பஞ்சகர்த்தா ளாடுங்கூத்து
 தேசொளிவின் சின்மயத்தை காணலொப்பாய்
 ஊனான சடலமது பிரிதிவாலே
 வுத்தமனே நான்கோடும் கூடலாச்சு
 தேனான வப்புவுடன் தேயுகூடி
 தெளிவான வாயுவுடன் பிரிதிவாச்சே. 257

ஆச்சப்பா பிரிதிவினோ டாகாசந்தான்
 அப்பனே வைந்துமொன்றா யொடுங்குமாற்கம்
 மூச்சடங்கி தேகமது யிறுகலாச்சு
 மூதுலகில் சடலமென்ற நாமமாச்சு
 பூச்சக்ர குடைமாண்பர் ராசர்தானும்
 புகழுடனே வெகுகோடி மாண்பர்தானும்
 மாச்சலது வாராமல் நெடுங்காலந்தான்
 மானிலத்தி லிருந்தார்க ளொன்றாய்கானே. 258

அனித்தியநிலை கூறல்

காணவே புலத்தியரே கருவுள்ளானே
 காசினியில் வரைகோடி யிருந்துமென்ன
 பூணவே ஞானப்பால் கொண்டுமென்ன
 புகழான மெய்ஞ்ஞான மறிந்துமென்ன
 நீணவே தவநிலையி லிருந்துமென்ன
 நிட்களங்க மானவழி சென்றுமென்ன
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி நிலைகள்தப்பி
 அப்பனே சமாதிமுகங் கெட்டார்பாரே. 259

கெட்டாரே சமாதிக்குப் போகநண்ணி
 கெவனமுடன் காயாதி கொண்டுமேதான்
 பட்டமரம் போல்விழுந்து சுவாசந்தன்னை
 பாவலனே மூர்ச்சதனை யுள்ளடக்கி
 துட்டரெனு மாய்கைதனை நீக்கியல்லோ
 துரைராச சுந்தரனே மதியங்கொண்டு
 அட்டதிசை தான்கலங்க யோகம்பூண்டு
 அப்பனே காமப்பா லுண்டார்தாமே. 260

உண்டாரே மதியமுர்தம் கொண்டுமேதா
 னுத்தமனே புலத்தியரே வுண்மையோனே
 தண்மையுடன் போசனத்தை விட்டொழித்து
 தகமையுடன் வாசியோக நிலையிற்சென்று
 நண்மையுடன் திரிகாலம் பாலருந்தி
 நாதாந்த சித்தொளியை மனதிலுன்னி
 வண்மையுடன் ரேசகத்தை நிறுத்தாமற்றான்
 வாகுடனே சமாதிமுகம் சென்றார்பாரே. 261

பாரேதான் யுகந்தோறு மிருப்பேனென்றும்
 பாருலக வாசைதனை விட்டேனென்றும்
 நேரேதான் சின்மயத்தை காண்பேனென்று
 நெடிதான பாலமுர்தங் கொண்டுமேதான்
 சீரேதான் திங்களது வாரேசென்றால்
 சிற்பரனே பாலமுர்தம் வேண்டேனென்று
 ஆரேதான் சொன்னதொரு சித்துபோலே
 அவனியிலே சமாதிமுக மிருந்தார்கானே. 262

காணவே நெடுங்காலஞ் சென்றபின்பு
 காவணத்தின் சமதிமுகம் திறந்துபார்க்க
 பூணவே பூனுருகி நாற்றங்கண்டு
 புகழான சடலமது பிரிதிவாகி
 நாணவே சடலமது மண்ணுக்காகி
 நாதாந்த வெட்டவெளி காணாமற்றான்
 மாணவே வரைகோடி யிருப்பேனென்ற
 வாக்கியமு மூதுலகில் பொய்யுமாச்சே. 263

பொய்யான சடலமது சாத்திரங்கள்
 பொன்னுலக கோடிமுகஞ் செல்லுமட்டும்
 மெய்யான வாழ்வென்ற சடலந்தன்னை
 மேதினியில் கற்றறிந்த மாண்பரெல்லாம்
 வையகங்கள் தான்முழுது மாளவல்ல
 வாணர்முதல் ராசாதி ராசர்தாமும்
 கைதவமா யுலகினிட வாழ்க்கைதன்னை
 கண்டறிந்து முழுவலையில் சிக்கினாரே. 264

சிக்கியே யுலகுபதி யாசைதன்னை
 சிணுக்கறுத்து கசடறுத்து நிலைவிட்டேகி
 குக்கலைப்போல் திரிந்தலைந்து மதியுங்கெட்டு
 குவலயத்தின் முறைபாடை நண்ணாமற்றான்
 வெக்கமது தானகற்றி விருப்பங்கொண்டு
 வேட்கமுடன் காயாதி கொள்வேனென்று
 தக்கபடி காவி காடாயம்பூண்டு
 தாரணியி லிருந்தார்கள் கோடிபாரே. 265

கோடியாம் மெய்ஞ்ஞானி பொய்ஞ்ஞானியென்றும்
 குவலயத்தில் வேடமது மாறலாகி
 போடியென்ற நாமமது மிகவேபூண்டு
 பேருலகில் ரோமமதை மிகப்பெருக்கி
 காடியென்ற போதநிலை தன்னிற்சென்று
 காவலனே காசினியில் வேடங்கொண்டு
 நாடியே தேசமெலாந் திரிந்துமேதான்
 நன்னிலையைப் பற்றாம லிருந்தார்கானே. 266

காணவே புலத்தியரே கவிவல்லோனே
 காசினியில் நாதாக்க ளாடுங்கூத்து
 வேணபடி வினோதமாய் கூத்தேயாகும்
 வேட்கமுடன் சொல்வதற்கு நாவுமுண்டோ
 மாணவே பிரணவத்தை யுச்சாரித்து
 மானிலத்தில் வெகுலபியை கடந்தோன்போலும்
 நீணவே யுபசார வார்த்தையோடும்
 நீனிலத்தில் பலவிதமாய் மாய்குவாரே. 267

மாயவே ஞானப்பா லமுர்தங்கொண்டு
 மானிலத்தி லகிரிவழி கடந்தோன்போலும்
 தூயகலை வட்டாங்க நிலையிற்சென்று
 துப்புரவாய் சமாதநிலை கொள்வோன்போலும்
 ஆயகலை விதியுணர்ந்த அன்பன்போலு
 மப்பனே சொர்க்கவழி கண்டோன்போலும்
 நேயமுடன் பதிபாச நிலையில்நின்று
 நேமமுடன் ஞானோபங் கொள்வார்தாமே. 268

கொள்ளவே ஞானவழி விதிபாடென்றால்
 கொற்றவனே பாபமென்ற கர்மந்தன்னை
 தெள்ளமிர்த மானதொரு ஞானப்பாலை
 தேற்றமுடன் சதாநித்தந் தெளிவுகொண்டு
 எள்ளளவு மிடையூறு யேகாமற்றான்
 எழிலான சின்மயத்தி னருளிணாலே
 உள்ளபடி பதிபாசக் கலையிற்சென்று
 வுத்தமனே தேவவழி பாடுசெல்லே. 269

செல்லவே நான்குயுகங் கடந்தோனென்றும்
 செப்பரிய பிரளயத்தில் மிதந்தேனென்றும்
 புல்லறிவால் சித்தர்பத மணைந்துகொண்டு
 புகழான சித்தர்பதம் பணிந்தேனென்று
 நல்லதொரு ஞானோப தேசந்தன்னை
 நான்குயுக சித்தருக்கு நவின்றேனென்றும்
 கல்லான மானிடரை யெழுப்பனென்றும்
 காவலனே கண்மணியே கருதினாரே. 270

கருதவே சந்திராள் சூரியாரை
 கண்டுமே தெரிசித்த விடங்கள்தன்னை
 நிருதமுடன் பார்த்ததுவாய் வார்த்தைகூறி
 நிசிதமுடன் யோகவழி துறந்தோன்போலும்
 துருதமுடன் பிரகாச நிலையைப்பற்றி
 துப்புரவாய் வரைகோடி பானுசென்று
 குருவின்மொழி காரணத்தா லிதவுகொண்டு
 கூறினார் வெகுகோடி வதிந்தானே.

271

தானான பிரகாச மானநந்தி
 சதகோடி சூரியர்போல் பிரகாசிப்பார்
 தேனான மனோன்மணியை கண்டேனென்றும்
 தேசொளியின் சின்மயத்தைப் பற்றலொப்பாய்
 கோனான பாட்டன்முறை யிருபத்தொன்று
 கொற்றவனே கண்டறிந்த சித்தனென்பார்
 பானான பரஞ்சுடரி னிலையைப்பற்றி
 பாலகனே சென்றனைபோல் கழறுவாரே.

272

பதினெட்டு சித்தர்களின் மடாதிபதிகள் தொகுப்பு

வாரான வின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 வகுப்பான சித்தர்களின் மடாதிமாற்கம்
 கூரான மடாதிபதி யிருந்தமாற்கம்
 குவலயத்தில் சித்தர்முனி கூறவில்லை
 நேரான நூல்களிலே வனந்தஞ்சொன்னார்
 நெடிதான மடாதிபதி நேர்மைதன்னை
 சீராகக் கூறவில்லை சிறந்தநூலில்
 சிற்பரனே வழிபாடா யுரைப்பேன்கேளே.

273

கேளப்பா புலத்தியரே கெவுனபாலா
 கெடியான சித்தர்களின் குருவின்மாற்கம்
 ஆளப்பா முறைகண்டு முனையுங்கண்டு
 அப்பனே யவரிருந்த காலங்கண்டு
 மீளவே கவர்கோடி சமாதிகண்டு
 மிக்கான விசுவாச நிலையுங்கண்டு
 நாளப்பா போகாமல் நளினவானே
 நாதாக்க ஞாபசார விதிகூர்வேனே.

274

தன்வந்திரீபகவான் குருமுறைப்பாடு

கூர்வேனே புலத்தியரே புண்யசீலா

புகழான தன்வந்திரி பகவானுக்கு

பேரான மடாதிபதி சோடசந்தான்

பேருலகில் தலைமுறைக ளிருபத்தொன்று

சீரான சீடவர்க்க மறுபத்துநான்கு

சிறந்ததொரு தலைமுறைகள் பதினாறாகும்

காரான கூட்டத்தார் சாதிமார்கள்

கருவிலமே பேதமது கூறொண்ணாதே.

275

ஒன்றான வின்னமொரு வதீதங்கூர்வேன்

ஒகோகோ நாதாக்கள் கூறவில்லை

குன்றான பர்வதங்கள் சாத்திரங்கள்

கூறினார் வரைகோடி நெடுங்காலந்தான்

வென்றிடவே பதினெண்பேர் நூல்களயாவும்

வெவ்வேறாய்த் தனிவேறாய் மாறலாக

அன்றுசிவன் தன்பேரி லாணைகொண்டு

அடுக்கடுக்காய் நூலதனை தான்காணே.

276

காணவே நூலதனை கண்டபோது

கைலாச நாதர்மொழி வசரீர்போலும்

தோணவே சாத்திரத்தின் குப்பைதன்னை

தொழில் முறைபோல் பலமுறையு முளவுகண்டு

நாணவே பதினெண்பேர் களிக்கவேதான்

நாதாந்த சின்மயத்தின் சார்புதன்னை

மானமருங் கல்வியுள்ள மஃன்பெரல்லா

மயங்கிடவே பலநூலுங் கூறினாரே.

277

நந்திரீபகவான் குருமுறைப்பாடு

நூலாக நூலதனை சொன்னார்கோடி

நுணுக்கமுள்ள புலத்தியரே நூல்வல்லோரே

காலான நமனுக்கு விடங்கொள்ளாமல்

காவலரே யாமுரைக்கு முபதேசத்தை

பாலான மொழியோனே பகரவல்லாய்

பாலகரே நந்தீசர் முறைபாடெல்லாம்

மேலான பொருள்கண்டு துறையுங்கண்டு

மேன்மையுடன் தொகுத்துரைப்பேன் தோழா கேண்மோ. 278

தொகுப்பாக நந்தீசர் முறைபாடெல்லாம்
 தோராம கணக்குவகை தொகையுங்கூர்வேன்
 வகுப்பாக மடாதிபதி பதினெண்பேர்கள்
 வளம்பெரிய தலைமுறைகள் நாற்பத்தெட்டு
 மிகுப்பான சீடவர்க்க மன்பத்திரண்டு
 மிக்கவெகு வவர்சீடர் பதிநான்காகும்
 தொகுப்பான தொகைகண்டு வர்க்கங்கொண்டு
 தொகுத்துரைத்தா ரெனதைய ரகவனியார்தானே. 279

தானான மடாதிபதி காலந்தன்னில்
 தாக்கான குருமுறை தத்துவங்களெல்லாம்
 கோனான ராசாதி ராசர்முன்பால்
 கொற்றவரே விதிபாச முறைபாடோடு
 தேனான மனோன்மணியாள் பதமுங்கண்டு
 தேசொளிவின் பிரகாச நிலையைப்பற்றி
 மானுவென்ற மன்னருப தேசங்கொண்டு
 மண்டலத்தில் நெடுங்கால மிருந்தார்பாரே. 280

போகமுனிவர் குருமுறைப்பாடு

இருந்தாரே மடாதிபதி குருக்களப்பா
 யெழிலாக பிரளயங்கள் கண்டமாண்பர்
 பொருந்தவே புலத்தியரே புகழுள்ளாரே
 பொங்கமுட னினியமொழி வதீதங்கூர்வேன்
 திருந்தவே காலாங்கி நாதர்சீடன்
 தீர்க்கமுள்ள போகரிடி நாதர்தாமும்
 அருந்தவமாய் குருக்கள்மொழி மனதுவந்து
 அப்பனே யிருந்தவரை கூறுவேனே. 281

கூறவென்றால் நாவுமில்லை பாவுமில்லை
 குறிப்பாக சீனபதி போகருக்கும்
 ஆறலது நேராம லப்பாகேண்மோ
 அருந்தவத்தால் தானுதித்த வதீதமாண்பர்
 தேறலது கொண்டதொரு போகருக்கு
 தேற்றமுள்ள மடாதிபதி மார்களப்பா
 சீறலது யில்லாத மடாதிமாண்பர்
 சிற்பரே குருக்களவ ரைந்துபேரே. 282

பேராக குருக்களுக்கு சீடவர்க்கம்
 பேர்பெரிய சீடர்ப்பா நூற்றியெண்பர்
 கூராக சீடர்ப்பதம் சீடர்ப்பா
 குறிப்பான மாண்பர்களோ தொகையாரைந்து
 பாராக பிரளயங்கள் நான்குகண்டோர்
 பாலகனே போகருக்கு குளிகைமாற்கம்
 நேராகத் தான்கொடுத்து யுபதேசித்து
 நேர்மையுட னஞ்சலிகள் மிகச்செய்தாரே. 283

செய்ததொரு குளிகையி னஞ்சலியினாலும்
 சிற்பரரே போகருக்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 பையவே சீனபதி தேசஞ்சென்று
 பாலகரே சீனபதி பெண்களுக்கு
 வெய்யபுகழ் நவரத்தன் மாலைதன்னை
 வேட்கமுடன் பரிசளித்த நாயனப்பா
 துய்யபுகழ் போகரது முறமைதன்னை
 துப்புரவா யுந்தமக்குப் போதித்தேனே. 284

புலிப்பாணி குருமுறைப்பாடு

போதித்தே னினியமொழி மார்க்கங்கூர்வேன்
 பொங்கமுடன் புலத்தியரே புண்யவானே
 ஆதிசிவ னுதித்ததுபோல் மைந்தாகேண்மோ
 யப்பனே புலிப்பாணி யென்னுஞ்சீடர்
 சோதித்த பொருளறிந்த போகரப்பா
 சொலிப்பான புலிப்பாணி யென்னுஞ்சீடர்
 வேதித்து வேங்கையின்மேல் சலந்திரட்டி
 வெட்டவெளி கானகத்தில் வந்தநாயார். 285

நாயனாம் புலிப்பாணி முனிவருக்கு
 நலமான மடாதிபதி முறையேதென்றால்
 மாயமா முறையாறு முப்பாட்டந்தான்
 மாற்கமுள்ள தாயாதி பாட்டனப்பா
 தூயகலை யுணர்ந்ததொரு சித்துதாமும்
 துறைமுறையோ சீடவர்க்க சித்துமென்பர்
 ஆயகலை விதியுணர்ந்த யப்பனேகேள்
 ஆண்மையுள்ள சித்தாதி முனிவர்தாமே. 286

முனியான புலிப்பாணி பூபனுக்கு
 மூதுலகு துப்பகற்றி மொழிந்தபாலன்
 கனியாக கனியருந்தி சலமுமுண்டு
 காவலரே நெடுங்காலந் தவசுகொண்டு
 தனியாகக் காட்டகத்தில் நெடுங்காலந்தான்
 தகமையுடன் கீர்த்திகொண்ட தர்மராயன்
 சனியனெனும் காலனுக்கு யிடங்கொடாமல்
 சதுருடனே நெடுங்கால மிருந்திட்டாரே. 287

தேரையர் குருமுறைப்பாடு

இட்டாரே யின்னமொரு வார்த்தைகூர்வேன்
 யெழிலாக புலத்தியரே மச்சகேந்திரா
 தொட்டகுறி போலாக வுரைக்குஞ்சித்து
 தோராமல் யெந்தனிட விசுவாசத்தால்
 அட்டதிசை யான்திரிந்து வந்தகாலம்
 அப்பனே யெந்தனுக்கு சீடன்வேண்டி
 திட்டமுடன் லோகாதி சுத்துக்காலம்
 சுந்தரியா எவ்வையாரை கண்டிட்டேனே. 288

கண்டேனே யம்பாளின் புண்ணியத்தால்
 காரிழையா மவ்வையாரை தெரிசித்தேதான்
 விட்டேனே யுந்தமக்கு சீடன்வேண்டி
 விருப்பமுடன் முகதாவில் கேள்விகொண்டேன்
 சண்டமா ருதம்போல யெந்தன்மீது
 சற்பனையாய் வெந்தனிட வித்தையான்மை
 கொண்டுமிக வுறுதியுடன் பதமுஞ்சொல்லி
 கொற்றவரே பாடியங்கள் மிகச்சொன்னாரே. 289

சொன்னமொழி யான்கேட்டு வவ்வையாரை
 தோற்றமுட மெந்தமக்கு சீடவர்க்கம்
 நன்னயமாய் சீடரவ ரிரண்டுபேர்கள்
 நலமுடனே மைந்தர்க ளுமையப்பா
 வென்றிடவே யெந்தனுக்கு சீடனாக
 வேட்கமுடன் தரல்வேண்டு மென்றபோது
 தன்மையுடன் பாலகராம் ராமதேவர்
 தகமையுடன் றான்கொடுத்தா ரதீதந்தானே. 290

அதிதமாந் தேரைய னென்னுஞ்சித்து
 யப்பனே பூமையென்ற பாலரப்பா
 பதிதமுட னிரண்டுபேர் சீடராக
 பாலகரே வைத்திருந்தேன் சிலதுகாலம்
 துதியோடு வெந்தனையுஞ் சங்கந்தன்னில்
 துப்புரவாய் பண்டிதத்துக் கேகவல்லோ
 வதிதமுடன் யெனையழைத்தார் சங்கத்தார்கள்
 வண்மையுட னவர்சபைக்கு சென்றிட்டேனே. 291

இட்டேனே புலத்தியரே யெந்தன்ராஜா
 யெழிலான வரைபாடு கூறக்கேண்மோ
 சட்டமுட னென்சிஷியர் தேரன்கையில்
 சதுரான பண்டிதராம் சோளிப்பையை
 திட்டமுடன் கைகொடுத்தேன் தேரன்கையில்
 தீர்க்கமுள்ள தேரையனும் பின்தொடர்ந்தான்
 அட்டபுகழ் சித்தரெல்லா மெந்தனைத்தான்
 வழைத்துமே கொடுபோனார் சங்கமுன்னே. 292

சங்கமாம் நாற்பத்தி யெட்டுமாண்பர்
 சதுருடனே சபைகூடி யிருந்தாரப்பா
 துங்கமெனும் திரணாக்கிய பாலனுக்கு
 தூய்தாக நெடுங்கால தலைநோக்காடு
 தங்கியே வெகுகோடி சித்தரப்பா
 தயவுடனே கோடிவகை மருந்துமீய்ந்தார்
 புங்கசித்து யெட்டுரிய புண்ணியோற்கும்
 புதுமையாந் தலைநோவுந் தீராதன்றே. 293

தீராத நோயப்பா முனிவருக்கு
 தீர்க்கமுட னெந்தனையு மஞ்சலித்து
 கூடாத வார்த்தையது மிகவுங்கூறி
 குருபரனே யெந்தனையு மவிழ்தங்கேட்டார்
 தீராத வடியேனு மனதுவந்து
 தீர்க்கமுடன் தலைதனையே கீறிமைந்தா
 வீராக வாயுதத்தால் தேரைதம்மை
 விருப்பமுடன்தாமெடுக்க சென்றிட்டேனே. 294

சென்றேனே நோயாளி பக்கல்சென்றேன்
 தெளிவாக தேரையர் பின்னேநிற்க
 வென்றிடவே தேரைதனை யெடுக்கும்போது
 வேகமுடன் ராமதேவர் செய்தவண்மை
 பையவே தாம்பாளந் தன்னிலப்பா
 பாலகனே தானெடுத்து காட்டினார்பார்
 நையவே தேரையது முளைவிட்டு
 நலமுடனே சலந்தனிலே குதிக்கலாச்சே. 295

குதிக்கையிலே யான்மகிழ்ந்து மனங்களித்து
 குருபரரே யெந்தேவே குலக்கொழுந்தே
 மதிப்புடைய புத்தியுள்ள குஞ்சரமே
 மகதேவர் மாணிக்க மதனபூபா
 துதிப்புடனே யின்றுமுத லுந்தமக்கு
 துப்புரவாய் லோகபதி மகிமையெல்லாம்
 கதிப்பில்லா வுபதேச வுண்மையோடும்
 காவலரே யுத்தாரஞ் செய்திட்டேனே. 296

செய்தபின்பு தேரைய னென்றநாமம்
 திக்கெல்லாம் கீர்த்தியுண்டாம் பிரகாசித்து
 கைதவமாய் தேரைய நென்றநாமம்
 காசினியில் குருவாக்கு தானுமாகி
 வெய்யபுகழ் தேரைய னானசித்து
 வெகுக்கோடி வித்தைகளை செய்தமாண்பர்
 பொய்யாத பண்டிதனா மூமையப்பா
 பொன்னுலக சித்தனென்று பேருண்டாச்சே. 297

ஆச்சப்பா தேரைய ரென்றசித்து
 அப்பனே தலைமுறையின் முறைபாடெல்லாம்
 பேச்சப்பா மடாதிபதி பதினாலப்பா
 பேருலகில் தலைமுறை வர்க்கந்தன்னில்
 மூச்சடங்கி போனதொரு குருக்கள்மாண்பர்
 மூதுலகில் சீடவர்க்க திருவடிதானப்பா
 கூச்சமில்லா மாண்பர்களோ வெழுபத்தொன்பர்
 குவலயத்தி லிருந்தார்கள் வுண்மைகளே. 298

புண்ணாக்கு யீசர் வர்க்கமுறைபாடு

மறந்தாரே யின்னமொரு மர்மமப்பா

மானிலத்தில் புலத்தியரே வளப்பங்கேண்மோ

துறந்ததொரு சித்தர்முனி யனேகருண்டு

தூசகற்றி யுலகுபதி கொண்டமாண்பர்

கறந்துமிகப் பாலதனை யுண்டுகாலம்

காசினியில் தவபோக நிலையைப்பற்றி

திறமுடனே நெடுங்கால மிருந்தசித்து

தீர்க்கமுடன் வரைபாடு முறையுங்கேளே.

307

கேளப்பா புண்ணாக்கு சித்தருக்கு

கேவலமாந் தொழில்முறைகள் நடாத்துங்காலம்

ஆளப்பா திருவடியின் வர்க்கமப்பா

அப்பனே மடாதிபதி நாற்பத்தெண்பர்

நீளப்பா வவரவர்கள் பாதந்தொட்டு

நிட்களங்க மானதொரு சீடரப்பா

குளப்பா வெண்பத்து நாலுபேர்கள்

சந்தரனே மாணாக்க ளுண்டாம்கானே.

308

உண்டாமே மாணாக்கர் தன்னிலப்பா

வுத்தமனே சமுசார வாழ்க்கையோடும்

தெண்டமுட னஞ்சலிகள் மிகவேசெய்து

தேற்றமுடன் பதிபாச நிலைல்நின்று

அண்டர்முனி ராட்சதர்கள் ரிடிகள்தம்மால்

அப்பனே யவர்பணிக்கு யேவலாகி

சண்டமா றுதம்போல யேவுகொண்டு

சட்டமுடன் சிலகால மிருந்திட்டாரே.

309

கோரக்கர் வர்க்க முறைபாடு

இட்டாரே யின்னமொரு புதுமைகூர்வே

னியல்பான புலத்தியரே எழில்வல்லோய்கேள்

சட்டமுடன் சித்தர்பதம் கூரொண்ணாது

சாற்றுகிறேன் கோரக்கர் நீதிமாற்கம்

அட்டபுகழ் கோரக்கர் சித்துதாழு

மப்பனே யவருடைய வர்க்கங்கூர்வேன்

திட்டமுடன் மாடாதிபதி யாறுபேராம்

தீர்க்கமுள்ள தலைதுறைகள் நாற்பதாமே.

310

தாமான சீடவர்க்க மேதுசொல்வோம்
 தாக்கான தொழில்முறைகள் பூசைமாற்கம்
 சாமானிய மானதொரு சைவகோட்டி
 சதுராக பத்திமுகங் கொண்டோரப்பா
 நாமான தலைமுறைகள் யெல்லோருந்தான்
 நலமான சமுசார மாதுவர்க்கம்
 கோமானுக் குற்றதொரு பூவாண்டிச்சி
 குவலயத்தில் நெடுங்கால மிருத்தார்பாரே. 311

சிவவாக்கியர் வர்க்கமுறைபாடு
 பாரப்பா யின்னமொரு முறைமைசொல்வோம்
 பாலகரே புலத்தியரே பகரவல்லோய்
 நேரப்பா சிவவாக்கியர் சித்துதாமம்
 நெடிதான ரோமரிடி கடாட்சம்பெற்ற
 சீரப்பா வுத்தமர்கள் மகிமையானோர்
 சிற்பரரே தேங்கனியே தெளிவாய்சொல்வோம்
 ஆரப்பா யவர்போல சித்துமுண்டோ
 அப்பனே முறைபாடு சொல்லுவேனே. 312

சொல்லுவேன் தலைமுறையாம் சோடசந்தான்
 தோராம லுபதேச வண்மைகொண்டோர்
 மெல்லவே குருவர்க்க மறுபத்தொன்று
 மிக்கான தொழில்முறைகள் பூசைமாற்கம்
 நல்லவராய் நெடுங்கால வரைந்தமாண்பர்
 நன்மையுடன் சித்தர்பதந் தொண்டுசெய்தோர்
 புல்லானித் தீர்த்தத்தில் புட்பங்கொண்டு
 பூவுலகில் சித்தர்பதங் கிட்டினாரே. 313

ரோமரிடி வர்க்கமுறைபாடு
 கிட்டவே யின்னமொரு விகற்பஞ்சொல்வேன்
 கிருபையுள்ள புலத்தியரே பூபமாரா
 அட்டமா வுலகுபுகழ் மெந்தநாதர்
 வப்பனே யசுவனியா ரென்றன்சாமி
 திட்டமுடன் புராணங்க ளுளவாராய்ந்து
 தீர்க்கமுள்ள கருவிகர ணந்தமெல்லாம்
 பட்சமுடன் பன்னீரா யிரந்தானப்பா
 பாடிவைத்தேன் யெந்தேவர் கடாட்சந்தானே. 314

தானான ரோமரிடி மறுபீடந்தான்
 தாக்கான தலைமுறைகள் பத்தெட்டாகும்
 கோனாக வவர்சீடர் நாற்பத்தெட்டு
 குருக்களென்ற மடாதிபதி கூட்டமப்பா
 தேனான யுகநான்கு கண்டபீடம்
 தேற்றமுள்ள சாதுக்கள் லக்கோயில்லை
 பானான சுடரொளிபோ லிருந்தநூலை
 பகர்ந்திட்டேன் பெரியநூலாய் பகர்ந்திட்டேனே. 315

பிரமமுனி வர்க்க முறைபாடு
 இட்டேனே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 எழிலான புலத்தியரே மச்சகேந்திரா
 சட்டமுள்ள பிரமமுனி ரிடிதானப்பா
 சாதுரிய மானதோர் வரைபீடந்தான்
 பட்டயம்போல மடாதிபதி வாறதாகும்
 பாங்காக சீடவர்க்கம் பத்ததாகும்
 திட்டமுள்ள பிரளயங்கள் கண்டமாண்பர்
 தீர்க்கமுள்ள மகபதிகள் கோடியாமே. 316

கோடியாம் பதினெண்பேர் வர்க்கமெல்லாம்
 குவலயங்கள் யான்கண்ட முறைபாடெல்லாம்
 தேடியே கண்டுமிக வுளவாராய்ந்து
 தேற்றமு ஁ந்தமக்கு சொல்லிவைத்தேன்
 பாடியதோர் நூற்களிலே மர்மமெல்லாம்
 பகரவில்லை யிந்நூலில் பகர்ந்தேன்யானும்
 கூடியதோர் நுணுக்கமெல்லா மிகத்தெளிந்து
 குணமுடனே தவறாமல் மொழிந்தேன்பாரே. 317

கடுவெளி சித்தவர்க்க முறைபாடு
 பாரேதான் புலத்தியரே மச்சபாலா
 பாலகரே வென்மொழியை பகரக்கேண்மோ
 நேராக வெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 நேர்மையுடன் யெந்தமக்கு வுரைத்தவண்ணம்
 ஆரேதான் மற்றதொரு ரிடிகள் தேவர்
 அப்பனே வெந்தமக்கு சொன்னாரில்லை
 நீரேதா நினைத்தபடி யுந்தமக்கு
 நிட்டையுடன் றாமுரைத்த நிசிதமாமே. 318

ஆமேதான் கடுவெளியார் சித்துதாமு
 வப்பனே யவரது வர்க்கஞ்சொல்வேன்
 வேமேதான் மடாதிபதி நாலதாகும்
 மிக்கவே சீடவர்க்கம் யெட்டதாகும்
 நாமேதா னுரைத்தவண்ணம் மொழிபொய்யாது
 நானிலமாம் சித்தர்பதம் நவிலக்கிடும்
 தேமேதான் பொய்யகலும் புனிதபூபா
 தேர்வேந்தே குணக்குன்றே யின்னங்கேளே. 319

தட்சணாமுர்த்தி வர்க்க முறைபாடு
 கேளப்பா புலத்தியரே மச்சகேந்திரா
 கெடியான மலைவளமாம் தட்சணாயன்
 குளப்பா நதியாறு குண்ணுமுண்டு
 சுந்தரரே வில்விசய பூபாகேண்மோ
 நாளப்பா வரைகோடி காலந்தானும்
 நானிலத்தில் பிரளயங்கள் கண்டசித்து
 பாளப்பா போகாமல் ஸ்தூலத்தன்னை
 பார்தனிலே மறைத்துவைத்த சித்துவாமே. 320

சித்தான தட்சணா பூபருக்கு
 சிற்பரனே குருவர்க்கம் பனிரண்டாகும்
 முத்தான மோட்சவழி சென்றோரப்பா
 மூதுலகை கட்டறுத்த முயர்ந்தயோகி
 பத்தியுடன் மாணாக்கர் மாலனெண்பேர்
 பரவெளியி லெந்நாளும் போற்றும்யோகி
 சத்தியங்கள் தவறாமல் சாதுமாண்பர்
 சதுர்யுகமு மிவர்போலே காணாரன்றே. 321

இடைக்காடார் வர்க்க முறைபாடு
 அன்றான புலத்தியரே யன்புள்ளாரே
 அடவிதனில் மந்தைதனை மடக்குஞ்சித்து
 குன்றான வனாந்திரங்கள் செடிகள்மாற்கம்
 குருபரனே தானினைந்து ஞானம்புண்டு
 வென்றிடவே ஞானப்பால் தானருந்தி
 வெட்டவெளி பொந்துமரத் தடியின்கீழாம்
 சென்றிடவே சித்துவிடைக் காடார்தாமும்
 சிற்பரரே கூடுவிட்டு பாய்ந்தார்தாமே. 322

பாய்ந்தாரே யிடைக்காடர் சித்துதாமும்
 பாலகரே யவருடைய வர்க்கங்கேளீர்
 ஆய்ந்தகலை தாமறிந்த யன்புள்ளார்கள்
 அவனிதனில் மடாதிபதி பதினாறாகும்
 சாய்ந்ததோர் மாணாக்க ளறுபத்துநான்கு
 சாங்கமுடன் சிவனுக்கு தொண்டுகொள்வோர்
 மாய்ந்தவர மெய்ஞ்ஞானப் பாலையுண்டோர்
 மண்டலத்தில் பேர்கொண்ட புனிதராமே. 323

பாம்பாட்டி சித்தர் குருமுறைபாடு
 புனிதனா மின்னமொரு புகழுஞ்சொல்வோம்
 புகழான பாலகரே புருடவேளே
 வனிதையாம் பாம்பாட்டி யென்னுஞ்சித்து
 வையகமா மெய்ஞானப் பாலுண்டயோகி
 இனியமொழி தவறாத யெழில்வல்லோனாம்
 யேற்றமுள்ள தூலமதை மறைத்தசித்து
 கனிபழமும் பாலதனை நெடுங்காலந்தான்
 காவலரே யருந்திட்ட பண்பராமே. 324

பண்பாக பாம்பாட்டி சித்தருக்கு
 பாரினிலே மடாதிபதி வர்க்கங்கூர்வோம்
 நண்பான முறைவணக்கம் நாலாறாகும்
 நலம்பெரிய மாணாக்க ளிரண்டுபத்து
 திண்பாக நெடுங்கால மிருந்தசித்து
 தீர்கமுள்ள தேவதா காளியாற்கு
 தண்மையுடன் பூசையது மிகவாய்ச்செய்து
 தாரணியில் நெடுங்கால மிருந்தார்கானே. 325

ஒகாங்கணன் வர்க்கமுறைபாடு
 காணவே புலத்தியரே கவிவல்லோரே
 கனகமெனுங் குஞ்சரமே வித்வவேளே
 நீணவே கொங்கணரின் வர்க்கஞ்சொல்வேன்
 நீதியுள்ள மடாதிபதி பதினாலாகும்
 மாணமரும் சீடர்ப்பா முப்பத்தாறா
 மகிமைகொண்ட ஞானக்கண் ணதீதமார்கள்
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி யிருந்தமாண்பன்
 வப்பனே லோகாதி ஞானியாமே. 326

சனக முறைபாடு

ஆமேதான் சனகரவர் வரைபாடெல்லா
 மப்பனே மடாதிபதி யிரண்டதாகும்
 தாமேதான் சொன்னபடி சீடவர்க்கம்
 தகமையுள்ள மாணாக்கர் சுத்தவீரர்
 போமேதான் பொய்சொல்லா வாசரப்பா
 பொங்கமுடன் நெடுங்கால வரைந்தமாண்பன்
 நாமேதா னவரவர்கள் மரவுமார்க்கம்
 நலமுடனே யிந்நூலில் நவின்றிட்டேனே. 327

திருமூலவர்க்க முறைபாடு

இட்டதொரு புலத்தியரே யின்னஞ்சொல்வோம்
 எழிலான புகழ்பாலா மிகுந்தவேலா
 தொட்டகுறி போலாக திருமூலத்தார்
 தோறாத திருவடியா முறைபாடெல்லாம்
 வட்டமுடன் யாமுரைத்தேன் பெரியநூலாய்
 வாகுடனே மடாதிபதி பனிரண்டாகும்
 திட்டமுள்ள சீடவர்க்கம் பதினாறாகும்
 திறமையுட நெடுங்கால மிருந்தார்தானே. 328

தானான சித்தர்முனி வர்க்கத்தோர்கள்
 தகமையுள்ள பீடமது வர்க்கமெல்லாம்
 கோனான யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரெந்தமக்கு யுரைத்தவண்ணம்
 தேனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலும்
 தேசொளிவின் சின்மயமா மருளினாலு
 பானான பரஞ்சுடராஞ் சோதியாகி
 பரவெளியில் யெந்நாளு மிருந்தார்பாரே. 329

சித்தர்கள் வரசஞ்சய்ய மலைகள்
 பாரப்பா புலத்தியரே பளிங்குள்ளானே
 பாவலரே யினியமொழி மர்மஞ்சொல்வேன்
 ஆரப்பா யெனதைய ரகவனியாந்தேவ
 ரப்பனே யெந்தமக்கு வுரைத்தவண்ணம்
 நேரப்பா வவரவர்கள் வரைந்தபீடம்
 நெடிதாக மலைவளங்கள் வனாந்திரங்கள்
 கூரப்பா குகைமுதலாய் குன்னுறாறு
 குறிப்புடனே கண்டமுறை கூறுவேனே. 330

கூறுவேன் காசியென்ற மலைதானாகும்
 குறிப்பான மேருவென்ற கிரிதானாகும்
 மாறுபடா கல்லாறு மலையுமப்பா
 மகத்தான சிற்றாலன் மலைதானாகும்
 தேறியதோர் சிறுகாலன் மலையுமாகும்
 தெரிப்பான சிக்கிறவார் மலையுமாகும்
 ஆறுபடை சூழ்ந்ததொரு திரிவான்காவல்
 அப்பனே சுப்பிரமணிய மலையுமாமே. 331

மலையான மலையதுவு மின்னங்கூர்வேன்
 மகத்தான விராலிமலை விண்ணூரப்பா
 தலையான சதுரகிரி சாரலாகும்
 தாக்கான வராககரி சாரலாகும்
 வலையான நாகமலை பொன்மலையுமாகும்
 வளம்பெரிய கிட்ணகிரி தானுமாகும்
 நிலையான பொதிகைமலை தானுமாகும்
 நிட்களங்க மானதோர் பசுமலையுமாமே. 332

பசுவான மின்னம்வெகு மலைதானுண்டு
 புலகரே புலத்தியரே பண்பாய்க்கேண்மோ
 விசுவமென்ற கிரியதுவுங் குகையுமுண்டு
 வீரான யானைமலை சார்புமுண்டு
 அசுவமிகும் புன்ல்நாடு வயோத்திநாடு
 அப்பனே கிட்கிந்தா மலையுமாகும்
 முகண்டகிரி யென்னுமோர் சார்புமுண்டு
 முனையான பதிபாச கிரியுமுண்டே. 333

கிரியான கோவர்த்தன சார்புமுண்டு
 கீர்த்தியுள்ள சடகோபன் கிரியுமுண்டு
 பரியான நாகார்ச்சுன கிரியுமுண்டு
 பளிங்கான சித்தர்வெள்ளை கிரியுமுண்டு
 கரிமிகுந்த நீலோற்பன மலையுமுண்டு
 காவலனே கண்ணன்மலை வுதகமுண்டு
 அரிமிகுந்த வரன்மாலு மலையுமுண்டு
 அப்பனே சுந்தரேசர் மலைத்தான்காணே. 334

காணவே யின்னவெகு கிரியுமுண்டு
 காவலனே சொர்ணகிரி சார்புதானாம்
 பூணவே ரசிதமலைச் சாரலாகும்
 புகழான சடாயுவென்ற கிரியுமாகும்
 நாணவே தென்காசி கிரியுமாகும்
 நாதாந்த மலையென்ற சாரலாகும்
 தோணவே கீசகனார் கிரியுமாகும்
 தொகுப்பான ராவணனார் கிரியுமாச்சே. 335

ஆச்சப்பா மகாசித்த ரிருக்கும்நாடு
 அப்பனே யெனதையர் கண்டமட்டும்
 மூச்சடங்கி யிருந்தசில காலமட்டும்
 முதுலகை தான்கடந்த தேசமெல்லாம்
 பூச்சக்கிர பூபால ரிருந்ததேசம்
 புகழுடனே கண்டமட்டும் வதீதங்கூறி
 மாச்சலது நேராம லெந்தனுக்கு
 மார்க்கமுட னுபதேசம் செய்தார்தானே. 336

தானான யுபதேசம் யாவும்பெற்றேன்
 தாரணியில் நாதாக்கள் வினையங்கொண்டேன்
 கோனான குருவருளா லுந்தமக்கு
 குவலயத்தி லுள்ளபடி புண்யமெல்லாம்
 மானான மகுடமுடி ராசயோகர்
 மானிலத்தி லவரவர்கள் செய்தநேர்மை
 பானான யுந்தமக்கு வுண்மையாக
 பாலித்தேன் அசுவனியார் பாதங்கானே. 337

அசுவனி ஷொல்லிய நாலுயுக யாகமதை
 புலத்தியனுக்கோதல்

காணவே யின்னமொரு மர்மஞ்சொல்வேன்
 காவலனே புலத்தியரே கவிவல்லோனே
 நீணவே நாலுயுகந் தன்னிலப்பா
 நிட்களங்க மானபடி யாகந்தன்னை
 தோணவே யானுரைப்பேன் யாகபேதம்
 தோராம திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 பாணம்போல் பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது
 பாலகனே யாகமது செய்தார்பாரே. 338

பாரப்பா யாகமது யேதென்றாக்கால்
 பாலகனே புண்ணியனே பகர்வேன்யானும்
 நேரப்பா திரேதாயி னுகத்தில்தானும்
 நெடிதான பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது
 ஆரப்பா சித்தாதி முனிவர்தாமு
 மப்பனே தவயாகம் செய்தாரல்லோ
 கூரப்பா வெள்ளமது தன்னிலப்பா
 குருபரனே தெப்பலாய் மிதந்தார்கானே. 339

தானான சித்தர்முனி மிதக்குங்காலம்
 தகமையுடன் சிலபேர்கள் முந்தினார்கள்
 கோனான முனிவர்சிலர் சித்துதாமும்
 குவலயத்தில் குளிகைகொண்டு மேல்நின்றார்கள்
 தேனான மனோன்மணியா ளருளினாலே
 தேற்றமுடன் சிலபேர்கள் மிதந்திட்டார்கள்
 பானான பிரளயங்கள் வடிந்தபோது
 பாலகனே சித்தரெல்லா மொன்றானாரே. 340

ஒன்றாகி யெல்லவரு மாலோசித்து
 வுத்தமனே மறுபடியும் தவங்கள்செய்ய
 சென்றாரே மலையடியா மடிவாரத்தில்
 செம்மலுடன் யாகமது செய்யும்போது
 வென்றிடவே மறுபடியும் நேர்ந்ததப்பா
 வேகமுடன் பிரளயங்க ளென்னகூர்வேன்
 குன்றான மலைமேலே ஈருந்தசித்து
 கூறுவார் சாபமது வதிந்தானே. 341

சாபநீவாரணை

அதிதமாய் சாபமது நேரும்போது
 அப்பனே புலத்தியரே வருணன்றானும்
 பதிதமுடன் பதினெண்பேர் சித்துதம்மை
 பாலகனே யவர்தமக்கு வஞ்சலித்து
 கதிதமுடன் சாபமதை நிவர்த்திசெய்ய
 களிப்புடனே வகவனியார் தம்மைநோக்கி
 மதிதமுடன் னஞ்சலிகள் மிகவாய்செய்து
 மன்னவனு மிந்திரனும் வணங்கினாரே. 342

வணங்கியே சாபமதை நிவர்த்திசெய்ய
 மகாதேவ சித்தர்முனி ரிடிகளநாதர்
 இணங்கியே மனதுவந்து யிரக்கம்வைத்து
 எழிலாக சாபமதை நீக்கவேண்டும்
 மணங்கமழு மிந்திரனார் கேட்கும்போது
 மகாசித்து முனிசாபம் நீக்கியேதான்
 குணமுடனே நிவர்த்தியது மிகவாய்ச்செய்து
 குருபரரே யிந்திரரை போற்றினாரே. 343

போற்றவே நெடுங்காலம் தவம்வரைக்கும்
 பொங்கமுடன் யாகமது செய்யும்போது
 ஆற்றமுடி போகாது தவத்தினேர்மை
 அப்பனே யாகமதைக் கண்டதேவர்
 தேற்றமுடன் யாகநிலை பார்த்துமேதான்
 தெளிவுடனே யன்னாளு மோட்சங்கொள்வீர்
 சீற்றமிஞ்சி யெல்லவரு மொக்ககூடி
 சிற்பரனே நல்லகதி தருவென்றாரே. 344

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு சிவராஜயோகம் கூறல்

என்னவே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 யெழிலான புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
 நன்னயமாம் ஞானமென்ற சிவயோகத்தை
 நாதாக்கள் தான்முதலோ ரறிந்தமட்டும்
 உன்னிதமா மெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 வுரைத்தபடி யாமுமக்கு வுரைக்கலாச்ச
 பன்னவே சிவராஜ நிலையில்நின்று
 பாருலகை மறந்ததொரு சித்துவாமே. 345

சித்தான சித்துமுனி நாதரப்பா
 சிற்பரனே சிவராஜ யோகந்தன்னை
 முத்தான வழியறிந்து பதமுங்கண்டு
 மூதுலகில் சிவஞானங் கட்டறுத்து
 நித்தமுமே சிவவேடம் பூண்டுமல்லோ
 நிட்களங்க மானதொரு நிலையில்நின்று
 பத்தியுடன் கலைகொண்டு வினையங்கொண்டு
 பதிபாச சமாதிவழி நிலையில்நில்லே. 346

நில்லென்றால் ஞானக்கண் திறக்கவேண்டும்
 நீதியுடன் வஷ்டாங்கம் காணவேண்டும்
 தொல்லையென்ற வஞ்ஞானம் நீக்கல்வேண்டும்
 தோராமல் கர்மேந்திரிய மறியவேண்டும்
 நல்லபடி வாசிவழி யறிதல்வேண்டும்
 நாதாந்த மாய்கைவழி பற்றல்வேண்டும்
 புல்லறிவால் பாகமென்ற கருமந்தன்னை
 பூவுலகில் நீக்குபவன் புண்ணியனாமே.

347

புண்யனாம் யாமுரைத்த விதிகாசத்தைப்
 புகலுகிறேன் படிகடந்து தடமறிந்து
 திண்ணமுட னடந்தவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 தீர்க்கமுடன் படிகாணா மாண்பருக்கு
 வண்ணமுள்ள சிவராஜம் வாய்க்குமோசொல்
 வளம்பெரிய ரூபமென்ற தத்துவந்தான்
 நண்ணலொ ப்பாய்காண்பவர்க ளுலகிலில்லை
 நாதாந்த சித்துமுனி ரிடிகாணாரே.

348

தீபவொளி

காணாரே தீபவொளி யேதென்றாக்கால்
 காவலனே புலத்தியனே கருவுள்ளானே
 தோணாத பொருளென்று எண்ணவேண்டாம்
 தொகுப்பான வரைபாடு நண்ணலொப்பாய்
 மாணாத சடலமதில் நினைத்ததெல்லாம்
 மார்க்கமுடன் கண்டறிந்தா லதுவேசோதி
 வீணான பாதைவழி நடந்தோர்கோடி
 வீண்துறையாய் போதநிலை யலைந்தார்கானே.

349

அலைந்துமே பேரொளி காணாமற்றான்
 அப்பனே பலமுறையாய் கெவனியாகி
 துலைந்துமே சுடரொளிபோல் காந்தலாகி
 துப்புரவாய் யோகவழி கடந்தோன்போலும்
 வலைந்துநின்ற குக்குமத்தைக் கண்டோன்போலும்
 வளம்பெரிய நாதரொளி யறிந்தோன்போலும்
 கலைந்துமே காசினியின் வாழ்க்கையற்றுக்
 காவலனே நல்வழிக்கு ஏகுவீரே.

350

ஏகவென்றால் பரகதிக்கு ஆளுமாகி
 யெழிலான கர்மேந்திரிய மைந்துக்குந்தான்
 வேகமுடன் கருவிகர ணாதியந்தம்
 வெட்டவெளி யம்பரத்தி லாடிநிற்கும்
 தாகமுடன் பாசவழிக் கடந்தோன்போலும்
 தகமையுடன் கேசரமாம் பதியில்நின்று
 மோகமெனும் சின்மயத்தி னருளைப்பற்றி
 மோட்சவழி தாவுதற்கு இடங்கொள்வாரே. 351

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு உலக அளவு கூறல்

கொள்ளவென்றால் யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 கொற்றவனே புலத்தியனே கவிவல்லோனே
 நள்ளவே லோகவதி சயங்கன்யாவும்
 நலமான வெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 மெள்ளவே யெந்தனுக்கு வுரைத்தவண்ணம்
 மேதினியில் யாமுரைத்தோ முந்தமக்காய்
 அள்ளவே திசைநான்கா மதிக்கெட்டெல்லாம்
 அப்பனே வகைப்பிரித்துக் கூறுவேனே. 352

கூறுவேன் நாதாக்கள் நூல்கன்யாவும்
 குவலயத்தி னதிசயத்தை மறைத்துமேதான்
 மாறுபடா லோகவதி சயங்கனெல்லாம்
 மன்னவனே யின்னூலாம் பெருநூல்தன்னில்
 வீறுடனே சங்கமுகம் தான்பிரித்து
 வித்தகனே நடுமையம் நிலையைப்பற்றி
 ஆறுதலம் கண்டறிந்து அன்பளாரே
 அப்பனே வகைகண்டு விரித்திட்டேனே. 353

விரித்தேனே பலபலவாம் நூலையாய்ந்து
 விபரமுடன் திரைகளுடன் வொன்றாய்க்கூட்டி
 சரிபடவே யுகங்கண்டு பிரளயத்தை
 சதுருடனே கணக்கறிந்து சாரலாகி
 புரிந்திடவே மகமேரு பர்வந்தானும்
 புங்கமுடன் நடுமைய வளவுபூண்டு
 திரிந்துமே கயற்போட்டு யுகம்பிரித்து
 தீர்க்கமுடன் கண்டறிய பலன்சொன்னோமே. 354

சூரியன் சந்திரனிருப்பிடம்

சொன்னோமே புலத்தியனே சொருபவானே
 சுடரொளியாஞ் சூரியனா ரிருக்கும்ஸ்தானம்
 மன்னவனே வடபொதிகை தென்கிழக்கு
 மாலயனுங் காணாத வதீதநாடு
 தென்னானே தென்பொதிகை யோசனையாந்தூரம்
 தேர்வேந்தே ராசமணி காணாநாடு
 கன்னவனா மன்னவனும் காணாதேசம்
 கண்டமட்டுங் காவலனே கருத்தாய்ச் சொல்வோம். 355

சொல்வோமே விந்திரனார் புரமேயாகும்
 சொருபமுள்ள மனோன்மணியா ளிருக்கும்ஸ்தானம்
 வெல்லவே மேருகிரி வடபாகந்தான்
 மேன்மையுள்ள கீழ்திசையாஞ் சூரியநாடு
 அல்லவே சூரிய நாராயணன்றான்
 அப்பனே தலைமேரு கிரியின்பக்க
 மெல்லவே கதிரெழுந்து வலமாய்வந்து
 மேதினியை சுற்றிவர வளங்கண்டோமே. 356

வளமான சூரியனா ருதிக்கும்நாடு
 வான்கதிரோன் பூமிவளஞ் சுற்றுநாடு
 தளம்பெறவே லோகபரி பாலராகி
 தாரணியி சுடரொளியாய் நின்றசோதி
 நளம்பெறவே சந்திரனா ரிருந்தநாடு
 நானிலமாம் தென்பொதிகை சாரலோரம்
 தளம்பெறவே பூரணையா மமாவாசிதன்னில்
 தன்மையுடன் மேற்புறமா மிடதுதானே. 357

தானான சந்திரனா ரிடபாகத்தில்
 தகைமையுடன் பூமிசுற்றி யேகுவார்பார்
 கோனான மண்டலமு மிதற்குள்ளாச்சு
 கொற்றவனே சத்தலோக மிதற்குள்ளாகும்
 பானான பரஞ்சுடரு மிதற்குள்ளாகும்
 பாரினிலே சத்தகட லிதற்குள்ளாகும்
 மானான மண்முதலும் பாதாளந்தான்
 மன்னவனே யிதற்குள்ளா மென்றுபாரே. 358

பார்க்கையிலே வணுவளவு புதுசாய்த்தோன்றும்
 பகருகிறேன் தூணதாவும் துரும்பாய்த்தோன்றும்
 ஏர்க்கையிலே சிவகோடி சராசரங்கள்
 எழிலுடனே விதற்குள்ளே யடக்கங்கண்டார்
 பூர்க்கவே பூண்டுமுதல் வனாந்திரங்கள்
 புகழான விருட்சங்க ளிதிலடக்கம்
 ஆர்க்கவே குண்ணுமலை சார்பெல்லாந்தான்
 அப்பனே இதற்குள்ளே யடக்கமாச்சே. 359

ஆச்சப்பா புலத்தியனே யறிவுள்ளானே
 ஆண்மையுள்ள சித்தர்பதம் மெச்சும்பாலா
 மூச்சடங்கி நின்றதொரு காயமெல்லாம்
 மூதுலக மிதற்குள்ளே யடக்கங்கண்டார்
 மாச்சலெனும் பிரணவப் பெருள்களெல்லாம்
 மன்னவனே விதற்குள்ளே யடக்கமாகும்
 பாச்சலுட னிறப்பதுவும் பிறப்பதுவுந்தான்
 பாரிதற்குள் பிரபஞ்ச மென்னலாமே. 360

பூமிநாற்றிசையளவு கூறல்

என்னவே யின்னமொரு மகிமைகூர்வேன்
 யெழிலான புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
 துன்னவே வடபாகம் சங்கமெட்டு
 தொகையதுவும் தென்பாகம் சங்கம்நாலு
 பன்னவே குடபாகம் சங்கமாறு
 பகரவே குணபாக சங்கமேழு
 நன்னயமா தொகைகண்டு சராசரங்கள்
 நாட்டினே னுலகிலுள்ள நாதர்க்காமே. 361

ஆமேதான் புலத்தியனே யறிவுள்ளானே
 அப்பனே பாகமது யேதென்றாக்கால்
 தாமேதான் வடபாகம் வடக்கேயாகும்
 தன்மையுள்ள தென்பாகம் தெற்கேயாகும்
 நாமேதான் குணபாகம் மேற்கேயாகும்
 நல்லதொரு குடபாகம் கிழக்கேயாகும்
 வேமேதான் திசைபிரித்து விளங்கச்சொன்னேன்
 வித்தகனே சங்கமது விபரங்கேளே. 362

சங்கத்தொகை கூறல்

கேளப்பா புலத்தியனே கெவனவானே

கெவனமுடன் மகாசங்கம் தொகையுரைப்பேன்
தாளப்பா சங்கமொன்றின் தொகைதான்கேளு

தகைமையுடன் வெள்ளமது நான்குசேரும்
ஆளப்பா மகரவென்ன முப்பத்திரண்டு

அப்பனே தாரையது வறுபத்துநான்கு
வேளப்பா பதுமமது யிருபத்துநான்கு

விள்ளார்கள் யுகபருவம் சொல்லொண்ணாதே. 363

ஒண்ணாது யிப்படியாய்ச் சங்கமப்பா

வுத்தமனே பூமியது யளவுதானும்
கண்ணான சித்தர்முனி ரிடிகள்தேவர்

காசினியில் பலநூலும் பாடிவைத்தார்
மண்ணாளும் வேந்தர்முதல் சாதுமாண்பர்

மகாகோடி சங்கம்வரை கல்வியுள்ளோர்
விண்ணான கணக்கதுவும் கூறவில்லை

வித்தகனே வசவரியார் சொன்னவாக்கே. 364

வாக்கான படிகடந்து வரையுங்கண்டு

வாகுடனே பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து

நோக்கமுட னெனதைய ரசவனியாந்தேவர்

நுணுக்கமுடன் கண்டறிந்து வெனக்குரைத்தார்

ஆக்கமுட னுந்தமக்கு வரியபாரை

வப்பனே யுபதேச வுண்மைசொன்னேன்

ஏக்கமது கொள்ளாம லினியபாலா

யெழிலுடனே கண்டறிந்து நினைவில்நில்லே. 365

நிற்கையிலே யுந்தமக்கு யாவுங்கிட்டும்

நீதியுள்ள புலத்தியனே நிலைபெற்றோனே

அற்பமென்று நினையாதே வரியபாலா

வப்பனே பன்னீரா யிரந்தானாகும்

விற்பனமாய் நாழமக்கு வுரைத்தோமப்பா

விள்ளார்கள் சித்தர்முனி ரிடிகள்நாதர்

சொற்பமென்ற கருவிகர ணாதியந்தம்

சுந்தரனே யொருக்காலும் விள்ளார்கானே. 366

காணவே பன்னீரா யிரத்தினுள்ளே

கருவான புலத்தியனே யெட்டாங்காண்டம்

தோணவே சித்தர்பத ரகசியங்கள்

தொல்லுலகின் கைமறப்பு வுள்ளதெல்லாம்

ஆணவங்கள் தானொடுங்கு வன்புள்ளார்க்கு

அப்பனே விதிமுறையாய் குட்சங்கண்டு

மாணமருங் கல்விவுள்ளோர் பெரியோர்தாமும்

மயங்காம லுணர்வதற்கு வழிசொன்னோமே. 367

வழியான வழிபாடு முறையுஞ் சொன்னோம்

வண்மையுள்ள பெருநூலாம் குருநூலப்பா

பழியாமல் பெருநூல் பன்னீராயிரத்தை

பதமுடனே சித்தர்பதம் வணங்கினின்று

ஒளியாம லென்னாளு மஞ்சலித்து

ஒகோகோ நாதாக்கள் மகிழ்வுஉற

வெளியாக விட்டகுறை யிருந்ததாலே

விந்நூல்தா னுந்தமக்கு வருளுமாச்சே. 368

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு டொய்வாழ்க்கை கூறல்

ஆச்சப்பா புலத்தியரே யறிவுள்ளானே

அப்பனே லோகமதி வாழ்வுகூர்வோம்

மூச்சுடனே யிருக்குமது காலந்தன்னில்

முதுலகில் வவரவர்கள் நிதிகளெல்லாம்

மாய்ச்சலது கொள்ளாமல் மாளிமாடி

மன்னவர்கள் தேடிவைத்த நிதியோகங்கம்

பாய்ச்சலது கொள்ளாது பார்லோகந்தான்

பாரினிலே வைத்தநிதி கோடியாமே. 369

கோடியா மாதுலர்க ளியாகசாலை

கொடிசான கோபுரங்கள் மாபுரங்கள்

தேடியதோர் பன்னகச் சாலையுண்டு

சிவமடங்கள் தடாகமுதல் மண்டபந்தான்

ஆடியதோ ரரசாட்சி கொலுக்கூடங்கள்

அப்பனே மனுதர்ம முப்பத்திரண்டு

நாடியதோர் செங்கோலின் பெருமையுண்டு

நலமான ரதகசது ரகமுண்டே. 370

உண்டான தேயுடா ஸ்தலங்களுண்டு
 வுத்தமனே மாடுகன்று மக்களுண்டு
 அண்டர்முனி ராட்சதர்கள் ரிடிகள்தேவர்
 அகண்டதொரு நீர்வளமும் நிலவளமுமுண்டு
 தொண்டர்முதல் தானதுவு மூன்றேயாகும்
 தொகையான சேரசோழ பாண்டிநாடு
 ஆண்டதொரு ராச்சியங்கள் குபேரநாடு
 காசினியி லின்னம்வெகு வளமுங்கானே. 371

காணவே யிப்படியாய் லோகமாண்பர்
 காசினியில் சதகோடி சூரியன்போல்
 வேணபடி நன்கு திரவியங்கள்
 வேட்கமுடன் நவரத்தின நவநீதங்கள்
 பூணவே வாயிரத் தெட்டுமாற்று
 புகழான யேமமது கோடிசங்கம்
 நாணவே பூஷணங்கள் நாணிலத்தில்
 நலமுடனே தேடிவைத்த நிதிகள்பாரே. 372

பாரேதான் புலத்தியரே பாக்கியவானே
 பகருகிறேன் லோகமதின் வாழ்க்கைதன்னை
 நேரேதா னெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 நேர்மையுட னெந்தமக்கு யுரைத்தவண்ணம்
 ஆரேதான் வையகத்தி லிருந்துமென்ன
 அப்பனே பொய்வாழ்வொன் றில்லைகண்டார்
 தேரேதான் தேடினதோர் திரவியங்கள்
 தேசமதில் வைத்துவிட்டு குடிபோனாரே. 373

போனாரே லோகமதி மாண்பரெல்லாம்
 பொங்கமுடன் தேகநிலை விட்டேயேகி
 மேனாடாம் பன்னுலக நாடுசென்று
 மெக்கதிக்கு வாளாகி செல்லுங்காலம்
 தீனாடோ நேராக மோட்சவீடோ
 தீராத வினைக்கடலுக் காளையாகி
 போனாரோ பரகதிக்கு சென்றிட்டாரோ
 பூவுலகி லிம்மகிமை காணார்தாமே. 374

தாமான புலத்தியனே சாற்றுவேன்கேள்
 சதுருகமாங் கோடிவரை யிருந்துமென்ன
 சாமானியை முள்ளதொரு வாத்துமாவும்
 சடயம்விட்டு நீங்குமது காலந்தன்னில்
 பூமானாஞ் செம்பொன்னுங் கடுகளவுதானும்
 பூவுலக முடலைவிட்டு யேகும்போது
 சீமானா யிருந்தபெரி யோர்கள்தாமும்
 சிற்பரனே கொண்டுபோவ தில்லைதானே. 375

தானான புலத்தியனே தம்பிரானே
 தாரணியில் நெடுங்கால மிருந்தோர்தாமும்
 தேனான மனோன்மணியைக் கண்டோர்தாமும்
 தேகநிலை விட்டொழிந்து மாண்டார்பாரு
 கோனான தேவாதி தேவர்தாமும்
 கொற்றவனே சடலம்விட்டு யேகும்போது
 பானான பூலோக பதியிருந்து
 பாக்கியங்கள் யாதேனும் நண்ணாரன்றே. 376

அன்றான செம்பொன்னு மணுவுமில்லை
 அப்பனே தேக பூஷணமுமில்லை
 குன்றான பாக்கியங்கள் யாதொன்றில்லை
 குருபரனே வஸ்திரா பரணமில்லை
 வென்றிடவே கல்விபாக் கியமுமில்லை
 வேதாந்தத் தாயுரைத்த ஞானமில்லை
 தென்றிசையி லசுவனியா ருரைத்தநீதி
 செகதலத்தி லுந்தனக்கு யோதுவேனே. 377

ஓதுவேன் மனுதர்ம மொன்றேயல்லா
 லுத்தமனே சடலம்விட்டு யேகுங்காலம்
 தீதுடனே நன்மைதுன்மை யிரண்டேயல்லால்
 தீவினைக்கு யாளாகி நிறுத்துங்கண்டர்
 சாதுரிய பிராணனது வுடல்விட்டேகி
 சாங்கமுடன் பரகதிக்கு யேகுங்காலம்
 மூதுலக வாசையது சென்றதெங்கே
 முன்பெரியோர் சொன்னமொழி நடந்துகொள்ளே. 378

கொள்ளவே யுலகுபதி வாழ்க்கையெல்லாம்
 கொற்றவனே கண்டறிந்தா லொன்றுமில்லை
 விள்ளவே லோகபஞ்ச மாய்கைதன்னில்
 வீருடனே வரியவைய ராசைகொண்டு
 எள்ளளவும் பொய்வாழ்கை மெய்யென்றெண்ணி
 யெழிலான பரகதிக்கு வாளாகாமல்
 கள்ளமன முடையதொரு பாவிமாண்பர்
 காசினியில் வெகுகோடி யிருப்பர்தானே. 379

தானான பிரகாச மானபாலா
 தயவான புண்யனே புலத்தியாகேள்
 மானான மகவதிக ளிருந்தமார்க்க
 மானிலத்தி லெனதையர் சொன்னவண்ணம்
 தேனான பரஞ்சோதி ரொளியுங்கண்டு
 தேசொளியின் சின்மயத்தைக் காணாமற்றான்
 பானான பரகதிக்கு யாளாகாமல்
 பாரினிலே வெகுகோடி மாண்டார்பாரே. 380

பதினெண் சித்தர்கள் மனோன்மணி தரிசனைக்கு
 திரேதா யுகத்திலே அகவனியாரை கேட்டுக்கொள்ளல்

பாரேதா னின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 பாலகனே புலத்தியனே புண்ணியமாரா
 கூரேதான் திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 கொற்றவனே யென்குருவா மெந்தநாதர்
 சீரேதா னவர்பக்க லருகிற்சென்று
 சிற்பரனார் பதினெண்பே ரொன்றாய்க்கூடி
 வீரேதா னகவனியார் தன்னைநோக்கி
 வித்தகனார் கேள்வியது மிகக்கொண்டாரே. 381

கொண்டாரே யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரவர்பாத மஞ்சலித்து
 தெண்டமது மிகப்பிரிந்து சித்தரெல்லாம்
 தேற்றமுடன் மனோன்மணியா ளிருப்பிடத்தை
 கண்டுமே யாராய்ந்து காணவேண்டி
 கர்த்தாவே தயாபரரே தாயார்வீடு
 விண்டுசொல்ல வேண்டுமென்று சித்தரெல்லாம்
 விருப்பமுட னவர்பாதம் வணங்கிட்டாரே. 382

வணங்கியே வம்பாளின் தரிசனத்தை
 வாகுடனே காண்பதற்கு யிதயங்கொள்வீர்
 இணங்கவே யம்பாளின் பாதங்காண
 யெழிலுடனே யெங்களுக்கு தரிசனங்கள்
 சுணங்கமது நேராமல் யம்பாள்தம்மை
 சுகமுடனே காண்பதற்கு யெங்களுக்கு
 மணமுடனே தரிசனைக்கு முன்னாய்நின்று
 மன்னவரே விடையருளு மென்றிட்டாரே. 383

இட்டாரே சித்தர்பதம் வணங்கும்போது
 யெழிலான வசவனியா ரெந்தநாதர்
 அட்டதிசை தான்புகழும் சித்தர்மாரே
 அன்புடனே யாமுமக்கு வாக்களிப்போம்
 சட்டமுடன் மனோன்மணியாள் தரிசனத்தை
 தாரணியில் காண்பதற்கு யாராலாகும்
 திட்டமுட னம்பாளின் தரிசனத்தை
 தீர்க்கமுடன் கண்டவர்க ளில்லைதானே. 384

இல்லையே லோகபதி மாண்பரெல்லாம்
 யெழிலான் சோதிமயம் கண்டதல்லால்
 நல்வினையா லவரவர்கள் தபோபலத்தால்
 தன்மையுடன் சோதியொளி கண்டதல்லால்
 வல்லவியா மம்பாளின் சோதிகண்டார்
 வளம்பெரிய ரூபமதைக் கண்டாரில்லை
 அல்லலற்று தவயாகஞ் செய்தமாண்ப
 ரவர்களுமே கண்டதிலை யுண்மைபாரே. 385

உண்மையாம் புலத்தியனே யுதாரதீரா
 வுற்பனமா யாமுரைக்கும் நீதிகேண்மோ
 தண்மையுடன் சித்தாதி முனிவரெல்லாம்
 தகைமையுடன் கண்டறிய நிலைமையில்லை
 பண்டிதம் சாத்திரங்கள் புராணகீதம்
 பாடினார் மனோன்மணியின் பெருமைதம்மை
 எண்டிசையுங் கண்டவர்க ளாருமில்லை
 எந்தேவா புலத்தியனே வுண்மைகேளே. 386

கேளப்பா வெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கெவனமுட னுபதேசங் கொண்டநீதி
 ஆளப்பா ரெவர்தமக்கு யிந்தநீதி
 அறியவுரைத் தாரில்லை யவனிமீது
 தேளப்பா கொட்டியதோர் சாத்திரம்போல்
 தெளிவுடனே யெந்தமக்கா யுரைத்தார்கண்டர்
 பாளப்பா போகாமல் ரகசியத்தைப்
 பாலகனே யுந்தமக்கா யோதினேனே. 387

ஓதினேன் தேவரக சியத்தைதானு
 முத்தமனே மாணாக்கள் பிழைக்கவேண்டி
 தாவினே னெதையர் குருவிடத்தில்
 தாரணியில் நெடுங்கால மிருந்துயானும்
 ஆவியுடல் பொருள்கருவி யாதியந்தம்
 அப்பனே யவர்தமக்கு வொப்பிவைத்தேன்
 பாவினென்ற கர்மமதுக் காளாகாமல்
 பாரினிலே வரைகோடி யிருந்திட்டேனே. 388

மறுபடியும் கூறல்
 இருந்தேனே திரேதாயி நெடுங்காலத்தில்
 யெழிலான மனோன்மணியா ளம்பாள்தம்மை
 அருந்தவசு செய்துமல்லோ வடியென்றானும்
 அப்பனே தரிசனைக்கு நெடுங்காலந்தான்
 பொருந்தியே தவமிருந்து மம்பாள்பாதம்
 பூவுலகி லடியேனும் பார்த்ததில்லை
 வருந்தியே தவங்கொண்ட சித்தர்கோவே
 வானுலகோர் காண்பதற்கு மரிதாம்பாரே. 389

கைலங்கிரியில் மனோன்மணியம்பாள் தரிசனம் காணல்
 பாரப்பா புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
 பாவலனே பால்மொழிபோல் பகரவல்லாய்
 ஆரப்பா வம்பாளின் தரிசனத்தை
 யார்கண்டார் யாரறிந்தா ரவனிமீது
 சேரப்பா கைலங்கிரி தன்னில்தாமும்
 செம்பவள வாயுழகா சிறக்கக்கேண்மோ
 நேரப்பா கைலங்கிரி முதற்றப்பான
 நெடுந்தேவ ரதின்சீழா மிரண்டுந்தானே. 390

தானான விருபத்தோர் வரையுமுண்டு
 தாக்கான வரைதோரு தேவபீடம்
 கோனான பீடமது யொவ்வொன்றுக்கு
 கொற்றவனே தேவகோடி ரிடிகளநாதா
 பானான பரதேவர் தேவகூட்டம்
 பாலித்து வாழ்ந்திறப்பார் லக்கோயில்லை
 மானான மகதேவர் சப்தநாதர்
 மனோன்மணியைக் காண்பதுவு மரிதுதாமே. 391

அரிதான புண்ணியமாஞ் சிலபேருக்கு
 அம்பாளின் செகசோதி வொளியைக்காண்பார்
 பெரிதான வொளிகண்ட போதேயப்பா
 பேருலக நான்கென்ற பதவிகிட்டும்
 துரிதமுடன் செகசோதி கண்டபோதே
 துப்புரவாய் ஞானக்கண் திறக்கலாகும்
 பிரியமுள்ள மோட்சவீ டடைந்துமேதான்
 பேரின்ப சுகமனைத்துங் காண்பார்பாரே. 392

பாரப்பா தெய்வலோக பரமுங்காணார்
 பாருலகில் தீபவொளி சோதிகாண்பார்
 ஆரப்பா யான்கண்ட கேள்வியோடும்
 அப்பனே வசவனியா ருரையினோடும்
 சீரப்பா சாத்திர கற்பினையினோடும்
 சிற்பரனே முன்பெரியோ ருதாரத்தோடும்
 கூரவே தேவாதி ரகசியந்தான்
 குருவின்மொழி சத்தியமாய்க் கூறிட்டேனே. 393

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு இழிகுலமாண்பர்
 இழிகுலப் பெரியோர் உவமை கூறல்
 இட்டேனே இன்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 யெழிலான புலத்தியனே யெழில்வல்லோனே
 திட்டமுள்ள பெரியோர் சிறியோரப்பா
 தீர்க்கமுள்ள யவர்நடத்தைக் கூறக்கேண்மோ
 சட்டமுடன் லோகாதி பதியிருந்து
 சாங்கமுடன் பொய்வாழ்வை மெய்யென்றெண்ணி
 அட்டதிசை தான்புகழ மாண்பர்தாமும்
 அப்பனே பொய்வாழ்வை நம்பினாரே. 394

நம்பியே மோசமது மிகவாய்ச்செய்து
 நானிலத்தில் கர்மத்துக் காளனாகி
 தம்பியெனும் சகோதரான் துரோகம்பா
 தகைமையுடன் வெகுமனதாய் துரோகித்தப்பா
 கும்பியே யவர்களமனம் கொதிப்புண்டாகி
 குவலயத்தில் நெடுங்கால பாவராகி
 சம்பியே நற்பதவிக் கிடமில்லாமல்
 சாதுரிய நரகபதி யமர்ந்திட்டாரே. 395

அமர்ந்தாரே பொய்வேஷம் பொய்ஞானந்தான்
 அப்பனே சிவவேடம் பூண்டுகொண்டு
 சுமர்ந்தாரே பாவமென்ற கடலையப்பா
 சுந்தரனே தன்றனக்கு ளடக்கமாகி
 தமர்ந்தொரு பரப்பிரம வீட்டைதானும்
 தண்மையுடன் கண்டவர்போல் மிகவாய்ப்பேசி
 நமர்ந்துமே கைலங்கிரி தன்னிலப்பா
 நலமுடனே மனோன்மணியைப் பார்த்தேனென்பார். 396

பார்த்தேனே யென்றுரைப்பார் மாண்பரப்பா
 பாருலகில் சாயுச்சிய பதவிதன்னை
 சீர்த்தமுடன் கைலங்கிரி வாசர்தம்மை
 சிற்பரனை கண்டேனே யென்றுசொல்வார்
 நாற்றிசையும் நான்கண்டு வசனித்தேதான்
 நலமான வுபதேசம் பெற்றேனென்பார்
 கூர்த்தனுக்கு யிடமுமது யில்லையென்று
 குவலயத்தில் பேருண்டா யிருந்தார்காணே. 397

அகஸ்தியர் புலத்தியருக்கு சிவகங்கை தீர்த்த மகிமை கூறல்

இருக்கவே யின்னமொரு முறைமைகூர்வேன்
 யெழிலான புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
 திருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் தாயார்பாதம்
 தீர்க்கமுடன் காண்பதற்கு யெவரால்கிட்டும்
 பொருக்கவே வேகவதி யென்னும்தீர்த்தம்
 பொங்கமுடன் சிவகங்கை யென்னலாகும்
 வருக்கமுடன் சிவநதியைக் கண்டபோதே
 வண்மையுள்ள மகிமையெல்லாங் காணலாமே. 398

காணலாம் தென்பொதிகை சாரலப்பா
 கருவான சிவகங்கை நதிதானாகும்
 பாணம்போல் சித்தர்முனி ரிடிகள்தேவர்
 பாலகனே நடுமையம் கங்கையப்பா
 நீணவே மண்மறைவில் மண்டபந்தான்
 நிஷ்களங்க மானதொரு பீடமுண்டு
 வேணதொரு மகிமையெல்லா மதற்குள்ளுண்டு
 வேகவதி தீர்த்தமது வென்னலாமே. 399

என்னவே மண்டபந்தான் திட்டுவாசல்
 யெழிலான கோபுரங்கள் மாபுரங்கள்
 பன்னவே புல்லானி தீர்த்தமுண்டு
 பாலனே தீர்த்தமது கடந்தபின்பு
 நன்னயமாய் சித்தாதி முனிவர்நாதர்
 நலமான சங்கமது கோடியுண்டு
 வின்னமிலா சமாதியது தாப்பாளுண்டு
 வீரான வசராக்கள் காவலுண்டே. 400

காவலாம் தென்பொதிகைச் சாரலப்பா
 கனமான வசராக்கள் காவலுண்டு
 வாவலாம் காட்டகமாம் ரிஷிகள்தம்பால்
 வளம்பெரிய சமாதியது யென்னகூர்வேன்
 ஆவலுடன் காண்பதற்கு ரிடிகள்தேவர்
 அன்புடனே கோடிவரைக் காணலாகும்
 போவதுவும் வருவதுவு மனேகமாண்பர்
 பொங்கமுடன் சமதிமுகம் காணார்பாரே. 401

அகவனியார் ஈஸ்பரசித்துவைக் காண்பது

பாரப்பா புலத்தியரே பண்புள்ளானே
 பாருலக மெத்தனையோ முனிவர்நாதர்
 ஆரப்பா வெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 அவர்கண்ட சித்துமுனி லக்கோயில்லை
 நேரப்பா திருமுகங்கள் லட்சங்கோடி
 நேர்மையுடன் கண்டதொரு வதிசயங்கள்
 கூரப்பா சொல்வதற்கு நாவோயில்லை
 குருபரனே ரவர்கண்ட வினையங்கேளே. 402

கேளப்பா துவாபரமாம் யுகத்திலப்பா
 கெவனமுடன் வெகுகோடி சித்துகண்டார்
 நாளப்பா போகாமல் நண்புள்ளாகும்
 நன்மையுடன் சிவஞானப் பாலருந்தி
 ஆளப்பா வப்பாலால் திருக்கண்ணாகி
 அப்பனே லோகமதின் வாழ்வைகண்டு
 மீளப்பா விண்ணுலகைத் தான்மறந்து
 மிக்கபதி மனோன்மணியா ளருள்கொண்டாரே. 403

கொண்டதொரு சித்துமக தேவர்தாமும்
 குவலயத்தில் குளிகையது கொண்டுமல்லோ
 அண்டர்முனி தேவாதி தேவரெல்லாம்
 அப்பனே வசவனியார் தம்மைக்கண்டு
 கொண்டணிந்து விசுவாச வருளுங்கொண்டு
 குவலயத்தில் நெடுங்கால வரையிருக்க
 தொண்டுடனே யாசீர்ம மிகப்புரிந்து
 தோராமல் ஞானவரம் கொடுத்தார்தாமே. 404

தாமான வசவனியா ரெந்தனையர்
 தாக்கான ஞானவழி சொருபங்கொண்டு
 தேமான மாகவல்லோ வம்பாள்பாதம்
 தெரிசனமாம் பரவொளியை மனதிலுன்னி
 சாமானிய மானதொரு வரமுங்கொண்டு
 சார்புடனே சிவகங்கை மண்டபந்தான்
 ஆமான முள்ளதொரு காவல்பக்கல்
 அப்பனே தானிருந்து செபித்தார்காணே. 405

செபிக்கையிலே தாப்பாளும் தான்திறந்து
 செம்மலுடன் திருவாயல் படியைக்காண
 லபிதமுட னகவனியார் தேவர்தாமும்
 லட்சணங்கள் தான்பொருந்தி நளினமாக
 துபிதமுடன் சமாதியது பக்கல்சென்றார்
 துப்புரவாய் வசரீரி வாக்குண்டாச்சு
 நிபிதமுடன் சித்துமகா ரிடியார்தாமும்
 நீனிலத்தில் ராமனெங்கே யென்றிட்டாரே. 406

என்றுரைத்த வாக்கியத்தை வசவனியார்தாமும்
 ஏற்றமுடன் காதுக்குக் கேட்டபோது
 சென்றுநெடுங் காலமது ராமர்தாமும்
 செகத்தினிலே யாம்காணா மென்றாரையா
 பொன்னுலக பதிபோனா ராமர்தாமும்
 பொங்கமுட னாசீர்ம வயோத்திநாட்டை
 இன்றுமுதல் லோகபதி ராசரெல்லாம்
 யெழிலுடனே கண்டுவர யாம்கண்டோமே. 407

கண்டோமே யென்றுமல்லோ வசவனியார்தாமும்
 காவலனார் செகதீஸ்வர சித்துவுக்கு
 தெண்டமுட னாசீர்ம மிகவேசெய்து
 தேற்றமுடன் அஞ்சலுமாய் கரங்குவித்து
 புண்டரீக மானஇராமச் சந்திரன்
 பொன்னுலகம் சென்றுநெடுங் காலமாச்சு
 அண்டர்தொழு மீசுரனார் சித்துவுக்கு
 அன்புடனே யுத்தாரங் கூறிட்டாரே. 408

கூறவே யசவனியார் தேவர்தாமும்
 கொற்றவனா ரீசுர சித்துதாமும்
 மாரலது சதுருகமா மூன்றுமாச்சு
 மண்டலமது ராசாதி ராசரெல்லாம்
 வேறுறுந்து சடலமது விட்டேயேகி
 விண்ணுலகைத் தானடைந்தா ரென்றேயெண்ணி
 ஆற்றலுடன் சதுருகமும் நான்காமாண்டில்
 அப்பனே கலியுகத்தில் வருவேனென்றார். 409

என்றுமே தாமுரைக்க ரிடியார்தாமும்
 யேற்றமுட னசரீரி வாக்குண்டாச்சு
 அன்றுமே வப்பொழுதே வெந்தன்தேவா
 அக்கணமே சமாதிகுமம் தான்பணிந்து
 சென்றுமே வடமேரு கிரியிலப்பா
 தெளிவுடனே தவயாக நிலையில்நின்று
 வென்றிடவே கலியுகமா மிருபத்தைந்தில்
 வேட்கமுடன் சமதிவிட்டு யேகினாரே. 410

கலியுகத்தில் அகவனியார் திருமூலர் இருபத்தோராவது
பாட்டனாகிய ஈசரசித்துவைக் காணல்

ஏகவே வசவனியா ரெந்தநாதர்

யெழிலுடனே கலியுகமாம் பிறந்தபோது

சாகமுடன் பிரளயங்கள் சென்றபின்பு

சதுருடனே வீசுரனார் சித்துதம்மை

போகமுடன் சமாதியுக் முன்போலப்பா

பொங்கமுடன் தாள்திறந்து யவரும்நின்றார்

வேகமுடன் சமாதியது திறக்கலாச்சு

வேதாந்த கடரொளிபோல் வந்திட்டாரே.

411

வந்தாரே திருமூலர் பாட்டனப்பா

வளம்பெரிய வீசுரனார் சித்துதாமும்

நிந்தையெல்லாம் தாமொழிந்து நெடுங்காலந்தான்

நீழி யுகமதுவு மிரண்டுஞ்சென்று

சிந்தனையாய் கலியுகத்தைக் காணவென்று

சிற்பரனார் தேவரிடி நாதர்தாமும்

வந்தனையாய் லோகபதி மாண்பருக்கு

வகையுடனே மோட்சபதம் தந்திட்டாரே.

412

பதமான மோட்சவழிக் காகவேண்டி

பட்சமுட னனுபோக ஞானந்தன்னை

நிதமுடனே பாலருக்கு லுட்டநண்ணி

நிஷ்களங்க மானதொரு நிலையில்நின்று

சதகோடி சூரியர்போல் பிரகாசித்து

சாங்கமுடன் பூவுலகங் கண்டாரப்பா

பதமுடனே வசவனியார் தாமுமப்பா

பணிந்துசிரம் தான்குனிந்து நின்றிட்டாரே.

413

பணிந்ததொரு வசவனிக்கு சித்துதாமும்

பண்பாக வாசீர்ம மிகப்புரிந்து

மணியான வெனதையர கவனியார்தம்மை

மதிப்புடனே யாரென்று வினபஊகேட்க

துணிவுடனே நந்திக்குப் பேரனென்றும்

துதியான தன்வந்திரி சீடனென்றும்

அணியான வகஸ்தியற்கு குருதானென்றும்

அப்பனே தாமுரைத்தா ரையர்தாமே.

414

தாமான வையருமே விடைகொண்டேகி
 தகைமையுடன் வாக்கதுவு மிகவளித்தார்
 சாமானிய மானதொரு வெந்தநாதர்
 சட்டமுடன் உத்தாரங் கூறினார்பார்
 பூமானா மீசுரனார் சித்துதாமும்
 புகழுடனே ஞானோபப் பாலையப்பா
 சீமானா மெனதைய ரசவனிக்கு
 சிறப்புடனே யுபதேசம் பூண்டிட்டாரே. 415

பூண்டாரே யுபதேசங் கொண்டநாதர்
 பூவுலகி லீசுரனார் சித்துதானும்
 ஆண்டகையா தெனதைய ரசவனிக்கு
 அன்புடனே நாலுயுக வதிசயங்கள்
 தூண்டியே போதமிகச் செய்துமல்லோ
 துப்புரவாய் ஞானவழிக் காளதாகி
 மாண்டுமே யோகவழி கலையில்நின்று
 மகத்தான பூரணத்தி லிருந்திட்டாரே. 416

ரேணுகையைக் கல்லாய் சமைத்தது

இட்டாரே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 யெழிலான புலத்தியனே மறையுள்ளானே
 அட்டதிசை தான்புகழு மன்புள்ளானே
 அப்பனே சதுருகமாம் நான்குதன்னில்
 திட்டமுள்ள கிரேதாயி னுகத்திலப்பா
 தீர்க்கமுள்ள சதகோடி ரிடிகள்மார்கள்
 சட்டமுடன் தலக்கியானம் செய்யுங்காலம்
 சாங்கமுடன் ரேணுகையின் மகிமைபாரே. 417

பாரப்பா நவகோடி ரிடிகள்தானும்
 பண்புடனே சிவயோஃ நிலையில்நின்று
 தேரப்பா யாகமது செய்யுங்காலம்
 தேற்றமுடன் வந்நதியில் ரேணுகைதானும்
 தேரப்பா சலந்திரட்டி வருங்காலத்தில்
 தேர்ந்ததொரு வபகேடு சவுரியத்தால்
 ஆரப்பா தேகமது சென்றபின்பு
 அப்பனே தீட்சைவிதி தீட்டுண்டாச்சே. 418

திட்டான பாபவழிக் காளுமாகி

தீர்க்கமுடன் தவயோகக் கழிவுண்டாகி

நாட்டமுடன் சித்தாதி சித்தரெல்லாம்

நளினமுடன் ரேணுகையைக் கல்லதாக்கி

தேட்டமுடன் சாபமது மிகவாய்த்தந்து

செம்மலுடன் தவக்கியானங் கொண்டேயேகி

மீட்கவே போகாது மனதிலுன்னி

மிக்கான யோகநிலை சாதித்தாரே.

419

ரேணுகையை எழுப்புவது

சாதிக்க வின்னமொரு மாற்கஞ்சொல்வேன்

சதுரான புலத்தியனே சாங்கவானே

சோதிக்கத் தன்கணவன் தேடும்போது

கடரொளியாம் ரேணுகையும் சாபத்தாலே

போதிக்க தன்மனது வியப்புண்டாகி

பெரியமகா ரிடியாரைக் காணவேண்டி

அதித்தன் போலாக கணவனப்பா

அப்பனே யவர்பாதம் பணிந்திட்டாரே.

420

பணிந்ததொரு மன்னவனை யாரென்றுகேட்க

பாவலனும் மப்பொழுது பழுதுகூறி

துணிந்துமே யென்தேவி கற்புதானும்

கடரொளியாய் கற்புவுக்கு யிடையூருண்டாய்

தணிந்துமே யென்கவலைக் கடுரமாகி

தகமையுடன் சிரச்சேதம் செய்துவிட்டேன்

அணிபெறவே யான்செய்த பவத்தைத்தானும்

அன்புடனே மன்னித்து யிடங்கொள்வீரே.

421

மன்னித்து சாபமதை நிவர்த்திசெய்து

மகாதேவா யெந்தமக்கு வாசீர்மங்கள்

துன்னவே படிகடந்து யானுமல்லோ

துப்புரவாய் லோகமது வாசைவிட்டு

நன்னயமாய் ரேணுகையா னென்றென்றேவி

நன்மையுடன் ஞானப்பா லென்னுங்காட்சி

துன்மையுள்ள சாபமது நிவர்த்தியாகி

துப்புரவாய் பரகதியா ளாக்குவீரே.

422

ஆக்கவே சாபமதை நிவர்த்திசெய்து
 அன்புடனே கல்லான பெண்பாவைத்தான்
 நோக்கமது மிகப்பூண்டு சாபநீக்கி
 நொடிக்குள்ளே பெண்பாவை யெழுப்பவென்று
 வாக்கதுவு மெந்தனுக்கு நேரவென்று
 வளமையுடன் பதிபாச நிலையில்நின்று
 பாக்கியங்க ஞாண்டாக ரிடிகள்தேவர்
 பட்சமுடன் வாக்கதுவும் கொடுவென்றாரே. 423

கொடுவென்று சொன்னவுடன் சாபந்தானும்
 கொற்றவனே நிவர்த்தியது தானுண்டாச்சு
 வடுவான சாபமது நிவர்த்தியாகி
 வானுலக ரிடிகளெல்லா மனங்களித்து
 கொடுவான பவக்கடலை கட்டறுத்து
 கொம்பனையை சதாகாலம் கற்புண்டாக்கி
 தடுமாற்ற மயம்நீக்கி ரிடிகள்தேவர்
 தண்மையுடன் ஞானப்பால் போதித்தாரே. 424

போதிக்க ரேணுகையாள் மாதுதானும்
 பொங்கமுடன் ஞானப்பா லருந்திப்பின்னும்
 சாதிக்க ரிடிகள்பதம் தாள்வணங்கி
 சதாகால போதனிலைத் தனிலமைந்து
 சோதிக்கச் சித்துமுனி ரிடிகள்நாதர்
 சொருபமுடன் மனங்களித்து யிதவுகொண்டு
 வாதிக்க வாசீர்ம மிகவேசெய்து
 வண்மையுடன் மங்களங்கள் கூறினாரே. 425

அகவனிதேவர் ஈகரசித்தினிடம் ஆசீர்மம் பெற்றது

கூறவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 கொற்றவரே புலத்தியரே குமரவேளே
 மாறலது கொள்ளாத மகிமைவானே
 மானிடற்கு யுகந்ததொரு மதிப்புள்ளானே
 ஆறவே வசுவனியார் தேவர்தானும்
 அப்பனே யுபதேசம் பெற்றவண்ணம்
 தூறலது கட்டறுத்து சுகந்தவீரர்
 துதிப்புடனே ஞானோப மோதினாரே. 426

ஓதவே கலியுகமா மிருபத்தைந்தில்
 ஒகோகோ நாதாக்கள் ரிடிகள்தாமும்
 நீதமுட னைவனியார் முறைபாடெல்லாம்
 நீதியுடன் றாமறிந்து வினையம்பூண்டு
 தோதமுடன் பதினெண்பேர் ரிடிகள்கூடி
 தோராமல் இவரவர்கள் மனதுவந்து
 சாதகமாம் படிகண்டு யுகமைபூண்டு
 சதுருடனே ஞானப்பால் புகட்டினாரே. 427

புகட்டினா ரகவனியாந் தேவருக்கு
 புகழான ஞானோப தேசமெல்லாம்
 திகட்டலது நேராத ஞானப்பாலை
 தீர்க்கமுட னம்பாளின் பாதங்கண்டு
 சகத்தினி ராசாதி ராசமன்னர்
 சாதாரிய மானதொரு மாண்பர்தாமும்
 மகத்துவமாம் பொருளறிந்த குருக்கள்தாழு
 மதிப்புடனே யுவந்துகொள்ள விதிசொன்னாரே. 428

சொன்னதொரு ரிடிமுனிவர் விதிபாடெல்லாம்
 தொகுப்புடனே யெனதைய ரகவனிக்கு
 நன்னயமா முபதேச வளவுபூண்டு
 நாதாக்கள் பாதமது வடிவணங்கி
 பொன்னடியை மிகத்தொழுது புத்தியூண்டு
 பொங்கமுட னாலுயுக வதிசயத்தை
 பன்னவே யவர்பணிக்கு முன்னால்நின்று
 பாலகனே யுபதேசம் பெற்றார்பாரே. 429

புலத்தியருக்கு அகத்தியர் அகவனியா ருபதேசத்தைக்
 கூற புலத்தியர் வருத்தல்முறைபாடு
 பாரென்று சொன்னதொரு வகத்தியற்கு
 பாலகனாம் நற்சீடன் மச்சகேந்திரன்
 நேரொன்று முறையாமல் புலத்தியோனும்
 நெடிதான மனக்கவலை மிகவேபூண்டு
 வேரொன்றும் நினையாம லேக்கமுற்று
 வேதாந்தத் தம்பியரு மனங்களித்து
 சீருடனே யுமதைய ரகவனிக்கு
 சிறப்புடனே நடந்ததொரு வண்மைபோலே. 430

வண்மையா மவர்தமக்கு நடந்தவாற்போல்
 வளமுடனே யென்குருவே யெந்தன்தேவே
 தண்மையுட னெந்தனுக்கு யுபதேசங்கள்
 தகைமையுட னடத்துகைக்கு யிடையூரின்றி
 கண்மையுடன் றாமுமனப் பூர்வமாக
 காவலரே யென்கோவே யன்றன்நாதா
 திண்மையுட னாலுயுத ஞானோபத்தை
 தீர்க்கமுட னெந்தமக்கு யோதுவீரே. 431

ஓதவென்று மிகத்தெளிவாய் மனமுமுற்று
 ஓகோகோ நாதாக்கள் ரிடிகள்தம்முன்
 நீதமுடன் சத்தியங்கள் சரீரவாக்கு
 நீதியுட னெந்தமக்கு யுரைக்கவேண்டும்
 பேதமில்லா ஞானமென்ற பூஷணத்தை
 பிரியமுட னெந்தமக்குச் சதாகாலந்தான்
 தோதமுட னடியேனு மடதாக
 தொல்லுலக வாழ்க்கையனைத்துங் கூறுவீரே. 432

கூறவே யெந்தனுக்கு யுபதேசங்கள்
 குறிப்புடனே தாமுரைத்து முறைபாடெல்லாம்
 தேறவே யடியேனும் சித்தர்பாதம்
 தேசொளிவின் சொருபநிலை தன்னைக்காண
 மீறவே கோபமது வுள்ளடக்கி
 மிக்கான பொறுமைதனை பொறுக்கவேதான்
 ஆறவே யடியேனை முன்னகற்றி
 அப்பனே யென்தேவர் ஆட்கொள்வீரே. 433

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு பஞ்ச லட்சணக்
 காவியப் பெருமை கூறல்
 கொள்ளவே புலத்தியனே குணமுள்ளானே
 கொற்றவனே யென்கோவே தம்பிரானே
 விள்ளவே காவியத்தி னருமைகூர்வேன்
 விட்டகுறை யிருந்தாலே லபிக்குமப்பா
 தெள்ளமிர்த மானதொரு காவியந்தான்
 தேற்றமுடன் பனிரண்டில் இலட்சணந்தான்
 மெள்ளவே பதினாறில் பூரணந்தான்
 மென்மையுட னுபதேசம் செய்தார்பாரே. 434

பாரேதான் பதினெட்டா மாண்டிலப்பா
 பகருவேன் வாதமென்ற காவியந்தான்
 நேரேதா னிருபதா மாண்டிலப்பா
 நெறியான மாந்திரியக் காவியந்தான்
 ஆரப்பா யிருபது வைந்துவாண்டி
 லப்பனே ஞானகா வியத்தைத்தானும்
 சீராக யாமுரைத்தோம் புலத்தியாகேள்
 சிவஞான பூஷணமே யறிவில்நிலே. 435

நில்லென்றால் பதிபாச நிலையில்நின்று
 நீதியுடன் சமீதிமுகம் காணவேண்டும்
 தொல்லையது விட்டகன்ற புலத்தியாகேள்
 தேராத சித்தருக்கு யுகந்தபாலா
 வெல்லவே முப்பத்தி ரண்டிலப்பா
 வேதாந்த தாயினிட கடாட்சத்தாலே
 மெல்லவே பன்னீரா யிரத்தையப்பா
 மேன்மையுட னுபதேசம் செய்யலாச்சே 436

ஆச்சப்பா சதுர்காண்டம் நாலாயிரந்தான்
 அடவான முப்பத்தி ரண்டிலப்பா
 மூச்சடங்குங் காலமது நேருமுன்னே
 முனையான சாத்திரத்தி னுபதேசங்கள்
 மாச்சலது நேராமல் மகிமைவானே
 மறைபொருளா மதீதமதை யுரைக்கலாகும்
 பாச்சலுடன் காயத்திரி காணுகுத்தி
 பரிவுடனே யுபதேசம் செய்தேன்பாரே. 437

பாரேதா னுகந்தோறும் பரிமளிக்கப்
 பாவலனே யுந்தமக்கு யோதினென்யான்
 சீரேதான் சங்கத்தார் முன்னதாக
 சிறப்புடனே யாமுரைத்த பெருநூலப்பா
 தாரேதான் மிகவமுவு நேராமற்றான்
 துணிவுடனே பன்னீரா யிரத்தைதானும்
 கூரேதான் சாபமது மிகவும்நீங்கி
 குருபரனே யானினைந்து கூறிட்டே. என. 438

கூறிட்டு வரங்கேற்றல் செய்யலாச்சு
 குருபரனே யென்குழந்தை வடிவேலாகேள்
 மீறியதோ ரென்குருவாம் யுகியாரும்
 மிக்கவே பாடியதோர் பெருநூலப்பா
 ஆதியமாஞ் சங்கத்துப் புலவர்முன்னே
 அருந்தமிழா மாயுறு வேதந்தானும்
 வீரியமாம் பன்னீரா யிரந்தானாகு
 மிக்கான காவியந்தா னென்னலாமே. 439

என்னவே யுகிபன்னீ ராயிரந்தான்
 யெழிலான சமத்தினி ரிடியின்பாலன்
 மன்னவனா மவருடைய பாலனப்பா
 மகிமையுள்ள திரணாக்கிய பாலனாகும்
 தென்னவனாம் யுகியென்ற முனிவர்தாமும்
 தேற்றமுட னுபதேசம் செய்தார்பாரு
 முன்னவர்கள் சங்கத்தார் சபையிலப்பா
 முசியாம லரங்கேற்றல் செய்யலாச்சே. 440

ஆச்சப்பா வெனதைய ரசவனியாந்தேவ
 ரவர்பதத்தில் சார்ந்திருந்த காலாங்கிநாதர்
 மூச்சடங்கி நெடுங்கால மிருந்தசித்து
 முசியாம லவருடைய சீஷனாகும்
 மாச்சலது நேராத போகநாதர்
 மன்னவனார் தன்தமக்கு யுபதேசித்த
 வீச்சுடைய போகரே ழாயிரந்தான்
 வித்தகனே சபையிலரங் கேற்றலாச்சே. 441

சபையான சங்கத்தார் முன்னதாக
 தயாபரனே விந்நூலு மூன்றுதானும்
 சுவையான பெருநூலா மிந்தமூன்றும்
 சுந்தரனே புலத்தியனே சுத்தமாரா
 தவம்பொருந்தும் புண்ணியனே தண்மையோனே
 தயாநிதியே சபைமுன்னே சாங்கமின்றி
 உவமுமுதும் ரிடிகள்முனி சித்துநாதர்
 வுலமையுடன் மெய்ச்சிடவே யோதினோமே. 442

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு திருவாலவாய் சொக்கநாதர்
அகவனியாரிடத்தில் வுபதேசம் பெற்றதை கூறல்

ஓதவே யின்னமொரு மகிமைகூர்வேன்
யுத்தமனே புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
நீதமுள்ள தென்மதுரை திருவாலவாயாம்
நீதியுள்ள பாண்டியர்க ளாண்டநாடு
தோதமுட னெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
தொல்லைவிட்டு சமாதிமுக மிருந்தகாலம்
வேதமெனும் கீடல்திறந்து நெடுங்காலந்தான்
வேதாந்தத் தாயிருந்த காலமாச்சே.

443

காலமாம் துவாபரமாம் யுகத்திலப்பா
கண்மணியே புலத்தியனே யெந்தன்தேவர்
சிலமுட னுபதேசம் பெற்றேயேகி
சிலகாலம் தென்மதுரை திருவாயில்தன்னில்
கோலமுட னுபதேசம் பெற்றகாலம்
குருவானார் தேவேந்திர பட்டம்பூண்டு
ஆலமுண்ட சொக்கலிங்க நாதரப்பா
அன்பான வசவரிடம் சென்றார்காணே.

444

சொக்கலிங்கம் அகவனிதேவரைக் காணல்
காணவே வசவனியா ரிருந்தகாலம்
காவலனார் பொன்னுலக சொக்கலிங்கம்
பூணவே ருத்திராட்ச மாலைபூண்டு
பொன்னுலக தேவபதி சீமான்றானும்
நாணவே சித்தாதி ரிடிகளநாதர்
நாதாந்தத் தாயாரை மனதிலுன்னி
தோணவே தம்பிரான் சொக்கலிங்கம்
தோற்றமுட னசவனியைக் கண்டார்தாமே.

445

தாமான சொக்கலிங்கந் தம்பிரானும்
தகமையுட னசவனியார் பாதம்நோக்கி
பூமானாம் சொக்கர்பதி லிங்கந்தானும்
புகழுடனே வசவனியார் முன்னேநின்று
நாமேதான் சொன்னபடி யெந்தன்தேவர்
நலமான வாக்குடைய குருதமக்கு
போமேதா னதிவினைய வுபசாரங்கள்
பொங்கமுட னஞ்சலிகள் மிகச்செய்தாரே.

446

செய்யவே வசவனியா ரெந்தநாதர்

செயலான பாக்கியமாம் ஞானப்பாலை

உய்யவே யவர்தமக்கு யோதியல்லோ

வுத்தமனார் சொக்கலிங்கந் தான்றமக்கு
கைதவங்கள் பிசகாமல் வரமுந்தந்து

காவலனே வரைகோடி யுபதேசங்கள்

வையகங்கள் தாமறிய சித்துதாமும்

வளம்பெறவே ஞானவழி காட்டினாரே.

447

காட்டினா ரசவனியார் கவலையோடும்

காவலனார் சொக்கலிங்க சுவாமிதானும்

மாட்டிமையா யுபதேசங் கொண்டுமேதான்

மகிமுடனே தென்மதுரை திருவாயல்தன்னில்

தாட்டிகமாய் தேவதா ஸ்தானங்கண்டு

தண்மையுடன் திருக்கூத்து மிகவுமாடி

கூட்டமுட நடனமறு பத்துநாலும்

குவலயத்தி லாடிமிகப் பேர்கொண்டாரே.

448

கொண்டாரே வஷ்டதிக்கு பாலராகி

கொற்றவரு மட்டாங்க யோகம்பூண்டு

வண்டணிமார் தேவதா மார்கள்மாரை

வளமையுடன் தான்மறந்து மகிமைகொண்டு

சண்டமா ருதம்போல தரணிமீதில்

சாங்கமுடன் திருக்கோயில் பாண்டிநாடு

அண்டமுனி ரிடிநாதர் கொண்டேயாட

யவனியிலே சொக்கர்பதி யமர்ந்திட்டாரே.

449

இட்டாரே பாண்டிவள நாடுதன்னில்

எழிலான பாண்டியனார் தேவஸ்தானம்

சட்டமுடன் தேவாதி தேவர்தாமும்

சதுருடனே கட்டிவைத்த பாண்டிநாடு

திட்டமுள்ள சந்நிதியில் நெடுங்காலந்தான்

திர்க்கமுடன் சமாதிலிங்க மானார்பாரு

பட்டமுடன் தேவேந்திர பட்டமாகி

பாரினிலே தென்மதுரை யிருந்தார்பாரே.

450

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு பொதிகைமலை சார்பு கூறல்

பாரேதான் புலத்தியரே மச்சகேந்திரா
பாலகனே யெனதையர் சொன்னநீதி
நேரேதான் பொதிகைமலை சார்புதானும்
நெடிதான் வம்பாளின் சேத்திரந்தான்
கூரேதான் மடமொன்று தடாகமுண்டு
குருபரனே சமாதியது காணலாகும்
சீரேதான் சமாதியிலே புகண்டர்தாமும்
சிற்பரனார் தாமிருந்தார் மகிமைகேளே. 451

கேளப்பா புலத்தியரே திரேதாயிலேதான்
கெவனமுடன் சமாதிமுகங் கொண்டசித்து
ஆளப்பா ரேணுகையா லுபதேசங்க
ளப்பனே பெற்றுமல்லோ மண்ணிற்சாய்ந்தார்
குளவே சமாதியது துவாபரத்தில்
குக்குமமாந் தேகமது மசியாமற்றான்
மீளவே பின்னுமவர் வெளியிட்டேகி
மிக்கான தவநிலையி லிருந்தார்கானே. 452

காணவே தவநிலையி லிருக்குங்காலம்
காவலனே பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது
பூணவே தென்பொதிகை சார்புமேலில்
புகழான சத்தரிடி தங்கள்முன்பால்
நீணவே வேத யாகங்களோடு
நிட்களங்க சபைதனிலே நெடுங்காலந்தான்
மாணமருஞ் சித்தர்முனி நாதரோடு
மகிதலத்தில் நடந்தகதை நவின்றிட்டாரே. 453

டமரகர் சாபத்தை நீக்கும்படி அசுவனியை வேண்டல்

இட்டாரே புகண்டமகா ரிடியார்தாமும்
எழிலான சாபமதை கூறும்போது
சட்டமுடன் றாமறிந்தார் டமரர்தாமும்
சாங்கமுட ரெனதைய ரகவனிக்கு
திட்டமுடன் சாபமதை நிவர்த்திசெய்ய
தீர்க்கமுட னசுவனியை வேண்டும்போது
சட்டமுட னசுவனியார் மனதுவந்து
சதுருகமாம் கலியுகத்தில் தீருமென்றார். 454

என்றாரே யசுவனியார் குருதானப்பா
 எழிலான டமரகற்கு மர்மங்கூறி
 தென்றிசையில் வீற்றிருக்கும் சடாயுபட்சி
 தேற்றமுடன் முன்கொடுத்த சாபமப்பா
 வென்றிடவே தீர்வதற்கு ஈடாயுபாதம்
 விரும்பியே தாமிரவரிந்தால் விமோசனந்தான்
 குன்றியதோர் புகண்டமகா ரிடியின்சாபம்
 குவலயத்தில் தீர்ந்துவிடு மென்றார்தானே. 455

புலத்தியருக்கு அகத்தியர் மலைவளப்பங் கூறுவது
 தானான மன்னவனே புலத்தியாகேள்
 தண்மையுடனகத்தியனார் மலைவளத்தை
 கோனாக யெனகையர் கண்டமட்டும்
 கொற்றவரே யுந்தமக்கு கூறலானேன்
 மானாக மலைவளமா மடிவாரத்தில்
 மகத்தான பொய்கையது தானுமுண்டு
 பாணான பரஞ்சுடரா மெந்தநாதர்
 பாருலகி லெந்தனுக்கு காண்பித்தாரே. 456

கண்டேனே வகத்தியரின் பொய்கைதீர்த்தம்
 காசினியில் யார்கண்டார் வடியேன்கண்டேன்
 தொண்டுமிகச் செய்துமல்லோ வடியேன்றானும்
 தோராம லவர்பாதம் வணங்கிநின்றேன்
 பண்டுவனங் கிட்ணாவ தாரன்தானும்
 பரிவுடனே பொய்கைதன்னில் வந்திருந்து
 தண்டநடவன் ஈராமுடன் தியானஞ்செய்து
 தண்மையுடனும் தேசம் கண்டார்பாரே. 457

பாரப்பா புலத்தியனே பண்புள்ளானே
 பகருகிறேன் னுபதேச மேதென்றாக்கால்
 ஆரப்பா பொய்கைதனில் தவங்கள்செய்யு
 மப்பனே கருடமகா ரிடியார்தாமும்
 நேரப்பா திரேதாயின் காலந்தன்னில்
 நேர்மையுடன் தவநிலையி லிருந்தசித்து
 கூரப்பா கிட்ணாவ தாரந்தானும்
 குறிப்புடனே யவரிடத்தில் கண்டார்தாமே. 458

தாமாக திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 தவந்தனிலே யிருந்ததொரு சித்துதம்மை
 சாமானிய மானதொரு கிட்ணபூபன்
 தண்மையுடன் கருடமகா ரிடியார்தம்மை
 பூமானுக் கொப்பான ரிடியார்பக்கல்
 பொங்கமுடன் தானுமங்கே சென்றுமேதான்
 ஆமான மானதொரு வுபதேசங்கள்
 அன்புடனே தான்கேட்க நத்தினாரே. 459

நத்தினா ருபதேச வுண்மைகேட்க
 நலமுடனே கிட்ணாவ தாரனுக்கு
 ஒத்துமையாய் தத்துவக் கியானபோதம்
 ஓகோகோ சித்துமகா ரிடியார்தாமும்
 சத்தியமாய் கருவிகர ணந்தத்தோடும்
 சார்புடனே போதனைகள் மிகவாய்ச்செய்து
 தத்துவமாம் ஞானமென்ற சாகரத்தை
 தயவுடனே யுபதேசம் செய்தார்கானே. 460

கிருட்ணருக்கு உபதேச வரலாறு

காணவே கிருட்ணருக்கு உபதேசங்கள்
 காவலரே காசினியில் பலவாயாகும்
 தோணவே யிதிகாச மனேகமுண்டு
 தொல்லுலகில் கூறிமுடி வாகாதப்பா
 பூணவே திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 புகழான ராமரென்ற வவதாரத்தால்
 நீணவே யுலகுபதி வாண்டகாலம்
 நிகழ்ச்சியாய் சாபமதை செப்பக்கேளே. 461

கேளப்பா புலத்தியா கெவனவானே
 கெவனமுட தெனதையர் சொன்னவாக்கு
 ஆளப்பா கிரேதாயின் மத்தியானந்தா
 னப்பனே வாண்டுரண்டு பத்துக்குள்ளே
 நாளப்பா மூன்றாவது பிரளயத்தில்
 நாதாக்கள் சாபமது யேதென்றாக்கால்
 சூளப்பா விலங்கைபதி மன்னரப்பா
 சுகந்த ராவணனாலே கேடுண்டாமே. 462

உண்டான கேடதுவு மேதென்றாக்கால்
 வுத்தமனே ராமருக்கு சாபங்கேண்மோ
 தண்டகா ரணியமது செல்லவேதான்
 தகமையுள்ள குணவதியாம் சீதைதன்னை
 கொண்டுமே ராவணனும் சிறைகொண்டேக
 கொற்றவனா ராமரவர் கோபங்கொள்ள
 தண்டுளவ மாலையனும் யுத்தமீறி
 தாரணியில் சாபமது கொண்டிட்டாரே.

463

கொண்டாரே சாபமது யதிகமாகி
 குவலயத்தில் நெடுநாளா பரதவித்து
 வண்டணியாம் சீதைதனை தானிழந்து
 வையகத்தில் நெடுங்காலம் ஞானம்பூண்டு
 தொண்டரெனு மேவலாளி கையினோடும்
 தோராம லஷ்டாங்கம் செய்துமேதான்
 அண்டர்தமை தானினைத்து வன்பர்தானு
 மப்பனே நெடுங்கால மிருந்தார்பாரே.

464

பாரப்பா கிரேதாயின் காலமப்பா
 காசினியில் நடந்ததொரு வண்மையப்பா
 நேரப்பா யுகந்தோறும் கிட்ணநாயகன்
 நெடுங்கால மிப்படியே யிருந்தார்பாரு
 கூரப்பா வவரிருந்த காலந்தன்னில்
 குவலயத்தில் வெகுகோடி வதீதவித்தை
 சீரப்பா தாமுணர்ந்து நேசராகி
 சிறப்புடனே யுபதேசம் பெற்றார்காணே.

465

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு நான்குயுகசித்தர் மகிமை கூறல்

தானான பிரகாச மானபுபா
 தண்மையுள்ள புலத்தியரே தம்பிரானே
 கோனான யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கொற்றவரு மெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி
 பானான கிரேதாயி னுகத்திலப்பா
 பாலகனே யிருந்தவகை சித்துநாதர்
 மானான மகபதிக ளிருந்தநாதர்
 'மன்னவனே கணக்கறிந்த கருவைக்கேளே.

466

கருவனே கணக்கதுவு மேதென்றாக்கால்
 காவலனே கன்னடியர் சித்துதானும்
 உருவான சித்ததுவு மூன்றுலட்ச
 முத்தமனே தேறினதோர் சித்துதாமும்
 தெருளான ஞானசித்து தொகையைக்கேண்மோ
 தோர்வில்லா சித்தர்களு முனிவர்நாதர்
 மருளான சித்ததர்களு மநுக்கள் கோடி
 மானிலத்தி லிருந்தார்கள் மகிமைதானே. 467

தானான ஞானசித்து தொகை யேதென்றால்
 தகமையுள்ள சித்துவுந்தான் நாதர்தாமும்
 கோனான சித்தர்நாற் பதினாயிரந்தான்
 கொற்றவரே ஞானமென்ற சித்தேயாகும்
 தேனான மனோன்மணியா ளருளுங்கொண்ட
 தேசொளிவின் சித்துமய மென்னலாகும்
 மானான மகதேவர் கடாட்சத்தாலே
 மானிலத்தி லிருந்தவர்க ளிவர்கள்தாமே. 468

திரேதாயுக சித்தர் பெருமைதொகை

தாமாக யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 தண்மையுள்ள புலத்தியரே தம்பிரானே
 பூமானாம் திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 பூர்வமுடன் தேறினதோர் வண்மைசொல்வேன்
 சீமானாம் சித்துமுனி நாதரப்பா
 சிறப்புடனே யிருந்தவர்கள் தொகைதான்கூர்வேன்
 நாமான பிரளயங்க ளாண்டுகண்டாய்
 நலமான நாதாக்க ளிருந்தநாடே. 469

நாடான நாடதுவும் கூறப்போமோ
 நளினமுடன் தேறினதோர் சித்துதாமும்
 தாடாண்மை கொண்டதொரு சித்துதாமும்
 தகமையில்லா வெட்டுலட்சம் சொச்சமாகும்
 காடாண்ட வனத்துமகா ரிடிகளப்பா
 காவணத்தில் தவயாகஞ் செய்தசித்து
 நீடான சித்துகளோ மாயிரந்தா
 நீதியுள்ள மலைச்சார்பு சித்துதானே. 470

சித்தான சித்துமுனி நாதரப்பா
 சீருலகில் யெத்தனையோ கோடிசங்கம்
 முத்தான துவாபரத்தின் ரிடிகள் தேவர்
 முதுலகி லிருந்தவகை தொகைதான்கூர்வேன்
 பத்தான நாதரப்பா யிரண்டுலட்சம்
 பாலகரே ஞானப்பா லுண்டசித்து
 வித்தான தேறியதோர் சித்துதாமும்
 வீரான வஷ்டமா யிரந்தானாமே.

471

துவாபரயுகத்தில் தேர்ந்த சித்துகள்
 அட்டமா சித்துமுனி நாதர்தாமும்
 அவனியிலே நெடுங்கால மிருந்தார்பாரு
 திட்டமுன் லோகவதி சயங்களெல்லாம்
 தீர்க்கமுடன் கண்டுமிக வாராய்ந்தல்லோ
 சட்டமுடன் பிரளயங்க ளெல்லாம்வென்று
 சதுருடனே சாயுச்சிய பதவிகண்டு
 நிட்டையிலே நெடுங்கோடி காலமட்டும்
 நேர்மையுடன் யிருந்ததொரு சித்துவாமே.

472

கலியுகத்து தேறின சித்தர் மகுத்துவப் பெருமை
 சித்தான சித்துரிடி நாதர்தாமும்
 செகதலத்தில் கோடிசங்க முண்டேயப்பா
 புத்தியுள்ள யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 புகலவே யான்கேட்ட வரைபாட்டோடும்
 கத்தான கலியுகத்து வாழ்க்கையெல்லாம்
 காவலரே யாம்கேட்டு நுந்தமக்காய்
 சத்தியமா யானுரைத்தே னன்புள்ளானே
 சாங்கமுடன் தொகைகணக்கை சாற்றுவேனே.

473

சாற்றுவேன் தொண்ணூறு லட்சமப்பா
 சதுரான சித்தர்முனி ரிடிகள் கூட்டம்
 ஆற்றவே மெய்ஞ்ஞான சித்துதானு
 மப்பனே யஷ்டலட் சமுமேயாகும்
 போற்றவே பொய்ஞ்ஞான சித்துதாமும்
 பொலிவாக சோடசமாஞ் சித்துலட்சம்
 கூற்றனுக் கொப்பான கர்மிசித்து
 குவலயத்தி லிருந்தவர்கள் தொகைதான்கேளே.

474

தொகையான சோடசமாம் நான்குலட்சம்

தொகுப்பாக வட்டகருஞ் சித்துகேளு
பகையான சித்ததுவு மிருபதுலட்சம்

பாரினிலே யிருந்தவர்க ளக்கோயில்லை

மிகவான சித்ததுவுங் கணக்குண்டோசொல்

மிக்கான பகைவரென்ற சித்துதாமும்

வகையான சித்துகளின் மாற்கமெல்லாம்

வையகத்தி ரெனதையர் வகுத்திட்டாரே.

475

அகவனியார் வைத்த குருசெந்தாரம்

வகுப்பான யின்னமொரு மர்மங்கூர்வேன்

வளமான புலத்தியனே மச்சகேந்திரா

தொகுப்பாக சித்தர்முனி நாதரப்பா

தொல்லுலகில் கூறாத முறைபாகத்தை

பகுப்பான முறைகண்டு யினமுங்கண்டு

பளிங்கான நிறைகண்டு சரக்கனைத்தும்

சகுப்புடனே தானெடுக்க வினயங்கூர்வேன்

சாங்கமுடன் கைபாகம் சாற்றக்கேளே.

476

குருதீராவகம்

சாற்றக்கேள் பூநீராம் தீட்சைபத்து

சாங்கமிலா மதியுப்பு பலம்பத்தாகும்

நீற்றமுள்ள சீனமது பத்ததாகும்

நிட்களங்க மானதொரு கல்லுப்பப்பா

கூற்றனெனும் கண்டரது பலம்பத்தாகும்

கூர்மையுள்ள கல்லுப்பு பலம்பத்தாகும்

நாற்றமுள்ள கெந்தியது பலம்பத்தாகும்

நலமான யிந்துப்பு பலம்பத்தாமே.

477

பத்தான வளையலுப்பு பலம்பத்தாகும்

பாலகரே கரியுப்பு பலம்பத்தாகும்

முத்தான மூங்கிலுப்பு பலம்பத்தாகும்

முடிவான சவுட்டுப்பு பலம்பத்தாகும்

சத்தான சாரமது தசமுமாகும்

சார்பான மேனியுப்பு தசமுமாகும்

சித்தான குமரியுப்பு தசமுமாகும்

சிற்பரனே கையானி னுப்புதானே.

478

தானான கையானி னுப்புதானும்
 தகமையுடன் பலம்பத்து சேர்ப்பாயப்பா
 கோனான பொடுதலையி னுப்புதானும்
 கொற்றவனே பலம்பத்து கூட்டுவாய்நீ
 தோனான வேரிகல னுப்புமாகும்
 தெளிவான வுப்பதுவும் தசமுமாகும்
 பானான தூதுவளை யுப்புதானும்
 பாலகனே பலம்பத்து கூட்டிடாயே.

479

கூட்டியே புளியாரை யுப்புதானும்
 குருபரனே புளியமட லுப்புதானும்
 நீட்டமுள்ள பொன்னினா வாரையுப்பு
 நீதியுள்ள காஞ்சோரி யுப்புதானும்
 தாட்டிகமாங் கருஞ்சுரை யுப்புதானும்
 தகமையுள்ள நிலவாகை லவணந்தானும்
 வாட்டமுள்ள பாலையுட யுப்புதானும்
 வளமான குலாமல்லி வுப்புதானே.

480

தானான வேங்கையிட வுப்புதானும்
 தண்மையுடன் விராலியிட லவணந்தானும்
 பானான வாலினிட வுப்புதானும்
 பளிங்கான யிச்சினிட லவணம்பா
 கோனான வாவாரை யுப்புதானும்
 குணமான நறுவளியி னுப்புமாகும்
 தேனான மூங்கிலுட வுப்புமாகும்
 தெளிவான சண்பகத்தி னுப்புமாமே.

481

உப்பான வுப்பதுவும் துராவுமாகும்
 உத்தமனே மருக்காரை வுப்புமாகும்
 தப்பிதங்கள் நேராத தாமரையினுப்பு
 தலமான சீந்திலிட வுப்புமாகும்
 ஒப்பான சம்பழத்தி னுப்புமாகும்
 ஒகோகோ நாதாக்கள் கண்டமாற்கம்
 செப்பவே வேம்பினிட லவணமாகும்
 செயலான கண்டங்கத் திரியினுப்பே.

482

கண்டமா மூலியது யென்னகூர்வேன்
 காவலரே யுப்பதுவு மூலிதன்னால்
 விண்டபடி மூலிதனை யுலத்தியல்லோ
 வீறுடனே தான்கருக்கி சாம்பல்தன்னை
 வண்டமது காண்பதற்கு சலத்திலப்பா
 வருத்துடனே தான்கரைத்து பாண்டந்தன்னில்
 சுண்டமட்டும் கியாமுமதை யெரித்துமேதான்
 சுந்தரனே தான்காய்ச்சி யிறக்கிடாயே. 483

இறக்கியே யுப்பதனை காச்சியேதான்
 எழிலாக லவணமதை தானெடுத்து
 சிறக்கவே பின்னுமந்த லவணமப்பா
 சிற்பரரே முறைபோலே முன்போற்காச்சி
 திறக்கவே வேழுமுறை யிப்படியேகாய்ச்சி
 தீர்க்கமுட லுப்பதனை யெடுத்துமெள்ள
 பறக்காம லுப்பதனை ரவியுலர்த்தி
 பாலகனே பீங்கானிற் பதனம்பண்ணே. 484

பண்ணியே மறுபடியும் செப்பக்கேண்மோ
 பாலகரே புலத்தியரே பண்புள்ளானே
 நண்ணவே சக்கரமாம் வாலுக்கைதானப்பா
 நலமுடனே கீழ்பாண்டம் சரக்கமைத்து
 வண்ணமுடன் மேற்புறமாம் வாலவைத்து
 வளம்பெறவே சீலைவாய்க் கவசம்செய்து
 தண்மையுடன் மேற்பாண்டம் சலமேகொண்டு
 தகமையுடன் திராவகத்தை வாங்கிடாயே. 485

வாங்கியே யிப்படியாய் மும்முறைதானப்பா
 வளம்பெறவே திராவகத்தை வடித்துக்கொண்டு
 ஏங்கியே திரியாமல் மன்னா கேண்மோ
 யெழிலான கைபாகந் தவறிடாமல்
 ஓங்கியே திராவகத்தின் போக்குகூர்வேன்
 ஓகோகோ நாதாக்க ளுரையாவண்ணம்
 பாங்குடனே முறைபாகம் பிசகிடாமல்
 பாலகரே யாமுரைக்கும் வண்மைகேளே. 486

குருசெந்தூர முறைபாடு

வண்மையாம் புலத்தியரே மகிபவானே
 வளம்பெறவே நாதாக்கள் மறைத்தவண்ணம்
 திண்மையாம் பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து
 தீர்க்கமுட ரெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 உண்மையாய் யெனக்குரைத்த முறைபாடெல்லா
 முத்தமனே யுந்தமக்கா யுரைக்கலானேன்
 கண்ணான கண்மணியே கவிராஜேந்திரா
 காவலனே பொன்மணியே புகல்வேன்பாரே. 487

பாரப்பா செந்தூர மென்னகூர்வேன்
 பாரினிலே நாதர்முனி சொன்னதில்லை
 ஆரப்பா யெனைப்போலே குருநூலப்பா
 வப்பனே பன்னீரா யிரத்தினுள்ளே
 தேரப்பா சத்துரு மித்துருவினோடு
 தெளிவுறவே யுந்தமக்காய் கூறுவேன்யான்
 சீரப்பா கைபாகந் தவறிடாமல்
 சிற்பரனே செய்பாக மறிந்துகொள்ளே. 488

கொள்ளவே சத்துவகை பிரிக்கக்கேளும்
 கொற்றவனே சத்துரு மித்துருதான்கூர்வென்
 அள்ளவே சரக்கனைத்து மொன்றோடொக்க
 அப்பனே விபரமது சாற்றக்கேளு
 விள்ளவே வீரமது வொன்றேயாகும்
 வித்த கனேபூரமது வொன்றேயாகும்
 துள்ளவே பாஷாண மொன்றேயாகும்
 துடியான கெவுரியது வொன்றுதானே. 489

தானேகேள் பாஷாண மொன்றேயாகும்
 தகமையுள்ள தாளகமும் ஒன்றேயாகும்
 கோனேதான் வரிதார மொன்றேயாகும்
 கொற்றவனே கெந்தியது வொன்றேயாகும்
 மானேகேள் லிங்கமது வொன்றேயாகும்
 மகத்தான ரசமதுதா னொன்றேயாகும்
 தேனேதான் கார்முகிலும் ஒன்றேயாகும்
 தெளிவான சிங்கியது வொன்றுதானே. 490

ஒன்றான கண்டரது வொன்றேயப்பா
 ஒகோகோ நாதாக்கள் மறைத்ததெல்லாம்
 குன்றான பர்வதம்போல் சரக்குகூர்வேன்
 குவலயத்தில் விளைவுமுதல் வைப்புமாற்கம்
 நன்றான துத்தமது வொன்றேயாகும்
 நலமான வஞ்சனமும் ஒன்றேயாகும்
 தென்றிசையில் விளைந்ததொரு நீலாஞ்சனமாம்
 தேற்றமுள்ள சுக்கானு மொன்றதாமே. 491

தாமான காந்தமுது வொன்றேயாகும்
 தகைமையுள்ள வயமதுவு மொன்றேயாகும்
 பூமான்கள் மறைத்ததொரு செங்குருந்தம்
 புகழான துந்தக்கல் வொன்றேயாகும்
 நாமேதான் கண்டதொரு வயிரக்கல்லாம்
 நலமான பூநாகச் செம்புதானும்
 வேமேதான் கற்சிட்ட மொன்றேயாகும்
 வித்தகனே படிகமது வொன்றுகூட்டே. 492

கூட்டியே சரக்கனைத்து மெடுத்துமைந்தா
 குருபரரே வெண்காரம் சரியாய்கூட்டி
 நீட்டமுடன் திராவகத்தே விட்டேயாட்டி
 நிஷ்களங்க மாகவல்லோ சாமம்பத்து
 தாட்டிகமாய் தானரைப்பாய் மைந்தாகேளு
 தகைமையுடன் காயவைத்து குகையிலிட்டு
 வாட்டமுடன் சீலையது வலுக்கச்செய்து
 வளமுடனே ரவிதனிலே காயவையே. 493

காய்ந்தபின்பு சரவுலையில் வைத்துலுது
 சாங்கமுடன் சத்தெல்லாம் பிரிந்துமேதான்
 தோய்ந்துமே சத்தெல்லா மீயமாகி
 தோற்றமுடன் அடிமட்டம் கீழிருக்கும்
 பாய்ந்துமே மேல்பங்கில் சத்தெல்லாந்தான்
 பதமான ரங்குபோல் கரடுகட்டி
 வாய்த்ததொரு புத்துபோல் சரக்கெல்லாந்தான்
 வளமுடனே கண்ணாடி பளிங்குமாமே. 494

பளிங்கான களங்கதனைத் தள்ளிப்போடு
 பதறாமல் நடுமைய முப்புபத்து
 அளிந்ததொரு சரக்கதனை நீக்கிப்போடு
 அப்பனே யடிமட்ட மீயமப்பா
 வளிந்ததொரு ஈயமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 மன்னவனே கெந்தியது பாதிசேர்த்து
 நெளிவுடனே தங்கமது காலதாக
 நேர்மையுடன் முன்னுரைத்த நீராலாட்டே. 495

நீரான திராவகமாம் செயநீரப்பா
 நெடிதாக செயநீராம் தீநீரப்பா
 பேரான தீநீராம் திராவகந்தான்
 பேருலகில் நாதாக்கள் மறைத்தநீராம்
 சாரமுள்ள கடுங்கார திராவகத்தால்
 சட்டமுடன் வறுசாமம் தானரைத்து
 வீரமுடன் திராவகத்தா லாட்டிமைந்தா
 வினயமுடன் ரவிதனிலே காயப்போடே. 496

போடப்பா ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
 பொங்கமுடன் காசியென்ற குப்பிதன்னில்
 நீடப்பா குப்பிக்குச் சீலையேழு
 நீதியுடன் தான்செய்து காயவைத்து
 சாடப்பா சரக்கதனை பொதிந்துமேதான்
 சாங்கமுடன் மாக்கல்லால் கொண்டுமுடி
 ஆடப்பா பாண்டமதில் மணல்தானிட்டு
 அப்பனே மேலுமந்த மணலைக்கொட்டே. 497

கொட்டியே மேற்பாண்டந் தன்னால்முடி
 கொற்றவரே சீலையது வலுக்கச்செய்து
 சட்டமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 சாங்கமுடன் வாலுக்கையி லேற்றியேதான்
 திட்டமுடன் பனிரண்டு சாமமப்பா
 தீர்க்கமுடன் தானெறிப்பாய் மைந்தாகேண்மோ
 அட்டதிசை தான்புகழுஞ் செந்தூரந்தான்
 அப்பனே யாறவிட்டு யெடுத்துப்பாரே. 498

பார்க்கையில் செந்தூர மென்னகூர்வேன்
 பாலகரே நாதாக்கள் மறைப்பார்கண்டர்
 தீர்க்கமுடன் யிப்படியே மூன்றுமுறையப்பா
 திடமுடனே தானரைப்பாய் திராவகத்தால்
 சார்க்கமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்பத்து
 சாங்கமுடன் ரவியுலர்த்தி பொடித்துமேதான்
 நீக்கமுடன் காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 நீதியுடன் றான்சிலை வலுவாய்ச்செய்யே. 499

செய்துமே ரவியுலர்த்தி மைந்தாகேண்மோ
 செப்பரிய வாலுகையா மடுப்பில்வைத்து
 பையவே தானெரிப்பாய் சாமம்பத்து
 பாலகனே யாறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
 துய்யநல்ல செந்தூர மென்னகூர்வேன்
 துப்புரவாய் தன்பெருமை கூரொண்ணாது
 வெய்யபுகழ் சீசாவிற்பதனம்பண்ணு
 வேந்தனே போக்குவகை கூறக்கேளே. 500

கூறவென்றால் செந்தூர மகிமையப்பா
 குவலயத்தில் சித்தர்முனி மறைப்பார்பாரு
 மீறவே மதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று
 மிக்கவே தானுருக்கிக் கொடுப்பாயானால்
 ஆற்றவே மாற்றது மெட்டேயாகும்
 அப்பனே வேதைமுகம் பசுமைமெத்த
 ஊறலறும் செம்பதனில் நூற்றுக்கொன்று
 வுத்தமனே செம்பொன்னா மாணிக்கப்பா
 வேறவே பொன்னதுவு மிதற்கீடுண்டோ
 வித்தகனே புலத்தியனே விளம்பக்கேளே. 501

விளம்பவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 வேதாந்தத் தாயாரே வணக்கமாக
 தளம்படவே குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று
 தப்பாமல் தான்கொடுக்கத் தங்கமதங்கம்
 உளம்படவே பிறவியென்ற தங்கமாச்சு
 வுத்தமனே புடத்தங்கம் சுயத்தங்கந்தான்
 அளம்படவே அழியாது தங்கமப்பா
 அப்பனே தேவதா தங்கமாச்சே. 502

ஆச்சப்பா தங்கமது யென்னகூர்வேன்
 ஆகா நாதாக்கள் கூறாவண்ணம்
 மூச்சடங்கி போவதற்கு மோசமில்லை
 முனையான தேகமது காயகற்பம்
 மாச்சலென்ற செந்தூர மகிமைகூர்வேன்
 மகத்தான செந்தூரந் தனையெடுத்து
 வாச்சலுடன் நெய்தேனிற் கொண்டாயானால் ,
 வல்லவரே காயமது தேககற்பம்
 வீச்சலுடன் செந்தூரந் குன்றியுண்ண
 வித்தகரே புலத்தியரே வறுதிகேளே.

503

கேளப்பா புலத்தியரே கெவனவானே
 கேண்மையுள்ள குருவினது செந்தூரந்தான்
 நாளப்பா போகாமல் நளினவானே
 நலமுடனே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 தேளப்பா கொட்டியதோர் விஷமும்போலே
 தேகமெலாம் தான்பரந்து வலுவுண்டாகி
 மாளப்பா காயாதி கற்பத்தாலே
 மாளாது வுன்சடலம் கல்லாமென்னே.

504

கல்லான கல்லதுவும் கற்றாணாகும்
 காவலரே புலத்தியரே கனமுள்ளானே
 புல்லான புல்லதுவும் பூண்டுமெல்லாம்
 புங்கவரே யுந்தமக்கு வறுதிகொள்ளும்
 செல்லான மண்ணதுவு முந்தனைத்தான்
 சிற்றெரும்பும் மொய்யாது காயகற்பம்
 வெல்லவே தேகமது அழியாதப்பா
 வேதாந்தத் தாயாரி னருளுமாமே.

505

அருளான வருளிருந்தால் யெல்லாங்கிட்டும்
 அப்பனே யுந்தமக்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 பொருளான பொருளதுவு மேதென்றாக்கால்
 பொங்கமுடன் ஞானமென்ற வீடேயாகும்
 தெருளான தெருளகற்றும் காயகற்பம்
 தேற்றமுடன் நாதாக்கள் மறைத்தகற்பம்
 இருளான கற்பமது யாரும்விள்ளார்
 என்மகனே புலத்தியரே விண்டிட்டேனே.

506

விண்டேனே செந்தூரம் மண்டலந்தான்
 வீரமுடன் கொண்டவற்கு வாசியேற
 அண்டர்முனி தேவாதி ரிபுகளெல்லாம்
 அப்பனே யுந்தமக்கு விள்ளார்கண்டார்
 தண்டுளப மாலையணி கிருஷ்ணபூபன்
 தாரணியி லிந்தமுறை மெய்பாகந்தான்
 விண்டிடவே செய்துமல்லோ பூபன்றானும்
 வீரியமா யுண்டதொரு கற்பமாமே. 507

கற்பமாம் காயாதி கற்பமப்பா
 காசினியில் நாதாக்கள் மறைத்தகற்பம்
 அற்பமென்று யெண்ணாதே வன்புள்ளானே
 அகிலமெல்லாம் தேடினால் கிட்டாதப்பா
 சொற்பமென்ற காயாதி யென்பாரல்லோ
 சுந்தரனே பூவுலகி லாருஞ் செய்யார்
 பற்பமது கோடிமுறை செய்திட்டாலும்
 பாரினிலே யிதற்கீடு சொல்லொண்ணாதே. 508

ஒண்ணாது காயகற்பம் யார்தான்செய்வார்
 ஓகோகோ நாதாக்கள் செய்வார்பாரு
 கண்ணான கிருஷ்ணனவன் செய்யமாட்டான்
 காசினியி லெனதையர் கண்டநீதி
 மண்ணான மண்ணுமல்லோ பொன்னுமாச்சு
 மகத்தான உப்பதுவும் பொன்னுமாச்சு
 விண்ணாளர் மகாவேந்தர் செய்யமாட்டார்
 வீணுலகில் முறைபாடு கெட்டார்பாரே. 509

பாரேதா னுலகுபதி யாருங்காணார்
 பார்வேந்தா புலத்தியரே பண்புள்ளானே
 சீரேதா னிவ்வுலகில் யார்க்குக்கிட்டும்
 சிவயோகி மாண்பர்முதல் புண்ணியோர்க்கு
 நேரேதான் லபியிருந்தால் கிட்டும்பாரு
 நேர்மையுள்ள பாவிகட்கும் கர்மிகட்கும்
 ஆரேதான் சொல்வாரே கிட்டுமோசொல்
 அப்பனே பதியிருந்தால் கிட்டுந்தானே. 510

ஐந்தாவது காண்டம்

129

தானாக புலத்தியரே தம்பிரானே

தகைமையுள்ள பூபாலா சாற்றக்கேளும்
கோனாக யெனதையர் அசுவனியாந்தேவர்
கொற்றவனா ரெந்தமக்குச் சொன்னவண்ணம்
தேனான மனோன்மணியா ளருளிருந்தால்
தேர்வேந்தே யுந்தமக்கு யெல்லாங்கிட்டும்
பானான பரஞ்சுடரே பாக்கியவானே
பரகதிக்கு யாளாகி பாரில்வாமே.

511

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு புகண்டர்வழலை சூட்சம் கூறல்

வாழவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
மகத்தான புலத்தியனே புண்ணியமாரா
பூமிபூ பூமியின்கண் ணனேகமுண்டு
தாக்கான பூநீரின் வளப்பமெத்த
கீழவே பூநீரின் வளப்பமாற்கங்
கெவனமுடன் காணாதார் கோடிமாண்பர்
சூழவே முப்பூவை யெடுக்குமாற்கம்
சுந்தரனே யாமுரைப்போம் சுருதிபாரே.

512

சுருதியாம் நாதர்முனி சித்தர்தாமும்
சூக்குமமாம் தானெடுக்கும் வண்மைபாரீர்
நிருதியாம் புகண்டமகா ரிடியார்தாமும்
நிட்களங்க மானதொரு சூட்சமாற்கம்
திருதிகையா மமாவாசை முன்னதாக
தீர்க்கமுடன் ராக்கால மத்தியத்தில்
அருதியாம் பூமிதனில் வேரராள்மட்டும்
அப்பனே சூழியதுவும் வெட்டிடாயே.

513

வெட்டியே பார்க்குமது காலந்தன்னில்
வேதாந்தத் தாயினது வருளினாலே
கொட்டியாய் சுக்கானுங் கல்தான்தோன்றும்
கெவனமுடன் சுக்கானை யெடுத்துமைந்தா
திட்டமுடன் பாக்குபோ லிடித்துமேதான்
தீர்க்கமுடன் மாவுபோல் கரைத்துமைந்தா
சட்டமுட னுப்பதுவும் பூர்க்குமட்டும்
சதுருடனே பத்துமுறை பாகஞ்செய்யே.

514

செய்யவே பாகமது தீர்ந்தபின்பு

செயலான யின்னமொரு பாகங்கூர்வேன்
வையகங்கள் தானறியார் யிந்தபாகம்

வாகான நாதாக்கள் மறைத்தபாகம்
கைதவமாய் பாகமது யேதென்றாக்கால்

காவலனே சுக்கானின் கீழ்மட்டந்தான்
பையவே யடிவாரம் பார்க்கும்போது
பாலகனே நீருப்பு யிருக்குந்தானே.

515

தானான வுப்பதுவு மேதென்றாக்கால்

தாக்கான நீருப்பு யென்னலாகும்
பானான வுப்புக்கு நாமதேயம்

பகருகிறேன் பாறையுப்பு யென்பார்பாரு
மானான மகாவுப்பு குருதானாகும்

மகத்தான நடுவடியி னுப்புமாகும்
தேனான மனோன்மணியாள் கண்டவுப்பு
தேற்றமுட னிப்பாகம் கண்டுகொள்ளே.

516

கொள்ளவே யடியுப்பை தீட்சைபாகம்

கொற்றவனே பாகமது கூறக்கேண்மோ
விள்ளவே யுப்பதனை வாரிமைந்தா

விபரமுடன் போக்குவகை கூர்வேன்கேளீர்
தெள்ளமிர்த மானதொரு சுக்கான்றன்னை

தெளிவறவே சுண்ணமதாய் செப்பக்கேளீர்
எள்ளளவும் கைபாகம் பிசகிடாமல்
என்மகனே போக்குவகை செப்பக்கேளே.

517

செப்பவென்றால் வுப்பதனை யெடுத்துமைந்தா

செம்மலுடன் பூநீரும் கூடச்சேர்த்து
ஒப்பமுடன் அன்னத்தின் காடியாலே

ஒகோகோ தான்கரைத்து தெளிவிறுத்து
தப்பிதங்கள் நேராமல் தருமபாலா

தயாபரனே தெளிவதனை யிறுத்துக்காச்சி
செப்பவே மறுபடியும் தீட்சையத்து
செம்மலுடன் றான்செய்து இறக்கிடாயே.

518

இறக்கியே தீட்சையது பத்தும்செய்து
 யெழிலான வுப்பதனைக் காய்ச்சிப்பின்பு
 திறக்கமுள்ள வுப்பதனை யெடுத்துமைந்தா
 தீர்க்கமுடன் முன்னுரைத்த வுப்புங்கூட்டி
 நிறக்கவே யுப்பதனை தாமெடுத்து
 நிட்களங்க மானபடி யுப்புதம்மை
 உறக்கமது நேராம லுகந்தபாலா
 உத்தமனே சரக்குவகை சேரக்கேளே. 519

சேரவென்றால் சரக்கினிட ரூபங்கேளு
 செயலான சாரமது வொன்றேயாகும்
 தீரமுடன் சீனமது ரெண்டேயாகும்
 திறமையுள்ள காரமது வொன்றேயாகும்
 வீரமென்ற சரக்கதுவு மொன்றேயாகும்
 வித்தகனே மதியுப்பு வொன்றேயாகும்
 காரமுள்ள கல்லுப்பு வொன்றேயாகும்
 கனமான பூரமது வொன்றுதானே. 520

தானான சரக்கெல்லா மொன்றாய்கூட்டித்
 தண்மையுடன் முன்னுரைத்த செயநீராலே
 கோனான யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனார் வாறுவகை செயநீராகும்
 பாபென்ற வாறுவகை செயனீர்தன்னால்
 பாலகனே தாமரைத்து பில்லைசெய்து
 மானான பில்லையது வலுக்கச்செய்து
 மன்னவனே ரவிதனிலே காயப்போடே. 521

போடவே ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
 பொங்கமுடன் கணீலென்ற சத்தங்கண்டால்
 ஆடவே வன்பதெரு புடந்தான்தீரு
 அப்பனே யாறினபின் னெடுத்துப்பாரு
 சாடவே பற்பமது யென்னகூர்வேன்
 சார்பான சுண்ணமது காரமெத்த
 நீடவே காரமது நாவொண்ணாது
 நித்தலங்கும் பூமுடியே யின்னங்கேளே. 522

காரத்தில் சரக்கு சேர்க்க

இன்னமுண்டு கைபாகம் விபரம்சுர்வேன்
 யெழிலான புலத்தியனே இசைவல்லோனே
 பின்னமது நேராமல் துய்யபாலா
 பின்னுமது தீட்சைபுடம் பத்துந்தீர்ந்தால்
 நன்னயமாய் சுண்ணமது காரமெத்த
 நாணிலத்தில் மானிடர்கள் நடுங்குவார்கள்
 பன்னவே சுன்னமதை யெடுத்துபாலா
 பாலகனே வதனுடைய கூறைக்கேளே. 523

கேட்கவே முன்சொன்ன சுன்னமப்பா
 கெணிதமுடன் துலமதுவும் வொன்றேயாகும்
 நாட்கமலம் வீற்றிருக்கும் தாயார்பாதம்
 நளினமுடன் தான்பணிந்து நவிலக்கேளும்
 ஆட்கமுடன் சரக்கதுவும் துலமொன்றாகும்
 அப்பனே பச்சையென்ற வீரந்தானும்
 வீட்கமுடன் குருவண்டு களஞ்சியாகும்
 வீரான புமுகதுவும் களஞ்சிசேரே. 524

களஞ்சியா மிந்திரமாம் பூச்சியோடு
 கருவான வாறுபுள்ளி வண்டுசேரு
 தளமுடனே விதுவெல்லாங் கல்வமிட்டு
 தயாபரனே குலாமல்லிச் சாற்றினாலே
 குளம்படவே தானரைப்பாய் சாமம்பத்து
 குறிப்புடனே தானரைத்து வானபின்பு
 விளம்பவே ரவிதனிலே காயவைத்து
 வித்தகனே காதையென்ற புடந்தான்போடே. 525

போடவே சுண்ணமது யென்னசுர்வேன்
 பொங்கமுடன் நாதாக்கள் கூறாவண்ணம்
 தேடவே சுண்ணமதை பதனம்பண்ணு
 தெளுகிறவே போக்குவகை புரிவேனப்பா
 சாடவே பற்பமது காரமெத்த
 சாட்டமுடன் நாவதுவும் வெந்துபோகும்
 ஆடவே கண்டரது களஞ்சிபத்து
 அப்பனே தானெடுக்க விபரம்பாரே. 526

பாரப்பா கண்டரது களஞ்சிபத்துக்
 கருவான குருசண்ணம் களஞ்சியொன்று
 சேரப்பா வாறுவகை செயனீர்தன்னால்
 சம்மலது துருசுக்கு வங்கிகொண்டு
 கூரப்பா ரவிதனிலே காயவைத்துக்
 குருபரனே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து
 நீரப்பா புடமதுவும் கோழியாக
 நீமகனே போட்டுவர குணத்தைக்கேளே. 527

குணமான பற்பமது தானெடுத்துக்
 குருவான புலத்தியனே குணமுள்ளானே
 மணமான சூதமது றுலத்துக்கொன்று
 மகத்தான சுண்ணமதை களஞ்சியொன்று
 பணமான சூதமது தன்னிலிட்டுப்
 பாலகனே முன்னுரைத்த செயனீர்தன்னால்
 சணமதுபுவும் நாழிகைதா னொன்றையாட்டி
 தயாபரனே பில்லையது கட்டிப்போடே. 528

போடப்பா ரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு
 பொங்கமுட னகலிலிட்டுச் சீலசெய்து
 நாடவே புடமதுவும் கோழியாக
 நலமுடனே புடம்போட்டு யெடுத்துபார்க்க
 நீடவே சுண்ணமது யென்னகூர்வேன்
 நீணிலத்தில் சித்தர்முனி மறைத்தகூத்து
 பாடவே யென்னுலி லிந்தமாற்கம்
 பகரவில்லை நாதாந்த சித்துதாமே. 529

சித்தான சித்துமுனி நூல்கள்தன்னில்
 சீர்பெறவே நாதாந்த முனிவர்தாமும்
 முத்தான வழிகண்டு முறைமைகண்டு
 மூதுலகில் பெரியோர்கள் முறைபாடெல்லாம்
 சத்தான சத்ததுவும் யாவுங்கண்டு
 சதாகாலம் பூவுலகில் மறைந்தார்சித்தர்
 பத்தான பதிவழிக்கு யேகலாகி
 பாருலகைத் தான்மறந்தார் சித்துகானே. 530

காணவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 கைலாய குணபதியே புலத்தியாகேள்
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி குகையிருந்து
 அனாகதத்தை விட்டொழித்த மாண்பராகி
 மாணமருங் கல்வியுள்ள ரிஷியோர் போலும்
 மகிமையெலாங் கண்டறிந்த சித்துபோலும்
 பாணம்போல் மண்ணில் மறைந்திருந்து
 பாருலகில் நெடுங்கால மிருந்திட்டாரே. 531

பற்ப அனுபானம்

இட்டாரே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 யெழிலான புலத்தியனே புண்ணியவானே
 தொட்டகுறி போலாக பற்பந்தனை
 தோராம லனுபானங் கண்டறிந்தால்
 சட்டமுடன் தேகமது வாசியோடா
 சதாசிவம்போ லென்னாளு மிருக்கலாகும்
 அட்டதிசை தான்புகழ் மசவனியார்தேவர்
 அன்புடனே யெந்தமக்கு யுரைத்தவாரே. 532

வாறான பற்பமது காயகற்பம்
 வண்மையுடன் வெள்ளிடைதான் கொண்டபோது
 நாறான தேகமது கற்றூணாகும்
 நாதாக்கள் போலுமொரு சித்தனாவாய்
 தூறான சடலமது யென்றைக்குந்தான்
 துப்புரவாய் நரைதிரையும் தானுமற்று
 காரான கதிர்போலே தேகமின்னும்
 காசினியில் மாந்தரெல்லாம் நடுங்குவாரே. 533

நடுங்குவார் ருந்தமைத்தான் கண்டபோதே
 நாதாந்த சித்தொளிவு முனிவர்தாமும்
 கடுஞ்சினமுந் தானகற்றி யளவுகூறி
 கைலாய பதிகண்ட ரிடிகள்தாமும்
 விடுங்கவலை கொண்டேகி யுமதுபக்கல்
 வீரமுடன் தீவின வினையத்தோடும்
 ஒடுங்கியே கபடமது வுள்ளேகொண்டு
 வுத்தமரே யுமையுறவு கொள்ளுவாரே. 534

கொள்ளவே சித்துரிடி நாதர்தாமும்
 கூட்டுறவாய் யுந்தனிடம் வாதிட்டாலும்
 தெள்ளமிர்த் மானதொரு வினையத்தோடும்
 தேற்றமுட னவர்பணிக்கு முன்னதாக
 எள்ளளவும் குறைபிசகு நேரிடாமல்
 யெழிலுடனே யவர்பணிக்கு யேவலாகி
 கள்ளமன துடையதொரு நாதருக்கு
 காட்டாதே யுந்தனிடங் குருவைத்தானே. 535

குருவாக குருபற்பங் கண்டபோதே
 குவலயத்தி லுந்தனையு மாட்சிகூறி
 அருளான பொருளதனை வாசையோடும்
 அப்பனே யுந்தமக்கு போதிப்பார்கள்
 தெருளான ஞானகற்ப மிகவுங்கூறி
 தேசொளிவின் சின்மயத்தை யறிதலாகி
 இருளான யிருள்கடந்து வுதையங்கூறி
 இன்பமுடன் ஞானவழி போதிப்பாரே. 536

வேதைமுகம்

போதிக்க வின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 பொலிவான மச்சகேந்திரா பொன்னுமாரா
 ஆதித்தன் சந்திரனுக் கொப்பதான
 அழகுள்ள புலத்தியனே அதிவீராகேள்
 நீதியுள்ள காயாதி பற்பமப்பா
 நீணிலத்தி லதன்பெருமை வகுக்கக்கேண்மே
 சோதியுள்ள செம்பதனி லாயிரத்துக்கொன்று
 சொரூபமுடன் றானுருக்கி தாக்கிடாயே. 537

தாக்கவே மாற்றதுவும் பத்தேயாகும்
 தகைமையுள்ள தங்கமது யென்னகூர்வேன்
 நோக்கமுடன் கைபாக மறிந்திடாமல்
 நுணுக்கமுடன் முறைபாடு தான்யிரண்டு
 ஏக்கமது தான்பிடித்துப் பித்தனாகி
 யெழில்பெறவே சாதனத்தை மிகமறந்து
 வாக்கதுபோல் நடவாமல் மாந்தரெல்லாம்
 வரன்முறையாய் கெட்டவர்கள் கோடியாமே. 538

கோடியாம் பற்பமது கொள்ளுங்காலம்
 கொழுந்துபட திரேகமது வேவுகொண்டு
 வீடியே வாசியது மேலேறாமல்
 வீடுழி காலமெல்லாம் பாடுசென்று
 தேடியே தேசமெல்லா முனிவர்நாதர்
 தேற்றமுடன் ஞானப்பால் கொண்டேயேகி
 வாடியே திரிந்தலைந்து யோகம்பூண்டு
 வளமுடனே வாசிநிலை கொண்டார்பாரே. 539

சமரதிக் கேகல்

கொண்டாரே பற்பமது மூன்றேயாண்டு
 கொற்றவனே கொண்டவற்கு காயசித்தி
 செண்டான தேகமது யயற்றாணாகும்
 செங்கமலக் கண்ணானே யின்னங்கூர்வேன்
 பண்டுபோல் தேகமது கற்றாணமாகும்
 பாரினிலே சிவயோக நிலையில்நின்று
 வண்டுபோல் தேகமது கறுப்புண்டாகி
 வளமையுடன் சமரதிக்கு யேகலாமே. 540

ஏகியே பூமிதனில் வீடுண்டாக்கி
 யெழிலான பொற்கதவு தாளனைத்து
 மாகியே வுட்சென்று மூன்றுதிங்கள்
 மயங்காமல் பாலருந்தி சித்துதாமும்
 ஆகியே சுவாசமது வுள்ளடக்கி
 யப்பனே ரேசகத்தை யிருத்தலாகி
 சாகிடா வரமதுவும் கொண்டேயேகி
 சதாதீர்த்தம் சுவாசமதி லடக்கலாமே. 541

அடங்கியே மூன்றுதிங்க ளாறுதிங்கள்
 அப்பனே மதனப்பா லுண்டாற்போலும்
 மடங்கலாய் தேனமுர்தங் கொண்டாற்போலும்
 மகாதேவன் கற்பமது வுனக்கொண்டேகி
 தடங்கலாய் வாறுதிங்கள் செல்லுமட்டும்
 தயாபரரே காற்றதுவு முட்கொள்ளாமல்
 வடங்கிகாண்ட கபீநமதை வாங்கியேதான்
 மன்னவனே சமாதியி லிருந்திடாயே. 542

இருக்கவே சமாதிமுக மேதென்றாக்கால்
 யெழிலான சப்பரமாங் கால்மடித்து
 பொருக்கவே யிருகரமுந் தான்குவித்து
 பொங்கமாம் தோளிணையைத் தொங்கவிட்டு
 நெடுக்கமாம் துடையிரண்டும் பிரகணித்து
 நெடிதான பிட்டமதை நிமிரவொட்டி
 சுருக்கவே மார்புதனை நெளித்தேராமல்
 சுந்தரனே பதியநிலை யமர்ந்துகொள்ளே. 543

கொள்ளவே நேத்திரத்தை மூடிக்கொண்டு
 கொற்றவரே பதிபாச நிலையில்நின்று
 விள்ளவே வழுர்தமதை வுட்கொள்ளாமல்
 வீருடனே நெடுங்காலம் சமாதிகொண்டு
 எள்ளளவும் பிசகாமல் யோகம்பூண்டு
 யெழிலான வருடமது தசமுமாகும்
 மெள்ளவே தாமிருந்து வருடஞ்சென்று
 வெளிதனிலே தாளனையும் திறப்பார்பாரே. 544

பாரேதான் தாளதுவுந் திறந்துபார்க்க
 பாலகனே மத்தியானம் காலம்கண்டு
 நேரேதான் யுகமதனைக் காணலாச்சு
 நெடிதான குவலயத்தின் வதிசயங்கள்
 வீரேதான் நெடுங்கோடி தவமிருந்து
 வீணிலே யுலகுதனைக் காணலாச்சு
 சீரேதா னெத்தனையோ கோடிதானும்
 சிற்பரனே யிறுந்தாலு மொன்றுகேளே. 545

காணவே லோகபதி வதிசயங்கள்
 காசினியில் கண்டாலு மொன்றுமில்லை
 பூணவே நெடுங்காலம் தவமிருந்து
 புகழுடனே செந்தமென்ற சாகரத்தை
 தோணவே யொழித்தாலு மொன்றுங்காணேன்
 தொல்லுலகின் சாபமது தப்பநன்று
 வேணபடி விசாரணைக ளிருந்திட்டாலும்
 வெட்டவெளி யாகாய வெளிதானாச்சே. 546

ஆச்சப்பா தேகவெளி யார்தான்கண்டார்
 அப்பனே யுகந்தோறு மொன்றுங்காணே
 மூச்சடங்கி சுவாசநிலை பதிக்கொண்டேகி
 மூதுலகை மறந்தவர்போல் சமாதியூண்டு
 கூச்சலெனும் சுவாசமதை வுள்ளடக்கி
 குறிகண்டு மெளனவழிக் காளாதாகி
 பாச்சலுடன் தேகபர காயமாகி
 பரவெளியில் சமாதிமுகம் பூண்டிட்டாரே. 547

பூண்டுமே வரைகோடி நெடுங்காலந்தான்
 பொங்கமுடன் சமாதிமுகங் கொண்டுமென்ன
 ஆண்டாண்டு காயாதி கற்பங்கொண்டு
 அவனிதனி லிருந்தென்ன வொன்றுங்காணேன்
 காண்டமெலா மொருக்குடையி லாண்டிருந்து
 கைலாய பதிபோலே காஷம்பூண்டு
 தாண்டவமா மும்மூர்த்தி சொரூபராகி
 தாரணியில் சமாதிபதி யிருந்தார்தானே. 548

தானான பதினெண்பேர் நூலாராய்ந்து
 தகமையுட னிதிகாசங் கட்டறுத்து
 கோனான யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரெந்தமக்கு வுரைத்தவண்ணம்
 தேனான மனோன்மணியா னுபதேசத்தால்
 தேர்வேந்தே யுந்தமக்கு யளவுகண்டு
 மானான மகதேவர் தாள்பணிந்து
 மன்னவரே யுபதேச மோதலாச்சே. 549

கற்பமுண்ணக் காந்தக் கிண்ணம்

ஆச்சப்பா யின்னமொரு மதீதங்கூர்வே
 னப்பனே புலத்தியரே வன்புள்ளானே
 மூச்சுடனே யிருக்குமது காலந்தன்னில்
 முனிவர்களும் பதினெண்பேர் நாதர்தாமும்
 மாச்சலது நேராமல் காயகற்ப
 மகதேவ ருண்டகதை யாமறிந்து
 பாச்சவே வமுர்தப்பா லுண்பதற்கு
 பாகமுடன் கிண்ணமது கூறக்கேளே. 550

கூறவே முறைபாடு யேதென்றாக்கால்
 குருபரரே புலத்தியரே புகழ்வல்லோய்கேள்
 மீறவே லவணவகை யிருபத்தைந்து
 மிக்கான சத்துவகை தலமுங்கொண்டு
 தேறவே காந்தமென்ற லோகந்தன்னை
 தெளிவறவே தானிடித்து சேர்பத்தாகும்
 ஆறவே முன்னுரைத்த காரசார
 மப்பனே தானிரட்டி கூட்டிடாயே. 551

கூட்டியே தானிடித்து சரக்கோடொக்க
 குருபரரே வெனதையர் வாக்குபோல
 நீட்டமுடன் வச்சிரமாங் குகையிலிட்டு
 நீதியுடன் சரவுலையில் வைத்துலுத
 நாட்டமுடன் சத்ததுதா நிறங்கும்பாரு
 நாதாந்த வாலுக்கையில் பின்னுமப்பா
 பூட்டியே மறுபடியும் சத்துவாங்கி
 புகழுடனே சத்தெல்லாம் பொறுக்கிடாயே. 552

பொறுக்கியே மணிமணியா யிறங்குஞ்சத்தை
 பொங்கமுடன் தானெடுத்து புகலக்கேண்மோ
 நறுக்கியே மணிமணியாஞ் சத்துதன்னை
 நலமுடனே தானெடுத்து நவிலக்கேளும்
 நிறுத்துமே மறுபடியும் குகையிலிட்டு
 நிட்களங்க மாகவல்லோ கசடுபோக்கி
 கறுத்திடவே சவளையது போலதாக
 காவலரே பஞ்சகை தன்னீலூதே. 553

ஊதவே காந்தமென்ற சத்தேதாணு
 முத்தமனே நாதாக்கள் மறைத்தகூத்து
 நீதமுள்ள சத்துதனை பதனம்பண்ணு
 நீடுழி காலமதை யோகம்பூண்டு
 சாதனமாம் யோகவழி நிற்கும்போது
 சாங்கமுடன் ஞானப்பா லருந்துதற்கு
 சோதனையாங் கற்பமது பாத்திரந்தான்
 சுந்தரரே தான்வைத்து வதீதங்கொள்ளே. 554

கொள்ளவே புலத்தியரே குணமுள்ளாரே
 குருபரனார் கூறியதோர் நீதிபோலே
 எள்ளளவு மல்குரு சம்பிரதாயவாக்கு
 யெழிலுடனே பிசகாது நேரும்வண்ணம்
 கள்ளமனம் விட்டகத்தி கவனம்பூண்டு
 காவலரே யுன்மனதில் வினயங்கொண்டு
 தெள்ளமிர்த ஞானமென்ற பாலையப்பா
 தெளிவுடனே யுண்பதற்கு காந்தமாச்சே. 555

காந்தமாம் பாத்திரந்தான் கலசகும்பம்
 கன்னவரே மெழுகதனால் கருவுபூண்டு
 வேந்தர்முதல் ராசாதி ராசமன்னர்
 வேதாந்த தவத்தோரும் விரும்பும்பும்பம்
 சாந்தமெனுங் காந்தகும்பப் பாத்திரந்தான்
 சதகோடி சூரியர்போல் பிரகாசிக்க
 ஏந்திடவே கருவுகொண்டு கிண்ணந்தன்னை
 எழில்பெறவே தானமைத்து கற்பங்கொள்ளே. 556

காந்தக்கிண்ணசத்து சரக்கு விபரம்

கொள்ளவே புலத்தியரே கூறக்கேண்மோ
 கொற்றவரே முன்னுரைத்த காரசாரம்
 விள்ளவே காலாங்கி நாதர்சீடன்
 வீரான போகரிடி யென்னுநாயன்
 தெள்ளமிர்த குளிகையது கொண்டபூபன்
 தெளிவான காலாங்கிக் குற்றசீடன்
 கள்ளமன தில்லாத சீனதேசம்
 காவணத்தில் பெயர்கொண்ட போகர்தாமே. 557

போகரா மவர்செய்த பெருநூலப்பா
 பொழிவாக நிகண்டதுதா னாயிரத்தெழுநூறு
 சாகரமாம் நிகண்டதனில் காரசாரம்
 சதுருடனே லவணதொகை யிருபத்தைந்தும்
 சேகரமாம் சத்துவகை நவநீதந்தான்
 சேர்வைமிகத் தொந்தமுடன் மதவுகொண்டு
 ஆகனிதின் மொழிபோலே காரசாரம்
 அப்பனே தான்சேர்க்க வகைகொள்வாயே. 558

கெந்தகக் கிண்ணம்கற்பமுண்ண

கொள்ளவென்றா லின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்

கொற்றவரே புலத்தியரே புண்ணியமாரா
விள்ளவே காயாதி கற்பங்கொள்ள

வீராக கெந்தகத்தின் கிண்ணங்கூர்வேன்
தெள்ளமிர்த மானதொரு கெந்தகந்தான்

தேற்றமுடன் சேரதுவு மெடுத்துமைந்தா
விள்ளவே குமரிசாற் தன்னில்குத்தி

வித்தகனே வேழுமுறை செய்வீர்தானே. 559

தானான யீருள்ளிச் சாற்றினாலே

தகைமையுட நேழுமுறை சுத்திசெய்வாய்
கோனாக மேனிச்சா ரேழுசுத்தி

கோபால பூமாரா செப்பக்கேண்மோ
தேனாக கையானின் சாற்றினாலே

தெளிபெறவே வேழுசுத்தி செய்துமேதான்
பானான பசரையினா லேழுசுத்தி

பாலகரே செய்துவர முறைமைகளே. 560

முறையோடு வெள்ளைச்சாட் டரணையாகும்

முதிர்ந்ததொரு புளியணைச் சாற்றிலேழு
நிறையான முள்ளங்கிச் சாற்றிலேழு

நீதியுடன் பசலைச்சார் சாற்றிலேழு
குறையாத சேம்பினிடச் சாற்றிலேழு

குறிப்பான வழுதுணையாஞ் சாற்றிலேழு
கறையான மாம்பட்டைச் சாற்றிலேழு

கவனமுட னுருக்கியல்லோ சாய்த்திடாயே. 561

சாய்க்கவே யின்னம்வெகு மூலியுண்டு

சாங்கமுடன் புங்கன்சார் சாற்றிலேழு
தோய்க்கவே முருங்கைபூ சாற்றிலேழு

தொகுப்பான தூதுளையாம் சாற்றிலேழு
வாய்க்கவே கவுதும்பையிட சாற்றிலேழு

வளமுடனே பிரமியிலைச் சாற்றிலேழு
நாய்க்கோட்டான் மூலியது சாற்றிலேழு

நலமுடனே யுருக்கியது சாய்த்திடாயே. 562

உருக்கவே யின்னமுண்டு மூலியப்பா
 வுத்தமனே மருக்காரை மூலியைந்து
 திருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் தாயார்மூலி
 தீர்க்கமுள்ள தாமரையாள் மூலியைந்து
 செருக்கமுட னல்லிதனி லைந்துசுத்தி
 சிவந்த நாயுறுவிதனி லைந்துசுத்தி
 பருக்கவே செம்முள்ளிச் சாற்றிலைந்து
 பாலகரே வுறுக்கிசுத்தி செய்திடாயே. 563

சுத்தியா மூலிகைதான் கேளும்ப்பா
 சுந்தரரே புலத்தியரே சுருணமாரா
 சித்தியாம் சித்தரது மூலியப்பா
 சிற்பரரே பிரமாக் காச்சிமூலி
 வெத்தியுள்ள பிராணனது மூலியப்பா
 வேகமுள்ள தும்பையிட மூலிஏழு
 சத்தியுள்ள செங்கழநீர் மூலியப்பா
 சதாசிவனே வைந்துமுறை சாய்த்திடாயே. 564

முறையான மூலியது யின்னங்கூர்வேன்
 மூர்க்கமுள்ள வேரதுதான் கஞ்சாவாகும்
 குறையாம லைந்துமுறை வுருக்கிச்சாய்க்க
 குருபரரே கெந்தியது முழுக்கட்டாச்சு
 நிறையான நிறையதுவுங் காந்தமாகும்
 நீற்றமுள்ள காந்தமது வொன்றேயாகும்
 புரையதுவும் போகாம லாறாதாரம்
 பொலிவுடனே தானரைப்பாய் சாமம்நீலே. 565

நாலான சாமமது வரைத்துமைந்தா
 நலமுடனே காந்தமது தானுஞ்சேர்ந்து
 காலான மெழுகதுபோ லாகிமைந்தா
 காவலரே தானுறுகி யிறுகும்பாரு
 மூலான கின்ணமது கும்பம்போல
 முசியாமல் தான்செய்து ரவியில்வைத்து
 பாலான பாலமுர்தங் கொள்வதற்கு
 பாலகரே பாகமதை கண்டுகொள்ளே. 566

கொள்ளவே கிண்ணமதை முடித்தபின்பு
 கொற்றவனே யாவினாடாமல் தன்னைவிட்டால்
 மெள்ளவே பாலதுவுஞ் சூடுண்டாகி
 மேன்மையுடன் பொங்கியே வழியும்பாரு
 விள்ளவே போகாது பாலின்வேகம்
 வெகுசுறுக்கு யோகத்திற் குறுதியாச்சு
 தெள்ளமிர்த மானதொரு கிண்ணம்பா
 தேசத்தி லார்செய்வா ரிடிசெய்வாரே. 567

கற்பமுண்ண சூதக் கிண்ணம்
 செய்யவே யின்னமொரு முறைமைகூர்வேன்
 செயமான புலத்தியரே புண்ணியமாரா
 நையவே சூதமதை சுத்திசெய்து
 நாதாந்த மூலிகையாம் நவில்வேனப்பா
 துய்யவே மூலிகையாம் பால்தானப்பா
 துப்புரவாய் வங்கமது சேர்தானாகும்
 பையவே வங்கத்துக் குறுதிசொல்வேன்
 பாலகனே பாகமதை யறையக்கேளே. 568

அறையவே கள்ளிப்பா லேழுதிட்சை
 அப்பனே கொடிக்கள்ளி யேழுதிட்சை
 நிறையவே யெருக்கன்பா லேழுதிட்சை
 நீதியுள்ள சதுர்முகமாம் கள்ளியப்பா
 குறையாம லேழுமுறை தீட்சையப்பா
 கொற்றவரே புங்கனப்பா லேழுதிட்சை
 முறையான முக்கண்பா லேழுதிட்சை
 முனையான யீருள்ளி தீட்சைசத்தே. 569

லிங்கக் கட்டு
 சத்தாக தீட்சையது சென்றபின்பு
 சாதுரிய வங்கமதை சரிநேரொக்க
 முத்தான லிங்கமதை கட்டியப்பா
 முறையேர்டு வங்கத்தை யறுக்கிதாக்கு
 வித்தான லிங்கமது கட்டுகேளு
 வீரான லிங்கமது சேர்தானொன்று
 சுத்தமுள்ள பசுவின்பால் படிதானாகும்
 சுந்தரனார் மேனிச்சார் படிதானாமே. 570

படியான குமரிச்சார் படிதானொன்று
 பாலகரே நிம்பழச்சார் படிதானொன்று
 துடியான தேளதுவும் படியாமொன்று
 துப்புரவாய் கையான்சார் படிதானொன்று
 படியான வேளைச்சார் படிதானொன்று
 பலமாக காரெள்ளு படிதானொன்று
 வெடியான சாட்டரணைப் படிதானொன்று
 வித்தகனே மிவையெல்லா மொன்றாய்கூட்டே. 571

கூட்டியே சரக்கெல்லா மொன்றாகத்தான்
 குருபரரே கலக்கியல்லோ செப்பக்கேண்மோ
 வாட்டமின்றி லிங்கமது சேர்தானொன்று
 வளமுடனே யோட்டிலிட்டு சுறுக்குதாக்க
 நீட்டமுடன் சாமமது மறுபத்துநான்கு
 நேர்மையுடன் சுறுக்கதுவும் கொடுத்துப்பாரு
 வாட்டமில்லா லிங்கமது யென்னகூர்வேன்
 வையகத்தில் நாதாக்கள் செய்தார்தானே. 572

தானேதான் புலத்தியரே தம்பிரானே
 தண்மையுடன் லிங்கமதை சுறுக்குதாக்கு
 கோனேதா ரெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனார் தாமுரைத்த முறைபாடோடும்
 பானென்ற லிங்கமதை தானெடுத்து
 பாலகரே முன்னுரைத்த வங்கந்தன்னை
 தேனென்ற மனோன்மணியின் அருளினாலே
 செப்புகிறேன் வழிதுறையை தேர்ந்துகொள்ளே. 573

வங்கக் குளிகை

கொள்ளவே மாற்கமது யேதென்றாக்கால்
 கொற்றவரே புலத்தியரே புகழ்வல்லோய்கேள்
 விள்ளவே வங்கமதை தானெடுத்து
 வீரான குகையதனில் விட்டுமைந்தா
 கள்ளமிலா வங்கமதை தானுருக்கி
 கருவான லிங்கத்தை கிராசமீவாய்
 துள்ளவே வங்கமது லிங்கந்தன்னை
 கருக்கிடவே வங்கமது வெட்டையாமே. 574

வெட்டையாம் வங்கமென்ற வெட்டைதன்னை
 வேட்கமுடன் தானெடுத்து விரும்பக்கேண்மோ
 சட்டையது நீங்கினதோர் வங்கவெட்டை
 சதுரான வங்கமதை குளிகைபோலாம்
 திட்டமுடன் நிம்மக்கா யளவுதானும்
 தீர்க்கமுடன் மணியதுபோல் கருவுண்டாக்கு
 பட்டதொரு சூதமதைக் கொல்லும்ராசன்
 பளிங்கான வங்கவெட்டை யதீதம்பாரே. 575

பாரப்பா புலத்தியரே பண்புள்ளாரே
 பாலகரே தொகுப்புமுறை பாடுகேண்மோ
 ஆரப்பா வங்கமதை தானெடுத்து
 அப்பனே வதன்போக்கு வறியாய்கேளு
 நேரப்பா சூதமது சேர்தானாகும்
 நெடிதான சூதமதை கலசத்திட்டு
 சிரப்பா சூதமதில் வெட்டைதாக்கு
 சிற்பரே சூதமது வெண்ணையாமே. 576

வெண்ணெயைதான் தானெடுத்து வியம்பக்கேண்மோ
 வேதாந்த புலத்தியனே மர்மங்கேளீர்
 எண்ணையாஞ் சிற்றினா மணக்குநெய்தான்
 யெழிலான வெண்ணைதனை தோய்த்துவாட்டு
 கண்ணமுடன் முன்னுரைத்த சூதவுண்டை
 காவலனே தானெடுத்து கருவாகத்தான்
 தண்ணமுடன் சீலைதனில் வைத்துருட்டி
 தளராமல் வடிகொண்டால் வெண்ணைபாரே. 577

பாரப்பா வெண்ணைதனை யெடுத்துமைந்தா
 பாலகரே தானுருட்டி பிழிந்துமேதான்
 சிரப்பா யிப்படியே பத்துமுறைதாக்கு
 சிற்பரனே சூதமெல்லாம் வெண்ணையாகும்
 தேரப்பா வெண்ணைதனை யெடுத்துபாலா
 தேற்றமுடன் குகையிட்டு வருக்கும்போது
 ஆரப்பா வெண்ணையது வருகியல்லோ
 அப்பனே வெள்ளியது யாகும்பாரே. 578

ஆகுமே சூதவெள்ளி யென்னகூர்வேன்
 அப்பனே நாதாக்க ளாடுங்கூத்து
 ஏகுமே வெள்ளிதனில் கின்னமப்பா
 யெழிலாகத் தான்செய்து செப்பக்கேண்மோ
 வாகுடனே காராவின் பால்தானப்பா
 வரிசைபெற தான்வார்த்து கொள்வீரானால்
 பாகுடைய காயாதி கற்பமாகும்
 பாலகரே யோகத்துக் குறுதியாச்சே. 579

ஆரப்பா காயாதி சொன்னேனப்பா
 அப்பனே புலத்தியரே யின்னங்கூர்வேன்
 மூச்சடங்கி போவதற்கு முன்னதாக
 மூதுலகி னாசைதனை வெறுக்குமுன்னே
 பாச்சலென்ற செடிதானும் கற்பமப்பா
 பாலகரே கூறுகிறேன் பண்பதாக
 வீச்சுடனே மரத்தினது கற்பத்தாலே
 வித்தகரே வெகுசூத்து ஆடலாமே. 580

தாரை கற்பம்

ஆடலாஞ் சாதனங்கள் யோகசாத
 மப்பனே நடத்தும்வகை யின்னங்கூர்வேன்
 பாடலெனும் சித்தாதி முனிவர்தேவர்
 பாடிவைத்தார் வெகுகோடி சாத்திரங்கள்
 நீடவே யவரவர் மறைத்தவண்ணம்
 நீதியுள்ள செடிவர்க்கம் யாவுங்கண்டேன்
 தேடவே யோகத்துக் குறுதிவேறு
 தெளிவறவே யுந்தமக்கு கூறுவேனே. 581

கூறுவேன் புலத்தியரே புண்ணியவானே
 குருபரனார் தாமரைத்த செடிதானப்பா
 மீறுவேன் காயாதி கற்பம்வேறு
 மிக்கான கஞ்சாவின் செடிதானப்பா
 மாறுபடா கெடியதுதான் மண்டலந்தான்
 மாற்கமுடன் கொண்டபின்பு வின்னங்கேளு
 வீறுபடா கோரக்கர் செடிதானப்பா
 வித்தகரே மண்டலந்தான் கொண்டிடாயே. 582

கொண்டபின்பு நன்னாரி கற்பமப்பா

கொற்றவரே மண்டலந்தான் கொள்வாயப்பா

அண்டர்தொழும் சூரிய காந்தியப்பா

அப்பனே மண்டலந்தான் கொண்டுபாரு

வண்டணிமார் கொண்டணியுந் தேவதாரி

வளம்பெரிய செடியப்பா மண்டலந்தான்

சண்டமா ருதவெமன்னு விட்ணுவேறு

சட்டமுட னுண்டுவரக் கற்பமாமே.

583

கற்பமாம் கடுக்காயின் செடிதானப்பா

கனகமெனுந் தேகமது காயகற்பம்

அற்பமென்று நினையாதே காயகற்பம்

அப்பனே மண்டலந்தான் கொள்வாயப்பா

சொற்பமுள்ள கற்பமென்று சித்துசொல்வார்

சுந்தரரே யின்னமுண்டு கற்பங்கூர்வேன்

சற்பமது தீண்டாத பாளைகற்பம்

சண்முகனே மண்டலந்தான் கொள்ளுவாயே.

584

கொள்ளுவாய் வல்லாரை கற்பமப்பா

கொற்றவனே மண்டலந்தான் கொள்வாயப்பா

தெள்ளமிர்த மானதொரு தான்றிகற்பம்

தென்னவனே மண்டலந்தான் கொண்டுபாரு

வள்ளலுயர் புலத்தியனே கோவிந்தாகேள்

வளம்பெறவே சேரானின் கற்பமப்பா

எள்ளளவும் பிசகாமல் மண்டலந்தா

னென்மகனே கொண்டுவர வதீதந்தானே.

585

தானான புங்கனின் கற்பமப்பா

தயாபரரே சிவந்தசித்திர மூலந்தான்

கோனான யெனதையர் சொன்னமாற்கம்

கொற்றவரே மண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும்

தேனான செடியதுதான் பாலையாகும்

தேற்றமுள்ள கரும்பாளை செம்பாளையாகும்

மானான மண்டலந்தான் கொண்டபோது

மகத்தான யோகத்துக் குறுதிகானே.

586

காணவே யின்னம்வெகு செடியின்கற்பம்
 காவலனே யாமுரைப்போம் கவனமாரா
 பூணவே தேற்றானின் வேறுமப்பா
 புகழான வாவாரை செடியும்பா
 காணவே மண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும்
 சட்டமுடன் யோகத்துக் குறுதியாச்சு
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி வன்புள்ளானே
 அப்பனே சாதனத்தி லிருந்திடாயே. 587

சாதனமா யின்னமொரு செடியின்கற்பம்
 சாங்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 ஆதனையாம் செடியமது மண்டலந்தா
 னப்பனே கொண்டவற்கு யோகஞ்சித்தி
 பாதரியா முல்லைகற்பம் வேறுமப்பா
 பாங்கான மண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும்
 தோதமுடன் மிளகினது செடியும்பா
 தோராமல் மண்டலந்தா னருந்திடாயே. 588

அருந்தவே வேறுமப்பா சொல்வேன்கேளு
 அப்பனே செந்தோன்றி செடியும்பா
 திருந்தியதோர் சிவந்தகொடி வேலியப்பா
 தீர்க்கமுடன் மண்டலந்தான் கொள்வாயப்பா
 வருந்தவே மயிற்பீலி செடியும்பா
 வாகுடனே மண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும்
 அருந்தமர செடியப்பா மண்டலந்தான்
 குருபரனே தானந்தக் கற்பமாமே. 589

ஆமேதான் கருஞ்சுரை செடியும்பா
 அப்பனே மண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும்
 நாமேதான் சொன்னபடி தும்பற்பூண்டு
 நலமுடனே மண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும்
 தாமேதா னிச்சியிட வேர்தானப்பா
 தண்மையுடன் மண்டலந்தான் கொண்டபோது
 வேமேதான் தேகமது காயகற்பம்
 வேதாந்த கற்றாணா யிருக்கலாமே. 590

இருக்கவே மருதனிட வேர்தானப்பா
 எழிலுடனே மண்டலந்தா னருந்தவேண்டும்
 திருக்கமலம் வீற்றிருக்கு மையர்ப்பாதம்
 தீர்க்கமுடன் சாபமது தன்னைநீக்கி
 பெருக்கவே யாலாத்தி வேர்தானப்பா
 பேரான புதத்தின் விருட்சமன்கும்
 அருட்கமலம் வீற்றிருக்கு மம்பாள்பாத
 மப்பனே மண்டலந்தான் கொள்ளுவாயே. 591

கொள்ளவே யின்னமொரு மர்மங்கூர்வேன்
 குவலயத்தில் நாதாக்கள் மறைத்ததெல்லாம்
 உள்ளபடி யுந்தமக்கு யுரைக்கலாச்சு
 ஓகோகோ விட்டகுறை யிருந்ததாலே
 கள்ளமன தில்லாத புலத்தியாகேள்
 கருவான முறைபாடு வழிபாடெல்லாம்
 எள்ளளவுங் குறையாம லுந்தமக்கு
 எழிலுடனே குருமுறையை சொல்லலாச்சே. 592

சொல்லவென்றால் நாவேது பாவுமில்லை
 சொற்பெரிய சுந்தரனே சுகுணமாரா
 வெல்லவே வேதாந்தத் தாயின்பாதம்
 விட்டகுறை யிருந்ததினால் வாய்க்கலாச்சு
 புல்லவே முன்னுரைத்த மூலிக்கப்பா
 புகழான சாபமது நீக்கலாச்சு
 நல்லதொரு சித்தர்முனி நாதர்தாமும்
 நானிலத்தில் மறைத்ததெல்லாம் நல்லலாச்சே. 593

ஆச்சப்பா புலத்தியனே வன்புள்ளானே
 அதிவினைய குணமுடைய வருண்மைந்தாகேள்
 மூச்சடங்கி போவதற்கு முன்னதாக
 மூதுலகில் நாதாக்கள் யிருந்தமாற்கம்
 மாச்சலது கொள்ளாமல் செடியின்கற்பம்
 மகதேவ ரிஷிமுனிவர் நாதர்தாமும்
 ஆச்சரிய மானதொரு சாதனத்தை
 அன்புடனே நடத்திவரும் கற்பமாமே. 594

கற்பமாம் வெகு கோடி மாண்பரெல்லாம்
 காடுமலை வனாந்திரங்கள் குண்ணுதேடி
 சொற்பெரிய வேறுவகை பூண்டு வெல்லாம்
 சோராமல் பதங்கண்டு சொரூபங்கண்டு
 விற்பனர்கள் மறைத்துவைத்த ஞானமூலி
 வீரான கற்கவகை செந்தூரங்கள்
 கற்பமது கொள்வதற்கு பணயம்பூண்டு
 காசினியில் நெடுங்காலந் தவங்கொண்டாரே. 595

தவமான தவமதுவும் கொள்ளவேண்டி
 தகமையுள்ள கற்பமது மனேகமுண்டு
 பவமென்னுந் துற்கடலை விட்டகற்றி
 பாங்குடனே சாதனங்கள் பூண்டவற்கு
 நவரத்ன பூண்டுமுதல் வேர்கள்யாவும்
 நலமுடனே சாதனத்துக் குறுதியாச்சு
 அவப்பொழுதும் தவப்பொழுதும் போகாமற்றா
 னப்பனே சாதனத்தை முடித்திடாயே. 596

முடிக்கவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 முதுலகை கட்டறுத்த முனிவர்பாதா
 அடியான மேருவுக்கு வடபாகத்தில்
 அப்பனே வடகாசி யென்னும்நாடு
 படியான பதிநாடு தேவஸ்தானம்
 பாலகனே காசியென்ற கோயிலப்பா
 துடியான மகமேருச் சாரலாகும்
 துப்புரவா யதனருமை சொல்லக்கேளே. 597

வடகாசியுற்பத்தி வளங்கூறல்

சொல்லவென்றால் புலத்தியரே சொரூபவானே
 சொற்பெரிய நாதாக்கள் கூறாவண்ணம்
 வெல்லவே திரேதாயி னுகத்திலப்பா
 வெகு கோடி கனகமலைச் சாரலாகும்
 நல்லதொரு நாடுவன மேதென்றாக்கால்
 நாதாந்த சித்துமுனி காணாநாடு
 சில்லென்ற நாடுவனாந் திரங்கல்கண்டார்
 சிற்பரரே வகவனியார் வதீதங்கானே. 598

அதீதமாங் கடலோடும் சத்ததீவு

அப்பனே மத்திபந்தான் வடகாசிப்பா

நதீதமுள்ள தேவதாஸ் தலமுங்கண்ட

நலமான நிராமயத்தை நவிலக்கேண்மோ

பதீதமுள்ள கடலோரம் கெங்காகோடி

பாலமுர்த மானதொரு நதிதானுண்டு

கதீதமுடன் திருப்பாலின் கடல்தானப்பா

காவலனே பொங்கியது வெள்ளமாச்சே.

599

வெள்ளமாய் திருப்பாலின் கடல்தான் பொங்கி

வேகமுடன் கங்கரவின் மேலெழும்ப

பள்ளமுடன் மடைதிறந்து வெள்ளம்பூண்டு

பாலகரே பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது

மெள்ளவே பூமியது மடைகல்பாய்ந்து

மேன்மையுடன் நெடுமேடு மடுவாய்நின்று

விள்ளவே கோபுரங்கள் மாபுரங்கள்

விளங்கவே பூமியின்கண் தோற்றலாச்சே.

600

தோற்றவே தேவதாஸ் தலமுங்கண்டார்

தோராத மூலமென்ற சொரூபங்கண்டார்

மாற்றமென்ற மண்டபங்கள் மாடகூடம்

மன்னவனே துசஸ்தம்பம் யாவுங்கண்டார்

தேற்றமுடன் தடாகமது பன்னசாலை

தெளிவான யாக மண்டலமுங்கூட

காற்றதிக மில்லாத காசிநாடு

காவணத்தின் தன்பெருமை .கழறுவேனே.

601

பெருமையாம் வடகாசி பதிதானப்பா

பேரான கண்டமது சேரநாடு

அருமையாய் தபோதனர்க ளிருந்தநாடு

ஆசீர்ம மென்றுரைப்பார் வதீதமாண்பர்

பொருதென்றால் வீகடைய காசிநாடு

பொங்கமுடன் தேவதா மூலங்கண்டார்

திருவினையாம் விசாலாட்சி வம்பாள்பாதம்

தேசொளிவின் சின்மயத்தை கண்டார்தாமே.

602

கண்டாரே காசிவிசுவ நாதர்தம்மை
 கனமுடைய விசாலட்சி யம்பான்பாதம்
 அண்டர்முனி தேவாதி தேவரெல்லாம்
 அறியாத முன்னிருந்த கானம்பா
 தொண்டுமிகச் செய்தவற்கும் பலன்காணாமல்
 தொல்லுலகை கண்டுமல்லோ காசிகாணார்
 விண்டாரே யெநனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 விண்ணுலகில் காசிநகர் கண்டார்தானே. 603

தானான காசிநகர் கண்டபோதே
 தகைமையுட னகவனியார் தன்றமக்கு
 பானான பவக்கடலை விட்டகற்றி
 பாலகரே மோட்சவழிக் காளதாகி
 மானான ஞானமென்ற சாகரத்தில்
 மன்னவரே மனோலயத்தை விட்டார்கண்டர்
 தேனான மனோன்மணியா னருளினாலே
 தேசொளிவின் காசிநகர் காணலாச்சே. 604

கண்டாரே வகவனியார் தேவர்தாமும்
 காவணத்தில் காசிநகர் சேர்வைகண்டார்
 விண்டாரே யெந்தமக்கு பாவந்தன்னை
 விட்டகுறை யிருந்ததினால் கூறலாச்சு
 தொண்டுமே நெடுங்காலமதாய் தவம்புரிந்து
 தோற்றமுடன் காசிபதி காணலாச்சு
 தண்டகா ரணியமெனும் காசிநாட்டை
 தயாபரரே யெந்தமக்கு கூறலாச்சே. 605

கூறவே வகவனியார் தேவர்தாமும்
 குவலயத்தில் கண்டதொரு வதிசயத்தை
 ஆறவே யெந்தமக்கு சொன்னாரப்பா
 அப்பனே புலத்தியரே புண்ணியமாரா
 மீறவே யுந்தமக்கு யோதலாச்சு
 மிக்கான சேர்வையது கண்டுகொள்வாய்
 சீறலெனுங் கோபமதை யுள்ளடக்கி
 சிற்பரனே தவயோக நிலையில்நில்லே. 606

முன்காசி மறைந்தது

நிலையான காசிநகர் தேவஸ்தானம்
 நிட்களங்க மானதொரு காசிநாட்டை
 சிலையான சிலையதுவாய் கோடிசங்கம்
 சிற்பரரே மகாலிங்கம் லக்கோயில்லை
 தலையான காசியென்ற தேவஸ்தானம்
 தயாபரரே பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது
 அலையான யலையதுவும் கடந்துமேதா
 னப்பனே வெள்ளமதில் மறையலாச்சே.

607

மறையான முன்காசி வடகாசியப்பா
 வையகத்தில் பிரளயத்தில் முமுகலாச்சு
 திறையான சமுத்தரமும் பொங்கியல்லோ
 தீர்க்கமுடன் காசிநகர் முமுகலாச்சு
 வரைகோடி சித்தாதி முனிவர்நாதர்
 மறைந்திருந்தார் பிரளயந் தன்னிலப்பா
 குறையாமல் வெள்ளமது போனபின்பு
 குருபரனார் முனிவர்களும் பிழையுண்டாரே.

608

பிழைத்துமே காயாதி கற்பத்தாலே
 பேருலகில் பேருண்டாய் வாழ்ந்திருந்தார்
 மழையான வெள்ளமது வடிந்தபின்பு
 வானுலகு பதிதனையே காணலாச்சு
 தழையான மரமுதலு செடிகள்பூண்டு
 தயாபரரே மாநிலத்தில் கரிக்கலாச்சு
 உழையான பூமியது சலமும்வற்றி
 உத்தமனே தானிருக்க பார்த்திட்டாரே.

609

சேரன் கட்டிய காசிவளம்
 பார்த்தாரே கலியுகத்தில் மாண்பரெல்லாம்
 பாருலகில் சேரனவர் செய்தகாசி
 தீர்த்தமென்று கோடான கோடிமாண்பர்
 திருப்பணிகள் மிகச்செய்து தேவஸ்தானம்
 பூர்த்தமலர் விசாலாட்சி யம்பாள்பாதம்
 பூங்குழலைக் காணவென்று தீர்த்தத்தோடும்
 கார்த்திகையாங் காலமது பருவகாலம்
 காவலனார் பூசைமுக மிகச்செய்வாரே.

610

செய்யவே பிரார்த்தனைகள் கப்பணங்கள்

செங்கமலக் கண்ணான விசுவருக்கு

துய்யநல்ல வபிடேகம் சுடர்விளக்கு

துப்புரவாய் மிகச்செய்வா ரம்பாளுக்கு

வெய்யபுகழ் மசானமது வெந்தஅஸ்தி

வேந்தர்முதல் ராசாதி ராசமன்னர்

அய்யமுதல் மனுதர்ம் முப்பத்திரண்டு

அடவுடனே செய்வார்கள் கோடியாமே.

611

கோடியாம் கோதானம் பூதானங்கள்

கொற்றவனே தடந்தோறு மடங்கள்தோறும்

தேடியே யகதிபர தேகிகட்டு

தேற்றமுடன் பரிசனமும் மிகவுந்தந்து

நீடியே வஸ்திதனை கடலோரத்தில்

நிட்களங்க மாகவல்லோ தத்தஞ்செய்து

ஆடியதோர் கொலுமுகமாம் கும்பத்தோடு

அப்பனே கடலோரம் செலுத்துவாரே.

612

அஸ்திக்கு ிசய்யவேண்டிய கிரிகை

செலுத்தியே வஸ்திதனை கெங்காதன்னில்

செம்மலுடன் செலுத்தியபின் னாசீர்மங்கள்

வலுந்தமுடன் தானமது யாகமாற்கம்

வளமுடனே தானமைந்து கிரியையோடும்

நிலுத்தமுடன கைதீக மார்க்கமெல்லாம்

நிகழ்ச்சியாய் நடத்தியல்லோ கங்காதன்னில்

பலுத்தமுடன் கைலாச பதிக்குயேக

பாலகரே காசிபதி சென்றிட்டாரே.

613

சென்றாரே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்

செங்கமலக் கண்ணானே தேர்வேந்தேகேள்

முன்னோர்கள் முதுலகோர் பெரியோர்தாமும்

முத்தியமாய் காசிபதி யென்றநாட்டை

நன்னயமாய் சேத்திரத்தை யிதுதானென்று

நலமுடனே லோகபதி மாண்பரெல்லாம்

வன்மையுடன் காசிநகர் தன்னைத்தேடி

வளமுடனே வஞ்சலிகள் மிகச்செய்தாரே.

614

தன்வந்திரி அகவனிக்கு கூறிய உபதேசத்தை
புலத்தியருக்கு ஓதல்

செய்யவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
செகதலத்தில் சித்தர்மெச்சும் செந்தேனேகேள்
துய்யநல்ல குலத்துதித்த தன்வந்திரிபகவான்
துப்புரவாய் யெமதைய ரசவனிக்கு
வெய்யபுக முபதேச வதீதமாற்கம்
வேட்கமுடன் போதித்த வரலாறுசொல்வேன்
அய்யமிலா புலத்தியரே வன்புள்ளானே
ஆதிபகவான் விஷ்ணுவின் மாற்கங்கேளே. 615

கேளப்பா புலத்தியரே கெவனவானே
கேசரமாம் வையகத்தில் பேர்தான்கொண்ட
வேளப்பா தன்வந்திரி பகவானென்னும்
விண்ணுலகில் மகாவிஷ்ணு யிவர்தானென்றும்
ஆளப்பா லோகபதி யீசனென்றும்
அவநியிலே சாத்திரங் ளிதிகாசங்கள்
நாளப்பா கோடிகவரை சென்றகாலம்
நானிலத்தில் நெடுங்கால பேருண்டாச்சே. 616

ஆச்சப்பா புலத்தியரே மச்சகேந்திரா
அன்பான வெனதைய ரசவநிக்கு
முச்சுடனே லோகபதி வாழ்க்கையோடும்
முசியாமல் தானிருந்த பருவந்தன்னில்
பாச்சலுடன் தன்வந்திரி பகவான்றானும்
பட்சமுட னுபதேச வுண்மைமாற்கம்
மாச்சலது நேராமல் ஞானப்பாலை
நாதாந்த வையருக்கு நவின்றிட்டாரே. 617

இட்டாரே யசவனிக்கு ஞானப்பாலாம்
எழிலுடனே யுபதேசங் கூறக்கேண்மோ
தொட்டகுறி போலாக சமாதிபுண்டு
தோற்றமுட னகவனியார் வணக்கம்பூண்டு
கட்டநிலை பாசவழி விட்டகற்றி
கெவனசித்தி முத்திபத்தி பெறுவதற்கு
அட்டமா சித்தியொடு குளிகைபூண்டு
அன்புடனே தன்வந்திரிக் குள்ளானாரே. 618

அகவனியார் மவுனநிலை கூறல்
 உள்ளான வசவனியார் தேவர்தாமும்
 ஒடுக்கநிலை பதிபாச கலையிற்கென்று
 தெள்ளமிர்த மான்தொரு ஞானப்பாலை
 தேசொளிவின் சின்மயத்தி னருளினாலே
 கள்ளமுள்ள மனதகற்றி காவலோனும்
 காகினியில் சித்தர்பத மெச்சவேதான்
 எள்ளளவும் தன்வந்திரிக் கிடையுறின்றி
 யெழிலான சமாதிமுக மிருந்திட்டாரே. 619

இட்டாரே கோடிமுறை கோடிசங்க
 மெழிலுடனே தவநிலையி லிருக்கும்போது
 அட்டதிசை தான்புகழும் சித்தர்முன்னே
 அன்பான வசவனியார் தேவர்தாமும்
 சட்டமுட னஞ்சலிகள் செய்துநிற்க
 சாங்கமுடன் தன்வந்திரி விஷ்ணுதானும்
 வட்டமிடுங் கருடநிலை பட்சிமீது
 வளமுடனே வந்தமர்ந்தார் பகவான்தானே. 620

இரகசிய மருத்துவம்
 தானான யுபதேச மேதென்றாக்கால்
 தாக்கான சமாதிகொண்ட தேவருக்கு
 கோனான தன்வந்திரி பகவான்தானும்
 கொற்றவனா ரெமதைய ரசவனிக்கு
 தேனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலே
 தேசொளிவின் சின்மயத்தின் பொருளையெல்லாம்
 மானான மகதேவ ரருளுங்கொண்டு
 மகிழ்ச்சியுடன் ஞானப்பா லோதலாச்சே. 621

ஞானேந்திரியம்
 ஆச்சப்பா ஞானேந்திரிய முறைபாடெல்லா
 மப்பனே தானுரைப்பா ரசவனிக்கு
 மூச்சடங்கி யிருந்ததொரு சித்துவுக்கு
 முறையான ஞானேந்திரிய முறைபாடெல்லாம்
 மாச்சலது கொள்ளாமல் ஞானப்பாலை
 மகதேவ ரானவற்கு யோதுமாற்கம்
 பாச்சலெனும் விகவாச மறிவுஞானம்
 பாலிப்பார் ஞானேந்திரிய மருளுமாமே. 622

அருளான பஞ்சகர்த்தா ளாடுங்கூத்து
 அப்பனே செபதமும் கூரொண்ணாது
 இருளான யிருள்கடந்து பதிகடந்து
 யெழிலான வாசையது வற்றுமேதான்
 பொருளான விற்பமது பொருமையோடும்
 பொங்கமுடன் சீவகா ருண்ணியந்தான்
 தெருளான நிந்தையது விலக்கும்பாகம்
 தேசொளிவின் பொருளதனை புகட்டுவாறே. - 623

வாறான வண்மையொடு வட்டபோக
 மகத்தான செருக்குவகை முப்பத்திரண்டு
 கூறான மகப்பேறு பதினாலாக
 குருபரனார் கோரிக்கை ஞானதீதம்
 ஆறான வட்டமங் கலமுமாகு
 மப்பனே கலையறு பத்துநான்கு
 தேறான படைமுகமும் ராசயோகம்
 செருக்களம் நீதியென்ற போதமாமே. 624

போதமாம் விருதுதொகை ஞானம்பத்து
 பொங்கமுடன் வாசியென்ற தீபம்பத்து
 நீதமுள்ள பந்தனையா மிருபத்தொன்று
 நெடிதான பூரகமும் ரேசகந்தானும்
 தீதமுடன் பக்திவகை நாற்பத்தெட்டு
 தீர்க்கமுள்ள குணபரிசை சத்தத்தோடும்
 வேதமென்ற சாத்திரமும் துகையோநான்கு
 வேதாந்த கலைக்கியான மறுபத்துநான்கே. 625

நான்கான சாத்திர சூத்திரங்களாறு
 நலமான கும்பகமும் மாறதாகும்
 கான்பான சுழுத்தியது யிரண்டதாகும்
 கருவான் வனாகதமும் நாலதாகும்
 பான்மையுள்ள வாகிணையோ ரண்டதாகும்
 பாங்கான புரூரனோ மூன்றதாகும்
 தான்பான தேவதத்தன் தன்னிலப்பா
 தாக்கான தனஞ்செனுது மொடுக்கமாமே. 626

ஒடுக்கமாம் ஞானேந்திரியக் கூறினாலே
 ஒகோகோ நாதாக்க ஞானவுமாற்கம்
 அடுக்குநிலை போதமும் மடங்கலாகு
 மப்பனே தேவிகா லோத்திரந்தான்
 நடுக்கமுடன் வீட்டுநெறி யுண்மையோடும்
 நாதாந்த வாலையொடு வாராதாரம்
 கொடுக்கவே வயிராக்கிய கோசரந்தான்
 கொற்றவனே வருள்கொண்ட ஞானப்பாலே. 627

பாலான சின்மயத்தின் பொருளோவென்றால்
 பாலகனே யெடுத்துரைத்தா ரகவனிக்கு
 மேலான பெருளாப்பா வத்வபோதம்
 மேன்மையுட னின்னவெகு வோதலாச்சு
 தாலான வுருள்கொண்ட தவமேயாகி
 சடாட்சரமே ஞானமென்ற மாலையாக
 சூலாக வாத்தமவெளி பிரகாசந்தான்
 சொற்பவெளி குண்டலியைப் பற்றலாச்சே. 628

ஆச்சப்பா குண்டலியை குய்யம்பற்றி
 அப்பனே விசுத்தியிலே சிங்குவையொட்டி
 மூச்சப்பா வொடுங்காம லத்திநியைபற்றி
 முனையான காந்தாரி பிகுவில்நின்று
 ஆச்சரிய மானதொரு நையம்பூண்டு
 அப்பனே வனாகதத்தில் மாட்டிநின்று
 மாச்சலென்ற கும்பகத்தில் கேசரத்தைமாட்டி
 மகிமையுடன் ஞானத்தை யொட்டினாரே. 629

ஒட்டியே ஸ்தம்பனத்தை யோதியல்லோ
 ஒகோகோ வதிஷ்டா னந்தங்கொண்டு
 எட்டியே ஸ்தம்பனத்தை மாறிமாறி
 யெழிலான வத்வீத நிலையைப்பற்றி
 நட்டமின்றி கேசரத்தை யொட்டலாகி
 நாதாந்த சின்மயத்தி லொடுங்கிநின்று
 சட்டமுடன் வசியமதை யோதியோதி
 சதுருடனே மாரணத்தை யோதலாச்சே. 630

ஓதவே வித்வேஷுண பூரணத்தை
 வுத்தமனே வோக்கியே லாடம்பற்றி
 நீதமுடன் பஞ்சாட்சர மாலைபூண்டு
 நிலையான கலைதனிலே பற்றிநின்று
 வேதமுடன் சமுதாய நிலையைப்பற்றி
 வேதாந்த கேசரத்தி லமைந்துகொண்டு
 தோதமுடன் மும்மூர்த்தி சொரூபராகி
 தோராமல் சதாகாலம் நிலைநின்றாரே. 631

நிலையான நிலைதனையே பற்றலாகி
 நீணிலத்தில் சுடர்மணிபோ லரசுகொண்டு
 கலையான சுடர்விளக்கை தூண்டலாகி
 கருவிகர ணாதியந்தம் பற்றலாகி
 தலையான சமாதிகலை முனையேபூண்டு
 தகமையுடன் பாசமது வுள்ளடக்கி
 வலையான மாயவலை சிக்கறுத்து
 மன்னவனே யோகமது பூண்டிட்டாரே. 632

தேகக்கட்டளை

பூண்டாரே வுடற்கூறு கருவியாவும்
 புகழுடனே தொகுப்புமுறை யாவும்சொல்லோம்
 தாண்டவம்போல் பொறிபகுத்து புகல்வோம்யாழும்
 தகமையுடன் பூதாதி புகழுங்கூர்வோம்
 மாண்டிடும் தேகத்துக் குறுதியான
 மாராட்ட மென்கிற தோற்றுகண்டு
 தாண்டமாம் சடலமது பொறுப்புசூர்வோம்
 சாங்கமுடன் சிதாபாச நிலைகண்டாரே. 633

கண்டாரே பொரியைந்து பூதமைந்து
 காவலனே மெய்வாய்கண் செவிமூக்காகும்
 விண்டாரே வப்புதேயு பிரிதிவாயு
 வீரான வாகாச மைந்ததாகும்
 சண்டமா ருதம்போல வந்திபற்றி
 சாதனமாம் பரடுமுதல் பாதந்தொட்டு
 கொண்டாரே தந்தமுதல் குவதொங்கி
 கூரான புருவமத்தி நெற்றிதானே. 634

தானேகேள் நாசியது வந்திதொந்தம்
 தாக்கான வங்காதி குடலெலும்பு
 மோனான தசையோடு யிரத்தம்நீரும்
 முனையான வஸ்தியோடு நரம்புதானும்
 வேனான யிடைகலை பிங்கலையுமாம்
 வெட்டவெளி யம்பரத்தின் வுச்சமாகும்
 பானான பரஞ்சுடர்போல் கபாலம்பற்றி
 பாலகரே ரோமமது தெறிக்கும்பாரே. 635

பாரேதான் சூரியசந் திரனுமாகும்
 பாங்கான சித்திமுத லட்டயோகம்
 நேரேதான் சித்திமுதல் யோகமாற்கம்
 நெடிதான பிராணவாயு பஞ்சகூறு
 காரான திரிபுரையு மிதிலடக்கம்
 காலான சுவாசநிலை யதிலேபாயும்
 ஆரான பூரணத்தி லையமாகி
 அப்பனே கும்பகத்தி லொடுக்கங்கானே. 636

ஒடுக்கமாம் சுவாசமெனும் களையேதாங்கி
 ஒகோகோ மூச்சுடனே வினையங்கொண்டு
 நடுக்கமாம் நரம்புடனே பஞ்சதாது
 நளினமுடன் சிரசத்தை பற்றிநிற்கும்
 தடுக்கவே மகுடமதால் நேத்திரந்தான்
 தகமையுடன் சுவாசகளைப் பற்றிநிற்கும்
 கொடுக்கவே வைந்தருவுங் குணமுண்டாகும்
 கொற்றவனே தன்வந்திரி யுபதேசமாமே. 637

ஆமேதான் சத்தசா கரந்தான்போலே
 அப்பனே ஞானப்பா லோதலாச்சு
 தாமேதான் சின்மயத்தின் பொருளையெல்லாம்
 தயாபரரே வசவனியார் தந்தமக்கு
 போமேதான் பாழிலே செல்லிடாமல்
 பொங்கமுடன் சுவாசகளை பதிவுகொண்டு
 வேமேதான் விட்டகுறை தனையகற்றி
 வேதாந்த தாய்பதத்தை நண்ணுவாரே. 638

நண்ணுவார் கேசரத்தை மாட்டியேதா
 நாதாந்த கடல்தனை புகட்டியப்பா
 எண்ணியே சடலமது யிருக்குங்காலம்
 ஏறலாம் பதிபாச வலையிலேகி
 குண்ணியே சடலமதை தான்வெறுத்து
 குருபரரே சடாட்சரமா மட்சரத்தை
 வண்ணமுட னுச்சரித்தா லெல்லாஞ்சித்தி
 வாசுடனே பூவுலகி லிருக்கலாமே.

639

இருக்காலம் சதகோடி யோகமப்பா
 யெழிலாக கேசரத்தை யுச்சரித்து
 பொருக்கவே கும்பகத்தின் மேலேசென்று
 பொங்கமுடன் வாசிகயற் தன்னைபூட்டி
 திருக்கமல மமைந்திருக்கும் தாயார்பாதம்
 தீர்க்கமுள்ள கடாட்சமது பெற்றுமேதான்
 வொக்கவே சடலமதை யணுவாயெண்ணி
 வெட்டவெளி பரகதியா யிருந்திட்டாரே.

640

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு கர்மேந்திரியம் கூறல்

இருந்தாரே புலத்தியரே ராஜயோகா
 யெழிலாக மதகரியே வேந்தேகேண்மோ
 பொருந்தவே கர்மேந்திரிய மேதென்றாக்கால்
 பொங்கமுடன் பாபமென்ற கடல்தானாகும்
 திருத்தவே வநீதியாம் கபடுபொய்யாம்
 தீர்க்கமுள்ள பெறுஞ்சுது களவுமாகும்
 குருந்தமெனும் கொலைமாற்ற மிறுமாப்பெல்லாம்
 குருபரனே நீக்குவது நன்மையாமே.

641

நன்மையா மிகப்போர்கள் பின்சொல்லாசை
 நனிளமுடன் கண்காணா வார்த்தைகூறல்
 துன்மையாய் புறங்கணித்தல் தூஷித்தேகல்
 துப்புரவாய் வாயாட்டம் பொறாமைகூறல்
 வன்மையாய் மதியாமல் சங்கோசித்தல்
 மார்பாடு மிகவுரைத்தல் சலித்தலின்மை
 பன்மையாம் கண்டவுடன் வார்த்தையாடல்
 பாலகனே யிதுவெல்லாம் நீதியாமே.

642

நீதியாம் புறங்காட்டி யிழிவுகூறல்
 நிட்களங்க மானதொரு நிட்டுரங்கள்
 வாதியாம் பெரும்பேரு வள்ளல்கூறல்
 வளமான பிரணவத்தை மாராட்டித்தல்
 சோதியாம் குருவார்த்தை மிகவேதள்ளல்
 சொரூபமென்ற தீவினையும் கிட்டும்பாரு
 ஆதியாம் நம்பினவர் பொருள்பறித்தல்
 அப்பனே பொய்யிழிவு கூறதாமே. 643

கூறான வஞ்சனைகள் துரோகந்தானும்
 குருபரனே நம்பினதோர் பொருளையெல்லாம்
 மாறான சத்தியங்கள் கள்ளுண்ணாமை
 மதியாமை குருநிந்தை மோசவார்த்தை
 தூறான நெஞ்சதனில் வஞ்சங்கொள்ளல்
 தூசகற்றி மெய்போல வுண்மைகூறல்
 ஆறான குருநிந்தை தேவதூஷ
 மப்பனே போசனத்தை மறைத்தலாமே. 644

மறைத்ததொரு வண்மையல்லா லின்னங்கேளு
 மகத்தான வவகேடு வற்பங்கொள்ளல்
 திறையான கடுரமாம் வார்த்தைகூறல்
 தீர்க்கமுடன் முகச்சளிப்பு வினயங்கொள்ளல்
 குறையான யிழிவுமுறை யுதாசினங்கள்
 குருபரரே முன்செய்த பலன்மறைத்தல்
 சிறையான காவல்வழி சென்றுமல்லோ
 சிற்பரரே படுமோசம் செய்தல்பாரே. 645

பாரப்பா புலத்தியரே பண்புள்ளாரே
 பகருகிறே னினியகரு மேந்திரந்தான்
 சீரப்பா சிறைகொள்ளல் தேவஸ்தானம்
 தேற்றமுடன் மைதுனங்கள் மூலஸ்தானம்
 ஆரப்பா வவகேடு நினைக்கும்பாள
 ரப்பனே யவ்வழியிற் செல்லாநன்று
 தேரப்பா தேவதா பூஷணங்கள்
 தெரிந்திருந்தும் கன்னமிடும் வதிதந்தானே. 646

தானான நெஞ்சமுக்கை வார்த்தைபேசல்
 தகமையுடன் கொடுங்கோலு செலுத்தானன்னம்
 கோனான மங்கையரை கற்பழித்தல்
 கொலுக்கூட சபைதனிலே பகடிசொல்லல்
 தேனான வார்த்தையது மிகவும்பேசல்
 தெளிவான போதையது மிகவேகொள்ளல்
 பானான குதாட்ட மிகவே கொள்ளல்
 பாங்கான கோளுரைகள் செய்தலாமே. 647

செய்யவே நன்மனம் வார்த்தைபேசல்
 சேஷ்டையுட னுறன்முறை கேடேகொள்ளல்
 துய்யமனை புகாமையது மெத்தநன்று
 துப்புரவாய் மரம்வெட்டா திருக்கநன்று
 கைதவமாய் வட்டிக்கு வட்டிவாங்கல்
 கபடமன துடையவற்கு நன்றிசெய்தல்
 மெய்யுடனே சீவவதை புரிதல்தானும்
 மேன்மக்கள் சொற்கேளா மிருகமாமே. 648

மிருகமாங் கர்மேந்திரிய மின்னமுண்டு
 மிக்கான முறைபாட்டை சொல்லவென்றால்
 பருவதம்போல பிரணாய கர்மக்கூறு
 காசினியில் சொல்வதற்கு நாவோயில்லை
 கருவான கருவிகர ணாதியந்தம்
 காவலரே புலத்தியரே யெந்தன்தேவர்
 உருவான வசவனிக்கு யுபதேசங்கள்
 வுத்தமனே தன்வந்திரி சொல்லலாச்சே. 649

ஆச்சப்பா புலத்தியரே வன்புள்ளாரே
 அசுவனியார் தன்றமக்கு யுரைத்தகாதை
 மாச்சலது நேராம லுந்தமக்கு
 மன்னவுனே யாமுமக்கு யுபதேசித்தேன்
 மூச்சடங்கி போதற்கு முன்னதாக
 மூதுலகை கட்டறுத்து முதன்மையாகி
 பாச்சலுடன் பதிபாச நிலையில்நின்று
 பாலகரே சமாதிமுக மிருப்பாய்தானே. 650

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு தத்துவவிசாரணை ஷொல்லல்

தானேகேள் புலத்தியரே தம்பிரானே
 சதகோடி சூரியர்போல் பிரகாசிப்பாய்
 கோனேதான் பதினெண்பேர் நாற்பத்தெண்மர்
 குறிப்பாக நவகோடி ரிடிகள்தாமும்
 மானேதான் சாத்திரங்க ளிதிகாசங்கள்
 மகத்தான நூல்முறைகள் கோடாகோடி
 சோனேதான் மழைபோலே குவித்தார்பாரு
 தோராத தத்துவத்தை மறைத்தார்காணே. 651

மறைத்தாரே தத்துவத்தின் நேர்மைதன்னை
 மககோடி நாதாக்கள் முன்னதாக
 குறையாமல் முறைபாட்டை வழிபாட்டோடும்
 குருமுறையாய் தொட்டுமிகக் காட்டாமற்றான்
 வறையாக தேவவழி பாடறிந்து
 வன்மையுடன் விதிபாட்டை விள்ளாமற்றான்
 நிறையான போதநிலை தன்னைகாட்டி
 நீடித்து தத்துவத்தை மறைத்தார்காணே. 652

தானான புலத்தியரே தம்பிரானே
 தகமையுள்ள கனவானே சாற்றக்கேளும்
 கோனான தத்துவங்க ளேதென்றாக்கால்
 கொற்றவரே விசாரணையுங் கேள்வியாகும்
 தேனான கும்பகந்தான் கபாலம் நின்றால்
 தேற்றமுடன் கபாலமரி யங்கேசொக்கும்
 மானான வனாகதத்தில் விசத்திநின்றால்
 மகத்தான விசத்தியது யெங்கேகாணே. 653

காணவே சுமுத்தியிலே விசத்திநின்றால்
 காவலரே கும்பகத்தில் கனலேகொள்ளும்
 தோணவே வைம்பொறியில் தேய்வுநின்றால்
 தோராத மூச்சதனை வெளியேவாங்கும்
 மாணவே வைம்பொரியில் வாயுநின்றால்
 மகத்தான சுவாசமதை வுள்ளடக்கும்
 பாணவே வைம்பொறியில் வப்புநின்றால்
 பாயுமடா சுவாசமது குய்யம்பற்றும். 654

பற்றவே வைம்பொரியில் பிரிதிவுநின்றால்
 பாலகரே சுவாசமதை யிறுகிகட்டும்
 சுற்றவே வைம்பொரியி லாகாயம்நின்றால்
 சுந்தரரே சுவாசமது பரவிக்காட்டும்
 ஏற்றிவைதா னறியாமல் ராசயோகி
 எழிலாக சாதனத்தை யடக்காமற்றான்
 கற்றுமே பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து
 காவலரே சாதனத்தை செலுத்தார்பாரே. 655

பாரப்பா புலத்தியரே வாராதாரம்
 பாலகரே கும்பகத்தை பற்றலானால்
 தேரப்பா சுவாசமது சொக்கிகொள்ளும்
 தேசொளிவின் சின்மயத்தை யறியலாகும்
 நேரப்பா கேசரத்தில் சுழுத்தியானால்
 நெட்டிதாக சுழுத்தியது பிங்கலையில்பாயும்
 சீரப்பா பிங்கலையில் யிடைகலைதான்தங்கில்
 சிற்பரே பிராணாய காயமாமே. 656

காயமாம் பிராணகலை சடலம்பற்றி
 காவலரே சின்மயத்தி லொடுக்கங்காணும்
 உபாயமாம் சிவன்முத்தி பெறவேயாகும்
 வுத்தமனே வாதார வொடுக்கந்தோன்றாம்
 தாயமாம் வாயொறிய மொன்றோடொன்று
 மாற்கமுடன் தானொடுங்கி சடலம்பற்றும்
 சாயமாம் சடலமது சண்ணாதப்பா
 தயாபரே நெடுங்கால மிருக்கலாமே. 657

இருக்கலாம் சதகோடி நெடுங்காலந்தான்
 எழிலாக பிராணமய மிருக்குமாகிகல்
 திருக்கமலம் வீற்றிருக்குந் தாயார்பாதந்
 தீர்க்கமுடன் பாதவரைக் காணலாகும்
 பொருக்கவே வத்வீத கரணம்ப்பா
 பொங்கமுட னறுவிதத்தி லடக்கமாகி
 வெருக்காமல் தூலத்தை விட்டகற்றி
 வேதாந்த சின்மயத்தை யோதுவாரே. 658

ஒதவே பிரணவங்கள் மாறலாகும்
 ஒகோகோ லட்சணத்தை காணாமல்தான்
 நீதமுடன் கும்பகத்தை பற்றலாகி
 நிஷ்களாங்க மாகவல்லோ நிதானங்கொண்டு
 தோதமுடன் சிவானந்த நிலையைப்பற்றி
 தோராமல் கலைதனையே மாறிமாறி
 ஆதவமாய் சுவாசநிலை யறிவால்நின்று
 அப்பனே கேசரத்தி லாடலாமே. 659

ஆடலா மம்பரத்தி லனேகமாட்டம்
 அப்பனே திரேதாயின் மாய்கையப்பா
 கூடலாம் குணபரிசை சமுதாயந்தான்
 குருபரரே சர்வநிலை யஷ்டாங்கந்தான்
 தேடவே மனோலயத்தை யறிதலாகி
 தேற்றமுடன் துவாத சாந்தத்தில்நின்று
 நாடவே பாசநிலை யறிதலாகி
 நாதாந்த கடல்தனிலே நாணிட்டாரே. 660

நாணியே யின்னம்வெகு வழிகளுண்டு
 நாதாந்த சின்மயங்க ளார்தான்கண்டார்
 வாணிசரஸ் வாதியாரும் சொன்னதில்லை
 வானுலகு தேவரக சியந்தானாகும்
 காணிதமாம் சித்தாதி சித்துநாதா
 காசினியில் மறைத்துவைத்த தனேகமுண்டு
 துணிதமாம் யெமதைய ரசவனியாந்தேவர்
 துறைகண்டு யெந்தமக்கு யோதினாரே. 661

ஒதினார் பலபலவாம் துறைகளுண்டு
 ஒகோகோ வானுலகு தேவர்தாமும்
 நீதமுடன் புராணகலை தனையாராய்ந்து
 நிஷ்களாங்க மாகவல்லோ மறைத்தார்பாரு
 தோதமுட யெந்தமக்கு யுரைத்தமட்டும்
 தோராம லுந்தமக்கு யுரைப்போனாமும்
 ஆதவமாம் விட்டகுறை யிருந்ததாலே
 அப்பனே யுந்தமக்கு யோதலாச்சே. 662

அகஸ்தியர் புலஸ்தியருக்கு ஆத்மசோதனை காட்டல்

ஆச்சப்பா யின்னமொரு மர்மங்கூர்வேன்
 அரகரா புலத்தியரே யன்புள்ளாரே
 மூச்சடங்கி போவதற்கு முன்னதாலே
 மூதுலகி லவரவர்கள் செய்தகோலம்
 மாச்சலுடன் லோகபதி மாண்பரெல்லாம்
 மாநிலத்தில் செய்துவந்த கர்மசாரம்
 பாச்சலது கொள்ளாது பாரிலப்பா
 பாலகரே குருமுறையாய் சொல்லுவேனே. 663

சொல்லுவேன் கண்மணியே கவிவல்லோரே
 சோதனைக்குள் ளாகாதா ராருமில்லை
 வெல்லவே சீவகா ருணியத்தில்
 வேட்கையது தானீக்க மாற்றங்கொண்டு
 புல்லவே பிராணநிலை யறிந்திடாமல்
 பூதலத்தில் வெகுகோடி கர்மசாரம்
 நல்லதொரு பாசவழி விட்டேயாகி
 நானிலத்தில் தபசுமுகம் கெட்டிட்டாரே. 664

கெட்டாரே வரைகோடி மாண்பரெல்லாம்
 கெவனசித்தி கொண்டதொரு முனிவர்தாமும்
 அட்டதிசை தான்புகழும் ரிடிகள் தேவர்
 அவநிதனி லாத்மநிலை காணாமல்தான்
 தொட்டகுறி போலாக சிலதுமாண்பர்
 தோராம லாத்மநிலை கண்டோர்போலும்
 பட்டமரந் துளுத்ததொரு கதையைபோலும்
 பாரினிலே மாந்தரெல்லா மிருந்திட்டாரே. 665

இருந்தாரே சடலம்விட்டு ஆத்மந்தானு
 மெழிலுடனே செல்லவகை வழிகாணாமல்
 பொருந்தவே மறுபிறப்பு பிறப்பதாயும்
 பேரின்ப சுகமதனை யடைவதாயும்
 திருந்தவே யெழுபிறப்பு பிறப்போமென்றுந்
 தீர்க்கமுடன் முழுமக்கள் சொல்வார்பாரு
 வருந்தவே பிறப்பதுவும் பொய்யேயாகும்
 வளமான சடலமது யழியுமெய்யே. 666

மெய்யாக புலத்தியரே யின்னங்கூர்வேன்
 மேன்மையுள்ள நாதாக்கள் மறைத்ததெல்லாம்
 பொய்யான வாழ்வல்லால் வேரொன்றில்லை
 பூதலத்தில் வெகுமாண்பர் மதியீனத்தால்
 செய்தவமும் பிசுகாகி சேர்வைதப்பி
 செம்மலுடன் ஞானப்பா லறியாமற்றான்
 கைதவமாய் பவக்கடலி லாழ்ந்துமேதான்
 காசினியில் மடிந்தார்கள் கோடியாமே. 667

கோடியா மின்னமொரு மர்மங்கூர்வேன்
 குவலயத்தி லாத்மாவுஞ் சடலம்விட்டு
 தேடியே போகுமிடங் காணாமல்தான்
 தேற்றமுட னாத்மநிலை தடங்காணாமல்
 ஓடியே பலபலவா யுத்தமீறி
 ஓகோகோ யெவ்வழியோ எவ்விடந்தானோ
 நாடியே யிடங்காணார் மயக்கந்தன்னில்
 நன்னிலையை காணாம லொடுக்கந்தானே. 668

தானான வாத்மாவு முடலைவிட்டு
 தண்மையுட னேகுமந்த காலந்தன்னில்
 கோளான சடலத்தை விட்டுளின்று
 கொற்றவரே யெதிர்நின்று காணுதப்பா
 தேனான சடலமது தமதுவீட்டை
 தேற்றமுடன் கண்டுமிகப் பிரலாபித்து
 பானான சடலமதை யெப்போகாண்போம்
 பாரினிலே வாசையது தீர்க்கலாச்சே. 669

ஆச்சப்பா புலத்தியரே வன்புள்ளாரே
 அப்பனே வாத்மாவி நினைவேதென்றால்
 மூச்சடங்கி போனதொரு சடலந்தன்னை
 மூதுலகில் யானொழித்து நீங்கலாச்சு
 மாச்சலுட னெனைக்கண்டு மாண்பரெல்லா
 மனங்கலங்கி விசனமுற்றா லென்னலாபம்
 கூச்சலது கொண்டுமென்ன நீங்களெல்லாம்
 கொப்பனவே விசனமுற்றா லொன்றுங்கானே. 670

ஆத்மம் எண்ணுதல்

காணவே யின்னமொரு மாற்கங்கூறும்
 காவலரே யானுமல்லோ தொல்லைவிட்டு
 பூணவே லோகபதி யாசைநீங்கி
 புகழுடனே சிவலோக பதியைக்காண
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி தூதர்கையில்
 ஆக்கினையோ டேகுகிறே னன்புள்ளாரே
 பாணம்போ லெனதாவி துடிக்குதையோ
 பட்சமுட னெந்தமக்கு விடைகொள்வீரே. 671

விடையதுவும் கொண்டுமல்லோ வாத்மாதானும்
 வீறுடனே தேவேந்திர பதியைத்தேடி
 நடையதுவா யான்போறே னன்புள்ளாரே
 நமன்றமக்கு ளகப்பட்டேன் யென்னசெய்வேன்
 தடையதுவும் கொள்ளாது சற்றுநேரம்
 தயாபரரே நீங்குளெல்லாந் துக்கங்கொள்ளில்
 சடைமுடியோன் கட்டளையின் பிரகாரந்தான்
 சாங்கமுட நெமன்பதிக்கு செல்லுறேனே. 672

செல்லுகிறேன் பொன்லோக பதியைதானும்
 செம்மலுடன் தயாபரரே நீங்குளெல்லாம்
 அல்லல்விட்டு யெந்தனையும் நினைக்கவேண்டாம்
 அன்பாக லோகவதி சயங்குளெல்லாம்
 வெல்லவே வெகுமனது தைரியங்களை
 வீறுடனே கொண்டுமல்லோ வாத்மாதானும்
 தொல்லைவிட்டு பரலோகம் போவதாக
 சொன்னாரே யெமதைய ரசவனியார்தானே. 673

தானான புலத்தியரே தம்பிரானே
 தகமையுள்ள லாத்மாவின் உறையெல்லாம்
 தேனான மனோன்மணியா ளருனினாலே
 தேற்றமுட னாத்மாவின் கூறையெல்லாம்
 பானான பார்லோக நிதானங்கண்டு
 பாலகரே யெந்தமக்கு யோதிவைத்தார்
 மானான தேவரக சியந்தானப்பா
 மாற்கமுட னுந்தமக்கு யோதலாச்சே. 674

அகஸ்தியர் புலஸ்தியருக்கு கலியுகத்து சகல வளமுங்கூறல்

ஆச்சப்பா யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 அப்பனே புலத்தியரே யன்புள்ளாரே
 மூச்சடங்கி நெடுங்காலங் கேர்டிமாண்பர்
 மூதுலகி லிருப்பாரப்பா நெடுங்காலந்தான்
 காச்சலெனும் கலியுகமும் பிறக்குமப்பா
 காண்காணா காட்சிகளும் வினோதங்காணும்
 ஏச்சலது கொள்ளாது எந்தன்மாரா
 எழிலான பாபகர்மேந் திரியங்கானே. 675

காணுவார் கலியுகத்து வதிசயங்கள்
 காவலரே கண்மணியே கவிவல்லோனே
 பூணவே தாயாதி மார்களப்பா
 புகழாக சத்துரு மித்துருவேயாவார்
 நீணவே கற்பதுவும் விழுவிப்போகும்
 நிலைகெட்டு பதிகெட்டு நேர்மைதப்பி
 ஆணவங்கள் மிகக்கொண்டு வன்புள்ளாரே
 அவனியிலே யிருப்பார்கள் கோடியாமே. 676

கோடியாம் சண்டாளர் மிகவுமர்கி
 கொப்பெனவே துரோகங்க ளதிகங்கொள்வார்
 தேடியதோர் பொருளையெல்லா மோசம்செய்வார்
 தேற்றமுடன் சூதுவஞ் சனைபுரிவார்
 நாடியே சிநேகமிக வதிகமாகி
 நாதாந்த பொருளையிகத்-தானுரைப்பார்
 ஆடியே திருக்கூத்து மிகவுங்கொள்வா
 ரப்பனே கலியுகத்து மாண்பர்பாரே. 677

பாரப்பா முதியோரை மதியாரப்பா
 பாலகரே கிருதுமிகக் கொள்வார்பாரு
 ஆரப்பா தாய்தந்தை மார்களுக்கு
 அப்பனே சண்டாள துரோகங்கொள்வார்
 சீரப்பாத தானழிந்து மமதையாகி
 சிற்பரரே சமுசார வாழ்க்கையாலே
 தேரப்பா மாய்கையென்ற வாசையாலும்
 தேற்றமுடன் மிகக்கேடு செய்வார்தானே. 678

தானான மனைவிசொல் மிகப்புரிந்து
 சண்டாள மாய்கையது யளவாய்கொண்டு
 தேனான மனோன்மணியைத் தான்மறந்து
 தேசொளியின் சின்மயத்தை யறியாமற்றான்
 பானான பரகதிக்கு யாளாகாமல்
 பாசமெனு மோகமெனுங் கடலிலாழ்ந்து
 வேனான குருமொழியை தான்திறந்து
 வேழக்கையது கொள்ளாமல் வினைபூண்டாரே. 679

பூண்டாரே மனைவிமேல் காதலுற்று
 பூவுலகில் சண்டாள துரோகமிஞ்சி
 ஆண்டகையைத் தான்மறந்து யாளானாகி
 அறிவற்ற சடலமது மிகவேகொண்டு
 தாண்டவமாம் திரவியத்தை நண்ணலாகி
 சார்புடனே நெடுங்கால மிருப்பதாகி
 தூண்டியே யெண்ணமிக நண்ணாமல்தான்
 துப்புரவாய் வையகத்தை மெய்கொண்டாரே. 680

மெய்யான வாழ்வென்று வையகத்தை
 மேன்மக்கள் யெண்ணமிக வதிகமாகி
 பொய்யான வாழ்வென்று நம்பாமற்றான்
 பொங்கமுடன் வெகுமனதா யாசைகொண்டு
 துய்யநல்ல வழிபாடு வறியாமற்றான்
 துப்புரவாய் நல்லொழுக்கங் கொள்ளாமல்தான்
 வையகங்கள் தான்மறந்து வினைக்காளாகி
 வாதாட்டங் கொண்டுமல்லோ மாள்வார்தானே. 681

மாள்வாரே பாபமென்ற கடலுள்ளாகி
 மாய்கையது மிகப்பெருகி போதங்கெட்டு
 ஆள்வாரே படுநரகக் குழியாளாகி
 அப்பனே மனைவிசொல் குருஷமாகி
 விள்வாரே யவ்வார்த்தை தெய்வமென்றும்
 வித்தகனே காதல்கொண்ட மாண்பரப்பா
 குள்வாரே பவக்கடலுக்கு குள்ளாளாகி
 சுந்தரரே கர்மானு பவங்கொள்வாரே. 682

கொள்வாரே யின்னமொரு வார்த்தைகூர்வேன்
 குவலயத்தி லின்னம்வெகு முறைபாடுண்டு
 எள்ளளவும் பிசகாது எழில்வல்லோரே
 என்மகனே நீகேளா யெடுத்துரைப்பேன்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு குருவின்வார்த்தை
 தேற்றமுடன் கேளார்கள் துற்சனந்தானாகும்
 உள்ளபடி யாமுரைத்தோ மலகுளோற்கு
 வுத்தமரே படிமுறைதான் தப்பொண்ணாதே. 683

ஒண்ணாது தேசபதி சுகற்சனந்தா
 னுத்தமனே யாமுரைப்போ முண்மையாக
 கண்ணான நாயகனுக் குற்றசெய்கை
 காவலரே காதலியாள் நடப்பதில்லை
 தண்ணமுடன் முறமைகெட்டு மையலாகி
 தாரணியில் வெகுபாவத் தலைமேற்கொண்டு
 வண்ணமுடன் கற்புக்கு யீனமாகி
 வளமுடனே தான்கெட்டார் கோடியாமே. 684

கெட்டாரே தேசபல மாண்பரெல்லாம்
 கேடுமிகப் புரிந்துமல்லோ திறமைகெட்டு
 அட்டதிசை தான்புகழும் குருக்களப்பா
 அப்பனே யவர்பாதங் கொள்ளாமற்றான்
 சட்டமுடன் தீவினைக்கு பாபனாகி
 சதுரான கலியுகத்துக் கழிவனாகி
 திட்டமுடன் திதுரோக மனதிலுன்னி
 தீர்க்கமுடன் வீண்பரா யிருந்தார்பாரே. 685

பார்க்கவே கலியுகமு மதியாரப்பா
 பாவலரே யின்னம்வெகு பாடுண்டாகும்
 ஏர்க்கவே முறைபாடு வழிபாடெல்லா
 மென்மடனே குறைபாடு மிகவுண்டாகும்
 ஆர்க்கவே புருஷனையு மதியாரப்பா
 அப்பனே காமியங்கள் மிகவுண்டாகி
 பூர்க்கவே முத்தார மெதிரேகொள்வார்
 பூவுலகந் தானடுங்கும் பின்னுங்கேளே. 686

கேள்ப்பா புலத்தியரே புண்யவானே

கெவனமுடன் யாமுரைப்பேன் பூபாகேண்மோ

நாளப்பா போகாமல் நளினவானே

நாள்தோறும் சதாசிவத்தை பணிந்துபோற்று

ஆளப்பா தீவினைக்கு யாளாகாமல்

அப்பனே பதாம்புயத்தை நண்ணலொப்பாய்

பாளப்பா போகாமல் யோகவானே

பாருலகி விருப்பதுவே நீதியாமே.

687

நீதியா மின்னமொரு வார்த்தைகேளு

நீணிலத்தில் ராசாதி ராசமன்னர்

சாதியி லுயர்ந்ததொரு மாண்பரெல்லாம்

சதுரான கலியுகத்தில் மாய்கைதன்னில்

ஆதியாம் பரப்பிரம பொருளைக்காணார்

அப்பனே மாய்கையென்ற கடலிலாழ்ந்து

சோதியாம் பிரகாச மானவீட்டை

கடரொளியைக் காணாமல் வீணானாரே.

688

ஆனாரே புலத்தியரே யின்னங்கூர்வேன்

அப்பனே மாணாக்க ளறியவேண்டி

தேனான சொற்கடந்து பதிகடந்து

தேசொளிவின் சின்மயத்தை தானறிந்து

கோனான குருமொழியை தவறியல்லோ

குவலயத்தி நெடுங்கார மிருந்துமேதான்

பானான பரஞ்சுடரை காணாமற்றான்

பாருலகில் வீணானார் பாவிதானே.

689

பாவியாய் குவலயத்தி விருந்துகொண்டு

பாலகரே பிராணாயந் தன்னிற்சென்று

ஆவியை மெய்யென்று நம்பலாகி

அப்பனே திரேதாயின் மாய்கையாலே

தாவியே மோட்சவழிக் காளாகாமல் .

தாரணியிற் சண்டாள துரோகங்கொண்டு

கோவியாய் பூலோக வாசையாலே

கொற்றவரே நெடுங்கால ழிருந்தார்கானே.

690

காணவே யின்னமொரு மர்மங்கூறும்
 காசினியில் நாதாக்கள் சொல்லவில்லை
 தோணவே யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 தேற்றமுட னெந்தமக்கு யுரைத்தநீதி
 ஆணவங்கள் கொண்டுமல்லோ மாண்பரப்பா
 அப்பனே யின்னவெகு வவமானங்கள்
 பூணவே செய்வார்க ளக்கோயில்லை
 பூதலத்தில் காண்பதுவும் நிச்சயந்தானே.

691

தானான புலத்தியரே தம்பிரானே
 தகைமையுடன் சொல்லுகிறேன் தயவாய்க்கேண்மோ
 மானான குருவைமிக மதியாரப்பா
 மானிலத்தில் முன்பின் னபிமானங்கொள்ளார்
 தேனான குருசொல்லை மறக்குகங்ஙலம்
 தேற்றமுடன் செய்ததன்றி யறியாமற்றான்
 பானான பவக்கடலி லாழ்ந்துமேதான்
 பாருலகில் வெகுமாண்ப ரிருந்தார்கானே.

692

இருந்தாரே கலியுகத்து மாண்பரப்பா
 யெழிலான சூதுமுறை மாயதந்திரம்
 பொருந்தவே மிகக்கொண்டு வுதாசினங்கள்
 பொங்கமுட னிறுமாப்பு வினையங்கொண்டு
 வருந்தியே வுறவுமிக வதிகமாகி
 வளமையுடன் வஞ்சனைகள் தலைமேற்கொண்டு
 திருந்தியே கலையுக் மோசந்தன்னால்
 தீர்க்கமுட னாக்கினைக்கு ஆளாவாரே.

693

ஆவாரே செய்நன்றி மறக்கலாகு
 மப்பனே கேடுமிக நினைக்கலாகும்
 தீவாக வார்த்தைதனை பேசலாகும்
 தீவினைக்கு யாளாகி திரிதலாகும்
 பாவாக மொழிதனையே மாறலாகி
 பாருலகில் மாராட்டங் கொள்வாரப்பா
 நாவலது தானழித்து கன்னமிட்டு
 கடுமவினைக்கு யாளாகி களிப்பார்கானே.

694

காணவே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 காவலனே புலத்தியனே கவிவல்லோனே
 பூணவே கலியுகத்தை நம்பவேண்டாம்
 புகழான ஞானப்பால் தன்னைப்பற்றி
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி அன்புள்ளானே
 அப்பனே சிவகதிக்கு ஆளனாகி
 பாணமெனும் பவக்கடலை விட்டகற்றி
 பாருலகில் நெடுங்கால மிருப்பீர்தாமே. 695

ஆமேதான் கலியுகத்தை நம்பவேண்டாம்
 அப்பனே கருமிகளும் பாவியுண்டு
 நாமேதான் சொன்னபடி கோடிமாண்பர்
 நாதாந்த வுலகுதனில் வாசங்கொள்வார்
 போமேதான் கொடிவழியிற் செல்லாமலப்பா
 பொங்கமுடன் நல்வழிக்கு யாளதாகி
 காமேதான் கைலாய பதிக்குத்தானும்
 காவலனே சதாநித்தம் பதிகொள்வீரே. 696

பதியான பதிவழியில் நிற்கவேண்டும்
 பாலகனே புலத்தியனே பாவலோய்கேள்
 துதியான சுடரொளியில் நின்கொண்டு
 துப்புரவாய் சோதிமயங் காணவேண்டும்
 கதியான பரகதிக்கு வாளதாகிப்
 பாலகனே சாலோபப் பதவிபெற்று
 விதியான முறைப்படியே நிலையில்நின்று
 வீச்சுடனே மதிசொல்வீர் புனிதவானே. 697

சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே சுந்தரமாரா
 சொற்பெரிய நாதாக்கள் மறைத்ததெல்லாம்
 வெல்லவே வெகுநூல்க ளிதிகாசங்கள்
 வேதாந்த நுணுக்கமதை விள்ளாமற்றான்
 புல்லறிவால் கண்டறிய மாற்றாமற்றான்
 பூவுலகில் வெகுகோடி மாண்பரப்பா
 நல்லதொரு சாபமென்ற நூல்கள்தன்னை
 நாள்தோறும் பாராமல் நலித்தார்பாரே. 698

பாரப்பா புலத்தியனே பண்புள்ளானே
 பாலகனே மாணாக்கள் பிழைக்கவேண்டி
 நேரப்பா கருவிகர ணாதியந்தம்
 நெடிதான முப்புமுறை வழலைமார்க்கம்
 சீரப்பா செந்துரம் பற்பகற்பம்
 சிறந்ததொரு குளிகைமுத லஞ்சனங்கள்
 ஆரப்பா கபாடமுதல் ரசாயனங்கள்
 அப்பனே திராவகங்க ளதீதந்தானே.

699

தானான விந்நூலில் சொன்னமார்க்கம்
 தாக்கான சித்தர்முனி நாதர்தாமும்
 கோனான பெருநூல்கள் கோர்வைதன்னில்
 கூறவில்லை யிப்பாகம் போலேயில்லை
 தேனான மனோன்மணியா ளருளினாலே
 தேகமெல்லாந் தான்தீர்ந்து பலநூல்கண்டு
 பானான பரிதியென்ற யொளிபோலாகப்
 பாலித்தேன் பன்னீரா யிரந்தானாமே.

700

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு தென்பாதிசை
 சிறப்பலங்காரம் கூறல்
 ஆமேதான் புலத்தியனே அன்புள்ளானே
 அப்பனே தென்பாதிசை மகிமைகூர்வேன்
 நாமேதான் நினைத்தவண்ணம் யெந்தன்தேவர்
 நாதரிடி வசுவனியா ரறிந்தமட்டும்
 போமேதான் மாணாக்கள் பிழைக்கவேண்டி
 பொங்கமுடன் எந்தனுக்கு குறைகொள்ளாமல்
 வேமேதான் போதித்த வதீதந்தன்னை
 வேண்டுதலா யுந்தமக்கு யோதினேனே.

701

ஓதவென்றா லின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 ஓகோகோ நாதாக்கள் கூறவில்லை
 ஸீதவமாய்க் கொண்டதொரு முனிவர்தேவர்
 மகாகோடி ரிடிகள் சித்து மறைத்தார்கண்டர்
 சாதகமாய் யெனதைய ரசுவனியாந்தேவர்
 சாங்கமுட னுபதேசஞ் செய்ததெல்லாம்
 போதமுட னுந்தமக்கு ரகசியங்கள்
 போதித்தே னசுவனியார் பாதங்காப்பே.

702

காப்பான புலத்தியனே கருவுள்ளானே
 கழறுவேன் பொதிகையின் சிறப்புதன்னை
 மூப்பான யெந்தேவ ருரைத்தநீதி
 முறையோடு துவாபரமாம் யுகத்திலப்பா
 வாப்பான யுககோடி ரிடிகள்சித்து
 வளம்பெரிய பொதிகைதனி லிருந்தாரப்பா
 தூப்பான குளிகைமுதல் யோகசித்தி
 துப்புரவாய் கொண்டல்லோ யிருந்தார்தானே. 703

தானான சித்துமகா ரிடிகளப்பா
 தாக்கான மகாமுனிவர் ரிடிகள்தாமும்
 கோனான வரைகோடி காலமப்பா
 குவலயத்தில் தவமிருந்து சிலதுகாலம்
 தேனான மனோன்மணியா ளருளினாலே
 தேசபதி யுலகாசை விட்டுநீங்கி
 பானான பரலோகப் பதிக்குச்செல்ல
 பாங்குடனே சிவகதிக்கு வாளானாரே. 704

ஆனாரே புலத்தியனே அன்புள்ளானே
 அப்பனே குளிகையது கொண்டுமல்லோ
 போனாரே தேசாதி பதிகளெல்லாம்
 பொங்கமுடன் தான்திரிந்து புனிதனாகி
 கானான பதிதனிலே தானமர்ந்து
 கருவுடனே தன்தேகம் தனைமறந்து
 வேனான பரம்பொருளா மோட்சவீட்டை
 வினையமுடன் காண்பதற்கு மதிக்கொண்டாரே. 705

கொண்டாரே சித்தரெல்லாம் கைலாயத்தில்
 கொப்பெனவே தான்சேர்ந்தார் முனிவரெல்லாம்
 அண்டமுனி ராட்சதர்கள் கூட்டத்தோடு
 அன்புடனே கைலாய பதியில்நின்று
 தொண்டுமிகத் தான்புரிந்தார் தேவர்பாதம்
 தொல்லுலகை விட்டொழித்து புனிதனாகி
 கண்டுமே சதாகாலம் காவலோடும்
 கைலாய பதிதனிலே யிருந்திட்டாரே. 706

இருந்தாரே பின்னுமந்த பொதிகைதன்னில்
 யெழிலான சார்புதனில் கோடிமாண்பர்
 பொருந்தவே பன்னகச் சாலைமுன்பாய்
 பொங்கமுடன் தாமிருந்த ரிடியாரப்பா
 வருந்தியே தவயோகம் செய்துமல்லோ
 வானுலக தேவர்பதிக் கேகுதற்கு
 குருந்தமரத் தடியிலப்பா பொந்துதன்னில்
 கொற்றவனார் தாமிருந்தார் வுண்மைகேளே. 707

கேளப்பா யெந்தேவ ரசவனியாரப்பா
 கெவனமுடன் குளிகைகொண்டு பொதிகைதன்னில்
 நாளப்பா போகாம லசவனியார்தாமும்
 நாதாந்த சித்துமுனி தவத்தின்சாரல்
 மாளப்பா தேகாதி சொருபங்கொண்டு
 மன்னவனார் சீர்பாதங் கிட்டிச்சென்று
 ஆளப்பா வடியாரும் தாள்பணிந்து
 அப்பனே பணிவிடைக்கு முன்னின்றாரே. 708

நின்றாரே வசவனியார் தேவர்தாமும்
 நீடுழி நெடுங்காலம் வரையதாக
 சென்றுமே யவர்தமக்கு ஏவலாகி
 செங்கமலக் கண்ணானும் நிற்கும்போது
 தென்பதியாம் சித்துமுனி ரிடியார்தாமும்
 தேற்றமுடன் யெனதையர் தம்மைக்கண்டு
 குன்றான பர்வதமே நீயாரப்பா
 குறிப்புடனே யென்றமக்கு கூறுவீரே. 709

கூரென்று சொல்லுகையில் ரிடியாரப்பா
 கொப்பெனவே சொல்லுகையில் தேவர்தாமும்
 ஆறென்று நினையாதே வன்புள்ளானே
 அப்பனே யானுமல்லோ பேருரைப்பேன்
 மாறென்ற தன்வந்திரி சீஷனென்று
 மகத்தான வசவனியா ரென்றநாமம்
 சாரலெனும் தென்பொதிகை வகஸ்தியற்கு
 சார்பான குருவென்று சாற்றினாரே. 710

சாற்றினா ரசுவனியார் தேவர்தாமும்
 சட்டமுடன் சொல்லுகையில் ரிடியார்தாமும்
 போற்றினார் ரிடியாரு மனதுகந்து
 பொங்கமுட னாசீர்மங் கூறியல்லோ
 தேற்றமுட னுந்தமக்கு யென்னவேண்டும்
 தென்கோவே கூறுமென்றார் சுவாமியாரும்
 சீற்றமுட னசுவனியார் தன்னைத்தானும்
 சீற்பரனே யுபதேசஞ் செய்யென்றாரே. 711

என்னவே தேவர்மொழி கூறும்போது
 யெழிலான ரிடியாரு மனமகிழ்ந்து
 அன்னையைப்போல் ரிடியாரும் ஞானப்பாலை
 அன்புடனே யுபதேசம் கூறினார்பார்
 சொன்னயமும் பொருயையும் பொருந்தவங்கே
 சுந்தரனா ரசுவனியார் தன்றமக்கு
 நன்னயமாய் யோகமென்ற ஞானப்பாலை
 நளிமைமாய் தேவருக்கு நவின்றிட்டரே. 712

6பாதிகை ஆசனபீடம்

இட்டாரே இன்னமொரு மர்மங்கூர்வேன்
 யெழிலான கைலாய பொதிகையப்பா
 தொட்டகுறி போலாக சமுதாயத்தை
 சுந்தரனே யாமுரைப்பேன் தேர்வேந்தேகேள்
 அட்டதிசை சித்தர்முனி ரிடியார்தாமும்
 அன்புடனே வீற்றிருக்கும் ஸ்தானங்கூர்வேன்
 சட்டமுடன் பொதிகைமலை தன்னிலப்பா
 சார்பான கோணமது பதினாறாமே. 713

பதினாறாம் கோணமது நடுமத்தியந்தான்
 சதுரான சித்திரகூட மசுவனியார்கூட்டம்
 மதியான கூட்டமப்பா மண்டபந்தான்
 மகத்தான தென்கூடல் சபாமண்டபந்தான்
 கதிரோனும் காணாத காசிக்கூடம்
 கருவான வகஸ்தியனார் கூடமப்பா
 சதிரான தென்பக்கம் வடகலையிலப்பா
 சார்பான சோதிமுனி கூடமாமே. 714

இருந்தாரே பின்னுமந்த பொதிகைதன்னில்
 யெழிலான சார்புதனில் கோடிமாண்பர்
 பொருந்தவே பன்னகச் சாலைமுன்பாய்
 பொங்கமுடன் தாமிருந்த ரிடியாரப்பா
 வருந்தியே தவயோகம் செய்துமல்லோ
 வானுலக தேவர்பதிக் கேகுதற்கு
 குருந்தமரத் தடியிலப்பா பொந்துதன்னில்
 கொற்றவனார் தாமிருந்தார் வுண்மைகளே. 707

கேளப்பா யெந்தேவ ரசவனியாரப்பா
 கெவனமுடன் குளிகைகொண்டு பொதிகைதன்னில்
 நாளப்பா போகாம லசவனியார்தாமும்
 நாதாந்த சித்துமுனி தவத்தின்சாரல்
 மாளப்பா தேகாதி சொரூபங்கொண்டு
 மன்னவனார் சீர்பாதங் கிட்டிச்சென்று
 ஆளப்பா வடியாரும் தாள்பணிந்து
 அப்பனே பணிவிடைக்கு முன்னின்றாரே. 708

நின்றாரே வசவனியார் தேவர்தாமும்
 நீடுழி நெடுங்காலம் வரையதாக
 சென்றுமே யவர்தமக்கு ஏவலாகி
 செங்கமலக் கண்ணானும் நிற்கும்போது
 தென்பதியாம் சித்துமுனி ரிடியார்தாமும்
 தேற்றமுடன் யெனதையர் தம்மைக்கண்டு
 குன்றான பர்வதமே நீயாரப்பா
 குறிப்புடனே யென்றமக்கு கூறுவீரே. 709

கூரென்று சொல்லுகையில் ரிடியாரப்பா
 கொப்பெனவே சொல்லுகையில் தேவர்தாமும்
 ஆறென்று நினையாதே வன்புள்ளானே
 அப்பனே யானுமல்லோ பேருரைப்பேன்
 மாறென்ற தன்வந்திரி சிஷனென்று
 மகத்தான வசவனியா ரென்றநாமம்
 சாரலெனும் தென்பொதிகை வகஸ்தியற்கு
 சார்பான குருவென்று சாற்றினாரே. 710

சாற்றினா ரசுவனியார் தேவர்தாமும்
 சட்டமுடன் சொல்லுகையில் ரிடியார்தாமும்
 போற்றினார் ரிடியாரு மனதுகந்து
 பொங்கமுட னாசீர்மங் கூறியல்லோ
 தேற்றமுட னுந்தமக்கு யென்னவேண்டும்
 தென்கோவே கூறுமென்றார் சுவாமியாரும்
 சீற்றமுட னசுவனியார் தன்னைத்தானும்
 சீற்பரனே யுபதேசஞ் செய்யென்றாரே. 711

என்னவே தேவர்மொழி கூறும்போது
 யெழிலான ரிடியாரு மனமகிழ்ந்து
 அன்னையைப்போல் ரிடியாரும் ஞானப்பாலை
 அன்புடனே யுபதேசம் கூறினார்பார்
 சொன்னயமும் பொருயையும் பொருந்தவங்கே
 சுந்தரனா ரசுவனியார் தன்றமக்கு
 நன்னயமாய் யோகமென்ற ஞானப்பாலை
 நளிமைமாய் தேவருக்கு நவின்றிட்டரே. 712

பொதிகை ஆசனபீடம்

இட்டாரே இன்னமொரு மர்மங்கூர்வேன்
 யெழிலான கைலாய பொதிகையப்பா
 தொட்டகுறி போலாக சமுதாயத்தை
 சுந்தரனே யாமுரைப்பேன் தேர்வேந்தேகேள்
 அட்டதிசை சித்தர்முனி ரிடியார்தாமும்
 அன்புடனே வீற்றிருக்கும் ஸ்தானங்கூர்வேன்
 சட்டமுடன் பொதிகைமலை தன்னிலப்பா
 சார்பான கோணமது பதினாறாமே. 713

பதினாறாம் கோணமது நடுமத்தியந்தான்
 சதுரான சித்திரகூட மசுவனியார்கூட்டம்
 மதியான கூட்டமப்பா மண்டபந்தான்
 மகத்தான தென்கூடல் சபாமண்டபந்தான்
 கதிரோனும் காணாத காசிக்கூடம்
 கருவான வகஸ்தியனார் கூடமப்பா
 சதிரான தென்பக்கம் வடகலையிலப்பா
 சார்பான சோதிமுனி கூடமாமே. 714

கூடமாம் வடபக்கம் பதிவாசலுண்டு
 கொப்பெனவே சோதிரிடி கூடமப்பா
 ஆடகமா மேற்குபுரம் திட்டுவாசல்
 அப்பனே பதிபாச வாசல்தோன்றும்
 மாடமாம் வடபுரமாம் கூடமப்பா
 வலுவான குணபுரமா மண்டபந்தான்
 சேடனாம் குடியிருக்கும் கிழக்குவாசல்
 செந்திருவே வதின்பெருமை கூறக்கேளே. 715

கேளப்பா புலத்தியனே தம்பிரானே
 கெவனமுடன் சொல்லுகிறேன் புண்ணியாகேள்
 மாளப்பா மூலவட்டம் ரோமர்தானு
 மகத்தான குருபீடம் மின்னலாகும்
 தாளப்பா நடுவட்டம் திருமூலரப்பா
 தயாபரனே தானிருக்கும் தத்வபீடம்
 குளப்பா பின்வட்டம் புசண்டர்தாமும்
 சுந்தரனே தாமிருக்கும் பீடமாமே. 716

பீடமாம் முனைவட்டம் சுந்தரானந்தர்
 பின்காவல் தானிருப்பார் கணேசனோடு
 சாடவே கடைவட்டம் லகிரியானந்தா
 சார்பான சிவகூடம் தாம்பிரவட்டம்
 ஓடமா முக்கோண முனைபீடமப்பா
 ஓகோகோ கெளதமகா ரிஷிதானப்பா
 தேடவே தென்பக்கம் தட்சனாயன்
 தெருவீதி புரவாசல் காவல்தானே. 717

தானான காவலது சித்திரகூடம்
 தாக்கான பதினாறு கோணந்தன்னில்
 மாளான மகதேவர் கூட்டமப்பா
 மகத்தான ரிஷிகளப்பா மகிமைமெத்த
 தேனான மனோன்மணியாள் வாசம்செய்யும்
 தென்பொதிகை பெருமைதனைக் கூறவொண்ணா
 கானான தேசமலை வனாந்திரங்கள்
 கருவாகத் திரிந்தாலும் ஒன்றுங்காணே. 718

காணவே யின்னம்வெகு மலங்காரங்கள்
 காவலனே கூறுதற்கு நாவுமுண்டோ
 தோணவே சிவலிங்கம் கோடிசங்கம்
 தோற்றமுள்ள சிகரமதில் கோயிலுண்டு
 நாணவே சித்தாதி சித்துதாமும்
 நலமுடனே தரிசனைக்கு போவாரப்பா
 பாணம்போல் சதுர்மகா ரிடியார்தாமும்
 பண்புடனே தாமிருப்பார் வச்சிதானே. 719

உச்சியாம் சிகரமதில் ரிடியார்தாமும்
 வுத்தமனே தாமிருப்பார் யோகந்தன்னில்
 சச்சித்தா னந்தவெளி கண்டுமல்லோ
 சட்டமுடன் வீற்றிருப்பார் சதாநித்தந்தான்
 அச்சுதா னந்ததொரு பிரமன்மாலும்
 வரன்முதலோர் தாமதிக்கு மீசுரசித்து
 நச்சுரவும் குடைகவியும் தம்பிரான்றான்
 நலமான வாசமுனி சீஷனாச்சே. 720

வாசமா முனியார்க்கு மூத்தசீஷன்
 வளமான சீடனப்பா சதுர்முகன்றான்
 தேசமது தான்மதிக்கும் பிரம்மசித்து
 செப்பரிய சித்ததுவும் பெருமைமெத்த
 நேசமாம் கர்மேந்திரியம் விட்டகற்றி
 நெடுங்காலம் சமாதிகுமக் கொண்டசித்து
 பாசமுள்ள குருவைமிக மதிக்குஞ்சித்து
 பாலகனே கருணாலய சித்துதாமே. 721

சித்தான சித்துமுனி மகிமைசொல்வேன்
 சிற்பரனே புலத்தியனே சுகுணமாரா
 மெத்தவுண்டு வதிசயங்க ளின்னங்கூர்வேன்
 மேன்மையுள்ள பொதிகைதனி லடிவாரத்தில்
 சுத்தமுள்ள வீராதி வீரரப்பா
 சுந்தரனே கம்பிளியாஞ் சித்தரப்பா
 சத்தமுடன் கோஷ்ட்டிகளாம் சிவானந்தங்கள்
 சதுரான குளிகைகொண்ட சித்துவாமே. 722

ஆமேதான் புலத்தியனே அறிவுள்ளானே
 அப்பனே பொதிகைதனில் வினோதவண்ணம்
 நாமேதான் சொல்வதற்கு நாவுமுண்டோ
 நாதாக்கள் சமாதியது கூறவொண்ணா
 தாமேதான் யிதிகாச சித்துதானும்
 தகைமையுள்ள மூன்றுயுக சித்தேயாகும்
 கோமேதான் பிரளய சித்துவென்பார்
 கொற்றவனே மூன்றாமயுக சித்துதானே.

723

பொதிசைகமலை காயகற்பம்

சித்தான யின்னுமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 சிதாபாசக் களையகற்றி சீர்பாலாகேள்
 முத்தான காயகற்ப மேதென்றாக்கால்
 மூதண்ட கற்பமென்றே சொல்லலாகும்
 வெற்றியுள்ள காயமது வேதென்றாக்கால்
 வெட்கமுடன் சொல்லுகிறேன் வினவிக்கேண்மோ
 சத்தியத்தில் மிகுத்ததொரு இந்திரவானே
 தயாபரனே கற்பமதை கூறுவேனே.

724

கூறுவேன் விளாவினிட பட்டைதானும்
 குருபரனே செங்கனிட பட்டைதானும்
 மாறுபடா கறுவேலன் பட்டைதானு
 மகத்தான வரசினிட பட்டைதானும்
 நீறுகின்ற பூவரசன் பட்டைதானும்
 நீடான யிச்சியிட பட்டைதானும்
 நூறுகின்ற நாகணத்தின் பட்டைதானும்
 துப்புரவாய் பாக்கினிட பட்டையாமே.

725

பட்டையாம் விராலினிட பட்டைதானும்
 பாங்கான வேங்கையிட பட்டைதானும்
 சட்டமாம் சடாமரத்தின் பட்டையப்பா
 சார்பான கிளாவினிட பட்டைதானும்
 திட்டமுள்ள குங்குமத்தின் பட்டைதானும்
 தீர்க்கமுள்ள நற்கந்தம் பட்டையப்பா
 அட்டமாம் தான்புகழும் அகிலமப்பா
 அப்பனே அதினுடைய தோலுமாமே.

726

தோலான செம்பூரான் பட்டையப்பா
 தோற்றமுள்ள கருஞ்சுரை தோலுமாகும்
 பாலான செங்குவளை தோலுமாகும்
 பதிவான மராமரத்தின் தோலுமாகும்
 மாலான கருங்குன்றி தோலுமாகும்
 மகத்தான செங்குன்றி பட்டைதானும்
 வேலான யிம்பூரா தோலுமாகும்
 வேகமுள்ள வெண்ணாவல் தோலுமாமே. 727

ஆமேதான் ருத்திராட்ச பட்டைதானும்
 அப்பனே மாதுளையின் பட்டையப்பா
 நாமேதான் கம்பந்திராய் தோலுமாகும்
 நலமான சிவந்தகொடி வேலியாகும்
 போமேதான் கடுக்காயின் பட்டையாகும்
 பொங்கமுடன் தான்றியுட பட்டையாகும்
 வேமேதான் கிளியூறல் பட்டையாகும்
 வெளுப்பான சீந்தலுட தோலுமாமே. 728

தோலான புளிமடலின் தோலுமாகும்
 தொகுப்பான சுக்கானின் தோலுமாகும்
 பாலான வெண்தேக்கின் பட்டையாகும்
 பாங்கான பலாவினிட தோலுமாகும்
 குலான கொங்கெலவன் பட்டையாகும்
 சுந்தரனே காமதேனின் விருட்சமாகும்
 ஆலான கல்லாலன் பட்டையாகும்
 அப்பனே கோவையிட தோலுமாமே. 729

தோலுடனே செங்கத்தாரி பட்டையாகும்
 தொகுப்பான கருங்காலிப் பட்டையாகும்
 நாலுடனே நறுந்தாளி தோலுமாகும்
 நலமான பூதத்தின் பட்டையாகும்
 காலுடனே சோதியென்ற பட்டைதானும்
 கறுப்பான கொடிவேலிப் பட்டையாகும்
 ஆலுடனே வரசனது தோலுமாகும்
 அப்பனே வேங்கையிட பட்டைகாணே. 730

காணவே வத்தியிட தோலுமாகும்
 கருவான கடம்பனிட தோலுமாகும்
 பூணவே செம்மரத்தின் பட்டையாகும்
 புகழான காட்டாத்தி தோலுமாகும்
 நாணவே வுதிரத்தின் வேங்கையாகும்
 நலமான சரக்கொன்றை பட்டையாகும்
 தோணவே கரும்பிளிச்சி பட்டையாகும்
 தோற்றமாம் பெருமரத்தின் பட்டைதோன்றே. 731

தோன்றவே யின்னம்வெகு பட்டைசொல்வேன்
 தோராத செங்கரும்பு தோலுமாகும்
 கான்றலென்ற திருவாத்தி பட்டையாகும்
 கருவான இருவாட்சி தோலுமாகும்
 ஆன்றலுடன் முன்னையது தோலுமாகும்
 அப்பனே பசுமுன்னைப் பட்டையாகும்
 சான்றலென்ற கருவேம்பு பட்டையாகும்
 சார்பான ஊஞ்சலென்ற பட்டைபாரே. 732

பாரப்பா யிரும்பிலியின் தோலுமாகும்
 பளிங்கான சாம்பிராணி தோலுமாகும்
 சீரப்பா லவங்கத்தின் தோலுமாகும்
 சிற்பரனே சாதியென்ற பட்டைதானும்
 ஆரப்பா மிளகினிட தோலுமாகும்
 அப்பனே பிராயத்தின் பட்டையாகும்
 காரப்பா பனையினிட வேருமாகும்
 பாங்கான விளந்தென்னை மூலமாமே. 733

மூலமாம் புன்னையுட தோலுமாகும்
 முடிவான சேரானின் வேருமாகும்
 தாலமாம் வசோகினி வேருமாகும்
 தகைமையுள்ள புரசனது தோலுமாகும்
 சீலமா மித்தனையும் சேர்தானப்பா
 சிற்பரனே தானிடித்துப் பாண்டமிட்டு
 கோலமாங் கற்கவகை கடைசரக்கு
 கொற்றவனே சொல்லுகிறே னுண்மைபாரே. 734

உண்மையாம் காயாதி கற்பமப்பா

வத்தமனே கடுக்காயும் தான்றிதானும்

தண்மையாம் மாசியென்ற காயுமாகும்

மகத்தான மிளகுடனே சுக்குதானும்

தண்மையாம் திப்பிலியும் சீரந்தானும்

தகைமையுள்ள பெருஞ்சீரம் லவுங்கமப்பா

நண்மையாம் வெந்தோன்றி கிழங்குதானும்

நாட்டினார் கருங்குன்றி வித்துமாமே.

735

வித்தான வித்ததுவுஞ் சொல்லப்போமோ

வேகமுள்ள புங்கனது வித்துமாகும்

கொத்தான கொத்தமல்லி வித்துமாகும்

கொற்றவனே தேற்றானின் விதையுந்தானும்

சத்தான கழற்சியிட பருப்புதானும்

சதுரான புரசனிட வித்துமாகும்

நெத்தான வாலையிட விதையுமாகும்

நேர்ப்பான யிச்சினிட விதையுமாமே.

736

விதையான கொம்மட்டி விதையுமாகும்

வீரான முருங்கையிட விதையுமாகும்

சுதையான முந்திரியின் விதையுமாகும்

சார்பான கொடியமா துளையின்வித்து

சுதையான யிந்திரகோபப் பூச்சியாகும்

சுந்தரனே மரவெட்டை குழியானையப்பா

பதையான மின்மினியாம் பட்டுப்பூச்சி

பாங்கான பொன்னம்பர் தானுங்கூட்டே.

737

கூட்டியே சரக்கெல்லாம் களஞ்சியாகக்

கொற்றவரே குமரிடித்து பட்டையோடு

மாட்டிய பாண்டமதில் வொன்றாய்க்கூட்டி

மகத்தான சீலையது வலுக்கச்செய்து

தாட்டிகமாய் குழித்தயில மாகக்கொண்டு

சாங்கமுடன் தானிறக்கிப் பதனம்பண்ணு

தேற்றமுடன் தயிலமதைத் தானெடுத்து

செப்புகிறோம் போக்குவகை செப்புவேனே.

738

தயிலத்தின் சரக்குவகை அறிய

செப்புவோம் தயிலமதை எடுத்துமைந்தா
 செங்கமலக் கண்ணாரே தம்பிரானே
 ஒப்பமுடன் கைபாகம் செய்பாகந்தா
 னோகோகோ நாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார்
 தப்பிதங்க ளில்லாமல் சரக்குகூர்வேன்
 தயாபரரே கெந்தகழும்புலமதாகு
 மெப்புடனே தாளகமு மெர்ன்றேயாகு
 மேலாக பூரமது வொன்றுசேரே. 739

சேர்க்கவே வீரமது வொண்ணுகூட்டு
 செயலாக லிங்கமது ஒண்ணுசேரு
 ஆர்க்கவே கெவுரியது வொண்ணுகூட்டு
 அப்பனே வெள்ளையது வொண்ணுசேரு
 நீர்க்கவே குதமது வொண்ணுவாகும்
 நிஷ்களங்க மானதொரு துத்தமொண்ணு
 பார்க்கவே துரிசியது வொன்றேயாகும்
 பாலகரே மடலதுதா னொன்றுகூட்டே. 740

கூட்டவே மிருதாரு சிங்கிதானும்
 குருபரரே மனோசிலையுந் தாரந்தானும்
 நாட்டமுள்ள வஞ்சனமாம் பாஷாணந்தா
 வளமான தீமுருகல் பாஷாணந்தான்
 வாட்டமுள்ள சுருமாவும் பலமுஞ்சேரு
 வளமான சுந்தானும் பூநீரப்பா
 தேட்டமுள்ள காந்தமது வப்பிரேகந்தான்
 தெளிவாக கல்மதமும் கல்நார்தானே. 741

தானான சிலாசத்து மதியுப்பாகும்
 தாக்காக யிந்துப்பு காரமாகும்
 பானாக வுவுருப்பு சாரமாகும்
 பண்பாக சீனமென்ற காரமாகும்
 தேனாக வளையலுப்பு கறியுப்பாகும்
 தேற்றமுள்ள கடல்நுரையும் காசிச்சாரம்
 மானான சரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
 மாட்டடா கல்வமதில் மாட்டிடாயே. 742

மாட்டியே தயிலமதால் விட்டேயாட்டி
 மகத்தாக சரக்கெல்லா மெமுகுமாகும்
 கூட்டியே மாத்திரையாங் குன்றிபோல
 கொற்றவரே யுருட்டிமைந்தா ரவியில்வைப்பாய்
 தாட்டிகமாய் சீசாவிற் பதனம்பண்ணு
 தகைமையுடன் போக்குவகை செப்பக்கேண்மோ
 நீட்டமுடன் மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 நிட்களங்க மானதொரு காயமாமே. 743

காயமாம் தேனதிலே கொண்டாயானால்
 காவலரே நெடுங்கால மிருக்கலாகும்
 மாயமாம் சடலமது மண்ணுக்கேகா
 மன்னவரே சிவாயநிலை கொண்டேயேகி
 தாயமாம் வாசிநிலை யுள்ளடக்கிச்
 சட்டமுடன் சமாதிமுகங் கொள்ளலாகும்
 நேயமாம் கற்றுணா யிருக்கலாம்பார்
 நெடுங்கால காயாதி கற்பந்தானே. 744

தானான கற்பமது வுண்டபோதே
 தகைமையுடன் தேகமது கற்றுணாச்சு
 பானாக பரலோகம் காண்கலாகும்
 பாரினிலே நாதாக்கள் காணமாட்டார்
 தேனான மனோன்மணியா ளிருப்பிடந்தாம்
 தேசொளிவின் சின்மயத்தைக் காணலாகும்
 கோனாக குருபரனார் வீட்டைக்காண்பீர்
 கொற்றவரே நீயுமொரு சித்தனாச்சே. 745

ஆச்சப்பா யின்னுமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 அப்பனே லோகபதி சித்தரெல்லாம்
 முச்சடங்கி சென்றதொரு நாதர்தாமு
 மூதுலகைத் தான்மறந்து வும்மைத்தானும்
 பாச்சலுட னுமதருகிற் சென்றுமல்லோ
 பாலகனே காயாதி கற்பங்கேட்பார்
 மாச்சலுடன் கற்பமது கேட்டபோது
 மன்னவனே கற்பமதை மறைத்திடாரே. 746

மறைக்கையிலே நாதர்முனி சித்துதாமும்
 மன்னவனே யும்மையல்லோ மறைத்துமேதான்
 முறைத்துமே தானுமல்லோ சித்துதாமும்
 மூர்க்கமுடன் பிரலாப கோபங்கொண்டு
 சிறைகொண்டு யும்மையல்லோ காவல்கூடம்
 சிற்பரனே தானடைப்பார் புண்ணியமாரா
 வறையதவும் வழுவாம லன்புள்ளானே
 வண்மையுடன் மர்மமதை வெளிவிடாதே. 747

வெளியான சங்கிரக ரகசியத்தை
 விட்டாலோ வெகுமோசம் சண்ணும்சண்ணும்
 சுளியான சுழியிருந்தா லவர்க்குக்கிட்டும்
 சுந்தரனே யில்லாட்டால் கிட்டாதப்பா
 பளியான பழியதுவு மிகவேகூர்வார்
 பார்தனிலே பக்குவமாய் பிழைத்தல்நன்று
 குளியான குழியப்பா சமாதிபீடம்
 கொற்றவனே தேடுவது நன்மைபாரே. 748

பாரப்பா புலத்தியனே பண்புள்ளானே
 பாலகனே சொல்லுகிறேன் பகரக்கேண்மோ
 ஆரப்பா வதிவியை வந்தனத்தோ
 டப்பனே வாசீர்ம மிகப்புரிந்து
 தேரப்பா கபடமனம் வுள்ளடக்கித்
 தேர்வேந்தே மிக்கவுற வாடியல்லோ
 கூரப்பா சமுதாய மிகவாய்க்கூறி
 கொற்றவனே பாஷியங்கள் மிகச்சொல்வாரே. 749

6)பாதிகை இரகசியம்

சொல்லவே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 சுந்தரனே நாதாக்கள் மறைத்தகூத்து
 வெல்லவே பொாதிகையின் மர்மமப்பா
 விள்ளார்கள் நாதாக்கள் வொளித்துவைத்தார்
 சொல்லவே நெடுங்காலம் ரிடிகளப்பா
 தேடிவைத்த திரவியங்கள் மறைப்புமார்க்கம்
 புல்லவே விள்ளுகிறேன் வெளியதாகப்
 புங்கவனே மதியுற்றுக் கேட்பீர்தானே. 750

தானான புலத்தியனே தம்பிரானே
 தகைமையுள்ள நாதாக்க ளாடுங்கூத்து
 கோனான யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரறிந்தமட்டும் வினையங்கொண்டேன்
 தேனான மனோன்மணியாள் காவலுண்டு
 தென்பொதிகை யடிவார மலையின்கீழே
 பானான சூரியனார் கண்டதில்லை
 பாங்கான தில்லைவனப் பொய்கைகானே. 751

காணவே பொய்கையுண்டு தடாகமுண்டு
 காவலனே சிற்றால மரமுமுண்டு
 தோணவே மரமருகே குத்துக்கல்லாம்
 சுந்தரனே நாதாக்கள் மறைத்தகூர்மை
 ஆணவங்கள் கொண்டதொரு மாந்தர்தாமும்
 அடவுடனே காணுதற்கு யிடமில்லாமல்
 பூணவே குத்துக்கல் தன்னாலப்பா
 பொங்கமுடன் தான்மறைத்தார் புனிதவானே. 752

புனிதமாம் குத்துக்கல் கண்டபோதே
 புகமுடனே வாசல்வழி காணும்பாரு
 தனியான கிழக்குபுரம் திட்டுவாசல்
 தாக்கான பாறையொன்று மறைப்பிருக்கும்
 வனிதமுள்ள சன்னல்வழி தோன்றும்பாரு
 வளமான ரூபாதி ரூபவர்ணம்
 பனியான மேகவர்ணம் போலேயப்பா
 பாலகனே புகைபோலக் காணும்பாரே. 753

பாரப்பா புலத்தியனே சுகுணமாரா
 பாலகனே வதிற்செல்லுந் தடந்தான்கூர்வேன்
 நேரப்பா குகைவழியே சென்றபோது
 நெடிதான வெளிச்சமது காணலாகும்
 ஆரப்பா வவ்வெளிச்ச மேதென்றாக்கால்
 அப்பனே சூரியனார் காந்தலாகும்
 தேரப்பா யவ்வொளியைக் காண்பதற்கு
 தேற்றமுடன் யாராலு முடியாதன்றே. 754

அன்றான வவ்வழியே சென்றாயானால்
 அப்பனே செகசோதி வெளிச்சந்தோன்றும்
 குன்றான வெளிச்சமது பக்கல்நின்றால்
 குருபரனே ஊஞ்சலது தோன்றலாகும்
 தென்றிசையில் துவாபரத்து சித்துதாமும்
 தேற்றமுடன் வைத்ததொரு நிதியனந்தம்
 சென்றுமே கண்டவற்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 சிற்பரனே வழிமுறையைச் செப்பக்கேண்மோ. 755

கேளப்பா புலத்தியனே புண்ணியமாரா
 கெவனமுடன் குகைவழியே சென்றபோது
 தாளப்பா ஊஞ்சலின்மேல் கிடாரமுண்டு
 தண்மையுள்ள கிடாரமது யேதென்றாக்கால்
 சாளப்பா ராமருட தேவியப்பா
 சதுரான சீதையென்னும் பிராட்டித்தாயார்
 நாளப்பா போகாமல் யிருந்தகாலம்
 நாயகியாள ரசாண்ட பொன்னுமாமே. 756

பொன்னான காசதுதான் தங்கக்காக
 பொங்கமுடன் சீதையென்னும் பிராட்டிபோல
 கன்னான கன்னிகையா மம்பாள்ளுபம்
 காவலனே பொற்காசி தன்னிலப்பா
 சென்னிமுடி தான்தரித்து பட்டம்பூண்ட
 செம்பொன்னாம் தங்கமென்ற காசியப்பா
 மன்னவர்கள் தான்மதிக்கும் செங்கோற்காசி
 மகிதலத்தில் கோடிசங்கம் வெள்ளமாமே. 757

வெள்ளமாம் கிடாரமது கூறொண்ணாது
 வேந்தனே யதிற்சென்றால் காவல்கேளீர்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு பூதமப்பா
 தேற்றமுடன் மலையோரங் காவலுண்டு
 கொள்ளைகொள்ள முடியாது சித்தர்கூட்டம்
 கொற்றவனே இராட்சதமாம் பூதங்காவல்
 எள்ளளவும் பிசகாமல் நிண்ணயமாய்
 யெழிலுடனே சென்றாலே நிதிகாண்பீரே. 758

நிதியான நிதியதுவு மெடுக்கவென்றால்
 நிட்களங்க மானதொரு மாலைபூண்டு
 துதியான ருத்திராட்ச செபமும்பூண்டு
 துப்புரவாய் அஞ்சனமும் திலதந்தீட்டி
 பசியான பதிவழியே கண்டுமேதான்
 பாலகனே நிதியினிடஞ் சென்றபேர்க்கு
 மதியான மதியதுவு மிகவும்பூண்டு
 மானிதி யெலாந்தமக்கு வாய்க்குந்தானே. 759

தானான பிரகாச மானநந்தி
 சதகோடி சூரியர்போல் பிரகாசித்துக்
 கோனான நிதிகளெல்லாங் கண்ணிற்றோன்றும்
 கொற்றவனே வருளிருந்தால் கிடைக்கும்பாரு
 தேனான மனோன்மணியா ளருளும்வேண்டும்
 தேற்றமுடன் தன்வந்திரி கிருபைவேண்டும்
 மானான இராட்சதமாம் கடாட்சம்வேண்டும்
 மகத்தான விதியிருந்தால் கிட்டும்பாரே. 760

பாரப்பா புலத்தியனே பண்புள்ளானே
 பாலகனே விட்டகுறை யிருந்ததானால்
 நேரப்பா யுந்தமக்கு லபிக்குபாரு
 நெடிதான திரவியங்கள் யெல்லாங்கிட்டும்
 ஆரப்பா லபியிருந்தால் வாய்க்கும்பாரு
 அப்பனே யில்லாட்டா லொன்றுமில்லை
 கூரப்பா விதிபாடு தாமறிந்து
 குறிப்பாக நடந்தவற்கு யெல்லாஞ்சித்தே. 761

பொதிகைமலை கற்பம்

சித்தான சித்துமுனி சித்துதாமும்
 சிற்பரனே தாமுண்ட கற்பமப்பா
 சத்தான கற்பமது யேதென்றாக்கால்
 சதாசிவன் றாமுரைக்க யானுங்கேட்டு
 புத்தான மண்மீதில் படர்ந்திருக்கும்
 புகழான சித்தருட மூலமப்பா
 நித்தமுமே தான்பரித்து ரவியில்வைத்து
 நிட்களங்க மாகவல்லோ யுலர்த்திடாயே. 762

உலர்த்தியே யெடுத்துமல்லோ மன்னாகேண்மோ
 யுத்தமனே தானிடித்து செப்பக்கேண்மோ
 சலமதுவு மில்லாத பால்தானப்பா
 சட்டமுடன் பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா
 கலரவே மூலைதனைப் பாண்டமிட்டு
 காவலனே தானவித்து யுலர்த்தியேதான்
 பலமான ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
 பாலகனே சூரணமாய் செய்திடாயே. 763

செய்யவே சூரணத்தை எடுத்துமைந்தா
 சுந்தரனே பசுநெய்யில் போட்டுக்காய்ச்சி
 நெய்யவே தான்பிழிந்து நெய்யைத்தானும்
 நண்மைபெற வடிகொண்டு செப்பக்கேண்மோ
 துய்யவே நெய்யதனில் சீனிசேர்ப்பாய்
 துப்புரவாய் பாகுபதம் செய்யவேண்டும்
 கொய்யவே பதமாகும் பதத்திலப்பா
 கொற்றவனே சேர்க்கும்வகை சரக்கைக்கேளே. 764

கேளப்பா புலத்தியனே புண்ணியமாரா
 புகழான சரக்குவகை யேதென்றாக்கால்
 நாள்ப்பா போகாமல் நளினவானே
 நாதாந்த ரிடியாரும் கண்டமார்க்கம்
 மாளப்பா யேலாமாஞ் சுக்குதானு
 மகத்தான மிளகோடு சீரந்தானும்
 சூளப்பா சாரமென்ற பருப்புதானும்
 சுந்தரனே சாபத்திரி சாதிக்காயே. 765

காயான மதுரமுடன் கசகசாவும்
 கருவான பட்டையப்பா லவுங்கந்தானும்
 தாயான கடுக்காயும் செங்கடுக்காய்
 கனிவான தேற்றானின் வித்துமாகும்
 பாயான தேசாவரம் தான்றியப்பா
 பரிவான நெல்லியு னசவகெந்தி
 தூயான சரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
 துப்புரவாய் பாகுதனில் கிண்டிடாயே. 766

கிண்டியே தேனதுவு மிகப்பொதிந்து
 கீர்த்திபெற மெழுகுபதம் கிளறியப்பா
 தண்டகமாம் பாண்டமதில் பதனம்பண்ணு
 தகைமையுடன் கற்பமதை யெடுத்துபாலா
 உண்மையா யுன்பேரில் விசுவாசிப்பா
 ருத்தமனே யவர்தமக்கு கற்பமீவாய்
 கண்டிதமாய் யவர்தாழு மனதுவந்து
 காவலனே ஞானோப மருள்கொள்வாரே. 767

கொள்வாரே ஞானப்பால் தன்னையப்பா
 கொற்றவனே சமாதிமுகம் வழியுங்கொள்வார்
 விள்ளவே கருவிகர ணாதியந்தம்
 விட்டகுறை முடிவனைத்தும் விள்வாரப்பா
 எள்ளளவும் பிசகாது யெல்லாங்கூர்வார்
 யெழிலான சமாதிமுக பதியுஞ்சொல்வார்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு மோட்சப்பாலை
 தெகிட்டாம லூட்டிடுவார் திடங்கொள்வாரே. 768

திடமான கற்பமது கொண்டபோது
 தீர்க்கமுள்ள முனிபாலர் சித்துதாமும்
 தடமான வழியதுவு மிகப்புரிந்து
 தகைமையுடன் விட்டகுறை யெல்லாம்நீக்கி
 சடமான சடலமது மழியாமற்றான்
 சாங்கமுட னிருப்பதற்கு பதியுங்காட்டி
 விடமான வலகபதி யாசைநீக்கி
 வீருடனே நற்பதிக்கு யிடஞ்சொல்வாரே. 769

சொல்வாரே யின்னமொரு மர்மங்கூர்வேன்
 சொற்பெரிய நாதாக்கள் மறைத்தமார்க்கம்
 புல்வாரோ தேவரக சியந்தானப்பா
 புகலுகிறேன் சித்தர்களு மறியமாட்டார்
 வெல்லவே லோகாதி மாண்பரெல்லாம்
 வேந்தர்களு மிராசர்களுங் கோடியுண்டு
 நல்லதொரு கருமான ரகசியங்கள்
 நாட்டினிலே சித்தரிடி மறைத்திட்டாரே. 770

மறைத்தாரே தெய்வபுரவ திசயங்கள்
 மகத்தான மானிடர்கள் கண்டதில்லை
 குறையான குறையதுவு மேதென்றாக்கால்
 குருபரனே மாண்டவர்போம் தடமுங்காணார்
 சிறையான லோகமதில் மடிந்தோர்தாமும்
 சிற்பரனே திரும்பிவந்தா ராருமில்லை
 முறைகொண்ட யிந்திரனு மறியமாட்டான்
 மூதுலக தேவரக சியந்தானாச்சே. 771

ஆச்சப்பா யிந்திரனும் குறைதானிங்கி
 ஆண்டாண்டு வருடமது யிருந்துமென்ன
 மூச்சடங்கி போனவுயிர் திரும்பித்தானும்
 மூதுலகில் வந்துதென்ற பேருமுண்டோ
 பாச்சலது கொள்ளாம லிந்திரன்றான்
 பாருலகைத் தான்மறந்து பதியிற்சென்றான்
 ஆச்சரிய மானதொரு கதையுமாச்சே
 அப்பனே யுகமுழுது மிதுதான்காணே. 772

பாரதப் பெருமை

காணவே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 கருவான புலத்தியனே கவிவல்லோனே
 பூணவே நாலுயுக மார்க்கங்கூர்வேன்
 புகழான பதினெண்பேர் நாற்பத்தெண்மர்
 ஆணவங்கள் கொண்டதொரு ரிடிகள்நாதர்
 அப்பனே கோடிபேர் மாண்பருண்டு
 பாணம்போ லிருந்தார்கள் கோடிசங்கம்
 பாவலனே வரன்முறையை தொகுப்பேன்பாரே. 773

பாரப்பா கலியுகத்தில் யிருந்தமாண்பர்
 பாருலகம் கொள்ளாது பகடியாகும்
 நேரப்பா கலியுகமா மத்திபத்தில்
 நெடிதான சக்கிரவர்த்தி யனேகருண்டு
 சீரப்பா முறைகோடு முறைபாடாக
 சிறந்ததொரு யாகங்கள் மிகவுஞ்செய்தார்
 போரப்பா வெகுகோடி மாண்பரப்பா
 பொங்கமுடன் செய்தவர்கள் கோடியாமே. 774

கோடியாம் லோகாதி ராசமன்னர்

கொற்றவனார் சங்கமது லக்கோயில்லை

நீடியே மனுதர்ம முப்பத்திரண்டு

நிட்களங்க மாகவல்லோ செய்வாரப்பா

தேடியே தானதரும் செய்ததல்லால்

தேற்றமுட னக்கிரமம் பாபமுண்டு

ஆடியே திருக்கூத்துக் கர்மக்கூத்து

அப்பனே அனேகவிதம் நடத்தினாரே.

775

நடத்தியே பாரதமா மேதென்றாக்கால்

நாடாளும் பாண்டுகுலம் பாண்டவாள்தான்

தடமுடனே யுலகுபதி ராச்சியந்தான்

தட்டமுட நடத்தியே சிலதுகாலம்

சடமுடனே தவயாகம் ஞானம்புண்டு

சட்டமுடன் சிலகால மிருந்தாரப்பா

இடமதுவும் கொள்ளாது பாண்டுகூட்டம்

யெழிலாக பங்காளி யின்னமுண்டே.

776

உண்டான பங்காளி தத்துவந்தான்

ஓகோகோ திரிதராட்டி ரன்றானப்பா

செண்டாடு மன்னரப்பா திரளாங்கோடி

தேசத்தில் திரியோதனன் படைதானப்பா

கொண்டல்வண்ண னச்சுதனுங் குடிபொருந்த

கொற்றவனும் கூடிருந்தான் கோபாலன்றான்

தண்டகா ரணியமது வனவாசங்கள்

தகைமையுடன் பூண்டுமல்லோ யிருந்திட்டாரே. 777

இருந்தாரே தேவகண பூதத்தோடு

யெழிலான பாண்டுமகா கூட்டத்தார்கள்

பொருந்தவே யுகாதியுக சம்பந்தங்கள்

பொங்கமுடன் தான்கூடி பொருந்தியங்கே

வருந்தியே தவயாகம் போர்முகங்கள்

வானுலகந் தானடுங்க வாசஞ்செய்தார்

திருந்தவே வியாசரது புண்ணியத்தால்

தேற்றமுடன் யுலகுபதி யாண்டிட்டாரே.

778

ஆண்டாரே பாண்டுமகா கூட்டத்தோடும்
 அன்புடனே சீவிய காலமட்டும்
 கூண்டுவிட்டு போகாமல் நெடுங்காலந்தான்
 குருபரனே யுலகுபதி ராச்சியந்தான்
 தாண்டவமா மிகப்புரிந்து வரச்செய்து
 தண்மையுடன் நெடுங்கால மிருந்தாரப்பா
 பூண்டமன துறுதியினால் பூலோகத்தில்
 புகழுடனே தாமிருந்தார் நெடுங்காலந்தானே. 779

தானான பாண்டவர்க ளரச்செய்து
 தகைமையுட னரசாட்சி செய்யுங்காலம்
 கோனாக மநுராமர் கோடாகோடி
 கொற்றவரை யெதிர்த்தவர்கள் லக்கோயில்லை
 தேனாக மனோன்மணியா ளருளினாலே
 தேசபதி மண்டலத்தில் நெடுங்காலந்தான்
 பானான சந்திரமாங் குலத்துதித்துப்
 பாரினிலே நெடுங்கால மிருந்தார்கானே. 780

காணவே யின்னம்வெகு சமுதாயங்கள்
 கழறுவேன் பூமண்டல ராசர்தம்மை
 பூணவே மகிடாபி ஷேகங்கொண்டு
 பூவுலகி லரசாட்சி செய்யும்போது
 நாணவே வுலகுதனி லிருந்துமென்ன
 நானிலத்தை விட்டுமல்லோ கைலங்கிரிக்கு
 மாணவே செல்லுவது நலமென்றெண்ணி
 மன்னவர்கள் கைலைக்கு செல்கின்றாரே. 781

செல்லுகையில் மலைகள்வனாந் திரத்திலப்பா
 செம்மலுட னவரவர்கள் நடக்கும்போது
 புல்லவே பூங்காவு மலைகளப்பா
 புண்ணியர்க ளொவ்வொருவர் மாண்டாரப்பா
 எல்லவரு மாண்டார்கள் குருசேத்திரந்தான்
 யெழிலான சிவன்பதிக்கு வாளதாகி
 வல்லதொரு தருமரைத்தாம் விட்டுநீங்கி
 மாணிலத்தி லெல்லவரு மாண்டிட்டாரே. 782

மாண்டாரே தருமனாம் ராசமன்னன்

மானிலத்தில் பொந்தியோ டாகாசந்தான்

கூண்டோடே கைலாசம் போனாரென்று

கொற்றவரே கட்டுமொழி கூறினார்கள்

ஆண்டகையா மூன்றுயுக மாண்பரப்பா

அவனியிலே கோடிசங்க மிருந்தாரல்லோ

காண்டவனம் விட்டுமவர் கைலாயத்தில்

காசினியிற் சென்றதாய் கதையுண்டாச்சே.

783

கதையான கதையதுவும் மிகவுண்டாச்சு

காவலனே வெகுமாண்பர் கூறிநின்றார்

பதையாமல் கைலாசம் போனவார்த்தைக்

காசினியில் பொய்யல்லால் மெய்யேயில்லை

விதைபோட்டால் காய்முளையும் வித்தையல்லால்

விண்ணுலகில் வித்தில்லா முளையுமில்லை

கதைகொண்ட வீமனவன் மடிந்தாற்போலக்

காவலனு மவனண்ணன் மாண்டார்தாமே.

784

தாமான முடிபுண்ட தருமராசன்

தகைமையுடன் மண்ணுக்கு யிறையேயானார்

பூமான்கள் தம்பிமார் மாண்டார்போல

பொன்னுலக பதிதனக்கு யேகினார்கள்

சாமானிய மானதொரு நான்குபேரும்

சதுருடனே மண்ணுக்கு யிறையானார்கள்

நாமேதான் கண்டமட்டும் யெந்தன்தேவர்

நலமுடனே யுரைத்ததுவும் சொன்னோம்பாரே.

785

பாரப்பா புலத்தியனே பண்புள்ளானே

பாரினிலே யாரேனும் சடலத்தோடு

நேரப்பா கைலங்கிரி தன்னிலப்பா

நேர்மையுடன் சென்றவர்க ளொருவருண்டோ

காரப்பா கலியுகத்தில் நடந்தகாதை

காவலனே பொய்யாகு மெய்யேயில்லை

சீரப்பா யிதிகாச புராணமெல்லாம்

சிக்கறுந்த வியாசருட கருத்துதானே.

786

தானான செனகமுனி யுரைத்தகாதை
 தாரணியில் பெரும்பகடி யென்னலாகும்
 கோனான வசுவனியா ரறிந்தமட்டும்
 குவலயத்தில் பொந்தியோடு போனாரில்லை
 வேனான புராணங்கள் கீர்வாணங்கள்
 வெகுதுறைகள் முறையோடு பாடினார்கள்
 பானான பரஞ்சுடரைக் கண்டபேர்கள்
 பாரினிலே யாரேனு மில்லைதானே.

787

இல்லையே கைலங்கிரி யெங்கேயென்றார்
 யெழிலாக யிவ்வுலக பதியேயல்லால்
 தொல்லையென்ற பிறவிக்கு வேறேவீடு
 தோற்றமுடன் கூறுதற்கு நாவுமுண்டோ
 வல்லதொரு வாத்மாவும் கூண்டுவிட்டு
 வையகத்தில் மேலோகம் சென்றதாக
 புல்லவே வேதங்கள் சாத்திரங்கள்
 புகன்றிட்டார் கண்டவரும் யாருங்காணே.

788

ஆருமே காணாத வதிசயங்கள்
 அற்புதங்கள் பகடிகள் மிகவாய்க்கூறி
 சீருடனே ரதமதுவும் வந்ததாயும்
 தேர்வேந்தன் தரும பூபாலனப்பா
 சீருடனே தேவதா கோஷ்டியோடு
 திருக்கைலைக் கேகினதாய் புராணங்கூறும்
 சாருடல மொருக்காலம் பொந்தியோடு
 சாங்கமுடன் செல்லுவதும் பொய்யுமாமே.

789

பொய்யாக வாழ்வதுவு மெய்யுமாமோ
 பொன்னுலக பதிதனக்குச் செல்லுங்காலம்
 மெய்யான தன்னறிவு தமக்குத்தோன்றி
 வித்தகனே செல்லுவதும் பொய்யேயாகும்
 துய்யநல்ல கடவுளின் பதாம்புயத்தை
 துப்புரவாய்க் கண்டதுவு மெய்யோபொய்யோ
 வையகங்கள் பொய்யதுவு மெய்யோகூறு
 மகத்தான ரகசியங்க ளறியாரன்றே.

790

இராமாயணப் பெருமை

அன்றான புலத்தியனே அன்புள்ளானே
 அப்பனே யின்னமொரு வகைமானங்கேள்
 குன்னான வுலனுகுதனில் துவாபரத்தில்
 குருபரனே நடந்ததோர் காதையப்பா
 தென்னிலங்கை ராவணனும் ராமர்காதை
 தேசமதி லதிசயங்கள் வினையமெத்த
 வென்றிடவே தசரதனார் மகுடம்பூண்ட
 வேந்தனது காதைதமை விளம்புவேனே. 791

விளம்பவே மற்றுமொரு விண்ணப்பங்கேள்
 வீரான தசரதனும் லோகந்தன்னில்
 நளம்படவே வறுபதி னாயிரந்தான்
 நாணிலத்தி லுலகுபதி ராச்சியங்கள்
 தளம்படவே கூட்டாதி கூட்டத்தோடு
 தாரணியில் நெடுங்கால மிருந்ததாயும்
 களமுடனே படுகளமாம் யுத்தம்பூண்டு
 காகினியில் நெடுங்கால மிருந்தார்தாமே. 792

இருந்தாதேர தசரதனும் ராமர்தாமும்
 யெழிலான சீதா பிராட்டியோடும்
 பொறுந்தவே யுலகுபதி ராச்சியங்கள்
 பொங்கமுடன் றான்செய்து வெகுகாலந்தான்
 திறுந்தவே ராச்சிய பாரியங்கள் செய்து
 செம்மலுட னிறுந்தார்கள் சிலதுகாலம்
 குறுந்தமெனு மசோகதா மரத்தின்சோலை
 கொம்பனையை சிறையெடுத்தான் கண்டர்பாரே. 793

சிறையினால் சீதாவின் பெண்ணினாலே
 தென்னிலங்கை ராவணனும் போரில்நிற்க
 முறையிட்டு கூட்டமிட்டு யுத்தம்பூண்டு
 மூதுலகில் போர்புரிந்த கதையைக்கண்டோம்
 குறைநீங்கி மன்னவர்கள் குவலயத்தில்
 கொற்றவர்கள் கூண்டோடே போனதுண்டோ
 நிறைகொண்ட ராசாதி ராசர்தாமும்
 நீணிலத்தில் மடிந்தார்கள் கோடியாமே. 794

கோடியாம் யுககோடி யுகாந்தங்கோடி

கொற்றவர்கள் தாமிறுந்தார் கண்டார்மாண்பர்
நீடியே சம்பன்ன ராயிறுந்த

நிட்களங்க மானதொறு ராசமன்னர்

ஓடியே மாண்டார்கள் லோகமெல்லா

முத்தமனே பொந்தியொடு போனாரில்லை

ஆடியே வம்பலத்தின் கூத்தைக்காணார்

அன்பரே லோகபதி மகிமைகாணே.

795

மகிமையா மின்னுமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்

மானிலத்தி லாண்டுவகை பிரித்துச்சொல்வோம்

தகிமையாம் பாண்டவர்கள் வனவாசத்தில்

தகைமையுடன் வாசமது செய்தாரப்பா

சுகிதமுடன் பனிரண்டு வருடம்பா

சுந்தரனே வனவாசம் செய்ததுண்டு

பகிதலமாம் வொருவருட மேதென்றாக்கால்

பாலகனே வொருயுகமா மென்னலாமே.

796

என்னவே யுகமதுவுங் கணக்கேதென்றால்

யெழிலான கோடியது யிருபதாகும்

என்னவே வெகுகோடி யுகந்தானப்பா

பாலகனே வறுபதுவு மென்னலாகும்

தென்னவனே புலத்தியனே தெளிந்தமாரா

தேசமதில் நெடுங்கால மிருந்தமன்னர்

கன்னல்மொழி துரோபதையால் கூடியிருந்து

காவலனே வனவாச மாண்டாள்தாமே.

797

தாமான நெடுங்காலம் வனவாசங்கள்

சதுருடனே செய்தபடி யாலேயப்பா

நாமேதான் சொன்னபடி. மாபுரங்கள்

நலமான கோபுரங்கள் மிகவுண்டாச்சி

போமேதான் கட்டடங்கள் மண்டபங்கள்

புகழான வாசீர்ம மிகவுண்டாச்சு

வேமேதான் காடுவனாந் திரங்களெல்லாம்

வீரமான சித்திரகூட கோயிலுண்டே.

798

உண்டான மச்சிகள் பர்வதங்கள்

வுத்தமனே சொல்வதற்கு நாவுமுண்டோ
கண்டவிட மெங்கேனுந் தேவஸ்தானம்
காவலனே சொல்வதற்கு யாராலாகும்
தொண்டுடனே ரிடியாரின் பதாம்புயத்தை
தோராம லடிபணிந்து வஞ்சலித்து
சண்டமா ருதம்போல விடையுங்கொண்டு
சிலகால மண்ணுலகி லிருந்திட்டாரே.

799

திருவாலவாயின் பெருமை

இருந்தாரே தென்மதுரை திருவாலவாயாம்
யெழிலான புலத்தியனே யின்னங்கூர்வேன்
பொருந்தவே துவாபரமாம் யுகத்திலப்பா
பொங்கமுடன் பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது
திருந்தவே தென்மதுரை தேவஸ்தானம்
தீர்க்கமுடன் பிரளயங்கள் வந்தபோது
குருந்தமெனுங் கோயிலது பிரளயத்தில்
குறிப்புடனே மூன்றுமுறை தப்பித்தன்றே.

800

அன்றான பிரளயத்தில் சிகரந்தன்னில்
அப்பனே குருபரா ரிடியுந்தானும்
குன்றான கோயிலின் கோபுரத்தில்
கொற்றவனார் தவயாகம் பூண்டுகொண்டு
வென்றிடவே சலஸ்தம்பன யாகத்தோடு
வெற்றியுடன் தாமிருக்குங் காலந்தன்னில்
சென்றிடவே தடாதகைப் பிராட்டியாகும்
செங்கமல ரிடியாரை வேண்டினாரே.

801

வேண்டியே தாடதகை மீனாட்சியாளும்
வெற்றியுடன் சித்துமகா ரிடியாருக்கு
தாண்டவம்போல் பதாம்புயத்தை தாவியல்லோ
சற்குருவே மனோன்மணியைக் கண்டதேவே
மாண்டதொரு மூன்றுயுக சித்துதம்மை
மகிதலத்தி லறிந்ததோர் குமுதவானே
பூண்டமன துறுதியினால் பிரளயத்தை
புகழுடனே தான்கடந்த சித்தேகேண்மோ.

802

கேளென்று சொல்லுகையில் பிராட்டித்தாயார்

கேட்டவுடன் ரிடியாரு மெதுரைப்பார்

ஆளனெனும் சொக்கரிட மம்பாள்தாயே

அம்பிகையே கடம்பவனத் தரசியாளே

காளமெனு மம்புலியி லமர்ந்தகோவே

கண்மணியே தடாதகையே தில்லைமாதே

சாளகமா மரன்வாயல் வந்துதித்த

சடாட்சரமே தென்கோவே பதிநாட்டாளே.

803

பதியான தென்பதியாந் திருவால்வாயாம்

பத்தினியே மதுரைநகர்க் குடையமாதே

நதியான நதியதுவும் வைகையாகும்

நானிலத்தில சுவாமிதிரு முடியில்நின்ற

விதியான முறைப்படியே பூதமப்பா

வீரான குண்டோதரன் தன்றனக்காம்

பதிபாச நிலைப்படியே வந்துதித்த

பாற்கடலாம் வைகைபதி நாடேகேண்மோ.

804

பாண்டிநாட்டார் பெருமை கூறல்

நாடான நாடதுவும் வைகையாகும்

நலமான மீனாட்சி பதியுமாகும்

தாடாண்மை கொண்டதொரு பாண்டிநாட்டார்

தகைமையுள்ள பொன்னாடாம் சோழநாடு

வேடாண்மை மிகுந்ததோர் சோழதேசம்

வேகவதி தீர்த்தமென்ற நதியுமாகும்

ஆடாலைக் கொண்டதோர் மதுரையப்பா

அப்பனே மீனாட்சி பதியுமாச்சே.

805

கள்ளழகர் வரலாறு

பதியான பதியிலப்பா வம்பாள்தானும்

பாலகியாள் தான்பிறந்தாள் பாண்டிநாட்டில்

நதியான பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது

நானிலத்தில் கூட்டுறவாய் பிறந்தநாயன்

துதியான கள்ளழக ரென்றநாமம்

துதிப்புடனே தானமர்ந்த பிறவியாச்சே

விதியான விதிப்படியே வைகையாற்றில்

விற்பனராய் தாமிருந்தார் காலந்தாளே.

806

காலமாம் வெகுகோடி காலமப்பா
 கள்ளழகர் தாமிருந்தார் வைகைதன்னில்
 கோலமாங் கள்ளருக்கு வுதவியாக
 கொற்றவனா ராசுகொண்டு பதிவாய்த்தாமும்
 சீலமெனு மவதார சீலனாக
 சிறப்புடனே திருவாயில் தன்னிலப்பா
 சாலமுடன் றானுமல்லோ கைலங்கிரிக்கு
 சட்டமுடன் தானேகி பதங்கொண்டாரே. 807

பதமான பதமுடனே நெடுங்காலம்
 பாங்குடனே சமாதிமுகம் வைத்தபோது
 மிதமான செம்பொன்னாம் களஞ்சியங்கள்
 வித்தகனார் சமாதிசூழி தன்னிற்கொட்டி
 கதமான பொன்னழகர் தன்னையப்பா
 காவலனே தான்வளர்த்தி சமாதிகொண்டு
 விதமான மண்டபந்தா னொன்றியற்றி
 வித்தகனே கல்ரூபஞ் செய்தார்கானே. 808

காணவே நெடுங்காலம் கலியுகத்தில்
 காவலனும் பொன்னழகன் கள்ளனப்பா
 பூணவே திரவிய சமாதிதன்னில்
 புகமுடனே தான்வசிக்கப் பார்த்தோமப்பா
 தோணவே கள்ளர்மகா கூட்டத்தார்கள்
 தோராமல் நாஸ்தோறும் கட்டணங்கள்
 வேணபடி பிரார்த்தனைகள் தப்பாமல்தான்
 வித்தகனே செலுத்தினார் கண்டிட்டோமே. 809

கள்ளழகர் திரவியயிருப்பிட மானிடர் அறியாமை

கண்டதோர் புலத்தியனே கவிவல்லோனே
 காவலனே கண்டமட்டும் சொல்லலாச்சு
 விண்டதோர் திரவியந்தான் கோடிசெம்பொன்
 வித்தகனே கள்ளழக ரடிவாரத்தில்
 அண்டபா தாளமது வடிநூறப்பா
 அப்பனே மலைபோல குவித்தசெம்போன்
 கண்டுமே சாத்திரங்கள் பாராமல்தான்
 காவலனே முழுமக்க ளிருந்திட்டாரே. 810

இருந்தாரே குதுவிட மறியாமற்றான்
 யெழிலான சித்தர்களுங் கவனியாமல்
 பொருந்தவே யவ்விடத்தில் பத்திகொண்டு
 பொங்கமுடன் நுழையாமல் விழலாய்ப்போனார்
 திருந்தவே விதியாளி யிந்நூல்தன்னை
 தீர்க்கமுடன் கண்டாலே விடுவானோபார்
 அருந்தமிழாம் பன்னீரா யிரந்தானப்பா
 அப்பனே விதியிருந்தால் கிட்டுந்தானே.,

811

கிட்டினா லென்னபலன் தானுமப்பா
 கீர்த்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்வேன்கேளு
 நிட்டையிலே தாமிருந்து நேமம்பூண்டு
 நீங்காத கவலையுடன் பிறர்காணாமல்
 துட்டரென்னுங் கர்மிகளைத் தாமகற்றி
 துப்புரவாய் பத்தியுடன் வினையங்கொண்டு
 சட்டமுட னடந்தவற்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 சதுரான புண்ணியற்கு லபிக்குந்தானே.

812

தானான புலத்தியனே தம்பிரானே
 தண்மையுள்ள தனமிருக்குந் தடமுங்காணார்
 கோனான யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரெந்தமக்கு யுரைத்தநீதி
 தேனான மனோன்மணியாள் சாட்சியாக
 தேற்றமுட னுந்தனுக்கா யுபதேசித்தேன்
 மானான மகதேவ ரருளுங்கொண்டு
 மன்னவனே நிதியெடுக்கு முயலுவீரே.

813

முயலவே யிம்மொழியை வெளிவிடாதே
 மூர்க்கமுள்ள வெகுமூடர் காமியுண்டு
 பயலான துட்டரென்னும் பசங்களப்பா
 பாரினிலே கோடிசன மிகவேகாண்பீர்
 கயவரா முலகுபதி யனேகமுண்ட
 காவலனே படுமோசக் காரரப்பா
 நயமுடனே வஞ்சித்து சிநேகங்கொள்வார்
 நம்பாதே படுக்காளி தூரத்தள்ளே.

814

தள்ளியே மாண்பர்களை விட்டகற்று
 தகைமையுடன் பன்னீரா யிரத்தையப்பா
 எள்ளளவுங் கண்ணெதிரில் காட்டவேண்டாம்
 எழிலான பாபமது மிகப்பொருந்தும்
 பள்ளமெனும் படுகுழியில் தள்வாரப்பா
 பாலகனே மதிமயங்கி யெடங்கொடாதே
 தெள்ளமிர்த மானதோர் பெருநூலப்பா
 தேனமிர்த சிவயோகிக் கொடுத்தல்நன்றே. 815

நன்றான சாத்திரத்தை மற்றோர்க்கப்பா
 நாயகனே கொடுக்காதே தலைதெறிக்கும்
 குன்றான குகைதனிலே பதனம்பண்ணு
 குணமுள்ள சிவக்கொழுந்தே குமுதவானே
 சென்றிடவே நல்லோரி னிணக்கங்கண்டு
 சீர்மகனே யவர்தமக்கு தொண்டுபூண்டு
 வென்றிடவே யஞ்சலிகள் மிகவாய்ச்செய்து
 வேதாந்தக் குணக்குன்றே முன்னேநில்லே. 816

குருமகாரிடி மீனாட்சிக்கு வரங்கொடுத்தது

முன்னமே யின்னமோர் வார்த்தைகூர்வேன்
 மூதுலகைக் கட்டறுத்த முகில்வண்ணோனே
 அன்னமெனும் நடையோனே வன்புள்ளானே
 அற்புதமே சொற்குணமே அபரஞ்சேகேள்
 சொன்னயமும் பொருணயமு மிருந்தபாலா
 சொர்ணமணி புரத்தரசி தடாதகைக்கு
 நன்னயமாம் ரிடியாரும் வரமுந்தந்தார்
 நாயகனே யாமுரைப்பேன் நண்புள்ளானே. 817

நண்பான வரமதுவு மேதென்றாக்கால்
 நாயகியாள் மீனாட்சி யம்பாளுக்கு
 தண்மையுள்ள யுகம்நாலு கோடிகாலம்
 தகைமையுடன் பிரளயங்கள் நேர்ந்திட்டாலும்
 வண்மையுள்ள தேவதாஸ் தானமப்பா
 வளர்கோடி கவர்கோடி யுகாந்தகாலம்
 பெண்ணரசி யாளவென்று வரமுடித்தார்
 பேரலக வையகத்தை யாளென்றாரே. 818

ஆளவென்று வரமதுவு மிகவுந்தந்து
 அப்பனே நாலுயுக சக்கரமுந்தந்து
 சாளகமா மரன்வாயல் மத்திபத்தில்
 சட்டமுடன் ஸ்தாபிதங்கள் செய்தார்ப்பா
 தாளவே சக்கரஸ் தாபனங்கள்செய்து
 தகைமையுடன் தடாதகையாம் பிராட்டியாற்கு
 சூளவே ரிடியாரும் வரமுந்தந்து
 சுந்தரனே சமாதிகுமக ஸாதிட்டாரே. 819

சேரமுகரரசன் ஸ்ரீரங்க திரவிய மகத்துவம்
 ஏகவே யின்னமொரு மர்மங்கரவேன்
 னெழிலான புலத்தியனே தம்பிரானே
 சாகவே நெடுங்காலந் தன்னிலப்பா
 சட்டமுட னரசுகமகா செய்யுங்காலம்
 ஆகமத்தின் படியாக நேமஸ்தானம்
 அப்பனே தானமைத்தார் சிப்பிமாண்பர்
 பாகமுடன் விதிபாடு முறைமையாக
 பாவித்த ஸ்ரீரங்க பாலித்தாரே. 820

பாலிக்க சதுர்முகமாங் கோயிலப்பா
 பாங்கான வறுகோண நிலவறையுமாகும்
 வேலியா மைவேலி நிலமுமாகும்
 வேதாந்தர் தாயினது மாளியாகும்
 சாலியா மூலவர்கள் சிலைகள்தோறும்
 சாங்கமுடன் திரவியங்க ளடிவாரத்தில்
 கோலியே பாதாளம் குழிபறித்து
 கொற்றவனே தானமைத்த கதைதான்கேளே. 821

கேளப்பா மூலவர் ரங்கநாயகன்
 கெணிதமுள்ள சிலையதுவு மடிவாரத்தில்
 தாளவே நிதிகளப்பா குறுணியஷ்டம்
 தாக்கான செம்பொன்னாம் விராகனாகும்
 நீளவே கொட்டியல்லோ சமாதிகொண்டு
 நிட்களங்க மாகவல்லோ ரங்கர்தம்மை
 மீளவே சமாதியது மிகவாய்ச்செய்து
 மிக்கவுமே கற்சிலையும் செய்திட்டாரே. 822

இட்டாரே ரங்கருமே தேவஸ்தான
 மெழிலுடனே நெடுங்கால மிருந்தார்தாமும்
 சட்டமுட னொவ்வொரு சிலையின்கீழே
 சாங்கமுடன் திரவியங்கசள் லக்கோயில்லை
 திட்டமுடன் மகாநிதிகள் சொல்வதற்கு
 தீர்க்கமுடன் யாராலு முடியாதப்பா
 விட்டகுறை யிருந்ததுவு மெய்யேயானால்
 வீறுடனே தரிசனைக்கு வாளாவாரே. 823

ஆவாரே யின்னமோர் மார்க்கங்கூர்வேன்
 அப்பனே புலத்தியனே அன்புள்ளானே
 தாவான மண்டபங்கள் தடாகங்களப்பா
 தகைமையுடன் கோபுரங்கள் மாபுரங்கள்
 சாவாம லிருப்பதற்கு முன்னதாக
 சதுருடனே நிதியனைத்தும் சமாதிகீழாம்
 போவதற்கு முன்னதாய் சமாதிகீழாம்
 பொங்கமுடன் செலுத்திவிட்ட நிதியுமாமே. 824

நிதியர்ன நிதியனைத்தும் யெடுக்காமல்தான்
 நிட்களங்க மானதொரு தேவஸ்தானம்
 பதியான பதிதேடி யெடுப்பதற்கு
 பாருலகில் மதிமயங்கி மாந்தர்தாமும்
 துதியான பணயமது மிகவேகொண்டு
 துப்புரவாய் தான்மறந்தார் லோகமெல்லாம்
 மதியான விதிமுறைமை கண்டுமேதான்
 மானிலத்தி லெடுப்பதற்கு மனங்கொள்வீரே. 825

கொள்ளவே சாத்திரத்தின் பாடறிந்து
 கொற்றவனே பார்த்தவற்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 எள்ளளவும் குறையாது லபியிருந்தா
 லென்மகனே கண்ணுக்கு முன்னேநிற்கும்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு ஞானம்வேண்டும்
 தேற்றமுடன் யோகசித்தி பூர்வயோகம்
 உள்ளபடி குறையாது ரூபவர்ணா
 வுத்தமனே பதியிருந்தால் விடாதுபாரே. 826

நீலாஞ்சனகிரி மகுத்துவம் அகராள்பெருமை

பாரப்பா புலத்தியனே பண்புள்ளானே
 பாலகனே பகருகிறேன் பண்பதாக
 ஆரப்பா சித்தர்முனி நாதரானோர்
 அப்பனே சொன்னாரோ மறைத்தார்கண்டர்
 நேரப்பா யெமதைய ரகவனியாந்தேவர்
 நேர்மையுடன் தாமுரைத்தா ரெந்தமக்கு
 கூரப்பா சொல்லிவிட்டேன் குமுதவானே
 கொற்றவனே வரன்முறையாய் வகுத்துப்பாரே. 827

வகுப்பான கிரியினது மகத்துவங்கள்
 வளமுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேண்மோ
 தொகுப்பான கிரியைசுற்றி வசுரர்தாமும்
 தேற்றமுடன் யோகசா தனந்தான்கொள்வார்
 பகுப்பான தடாகங்கள் களையுமுண்டு
 பாங்கான துறைமுகமும் காவலுண்டு
 சகுப்பான நவகோடி ரிஷிகளப்பா
 சட்டமுடன் தவங்கொள்வார் தரணிமீதே. 828

மீதாக கிரிதனிலே யிருக்குமர்ம
 மிக்கான சொர்ணமது கூறொண்ணாது
 குதாக துவாபரமாம் யுகத்திலப்பா
 சுந்தரனே சீதாவின் பெயரினாலே
 தாதமுட னமைத்துவைத்த வராகனப்பா
 தங்கமாம் காசியது களஞ்சியந்தான்
 தோதாக ராமனென்ற களஞ்சியந்தான்
 தோராத லட்சுமணன் களஞ்சியந்தானாமே. 829

ஆமேதா னிவர்களுட திரவியங்கள்
 அப்பனே துவாபரத்தி லுத்தந்தன்னில்
 நாமேதான் சொன்னபடி கிரியிலப்பா
 நாயகனே வடபுரமா மேற்குவாசல்
 தாமேதா னினைத்தவண்ண மடிவாரத்தில்
 தண்மையுட நூறுகெச மாழந்தன்னில்
 போமேதான் புவியிலுள்ளோ ரறியாமற்றான்
 பொங்கமுடன் பதனமது மிகச்செய்தாரே. 830

செய்யவே களஞ்சியங்க ளாறுங்காணார்
 செங்கமலக் கண்ணானே தேகபோசா
 துய்யநல்ல பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது
 துப்புரவாய் நெடுமேடு மடுவதாகி
 பெய்யவே மழையினது வெள்ளத்தாலே
 பேரான களஞ்சியங்கள் விண்ணிற்காண
 பையவே சித்தாதி யசுராளெல்லாம்
 பாலகனே கண்ணினாற் கண்டிட்டாரே. 831

கண்டாரே களஞ்சியத்தை குரந்தாமும்
 காவலனே பார்த்தவுட னருகிற்சென்று
 செண்டாடு மன்னவனாம் ராமன்றானும்
 செங்கமலக் கண்ணானும் வைத்தரொக்கம்
 தண்டாரும் சீதாவின் பொக்கிஷத்தை
 தயாபரர்கள் பார்த்தவுடன் நடுக்கமுற்று
 கொண்டதொரு முத்திரையும் செங்கோற்சீரா
 குறிப்புடனே கண்டுமல்லோ தியங்கிட்டாரே. 832

தியங்கியே வசுரர்க ளெல்லாருந்தான்
 திக்குசெயங் கொண்டதோர் ராமன்தன்னை
 நயம்படவே சலநிதி பாஷாணந்தான்
 நலம்படவே யாங்களுந்தான் கண்டபோது
 பயமுடனே வசுரர்கள் யாங்களெல்லாம்
 பாதுமே கார்த்திருந்து சீதையாற்கு
 செயம்பெறவே பொக்கிஷத்தை சேர்ப்பதுவேயெங்கள்
 சிற்பரனார் கட்டளைதா னென்றிட்டாரே. 833

என்னவே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 யெழிலான புலத்தியனே புண்ணியமாரா
 துன்னவே ராமரவர் தேடிவைத்த
 துகளான நிதியனைத்து மசுராஸ்தாமும்
 பன்னவே ராமரிட கோத்திரத்தில
 பாங்கான யிருபத்தோர் தலைமுறைதானப்பா
 நன்னயமாய் பௌத்திரனாம் சின்னராமன்
 நலமான பேரனுக்கு மதிப்பிட்டாரே. 834

மதிப்பான பொருளனைத்தும் மன்னாகேண்மோ
 மகதேவர்க் கொப்பான சின்னராமன்
 துதிப்பான வாண்டதுவும் சதுர்யுகந்தான்
 துப்புரவாய் கிரேதாயி னுகத்திலப்பா
 கதிப்பான பொருளனைத்தும் பாலனுக்கு
 கருத்துடனே தானமைக்கு மென்றேயெண்ணி
 விதிப்படியே நிதியனைத்தும் பாதுகாத்து
 வீறுடனே முத்திரைகள் செய்திட்டாரே. 835

செய்தாரே ராமரிட பொக்கிஷத்தை
 செங்கமலக் கண்ணானுக் குதவியாக
 வகையுடனே முத்திரையும் செங்கோற்சீரா
 பையவே தானமைத்து வசராள்தாழும்
 வையகங்கள் தான்புகழ வசராள்தாழும்
 பாங்குடனே காவல்மிகக் கொண்டுமல்லோ
 தையநல்லாள் சீதாவின் பொருளையப்பா
 சாங்கமுடன் சதாநித்தம் காத்தார்கூறே. 836

திரவிய தரிசனம்

கூறுவே னின்னமோர் வயணங்கேளு
 குமரகுரு புலத்தியனே குணமுள்ளானே
 ஆறுதலம் கோயில்குளம் போனாலென்ன
 அப்பனே யாதொன்றுங் கண்டிலேனே
 வீறுடைய பூமிவளஞ் சுத்தியென்ன
 வினைபோமோ தளத்தினது நேர்மையாலே
 மாறுடைய லோகபதி தெய்வத்தல்லால்
 மகிட்சியது கொள்வதற்கு தலந்தான்கானே. 837

காணவே சீதாவின் பொருளைக்கண்டால்
 காவலரே யுந்தமக்கு யெல்லாம்வாய்க்கும்
 தோணவே செம்பொன்னின் தரிசனத்தால்
 தொல்லுலக முந்தமக்கு சூட்சமப்பா
 வேணபடி நினைத்தவண்ண மெல்லாந்தோயும்
 வேந்தரே யுந்தமக்கு யீடுமுண்டோ
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி வன்புள்ளாரே
 அப்பரே வஞ்சனமாங் கிரியைப்போற்றே. 838

பாகவதப்பெருமை

போற்றவே யின்னமொரு ரகசியம்தாம்

பொங்கமுடன் கண்ணனவர் திருக்கூத்தப்பா
நாற்கமலம் வீற்றிருக்குந் தாயார்பாதம்

நாம்வணங்கி நலமாய்ச் சொல்வோம்
வீற்றிருக்கு மம்பாளாஞ் சாட்சியாக

விண்ணுலகப் பேர்பெற்ற கண்ணரப்பா
பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட கிருஷ்ணபூப்
பாலகனார் காதைதமை வியம்புவேனே.

839

வியம்புவோம் பாகவதப் பெருக்கைகூர்வேன்

விண்ணுலக மண்ணுலக மிடங்கொள்ளாது
தயம்படவே கலியுகந் தன்னிலப்பா

தண்மையுள்ள வாதவமாங் குலத்துதித்த
கயமுடைய கண்ணரப்பா நெடுங்காலந்தான்
காவலரே ஆடியதோர் கூத்தையெல்லாம்
வியம்புகிறேன் பன்னீரா யிரத்திலப்பா
வித்தகரே கருவுடனே வினையங்கொள்ளே.

840

கொள்ளவே பாகவதமாம் பெருநூலப்பா

கொற்றவனே பெண்களவர் செருக்குகூர்வேன்
தெள்ளமிர்த மானதொரு கண்ணன்தானும்

தேற்றமுடன் பெண்களிலே லீலாநோதம்
வெள்ளமது செககோடி பெண்ணாமப்பா

வேட்டைமுகம் கானகமாம் சிறைதான்கொண்ட
உள்ளதொரு செம்பூர்வ புண்ணியகாதை
வுத்தமரே தானுரைப்பே னுண்மைபாரே.

841

பாரப்பா பாகவதம் யெல்லாம்பொய்யே

பாரினிலே கிருஷ்ணவண்ணன் மனிதனாகும்
சீரப்பா பொருளுடைய மன்னரப்பா

சிற்பரரே தெய்ததொரு வாட்டமெல்லாம்
ஆரப்பா செய்தார்கள் வையகத்தில்

அப்பனே கண்ணனவர் செய்தார்மெத்த
ஏரப்பா பாகவதத் திருட்டாந்தங்க

! ளெத்தனையோ புராணவகை கூறினாரே.

842

கூறினார் கலியுகமாங் காலந்தன்னில்
 கொற்றவனார் பாண்டுகுல மைந்தருக்கு
 மீறிய காதல்கொண்ட விஜயனுக்கு
 மிக்கான தங்கையராம் சுபத்திரைதானாகும்
 பாரியாய்த் தான்கொடுத்தான் விஜயனுக்கு
 பாலகனும் ராமனென்ற கண்ணன்தானும்
 சூரியனார் குலத்துதித்த பாலர்மீது
 சுந்தரனும் விசுவாசம் கொண்டிட்டாரே. 843

கெண்டதொரு காவலனும் நெடுங்காலந்தான்
 கொற்றவனார் பூவுலகில் தாமிருந்து
 சண்டமா ருதம்போல பஞ்சவற்கு
 சகலவித வுபாய தந்திரங்கள்கூறி
 வண்டணிமார் தேவதா மார்களுக்கு
 மகத்தான வினையமுதல் மிகவாய்க்கூறி
 தண்டகா ரணியவனம் தானும்சென்று
 தகைமையுடன் றாமிருந்தார் கண்ணன்தானே. 844

இதிகாசப்பருமை

தானான புலத்தியனே தகைமையோனே
 தண்மையுள்ள யெந்தனது கோவேகேண்மோ
 பானான பரஞ்சுடராம் துங்கவேளே
 பகருகிறன் யிதிகாச புராணகீதம்
 தேனான வேதமுதல் நான்குதானும்
 தேற்றமுள்ள கலைக்கியான மறுபத்துநான்கும்
 கோனான லோகபதி பூரணங்கள்
 கொற்றவனே சாத்திரங்கள் பொய்யதாமே. 845

பொய்யான யிதிகாச மெல்லாம்பொய்யே
 பொங்கமுடன் கருவிகர ணாதியந்தம்
 மெய்யான வுட்கருவும் பொய்யேயாகும்
 மேதினியில் வெளிக்கருவும் பொய்யேயப்பா
 துய்யபுகழ் மறுபிறப்பும் பொய்யேயாகும்
 துப்புரவாய் யிறப்பதுவு மெய்யேயாகும்
 வையகங்க ளழிவதுவு மெய்யேயாகு
 மாசற்ற வாத்மாவு மழியாதன்றே. 846

அன்றான வின்னமோர் மகிமைகூர்வேன்
 அப்பனே புலத்தியரே வன்புள்ளாரே
 குன்றான தென்பொதிகை சித்தரப்பா
 கோவேந்தர் குமரகுரு நாதரப்பா
 தென்திசையில் காயாதி கொண்டமாண்பர்
 தேற்றமுள்ள பரிபால ரிஷிகளப்பா
 வென்றிடவே யவர்களசெய்த குளிகைகன்னம்
 வேதாந்தத் தாயினது கற்பமாமே.

847

கற்பமாம் சுன்னமது யேதென்றாக்கால்
 காவலனே புலத்தியனே கருவுள்ளானே
 சொற்பமென்று நினையாதே துய்யபாலா
 சுந்தரனே வருள்மோகா சுகரத்தவானே
 அற்பமா யெண்ணுவார்க ளதீதமாண்பர்
 அவனிதனில் வெகுகோடி யுண்டேயப்பா
 விற்பனரா மகிமையது யார்தான்கண்டார்
 விண்ணுலக மண்ணுலக மிடங்கொள்ளாதே.

848

சூதச் சுன்னம்

கொள்ளாது சூதமது பலம்பத்தாகும்
 சுந்தரனே செயசூதங் காணவேண்டும்
 விள்ளார்கள் சூதமது மாற்கமப்பா
 வித்தகனே வாலரசங் காணவேண்டும்
 எள்ளளவும் பிசகாமல் கைபாகந்தான்
 என்மகனே தானெடுப்பாய் குமுதவானே
 தெள்ளமிர்த மானதொரு சூதமப்பா
 தேற்றமுடன் தானெடுப்பாய் யுண்மைபாரே.

849

பாரப்பா சூதமதை தானெடுத்துப்
 பாலகனே துரிசியது திராவகத்தால்
 நேரப்பா தானரைப்பாய் நான்குசாமம்
 நெடிதான மெழுகதுபோ லாகும்பாரு
 தேரப்பா மெழுகதுவைத் தானெடுத்து
 தெளிவாக மத்தங்காய் தனிலடைத்து
 சாரப்பா சாரனைதான் செய்வாயப்பா
 சட்டமுடன் காய்மாத்திப் புடந்தான்போடே.

850

போடப்பா யிப்படியே புடந்தான்போடு
 பொங்கமுடன் சூதமது கட்டிப்போகும்
 ஆடப்பா தொழில்முறைக ளாடுவதற்கு
 அப்பனே வழிபாடு முறைமைகூர்வேன்
 நீடப்பா கட்டினதோர் கற்பந்தன்னை
 நிட்களங்க மாகவல்லோ நீதியாக
 சாடப்பா தங்கமது பத்துக்கொன்று
 சட்டமுடன் தான்சேர்த்து வரைக்கக்கேளே. 851

கேளப்பா முன்னுரைத்த திராவகத்தால்
 கெவனமுடன் றானரைப்பா யாறுசாமம்
 ஆளப்பா தானரைத்து செப்பக்கேளு
 அப்பனே பஞ்சசுன்னக் குகையில்வைத்து
 பாளப்பா போகாம லுலையில்வைத்து
 பாலகனே தான்வூத சுன்னமாகும்
 தேளப்பா கொட்டியதோர் சுன்னமப்பா
 தெளிவான காரமென்ற குளிகையாச்சே. 852

ஆச்சப்பா குளிகையென்ற காரச்சுன்ன
 மப்பனே மதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று
 மாச்சலது நேராமல் துய்யபாலா
 மகத்தான சுன்னமதை பாய்ச்சும்போது
 காய்ச்சலென்ற காய்ப்புடனே வெள்ளிதானும்
 கட்டழகர் தான்பழுத்து நயமுமாகி
 பாச்சலென்ற மாற்றதுவு மென்னகூர்வேன்
 பாலகனே சிவயோகத் தங்கமாமே. 853

தங்கமாம் புடத்தங்கம் பிறவித்தங்கம்
 தயாபரனே நாதாக்கள் கண்டதங்கம்
 புங்கசித்தி யெட்டுரிய குறிஞ்சித்தங்கம்
 புகழான ராசாக்கள் மெய்ச்சுந்தங்கம்
 வங்கத்துக் கசையாத தங்கமாச்ச
 மகத்தான காயாதி தங்கமாகும்
 துங்கமெனும் லட்சுமிக்கு யேற்றதங்கம்
 சுயத்தங்க மானதொரு கனகமாமே. 854

கனகமா மிக்கன்ன மேதென்றாக்கால்
 காவலனே நாவலனே கருதக்கேண்மோ
 தனமான சுன்னமதை தம்பிரானே
 தகைமையுடன் மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 மனமுடைய தேகமது கற்றாணாகு
 மகத்தான காயாதி கற்பத்தாலே
 தினந்தோறும் வாசியது மேல்நோக்காக
 தீர்க்கமுடன் நெடுங்கால மிருப்பார்தானே. 855

தானான தேகமது யிரும்புபோலாம்
 தகைமையுடன் கோடிவரை யிருப்பாரப்பா
 கோனான வரசனைப்போல் கோடிகாலம்
 கொற்றவனே விருதுகட்டி யிருக்கலாம்பார்
 தேனான மனோன்மணியா ளருளுண்டாகும்
 தேசொளிவின் சின்மயத்தைக் காணலாகும்
 பானான பரஞ்சுடரை நண்ணலொப்பாய்
 பாலகனே பொதிகைதனி லிருந்திட்டாரே. 856

இருந்தாரே பொன்னுலக வரசைப்போல
 யெழிலான வையகத்தை மறந்துமேதான்
 திருந்தவே சதாயோக நிஷ்டைதன்னில்
 தீர்க்கமுடன் மனக்கவலை விட்டகற்றி
 பொருந்தவே தாட்கமலம் வணங்கியேதான்
 பொங்கமுடன் பூவுலகை கட்டறுத்து
 குருந்தமெனும் தென்பொதிகை சார்பிலோரம்
 குருபரன்போல் நெடுநாளாய் தவங்கொண்டாரே. 857

ரோமரிஷி கற்பம்

கொண்டாரே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 குருபரனே புலத்தியனே கோவேகேண்மோ
 விண்டதொரு கற்பமது யேதென்றாக்கால்
 வீரான காந்தமது சேரோபத்து
 சண்டமுடன் காந்தமதை தானெடுத்து
 சதுராக மதியுப்பு வஞ்சனக்கல்
 அண்டமெனும் பூநீரா முப்புசேர்த்து
 அப்பனே சாரநீர் விட்டேயாட்டே. 858

ஆட்டுவாய் சாமமது நாற்பதாகும்
 அப்பனே தானுருட்டி குளிகையாக்கி
 தாட்டிகமாங் குளிகையது குகையிலிட்டு
 தயாபரனே சில்லிட்டு சீலைசெய்து
 வாட்டமுடன் சரவுலையில் வைத்துவது
 வளமான காந்தமது சத்துவாகி
 நீட்டமுள்ள சத்து மீயம்போலாம்
 நிகழ்ச்சியாய் சவளையது போலாம்பாரே. 859

பாரப்பா சவளையது யெடுத்துமைந்தா
 பாலகனே வதற்குநிகர் சூதம்சேர்த்து
 நேரப்பா கிண்ணமது செய்யவேண்டி
 நெடிதான மெழுகதுவால் கருவுண்டாக்கி
 ஆரப்பா மண்கவச மேலமர்த்தி
 அப்பனே கருவதனை காய்ச்சிப்பின்பு
 தேரப்பா மெழுக்ககற்றிக் கருவுக்குள்ளே
 தேற்றமுடன் காந்தமதை யுருக்கியுத்தே. 860

ஊத்தையிலே கருவதுவு மிகவாய்ப்பாய்ந்து
 வுத்தமனே காந்தமென்ற கிண்ணமாச்சு
 நாத்தமுள்ள காந்தமது சத்துவாலே
 நாதாந்தக் கிண்ணமென்ற பேருண்டாச்சு
 பாத்திரமாம் பாலுண்ணும் காயபாத்திரம்
 பாலகனே யோகத்துக் குறுதியாச்சு
 சூத்திரங்க ளறியாமல் சித்துதாமும்
 சுந்தரனே தாமறியார் கருத்துதானே. 861

தானான கருத்ததுவும் கூர்மைகாணார்
 தயாபரனே தாயநிதியே தம்பிரானே
 கோனான யெமதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரெந்தமக்கு யுரைத்தவண்ணம்
 தேனான காந்தமென்ற பாத்திரத்தில்
 தெளிவான காராவி னமுதமப்பா
 பானான பரஞ்சுடரைப் போற்றியப்பா
 பாலகனே கிண்ணமதில் வார்ப்பாய்ப்பாரே. 862

பாரப்பா புலத்தியனே வார்த்தபோது
 பாலகனே ஆவியுடன் பால்தானப்பா
 சீரப்பா பொங்கியது வாசம்வீசும்
 சிற்பரனே பாலதுவை யுண்டபோது
 கூரப்பா தேகமது வாசிதானும்
 குருபரனே மேல்நோக்கா கீழேசாடும்
 ஆரப்பா தேகமது வச்சிரகாயம்
 அப்பனே கோடிவரை யிருப்பாய்தாமே. 863

தாமான பால்கற்ப முண்டபோது
 தகைமையுடன் தேகமது வண்டுபோலாம்
 சாமானிய மானதொரு நரம்புதாது
 சற்றேனுந் தளராது வலுமைமெத்த
 கோமாள்கள் கண்டாலும் விடுகாரப்பா
 கொற்றவனே லபியிருந்தால் கிட்டும்பாரு
 பூமானும் நாதரிடி வருளிருந்தால்
 புகழாக விப்பதவிக் காளாவாரே. 864

ஆளான போதேயல்லோ கற்பம்வாய்க்கும்
 அப்பனே சுகாதீத மெல்லாமுண்டு
 பாளான மேனியது வலுமைகொண்டு
 பாருலகில் நெடுங்கால மிருக்கலாகும்
 தூளான தூசதுவும் படியாதப்பா
 துப்புரவாய் காந்தலெனு மைனம்போலாம்
 நாளாண்மை பூண்டுகொண்ட நளினவானே
 நாயகனே சுகாதீத நிலையில்தில்லே. 865

நில்லென்று சொல்லுகையில் நீதவானே
 நீமகனே வட்டாங்க நிலைதான்கொள்வீர்
 கல்லென்ற கல்லதுவு முனக்குளப்பா
 காவலனே விரல்தனக்கு மெழுகுமாகும்
 புல்லென்ற பூண்டதுவும் பட்டபோது
 புகழான காந்தலது மிகவுண்டாகி
 சில்லென்ற நீரதுவும் வரண்டுமப்பா
 சிற்பரனே கருஞ்சாம்ப லாகுந்தானே. 866

ஆகுமே ரோமரது காயகற்பம்
 அப்பனே யாமுமக்கு சொல்லிவிட்டோம்
 சாகுவது யில்லையப்பா சதுருகந்தான்
 சட்டமுடன் யோகித்தால் சோதனையுங்கிட்டும்
 போகுவது மில்லையப்பா காயகற்பம்
 பொங்கமுடன் நீடாழி கற்பமாகும்
 வாசுடனே சாகவதங் கொண்டவற்கு
 வளமுடனே சித்திக்கும் யோகங்கானே. 867

பூசைக்காக நவலோக செந்தூரம்
 காணவே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 கண்மணியே புலத்தியரே கழறக்கேண்மோ
 தோணவே நவலோக மொன்பதுந்தான்
 துப்புரவாய் தாமெடுப்பாய் சமமதாக
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி அன்புள்ளானே
 அப்பனே தாமெடுத்து அரியபாலா
 பூணவே குருநீராந் திராவகந்தான்
 புகழாக தாமெடுத்து செப்பக்கேளே. 868

செப்பவே கல்வமதில் களங்கையிட்டு
 செம்மலுடன் குருதிரா வகத்தினாலே
 ஒப்பமுடன் றானரைப்பாய் பத்துசாமம்
 ஒகோகோ வரைத்தவுடன் மெழுகதாகும்
 தப்பிதங்கள் நேராமல் தயவுள்ளானே
 தகைமையுடன் குகைதனிலே யடைத்துமைந்தா
 அப்பவே சில்லிட்டு சீலைசெய்து
 அன்புடனே சரவுலையி லூதிடாயே. 869

ஊதிடவே மணிமணியா யிறங்கும்பாரு
 வுத்தமனே வம்மணியை பின்னும்பா
 சாதிப்பா யிப்படியே வைந்துமுறைதீரு
 சார்பான களங்கமது யென்னகூர்வேன்
 ஆதிரையும் நீங்கியல்லோ வன்புள்ளானே
 அப்பனே மாசற்ற களங்கமாகும்
 வாதிகளோ காணார்க ளிந்தப்போக்கு
 வளமுடனே யோதிவிட்டே னுண்மைதானே. 870

உண்மையாம் களங்கமதை யெடுத்துபாலா
 வுத்தமனே வதிற்சேர்க்கு முறைமைகேண்மோ
 தண்மையுடன் சூதமது நேரேயாகும்
 தகைமையுள்ள கெந்தியது வதற்குப்பாதி
 கண்மையாம் தாரமது வதற்குப்பாதி
 காவலரே சிங்கியது வதற்குப்பாதி
 நண்மையா மனோசிலையு மதற்குப்பாதி
 நாட்டினே னுளவுதமை யறியக்கேளே. 871

கேளப்பா புலத்தியரே தம்பிரானே
 கெவனமுடன் முதற்சொன்ன சரக்குகொண்டு
 தாளப்பா படிபடியாய் குறைத்தல்வேண்டும்
 தண்மையுடை னிடைபாகங் கண்டுமப்பா
 மீளப்பா சரக்கனைத்துங் கல்வமிட்டு
 மிக்காக பொற்றலையின் சாற்றினாலே
 பாளப்பா போகாமல் பண்புள்ளானே
 பாலகனே தாமரைப்பாய் சாமம்பத்தே. 872

பத்தாக சரக்கனைத்து மொன்றாய்க்கூட்டிப்
 பாலகரே கல்வமதி லிட்டுமைந்தா
 சுத்தமுடன் பொற்றலையின் சாற்றினாலே
 சுந்தரரே தாமரைப்பாய் பத்துசாமம்
 நித்தமுமே மெமுகுபோ லாட்டிமைந்தா
 நிட்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 புத்தியுடன் காயந்தபின்பு பொடியதாக்கி
 பொங்கமுடன் போக்குவகை செப்பக்கேளே. 873

செப்பவென்றால் குப்பிக்குச் சீலையேழு
 செம்மலுடன் றான்செய்து வாயைவிட்டு
 ஒப்பமுடன் மருந்ததனைப் பொடியதாக்கி
 ஓகோகோ குப்பிக்குள் தாமடைத்து
 மெப்புடனே மாக்கல்லு கொண்டுமடி
 மேன்மையுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 தப்பிதங்கள் நேராமல் தயவுள்ளானே
 சட்டமுடன் யெரிப்பதற்கு சார்புகேளே. 874

ஆகுமே ரோமரது காயகற்பம்
 அப்பனே யாமுமக்கு சொல்லிவிட்டோம்
 சாகுவது யில்லையப்பா சதுருகந்தான்
 சட்டமுடன் யோகித்தால் சோதனையுங்கிட்டும்
 போகுவது மில்லையப்பா காயகற்பம்
 பொங்கமுடன் நீடாழி கற்பமாகும்
 வாகுடனே சாசுவதங் கொண்டவற்கு
 வளமுடனே சித்திக்கும் யோகங்கானே. 867

பூசைக்காக நவலோக செந்தூரம்

காணவே யின்னமொரு மார்க்கங்கூர்வேன்
 கண்மணியே புலத்தியரே கழறக்கேண்மோ
 தோணவே நவலோக மொன்பதுந்தான்
 துப்புரவாய் தாமெடுப்பாய் சமமதாக
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி அன்புள்ளானே
 அப்பனே தாமெடுத்து அரியபாலா
 பூணவே குருநீராந் திராவகந்தான்
 புகழாக தாமெடுத்து செப்பக்கேளே. 868

செப்பவே கல்வமதில் களங்கையிட்டு
 செம்மலுடன் குருதிரா வகத்தினாலே
 ஒப்பமுடன் றானரைப்பாய் பத்துசாமம்
 ஒகோகோ வரைத்தவுடன் மெழுகதாகும்
 தப்பிதங்கள் நேராமல் தயவுள்ளானே
 தகைமையுடன் குகைதனிலே யடைத்துமைந்தா
 அப்பவே சில்லிட்டு சீலைசெய்து
 அன்புடனே சரவுலையி லூதிடாயே. 869

ஊதிடவே மணிமணியா யிறங்கும்பாரு
 வுத்தமனே வம்மணியை பின்னுமப்பா
 சாதிப்பா யிப்படியே வைந்துமுறைநீரு
 சார்பான களங்கமது யென்னகூர்வேன்
 ஆதிரையும் நீங்கியல்லோ வன்புள்ளானே
 அப்பனே மாசற்ற களங்கமாகும்
 வாதிகளோ காணார்க ளிந்தப்போக்கு
 வளமுடனே யோதிவிட்டே னுண்மைதானே. 870

உண்மையாம் களங்கமதை யெடுத்துபாலா
 வுத்தமனே வதிற்சேர்க்கு முறைமைகேண்மோ
 தண்மையுடன் சூதமது நேரேயாகும்
 தகைமையுள்ள கெந்தியது வதற்குப்பாதி
 கண்மையாம் தாரமது வதற்குப்பாதி
 காவலரே சிங்கியது வதற்குப்பாதி
 நண்மையா மனோசிலையு மதற்குப்பாதி
 நாட்டினே னுளவுதமை யறியக்கேளே. 871

கேளப்பா புலத்தியரே தம்பிரானே
 கெவனமுடன் முதற்சொன்ன சரக்குகொண்டு
 தாளப்பா படிபடியாய் குறைத்தல்வேண்டும்
 தண்மையுடை னிடைபாகங் கண்டுமப்பா
 மீளப்பா சரக்கனைத்துங் கல்வமிட்டு
 மிக்காக பொற்றலையின் சாற்றினாலே
 பாளப்பா போகாமல் பண்புள்ளானே
 பாலகனே தாமரைப்பாய் சாமம்பத்தே. 872

பத்தாக சரக்கனைத்து மொன்றாய்க்கூட்டிப்
 பாலகரே கல்வமதி லிட்டுமைந்தா
 சுத்தமுடன் பொற்றலையின் சாற்றினாலே
 சுந்தரரே தாமரைப்பாய் பத்துசாமம்
 நித்தமுமே மெமுகுபோ லாட்டிமைந்தா
 நிட்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 புத்தியுடன் காய்ந்தபின்பு பொடியதாக்கி
 பொங்கமுடன் போக்குவகை செப்பக்கேளே. 873

செப்பவென்றால் குப்பிக்குச் சீலையேழு
 செம்மலுடன் றான்செய்து வாயைவிட்டு
 ஒப்பமுடன் மருந்தனைப் பொடியதாக்கி
 ஒகோகோ குப்பிக்குள் தாமடைத்து
 மெப்புடனே மாக்கல்லு கொண்டுமூடி
 மேன்மையுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 தப்பிதங்கள் நேராமல் தயவுள்ளானே
 சட்டமுடன் யெரிப்பதற்கு சார்புகேளே. 874

சார்பாக சார்பதுவு மேதென்றாக்கால்
 சாங்கமுடன் யானுரைப்பேன் சரியதாக
 நேர்பாக தளவாயாம் பாண்டமப்பா
 நெடிதாக டாண்டமதில் மணல்தானப்பா
 கூர்மையுடன் மணல்தனை பாண்டந்தன்னில்
 குருபரனே விரிந்நாலு வுயரம்போடு
 தீர்மையுடன் குப்பிதனை மேலமைத்து
 தீர்க்கமுடன் மணலதனை கொட்டிடாயே. 875

கொட்டியே மேற்பாண்டந் தன்னாலப்பா
 கொற்றவனே தான்முடி சீலைசெய்து
 திட்டமுடன் வாலுக்கையா மடுப்பிலப்பா
 தீர்க்கமுடன் தானேற்றி செப்பக்கேளு
 சட்டமுடன் தானெரிப்பாய் சாமம்நாலு
 தயாபரனே கமலமென்ற தீதானப்பா
 அட்டதிசை தான்புகழ் காடாக்கினியப்பா
 அப்பனே சாமமது யெட்டுமாமே. 876

எட்டான சாமமது யெரித்தபோது
 யெழிலாக செந்தூர மென்னகூர்வேன்
 திட்ட முள்ள செந்தூரஞ் சிவப்புமெத்த
 சிற்பரனே கூறுதற்கு நாவுமுண்டோ
 கட்டமுடன் தீயாற்றி யெடுத்துப்பாரு
 தயாபரனே அருணனைப்போல் காந்திவீசும்
 நட்டமில்லா செந்தூரங் குருதான்பா
 நாயகரே சித்தர்முனி செய்தார்பாரே. 877

பாரப்பா செந்தூரந் தமையெடுத்து
 பாலகரே வந்திசந்தி மண்டலந்தான்
 ஆரப்பா கொண்டவற்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 அப்பனே யெள்ளிடைதான் கொண்டாற்போதும்
 சீரப்பா கொண்டவுடன் யெல்லாஞ்சித்தி
 சிற்பரனே நாதாக்கள் மறைத்தகூத்து
 தேரப்பா காயாதி கற்பமாகும்
 தேற்றமுள்ள செந்தூரப் பெருமைகேளே. 878

பெருமையாம் செந்தூரந் தனையெடுத்து
 செப்புகிறோம் பூசைமுகம் நிதிகள்காண
 அருமையாம் சூதமது நூற்றுக்கொன்று
 அப்பனே தானுருக்கி கொடுத்தபோது
 கருமையாம் வரணமது போலேகானும்
 காவலனே வாரடித்துப் புடமேதீரு
 ஒருமையாம் புடமதுவு மாறிப்பாரு
 வுத்தமனே மாற்றதுவு மெட்டதாமே. 879

எட்டான யேமமது யேதுகூர்வேன்
 யெழிலாக வாரடித்துப் புடந்தான்போடு
 மட்டான தங்கமது பிறவித்தங்கம்
 மகத்தான சுயத்தங்கம் நயப்புமாகும்
 திட்டமுள்ள தங்கமது பூசைத்தங்கம்
 தீர்க்கமாய் வறுமைவருங் காலமப்பா
 சட்டமுடன் மாறியுண்ணுந் தங்கமப்பா
 சாலோகத் தங்கமென்றே செப்பலாமே. 880

செப்பலாம் சிவயோகத் தங்கமப்பா
 செயலான தங்கமது யார்க்குக்கிடும்
 தப்பிதங்கள் நேராமல் துய்யபாலா
 தயாபரனே புண்ணியற்கு யிந்தபாகம்
 ஒப்பமுடன் றான்வாய்க்கும் பெருமைமெத்த
 ஓகோகோ கருமிகட்கு வாய்க்குமோசொல்
 மெப்புடனே விதியிருந்தால் கிட்டுமப்பா
 மேன்மையுடன் சிவயோக நிலையில்நில்லே. 881

கலைமாறல்

நிலையான நிலையதுவு மேதுகூர்வேன்
 நீதியுள்ள புலத்தியனே நேர்மையோனே
 கலையான கலைபகுத்து தொகுத்துக்கூர்வேன்
 காவலரே கண்மணியே கவிவல்லோனே
 சிலைபோன்ற வருவமது தன்னைநோக்கி
 சிற்பரனே கலைதனையே மாற்றிக்கொள்ளு
 வலையான வடகலையில் பிரித்துக்கொள்வாய்
 வளமுடனே தென்கலையில் மாறிக்கொள்ளே. 882

கொள்ளவே சுவாசகலை மாறும்போது
 கொற்றவனே ரேசகபூ ரகமுமாகும்
 தெள்ளமிர்த மானதொரு கும்பகத்தில்
 தேற்றமுடன் றாமிருந்து செபிக்கும்போதுமு
 கள்ளமுள்ள மனதுவது காந்தலாகி
 கபாலமென்ற வாசல்வழி காணும்பாரு
 சுள்ளாணிப் பூட்டிருக்கும் சுந்தராகேள்
 சுத்தமுள்ள கெவனவழிக் கேகலாமே. 883

மகாதிராவகம்

ஏகவே யின்னமோர் மார்க்கங்கூர்வேன்
 யெழிலாக புலத்தியரே யெழில்வல்லோரே.
 சாகவே நெடுங்கால மிருக்கலாகும்
 சார்பாக திராவகமாம் கலைபகுப்பேன்
 போகமென்ற ஞானமது கடலுக்கொப்பாய்
 பொங்கமுடன் கண்டவர்கள் விண்டாரோசொல்
 தாகமென்ற ஞானப்பால் தாமருந்தி
 தகைமையுட னெடுங்கால மருந்திட்டாரே. 884

இருந்தாரே திராவகமாம் போக்குகூர்வேன்
 னெழிலாக சரக்குவகை பிரித்துக்கூர்வோம்
 திருந்தவே பாஷாணம் வெள்ளையாகும்
 தீர்க்கமுள்ள கார்முகில் பாஷாணந்தான்
 பொருந்தவே கெவுரியாம் பாஷாணந்தான்
 பொங்கமுடன் யெலிப்பகை பாஷாணந்தான்
 குருந்தமெனும் தாளகமும் தாரந்தானும்
 குருபரனே கெந்தகமும் தூக்கிடாயே. 885

தூக்கியே ரசமதுவுஞ் சிங்கிதானும்
 துப்புரவாய் வஞ்சனமாம் படிசமாகும்
 தாக்கியே லிங்கமுடன் துருசியாகும்
 தகைமையுடன் பூரமது வீரமாகும்
 ஆக்கமுடன் சாரமது துத்தமாகும்
 அய்யரே காரமென்ற சீனமாகும்
 பூக்கவே தளவாயாஞ் சூதமாகும்
 புகழாக மனோசிலையு மதீதந்தானே. 886

தானான காந்தமது வப்பிரேகந்தான்
 தண்மையுள்ள சுக்கானுங் கல்மதந்தான்
 தேனான சுருமாவும் கல்நாறாகும்
 தேற்றமுள்ள படிகமென்ற கல்லுமாகும்
 கோனாக நாற்கல்லாம் பச்சைக்கல்லாம்
 கொற்றவனே செங்குருந்தக் கல்லாம்பாரு
 மானாக பஞ்சவர்ணக் கல்லுமாகு
 மகத்தான செம்பூரான் கல்லுமாமே.

887

கல்லான கல்லுடனே வெள்ளைக்கல்லாம்
 காவலரே புலத்தியரே கல்லாணைக்கல்
 புல்லான புல்லுக்கு கீழிருக்கும்
 புகழாக பூர்த்திருக்கும் குடாலைக்கல்
 வில்லான வில்லுக்கு யுகந்தகல்லாம்
 வீரான கல்லதுவு மோகனக்கல்
 நல்லதொரு குறிஞ்சிக்கல் நாமக்கல்லாம்
 நலமான சத்துவென்ற கல்லுமாமே.

888

தாமான கல்லுடனே சிப்பியாகும்
 தண்மையுள்ள அண்டோடு சிப்பியாகும்
 சமானிய முள்ளதொரு நத்தைநண்டு
 சதுரான சங்குவெண் டாமரையுமாகும்
 ஆமாக வந்ததொரு ஆமையோடு
 அய்யரே சுராவண்டு முத்துவோடு
 காமாக விளைந்ததொரு லுமச்சியாகும்
 கருவாக யிருந்ததோர் பவளமாமே.

889

பவளமாம் புத்துவென்ற பவளமாகும்
 பாங்காக விளைந்ததொரு யுப்புமாகும்
 தவளமாம் கல்லுப்பு தானுமாகும்
 தகைமையுள்ள மதியுப்பு கரியுப்பாகும்
 சவளமாம் முவருப்பு தானுமாகும்
 சாங்கமுள்ள கடல்நுரையும் பச்சையாகும்
 அவளமா மிந்துப்பு வளையலுப்பாம்
 அப்பனே யின்னமோர் மார்க்கங்கேளே.

890

கேளப்பா சரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
 கெவனமுடன் கல்லுரலில் போட்டுமைந்தா
 பாளப்பா போகாம லப்பாகேளு
 பாலகரே தூளிடித்து பாகமாக
 ஆளப்பா தூளதுவை யெடுத்துமைந்தா
 அய்யனே வாலையென்ற கரகந்தன்னில்
 குளப்பா பாண்டமிட்டு செப்பக்கேளு
 சுந்தரனே மேற்கரகம் வைத்திடாயே. 891

வைத்தபின்பு சீலையது பலமாய்க்கொண்டு
 வாகுபட வாலுகையா மடுப்பிலேற்றி
 கைதவமாய் மூக்குமுகம் சாடிவைத்து
 காவலரே திராவகத்தை வாங்குவாங்கு
 மெய்தவமாய் திராவகத்தைப் பதனம்பண்ணு
 மோகமுடன் காற்றேறாக் குகையில்வைத்து
 பைதமுடன் மும்முறையாய் திராவகத்தை
 பாங்குபெற வாங்கியல்லோ மடக்கிச்செய்யே. 892

மடக்கியே செய்தபின்பு திராவகத்தை
 மன்னவனே பூனீராஞ் சுண்ணமப்பா
 தடக்கமது நேராது தகைமையோனே
 தண்மைபெற சுண்ணமதைக் கல்வமிட்டு
 மடக்கவே தானரைப்பாய் திராவகத்தால்
 மகிழ்ச்சிபெற தானரைப்பா யாறுசாமம்
 இடக்கதுவும் நேராம லெழில்வல்லோய்கேள்
 யென்மகனே பாகமதாய் செய்திடாயே. 893

பாகமது மெழுகுண்டை போலேயப்பா
 பதறாமல் தானரைத்து பில்லைசெய்து
 வேகமுள்ள ரவிதனிலே காயவைத்து
 வேட்கமது கொண்டல்லோ ஒட்டிலிட்டு
 சாகமது நேராம லெளியபாலா
 சதுருடனே சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
 ஆகமும் பிரளாம லப்பாகேளு
 அய்யரே கெசுபுடமாம் புடந்தான்போடே. 894

போடவே சுண்ணமது யேதுகூர்வோம்
 பொங்கமுடன் நாவதுவும் வெந்துபோகும்
 சாடவே சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணு
 சட்டமுடன் றாமெடுத்து செப்பக்கேளீர்
 நீடவே சுண்ணமதை வம்பாள்பூசை
 நிட்களங்க மாகவல்லோ பூசிப்பாய்நீ
 ஆடவே சரக்குதனை சண்ணும்பாரு
 அப்பனே மஹாசுண்ணக் கூத்துபாரே.

895

கூத்தான சுண்ணமதை யெடுத்துபாலா
 குருபரனே போக்குவகை கூறக்கேளு
 மாத்தான சரக்கனைத்து மடிவதற்கு
 மகத்தான முன்சொன்ன திராவகத்தால்
 ஆத்தானைத் தானினைந்து வம்பாள்பூசை
 அப்பனே தான்கொண்டு திராவகத்தால்
 நீத்துதற்கு சுண்ணமதை தான்குழைத்து
 நிட்களங்க மானதொரு சரக்கிற்பூசே.

896

பூசையிலே சரக்கனைத்துங் கட்டியல்லோ
 பொங்கமுடன் சுண்ணமது நீறிப்போகும்
 பாசையென்ற கட்டுவகை யாகியேதான்
 பாங்கான சுண்ணமது காரமெத்த
 ஆசையுடன் சுண்ணமது பதனம்பண்ணு
 அப்பனே யாருக்குங் காட்டவொண்ணா
 குசையுடன் போக்குவரை யேதென்றாக்கால்
 பூட்டுகிறேன் மார்க்கமதை புகலக்கேளே.

897

கேளப்பா புலத்தியனே புண்ணியவானே
 புகலுகிறேன் குருமருந்தை யெடுத்துமைந்தா
 பாளப்பா போகாமல் பாவலோனே
 பண்புடனே வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று
 தேளப்பா கொட்டியதோர் விஷத்தைப்போலே
 தேற்றமுடன் றாமருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு
 மீளப்பா தங்கமது யென்னகூர்வேன்
 மிக்கான சிவயோகத் தங்கமாச்சே.

898

தங்கமாம் புடத்தங்கம் பிறவித்தங்கம்
 தயாபரனே நாதாக்க ளறிந்ததங்கம்
 புங்கசித்தி கொண்டதொரு தங்கமப்பா
 புகலுகிறேன் யின்னம்வெகு மாற்கங்கூர்வேன்
 இங்கிதமாஞ் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று
 யெழில்பெறவே தானுருக்கிக் கொடுப்பாயப்பா
 துங்கமுள்ள செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று
 துப்புரவாய்த் தான்கொடுக்கத் தங்கமாமே. 899

ஆமேதான் தங்கமது யென்னகூர்வேன்
 அப்பனே சிவந்ததொரு யேமமப்பா
 நாமேதான் சொன்னபடி தங்கமப்பா
 நாதாக்கள் கண்டதொரு தங்கமாகும்
 போமேதான் தங்கமதை வெளிவிடாதே
 பொங்கமுடன் புண்ணியற்கு கொடுத்தால்நன்று
 வேமேதான் கருமிகட்கு கொடுப்பாயானால்
 வீணான பாபமது யெய்யும்பாரே. 900

அகத்தியர் புலத்தியருக்கு ஓபாய்ப்பகட்டகிய
 சோதிட நுட்பங்கூறல்
 பாரப்பா புலத்தியனே பண்புள்ளானே
 பகருகிறே னுந்தமக்கு கோசாசாரம்
 நேரப்பா சொல்லுகிறேன் சோதிடங்கள்
 நேர்மையுடன் கூறுகிறே னுணுக்கமெத்த
 ஆரப்பா சொல்வார்க ளதீதப்போக்கு
 அப்பனே கர்மானு சாரத்துக்கு
 சீரப்பா பலவாறாய் கூறுவார்கள்
 சிற்பரனே நுணுக்கமதைக் கூறுவேனே. 901

கூறுவேன் லோகாதி மாந்தரெல்லாம்
 குறிப்புடனே சொல்கின்ற சோதிடங்கள்
 மாறுதலாம் பொய்யன்றி மெய்யொன்றில்லை
 மன்னவனே கூறும்வகை மதிப்பாய்ச்சொல்வோம்
 ஆறுதலம் கொண்டதொரு மாண்பர்போலும்
 அப்பனே பூர்வீக கியானிபோலும்
 வீறுடனே பலபலவாய் விகற்பங்கூறி
 விண்ணுலகில் சோதிடங்கள் பினத்தினாரே. 902

பினத்தினார் கிரகவகை போக்கேதென்றால்
 பேரான சந்திரனும் சுக்கிரன்றான்
 சினத்திலே இரண்டாங்கால் பார்வையானால்
 யெழிலான செல்வமது ஓங்குமென்பான்
 கனமுடனே குருவதுவும் புதனுஞ்சேர்ந்தால்
 காவலனே யானைகட்டி வாழ்வானென்பான்
 தனபதியாஞ் சுக்கிரனும் பிரஸ்பதிதானும்
 தகைமையுட னிருப்பதினால் சாவில்லைதானே. 903

தானான கிரகமது வலுத்துப்போச்சு
 தகைமையுடன் ராகுதிசை வந்துதென்பான்
 கோனான குருதிசையி லெல்லாஞ்சித்தி
 கொற்றவனே வாழலாந் தேசமெல்லாம்
 தேனான லட்சுமியும் வாசங்கொள்வார்
 தேர்வேந்த ராசரெல்லாம் பகுதிகொள்வார்
 பானான சூரியனு மெதிரில் நின்றான்
 பாலகனே திரேகமது பிணியென்பானே. 904

என்பானே கேதுவின் திசைதானப்பா
 யெழிலான திரவியங்க ளெல்லாஞ்சேதம்
 சன்மார்க்கந் தனைவிட்டு நீங்கலாகி
 சாதூரிய பிரயாணம் நேர்ந்துதென்பான்
 நன்மார்க்கம் நீங்கியேதான் நலியனாகி
 நாடதனில் கஷ்டங்கள் மிகவுண்டாகி
 மன்னரிட சபைதனிலே கள்ளனாகி
 மானிலத்தில் காவல்வழி செல்வான்பாரே. 905

பாரப்பா வங்கார திசைதானப்பா
 பாலகனே யுந்தமக்கு நேர்ந்துதப்பா
 ஆரப்பா சூரியனை வங்காரன்றான்
 அப்பனே யெதிர்நோக்கிக் கண்டதாலே
 சீரப்பா சீரழிந்து வெகுபாடாகி
 சிற்பரனே ரோகமது கனலுண்டாகி
 பேரப்பா பதிவிட்டு யேகலாகி
 பேரணி பதிவழிக்குச் செல்வானாமே. 906

செல்வானே கைலாயம் போவானென்பான்
 செங்கமலக் கண்ணானே திசையுள்ளானே
 கல்வியது மிகவுண்டாம் காட்சியுண்டாம்
 காவலனே புலத்தியனே கவிராஜேந்திரா
 புல்லவே சனியனப்பா எட்டாம்வீடு
 புகழான கேந்திரத்தி லிருந்ததாலே
 எல்லையது விட்டுமல்லோ யேகனாகி
 ஏகாந்த கானகத்தில் சென்றிட்டானே. 907

சென்றான சேத்திரமாஞ் சுத்திவீடு
 செங்கமலக் கண்ணானே தெளிவுள்ளானே
 அன்றான புதன்மகா திசையிலப்பா
 அப்பனே கேதிருந்த பாபத்தாலே
 குன்றான திரவியங்கள் மாடமானி
 கொற்றவனே சேதமது மிகவாய்க்காட்டும்
 வென்றிடவே செவ்வாயின் றிசைதானப்பா
 மிக்கான நாசவழி செல்லும்பாரே. 908

செல்லவே கேந்திரத்தில் முடிவுகொண்டு
 செழிப்புடனே கோணத்தைப் பற்றிநிற்கும்
 வெல்லவே குருதனையே கேதுநிற்க
 வேதாந்தத் தாயாரும் பாதுகாப்பாள்
 புல்லவே சுக்கிரனும் சூரியன்றான்
 புகழுடனே விடமாறி திசைகொண்டப்பா
 அல்லவே ராகுவது நாலில்நிற்க
 அப்பனே குடியோட்டு மென்பார்கானே. 909

காணவே யிப்படியே வெகுவாய்க்கூறி
 காவலனே லோகமெலாம் பகட்டேகொள்வார்
 தோணவே சாத்திரங்கள் மெய்யென்றெண்ணி
 தொகுப்புடனே சாதனங்கள் மிகவாய்க்கொண்டார்
 ஆணவங்கள் கொண்டுமல்லோ லோகத்தார்கள்
 அப்பனே சாமுத்திரி சாதனங்கள்
 பூணவே வெகுமனதாய்ப் புகழுண்டாகி
 புங்கவே பிராணாயங் கொண்டார்தானே. 910

தானான சோதிடங்க ளெல்லாம்பொய்யே
 தகைமையுடன் சப்தரிடி பிரிங்குமார்கள்
 கோனான சுகர்முதலோர் கோடிநூல்கள்
 கொற்றவர்கள் பாடிவைத்தார் லக்கோயில்லை
 மானான மகதேவர் சோதிரிடியாரும்
 மகத்தான காங்கேயர் சுக்கிரன்றான்
 தேனான புலிப்பாணி ரிடிகள்தானும்
 தேற்றமுடன் பாடிவைத்தார் கோடியாமே. 911

கோடியா மொருநூலு மெய்யேயில்லை
 கொற்றவனார் சோதிடங்கள் யெல்லாம்பொய்யே
 தேடியதோர் விதிபோல யமைக்குமப்பா
 தெளிவறிந்த ஞானிகள்தா னறிவாரப்பா
 நாடியே தேவவழி பாடுகண்டு
 நலமுடனே யிருந்தவற்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 பூணவே சித்தர்முதல் ஞானியோரும்
 புகழ்ந்திடவே பலமுறைகள் கூறினாரே. 912

கூறினார் பலதுறையாம் பேதமாக
 குருபரனே சொன்னதெல்லாம் பொய்யேயாகும்
 மாறினார் வெகுமாண்பர் சாத்திரத்தை
 மறைப்புடனே கூறியல்லோ மறைத்தாரென்று
 சீறியே மாணாக்கள் பேரிற்குற்றம்
 செப்பினார் லோகமெல்லாம் வதீதமெத்த
 தூறினார் குருபரன்போல் நூற்களெல்லாம்
 துப்புரவாய் பாடிவைத்தார் துணிவுதாமே. 913

தாமான நூலெல்லா மிப்படியேபாடி
 தன்மையுள்ள புலத்தியனே தரணிமீதில்
 கோமான்கள் மாந்தர்முதல் குவலயத்தோர்
 கொற்றவனே பதிபாச வழியைவிட்டு
 சாமானிய மானதொரு கர்மப்பாதை
 தண்மையுடன் சென்றல்லோ தகைமைகொண்டார்
 பூமான் களிப்படியே பூவுலகிலப்பா
 புகழாகக் காலமதைக் கழித்திட்டாரே. 914

சாத்திரம் பொய்யென்பதற்கு திருட்டாந்தம்
 இட்டாரே யின்னமொரு வகைமானங்கேள்
 யெழிலான புலத்தியனே யெழில்வல்லோனே
 சட்டமுட னாள்கண்டு லக்கினங்கள்
 சாதகமு மிகவாகத் தானுணர்ந்து
 பட்டயம்போல் கணிதமுடன் றொகுப்பறிந்து
 பாலகனே நாட்கண்டு திதியுங்கண்டு
 நட்டமிலாப் பொருத்தமது மிகவாய்ப்புண்டு
 நாயகனே முகூர்த்தமது நாள்கொண்டாரே. 915

கொண்டாரே மணமுகூர்த்த மெய்யதாக
 கொற்றவனே வெகுமாண்பர் தானுமப்பா
 அண்டரண்ட சராசரங்க ளெல்லாமப்பா
 அப்பனே சாத்திரத்தின் முறைமைகொண்டார்
 தண்டகம் போல் மங்கிலியஞ் சூட்டினார்கள்
 தயாபரனே சாத்திரத்தின் விதிபாடாக
 சண்டமா ருதம்போல சடங்குமார்க்கம்
 சட்டமுட னடத்தினார்கள் மாண்பர்பாரே. 916

பாரப்பா புலத்தியனே பாவலோய்கேள்
 பண்புள்ள விதிபாடு முறைமைகண்டு
 ஆரப்பா சடங்குமுகம் பதிவுகண்டு
 அப்பனே முடித்தவர்க ளாருமேதான்
 வேரப்பா அற்றார்கள் பூலோகத்தில்
 வித்தகனே யிருந்தவர்கள் யாருமில்லை
 தீரப்பா கைம்பெண்டிர் லக்கோயில்லை
 தீர்க்கமுள்ள மங்கிலியர் கோடியாகும்
 சீரப்பா சாத்திரத்தின் படிபோலாக
 சிறப்புடனே யிருந்தாரோ யில்லைதானே. 917

இல்லையே யிப்படியே லோகமெல்லா
 மிருந்திட்டார் செககோடி மாண்பரெல்லாம்
 தொல்லையென்னுஞ் சமுசாரக் கடலிலாழ்ந்து
 தோராத கர்மானு பவத்திற்சென்று
 வெல்லவே லோகத்தின் மாய்கையாலே
 வெற்றியது கொள்ளாம லிருந்தார்தாமும்
 சொல்லவே வசுவனியா ருரைத்தவண்ணம்
 செப்பினேன் புலத்தியனே பண்பாய்தானே. 918

அகத்தியர் புலத்தியற்கு தேவரகசியம் கூறல்
 தானான புலத்தியனே தம்பிரானே
 தண்மையுள்ள யுலகுதனில் ஞானவான்கள்
 கோனான கொற்றவர்கள் கோடாகோடி
 குவலயத்தி லிருந்தார்கள் விள்ளார்கண்டர்
 தேனான மனோன்மணியா ளருளினாலே
 தேற்றமுட னுந்தமக்கு யோதலாச்சு
 பானான பரஞ்சுடரைக் காணலாகிப்
 பாருலக தேவர்பதி காணார்தாமே. 919

காணாரே தேவர்பதி ரகசியங்கள்
 காவலனே யோர்மொழியாம் வசரீரப்பா
 தோணாரே வார்த்தையது யேதென்றாக்கால்
 தோராமல் கடவுளிட மிருந்தவாக்கியம்
 வீணான வார்த்தையது யென்னலாகா
 வித்தகனே யாமுரைத்தோ முந்தமக்கு
 பூணான பூட்டதுவும் கண்டதில்லை
 புகழான ரகசியந்தான் தேவன்வாக்கே. 920

வாக்கான வாக்கதுவும் தேவன்வாக்கு
 வானுலக மரியுமடா கடரின்வாக்கு
 போக்கான போக்குவழி தடங்காணாமல்
 பொங்கமுடன் றாமிருந்தார் மாந்தரப்பா
 ஆக்கமுடன் வார்த்தையது கடவுள்வாக்கு
 அப்பனே அவ்வார்த்தை தேவன்வாக்கு
 ஊக்கமுடன் கண்டவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 வுத்தமனே தேவவழி யறிந்துகொள்ளே. 921

புலத்தியருக்குப் பாதாள மைகூறல்
 கொள்ளவே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 கொற்றவனே புலத்தியனே குணமுள்ளானே
 விள்ளவே மாரணமா மையொன்றுகூர்வேன்
 வித்தகனே சரக்குவகை விபரங்கேண்மோ
 துள்ளவே கோவேறு கத்தபந்தான்
 துப்புரவாய் தான்பிடித்து செப்பக்கேண்மோ
 கள்ளமிலாக் கத்தபத்தின் பிச்சதானும்
 காவலனே தானெடுப்பாய் கருத்தாய்தானே. 922

தானான பச்சோந்தி பிச்சுதானும்

தகைமையுள்ள காக்கணத்தின் பிச்சுதானும்

பானான செவ்வட்டை பிச்சுதானும்

பாங்கான செவ்வரணை பிச்சுதானும்

மானான மரவெட்டை பிச்சுதானும்

மகத்தான கருங்கோழி பிச்சுதானும்

தேனான கருந்தேளின் பிச்சுதானும்

தேற்றமுடன் நாட்டுவக் காலியாமே.

923

காலியாம் கரும்புறா பிச்சுதானும்

காவலனே செம்போத்து பிச்சிதாமும்

வேலியாம் பருந்தினிட பிச்சிதாமும்

வேகமுடன் கரும்பன்றி பிச்சிதாமும்

ஆலியாம் கரும்பாம்பு பிச்சிதாமும்

அப்பனே புலியினிட பிச்சிதாமும்

மூலியாம் வெள்ளாட்டு பிச்சிதாமு

முத்தமனே கரும்பூனை பிச்சிகானே.

924

காணவே அடைக்கலத்தின் பிச்சிதாமும்

கருவான வாந்தையிட பிச்சிதாமும்

பூணவே மயிலினிட பிச்சிதாமும்

புகழான காதையிட பிச்சிதாமும்

தோணவே கரியினிட பிச்சிதாமும்

தோராத பரியினிட பிச்சுதாமும்

ஆணவமா மானினிட பிச்சுதாமும்

அப்பனே கரடியிட பிச்சிதானும்

காணவே யிருதலையா மரவமப்பா

சார்பான பிச்சதுவும் சேர்ப்பாய்தாமே.

925

சேர்ப்பாயே மலையரவம் பிச்சுதாமும்

செழிப்பான செந்நாயின் பிச்சுதாமும்

ஊர்ப்பான வல்லூறு பிச்சுதாமும்

வுத்தமனே விலாங்கினிட பிச்சுதாமும்

ஆர்ப்பான முதலையின் பிச்சுதாமும்

அப்பனே சங்கார பிச்சுதானும்

கார்ப்பான திமிங்கிலப் பிச்சுதாமும்

கறுப்பான நாய்க்கோட்டான் பிச்சுதாமும்

நார்ப்பான செங்கருடன் பிச்சுதாமும்

நலமான பழந்தின்னி வெளவாலாமே.

926

ஆமேதான் வவ்வாலின் பிச்சுகூட்டு
 அப்பனே கருங்குருவி பிச்சதாமும்
 போமேதான் மணிப்புறா பிச்சுகூட்டு
 பொங்கமுட னட்டையிட பிச்சுகூட்டு
 தாமேதான் குயிலினிட பிச்சசேரு
 தண்மையுடன் தேவாங்கு பிச்சசேரு
 நாமேதான் சொன்னபடி யிதுகளெல்லாம்
 நாயகனே தானெடுத்து நவிலக்கேளே. 927

கேளப்பா புலத்தியனே தம்பிரானே
 கெடியான சரக்கெல்லா மெடுத்துபாலா
 நாளப்பா போகாமல் நளினவானே
 நலமுடனே சொல்லுகிற பாகம்போல
 தேளப்பா சரக்கெல்லாம் பதமாய்க்கொண்டு
 தேற்றமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 பாளப்பா போகாம லுலர்த்தியப்பா
 பாலகரே கல்வமதில் போட்டிடாயே. 928

போட்டுமே வதனுடனே சேர்க்குமாற்கம்
 பொங்கமுடன் சரக்குவகை செப்பக்கேண்மோ
 நாட்டமுடன் கஸ்தூரி பச்சைபூரம்
 நயமாக ரோசனையும் குங்குமந்தான்
 தாட்டிகமாம் புகமுடனே சவ்வாதப்பா
 தண்மையுள்ள சரக்கனைத்துங் கல்வமிட்டு
 தேற்றமுட னாறுவகை செயநீர்தன்னால்
 தெளிவுடனே தாமரைப்பாய் செப்பக்கேளே. 929

செப்பவென்றா லறுபது சாமம்பா
 செம்மலுடன் தாமரைப்பாய் வெண்ணைபோல
 ஒப்பமுட னரைத்தபின்பு வறையக்கேளு
 ஒகோகோ மூலியப்பா கருவுமூலி
 தப்பிதங்கள் நேராத மூலிதானும்
 தண்மையுள்ள கருஞ்சோரி மூலிதாமுர்
 முப்பிருக்கு மூலியப்பா தேவமூலி
 முனையான செம்பசளை சாறுகூட்டே. 930

கூட்டவே சாறுடனே மிளகரணையாகும்
 குருபரனே சீக்காயின் சாறுகூட்டி
 தாட்டிமாய் சுண்டையின் மூலிதானும்
 தகைமையுள்ள கருங்காலி சாறுசேரு
 நாட்டமுள்ள கருந்தும்பைச் சாறுசேரு
 நலமான தும்பலென்ற மூலிசாறு
 வாட்டமுள்ள கையானின் சாறுகூட்டு
 வளமான கருங்குன்றிச் சாறுசேரே. 931

சேர்ப்பா செந்தோன்றி மூலிதாமும்
 செம்மையுள்ள படர்தா மரையின்சாறு
 கூர்ப்பா நற்கற்றா மரையின்சாறு
 குருபரனே பொடுதலையின் சாறுசேரு
 தீர்ப்பா செம்முள்ளி சாறுகூட்டு
 தீர்க்கமுள்ள சிளுங்கியிட சாறுசேரு
 ஆர்ப்பா வாடுதின்னா மூலியப்பா
 அப்பனே தான்கூட்டி நவிலக்கேளே. 932

கேளப்பா சாறெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
 கிரமமுடன் வாலுகையா மேந்திரத்தில்
 மாளப்பா மேற்பாண்டம் கரகம்வைத்து
 மன்னவரே திராவகமாய் வடித்துக்கொண்டு
 சாளப்பா முன்னரைத்த மைனமப்பா
 சட்டமுடன் தாமரைப்பா யாறுசாமம்
 தேளப்பா விடம்போல சரக்கிலேறி
 தேற்றமுடன் மெமுகுபோ லாகும்பாரே. 933

பாரப்பா புலத்தியரே பண்புள்ளானே
 பருகிறேன் மெமுகதனைப் பதனம்பண்ணு
 சேர்ப்பா கற்பூர புகைதான்கொண்டு
 செப்புகிறே னிம்மெமுகில் குன்றிவீதம்
 தீர்ப்பா தாமெடுத்து மத்தித்தல்லோ
 தீர்க்கமுடன் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு
 சாரப்பா சன்மாற்க நிலையில்நின்று
 சட்டமுடன் வட்சரத்தை யோதுவாயே. 934

ஓதவே யட்சரத்தை யோதும்போது
 வுத்தமனே சமுதாய நிலையம்பூண்டு
 சாதகமா மையதனை யெடுத்துபாலா
 சாங்கமுட னுள்ளங்கை தன்னிலப்பா
 தோதமுடன் தான்தீட்டிப் பார்ப்பாயானால்
 சுந்தரனே பாதாள லோகமட்டும்
 நீதமென்ற நிதியனைத்தும் பார்க்கலாகும்
 நிட்களங்க மானதொரு திலதமாச்சே. 935

ஆச்சப்பா புலத்தியனே மச்சகேந்திரா
 அப்பனே யிதம்பெருமை யார்தான்காண்பார்
 மூச்சடங்கி நின்றதொரு கோடிசித்து
 மூதுலகி லிருந்தார்கள் மறைத்தாரப்பா
 பாச்சலுட னெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 பாரினிலே தாம்கண்ட வரைபாடாக
 மாச்சலது நேராது துய்யபாலர்
 மகிழ்ச்சியுட னுரைத்ததெல்லா முரைத்திட்டேனே. 936

இட்டேனே மையினது பெருமையப்பா
 யெழிலாக வதிசயங்க ளென்னசொல்வோம்
 மட்டடங்கா வஞ்சனத்தால் நிதிகள்காண்பார்
 மகத்தாக பூத பசாசுகளப்பா
 திட்டமுடன் ராட்சதமாம் கிரகமப்பா
 தீர்க்கமுள்ள லோகபதி வதிசயங்கள்
 சட்டமுடன் அறிவதற்கு வேறாண்டுண்டோ
 சதாகாலம் வஞ்சனத்தின் பெருமைகானே. 937

பெருமையா மையதனை யாருக்குந்தான்
 பேருலகி லீயாதே பெரியசாபம்
 அருமையுள்ள மையதனா லனேகஞ்சித்து
 ஆடலாஞ் செகசோதி யம்பலந்தான்
 ஒருமையா மையதனைப் பதனம்பண்ணு
 ஓகோகோ நாதாக்கள் விள்ளார்கண்டார்
 திருமையாந் திலதமதை நாதர்சித்தர்
 சிற்பரனே கண்டாலே விடுகாரன்றே. 938

அன்றான புல்தியனே வருள்மைந்தாகேள்
 அப்பனே யுந்தனமத்தான் கண்டபோதே
 குன்றான பர்வதமே குணமுள்ளானே
 கொற்றவரே குருபரரே வாவாவென்பார்
 தென்றிசையில் கும்பமுனி செந்தேனேவா
 தெளிவுள்ள வபரஞ்சித் தங்கமேகேள்
 வென்றிடவே யட்டதிக்கும் வென்றபூபா
 வேதார்க்க கண்ணனென்று வழைப்பார்கானே. 939

காணவே யுந்தனமத்தான் பார்த்தபோது
 காவலரே துணக்குன்றே கவிவல்லோனே
 தோணவே டாரிலுள்ளோர் காணாபாகம்
 தொகுட்டனே கண்டறிந்த தொன்மையோனே
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி அன்புள்ளர்கள்
 அப்பனே கிட்டிவந்து வஞ்சலிப்பார்
 பாணம்போல் மனங்கலங்க விதவுகறி
 பட்சமுடன் திலர்தமதை கேட்பார்தானே. 940

தானான மசக்குக ளனேகங்கூறும்
 தயாபரனே சற்றேனு மனங்கொள்ளாதே
 தோனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலே
 தெளிவுடனே யிதம்பொருந்தி மொழிகள்பேசி
 மானான மையதனை மறைத்துப்பேசி
 மகாதேவா யுந்தமக்கு ஊழியன்றான்
 கோனான குருவென்று வஞ்சலித்துக்
 கும்பிட்டு வழிவிட்டுத் தூரநில்லே. 941

நின்றாலு முந்தனையும் வழிமறுத்து
 நீட்டமுடன் வாயாட்ட மிகவுங்கூறி
 தென்றிசையி லகவனியார் தேவகோவே
 தேற்றமுள்ள குஞ்சரமே தெளிவுள்ளானே
 வென்றிடவே யுமக்கண்டு யிதவுகறி
 வென்றிடவே சோடோப சாரத்தோடு
 அன்றான வதிவியை வினையங்கொண்டு
 அண்ணல்வெகு யுபாயங்கள் செய்குவாரே. 942

செய்யநல்ல யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 செயலான புலத்தியா செங்கண்மாரா
 வையகங்கள் சித்தர்முனி நாதரப்பா
 வளம்பெரிய ரிடிகள்முதல் மறைத்தவண்ணம்
 துய்யநல்ல பாஷாணம் பலந்தானப்பா
 துப்புரவாய் தான்வாங்கி பூநீரப்பா
 பையவெகு வாய்ப்பொதிந்து கவசஞ்செய்து
 பாலகா கடல்நீரி லெரித்திடாயே. 943

எரிக்கவெகு யெண்ணையது கக்கியப்பா
 யெழிலான பாஷாணஞ் சுத்தியாச்சு
 பிரியாத யெண்ணையது கக்கியப்பா
 பெலமாக கட்டுக்கு குருதானாகும்
 நரியான மூலியது கொண்டுபாலா
 நலமான வெள்ளைக்கு வங்கிகொண்டு
 கரியான வரணமது வெள்ளையப்பா
 காவலா காட்டுமது பாஷாணந்தானே. 944

தானான பாஷாணம் தாமெடுத்து
 தயாபரனின் கள்ளிப்பால் சுறுக்குதாக்கு
 கோனாக சாமமது பனிரண்டப்பா
 கொற்றவனுந் தாங்கொடுத்து குமுதவானை
 மானாக பாஷாணந் தாமெடுத்து
 மகாசாமி பஞ்சலவுணம் கொண்டுமேதான்
 பானாக முறைப்படியாய் வாறாதாரம்
 பாங்குபெற வரைத்துநன்றாய் கவசங்கொள்ளே. 945

கொள்ளவெகு கவசமது ரவியில்வைத்து
 கொற்றவா காய்ந்தபின்பு செப்பவென்றால்
 மெள்ளதொரு சீலையது வலுக்கச்செய்து
 மென்மையுடன் காடையென்ற புடந்தான்தீரு
 தெள்ளமிர்த மானதொரு பாஷாணந்தான்
 தெளிவுள்ள கட்டதுவு மேதுசொல்வாம்
 விள்ளாத கட்டதுவும் சுண்ணக்காரம்
 வித்தகா யாமுரைக்க முவந்துகொள்ளே. 946

கொள்ளவே சுண்ணமுறை யேதென்றாக்கால்
 கோடான கோடிதொந்த மெத்தவுண்டு
 விள்ளார்கள் சித்தர்முனி ரிஷிகளப்பா
 வேதாந்தத் தாயெனக்கு மருளும்பாகம்
 நள்ளவே நாயுருவின் சாம்பலப்பா
 நளினமுடன் பாண்டமதில் கீழ்மேலிட்டு
 தெள்ளமுர்த மானதொரு பாஷாணத்தை
 தேற்றமுடன் நடுமையம் பொதிந்திடாயே. 947

பொதியவே மேற்பாண்டம் சட்டிகொண்டு
 பொங்கமுடன் கவசமது வலுக்கச்செய்து
 நிதியான நிதிகாண பாஷாணத்தை
 நேர்மையுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
 பதிவான விடங்கண்டு தடமுங்கண்டு
 பாலகனே தீயெரிப்பாய் சாமம்பத்து
 துதியான துதியோடு மெரிப்பாயானால்
 சுந்தரனே யென்னசொல்வேன் துய்யவனே. 948

துய்யான பாஷாணம் பாண்டமப்பா
 துப்புரவாய் தீயாற்றி யெடுத்துப்பாரு
 மையான பற்பமது யென்னசூர்வேன்
 மகத்தான காரமது சொல்லொண்ணாது
 வெய்யவே பாண்டமது திறந்துபாரு
 வேகமுள்ள சுண்ணமது நெடியேகாட்டும்
 பையவே சுண்ணமதை குடுக்கைக்குள்ளே
 பாலகனே பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. 949

போற்றவே சுண்ணமது வேதைபாரு
 பொங்கமுடன் ரவிதனிலே நூற்றுக்கொன்று
 நாற்றமுள்ள செம்பதுவு முருகும்போது
 நலமாக நூற்றுக்கு வொன்றுசுண்ணம்
 சிற்றமுடன் றானுருக்கி கொடுத்தாயானால்
 சிற்பரனே நாற்றமுள்ள செம்புதானும்
 ஆற்றலென்ற நாற்றமது கட்டிப்போகும்
 அப்பனே ரவியொளியே கூறொண்ணாதே. 950

ஒண்ணாது வேதைமுகம் வெருப்புமெத்த
 ஒகோகோ நாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார்
 கண்ணான செம்பதுவுங் கட்டிப்போச்சு
 காவலனே மதியொளியை யென்னகூர்வேன்
 தண்மையுடன் ரசீதமதை யோகந்தன்னில்
 தாக்கடா சிவயோக பூசைமாற்கம்
 உண்மையாய்க் கரமேந்தி வாராதித்து
 வுத்தமனே பதியோக நிலையில்தில்லே. 951

நில்லென்ற பற்பமதைப் பதனம்பண்ணு
 நிட்களங்க மானதொரு சுண்ணமப்பா
 வெல்லவே கடுகளவு தினந்தோறுந்தான்
 வித்தகனே தின்றுவரப் பலனைக்கேளு
 புல்லான தேகமது கல்லுபோலாம்
 புகழான காந்தியது மிகவேவீசும்
 வல்லாண்மை மிகவுண்டு வாசிமீறும்
 வளமான தேகமது கல்தூணாமே. 952

ஏதன்பொதிகை கடுஞ்சாரை

கல்லான தேகமது சொல்லொண்ணாது
 காவலனே புலஸ்தியனே கவிவல்லோனே
 புல்லான பூண்டதுவும் கூறொண்ணாது
 புகழான தொன்பொதிகை சாரலப்பா
 வல்லான வோடையது கற்பாதையாகு
 மகத்தான பாரையின்கீழ் பூநீரப்பா
 தெல்லான கல்லுமது வுப்புமாகும்
 தெளிவான வுப்பின்கீழ் சாரையாமே. 953

சாரையாம் காரமுள்ள பூநீரப்பா
 சார்பான பூநீரோ ரறுத்தவண்ணம்
 கோறையாம் சர்ப்பத்தின் தந்தம்போலாம்
 கொதிப்பான காரமது கூறெண்ணாது
 நீறையாம் கடுங்கார சுண்ணாம்பப்பா
 நீதியுள்ள கற்பாறை சுண்ணமென்பார்
 ஆறையாம் கருஞ்சாறை கண்டபோதே
 அப்பனே சித்தியது வாதமாமே. 954

வாதமாம் துறைகண்டு முறைகள்கண்டு
 வளமான கைபாகம் பிசகிடாமல்
 தோதமுடன் முப்பாகந் தான்முடித்து
 சுந்தரனே பதியறிந்து விதியும்பூண்டு
 சாதகமும் பிரளாமல் வினையம்பூண்டு
 சதுராகச் செய்தவற்கு யெல்லாஞ்சித்தி
 குதமென்ற போக்கைவிட்டு வேறேசென்று
 போனவற்கு வாதசித்தி யில்லைதானே. 955

கன்னியாகுமரி

தானான பிரகாச புலஸ்தியாகேள்
 தண்மையுள்ள கண்மணியே தயவுள்ளானே
 கோனான யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரெந்தனக்கு யுரைத்தவண்ணம்
 தேனான மனோன்மணியா ளிருந்தபீடம்
 தேசொளிவின் கற்பகமாஞ் சோலையப்பா
 மானான மகதேவர் வசித்தசோலை
 மன்னவனே தென்குமரி கன்னியாமே. 956

கன்னியாம் தேவரிஷி வசிக்கும்நாடு
 காவலனே புலஸ்தியனே கருவுள்ளானே
 சென்னிமலை வேலவனா நிறைந்தநாடு
 தேற்றமுள்ள சித்துமா புருஷாஸ்தாமும்
 நன்னிலையில் தாமிருந்து கற்பங்கொண்டு
 நாதாக்கள் தவயாகஞ் செய்தநாடு
 தன்னிகராங் கொண்டதொரு கோபாலர்தாமும்
 தவயாகஞ் செய்தபெரு நாடுதாமே. 957

நாடான நாடதுவும் பாண்டிநாடு
 நகரமென்ற பொன்விளையும் பூநீர்நாடு
 தாடாண்மை கொண்டதொரு தத்வயோகி
 தகைமையுள்ள புசண்டமா ரிஷியார்தாமும்
 காடாண்ட நவசித்தர் பதினெண்பேர்கள்
 கருவான நாற்பத்தி யெட்டுமாண்பர்
 நீடாண்மை கொண்டுமல்லோ நெடுங்காலந்தான்
 நிலைமையுடன் யோகங்கள் கொண்டநாடே... 958

கொண்டதொரு பூபால கிருஷ்ணபாலன்
 கோவர்த்தன கிரிமேவும் புசண்டராமன்
 சண்டமா ருதம்போல ஞானப்பாலை
 சதுருடனே சித்தாதி சித்தர்முன்னே
 தண்டகா ரணியங்கள் யாவுஞ்சென்று
 தகைமையுடன் ஞானப்பா லருந்தவேண்டி
 வண்டணிமார் கோபிகா மார்க்கள்தம்மை
 மறந்திட்டு தவயோகம் செய்தகாடே.

959

காடான காடதுவும் சொல்லொண்ணாது
 காவலனே புலஸ்தியனே கவிராஜேந்திரா
 கேடாண்மை கொண்டதொரு புசண்டயோகி
 தெளிவான பூபால ரிருந்தபீடம்
 பாடாண்மை பீடத்தின் சமாதியோகம்
 பாலகனே சித்தொருவர் யோகம்பூண்டு
 நீடாண்மை மிகப்பூண்டு யோகிதாமும்
 நிட்டையிலே தாமிருப்பார் சித்துகானே.

960

காணவே சித்துமகா யோகியப்பா
 கண்மணியே சமாதியுகம் கொண்டகாலம்
 பூணவே கிரேதாயி னுகத்திலப்பா
 புகழான நடுவரையில் மத்தியந்தம்
 நீணவே சமாதிமுகம் கொண்டபூபா
 நிட்களங்க மானதொரு சித்துதாமும்
 ஆணவங்கள் கொண்டதொரு ரிடியாருந்தான்
 அப்பனே யோகநிலை சாதித்தாரே.

961

சாதிக்க ரிஷியாரும் அன்புகூர்ந்து
 சார்புடனே மூன்றுயுக சாங்கமெல்லாம்
 சோதித்து பொருளாய்ந்து கலைபகுத்து
 துப்புரவாய் வேதநூல் தனையாராய்ந்து
 பேதித்து லோகாதி மாண்பரெல்லாம்
 பிரமித்துத் தான்மயங்க நூல்களெல்லாம்
 போதிக்க கலியுகத்தார் மாண்பற்கெல்லாம்
 பொங்கமுடன் சமாதியுகம் பூண்டார்பாரே.

962

அறிவிப்பு

அகஸ்தியர் 12000 ஐந்தாம் காண்டம் இரண்டாவது பதிப்பு முடிவடையும் தறுவாயில்

ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.

அகஸ்தியர் 12000ல், ஆறாவது முதல் பனிரெண்டாவது முடிய ஏழு காண்டங்களும் தம்மிடம் இருப்பதாகக் கூறி அச்சிடத் தருவதற்கு ஒப்புக் கொண்டும் உள்ளார் திண்டுக்கல்லைச் சேர்ந்த திரு K. சிவ சக்திவேல் என்னும் அன்பர்.

அவரிடமிருந்து நல்கிடைத்தவுடன் துரிதமாக அச்சிட்டு வெளியிட ஏற்பாடு செய்வோம் என்பதை நம்பிக்கையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எஸ்.பி.இராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

பாரப்பா சாத்திரங்கள் புராணகீதம்
 பகல்போலே சாதித்தார் நூற்களெல்லாம்
 நேரப்பா சித்தர்கலி புகத்தாற்கெல்லாம்
 நேர்மையுடன் பாடினதோர் சாரமெல்லாம்
 தேரப்பா நவகோடி சித்தர்கட்டும்
 தெளிவான மாண்பர்சிவ யோகிமாற்கும்
 கூரப்பா பரிபாஷை சமுதாயத்தால்
 கொற்றவனே பாடினதோர் பனுவலாமே. 963

ஆமேதான் சமாதிமுகம் சாத்திரங்கள்
 அடவுடனே தாமெடுத்து சித்துநாதர்
 நாமேதா னுரைத்தவண்ணம் யோகிமாண்பர்
 நலமையுடன் கண்டுமித் தனையாராய்ந்து
 போமேதா னசுவனியார் சொன்னநீதி
 புகழுடனே கலியுகத்தார் பிழைக்குமாற்கம்
 வேமேதான் அவரவர்கள் தவத்தின்மாற்கம்
 வெகுளாமல் பாடினதோர் நூல்தந்தாரே. 964

நூலுக்குச் சாபநிவர்த்தி

தந்தாரே யின்னமொரு மாற்கங்கூர்வேன்
 தகைமையுள்ள புலஸ்தியனே தம்பிரானே
 விந்தையாய் பதினெண்பேர் ரிஷிகள்தாமும்
 வேதாந்தத் தாயினது வருளினாலும்
 அந்தமுடன் நவகோடி ரிஷிகள்தாமும்
 அப்பனே நாற்பத்தி யெண்பேர்தாமும்
 தொந்தமுடன் பாடினதோர் சாஸ்திரங்கள்
 தொல்லுலகில் கூறுதற்கு நாவொண்ணாதே. 965

ஒண்ணாது புலஸ்தியனே வுண்மையோனே
 ஓகோகோ நாதாக்கள் கூறும்நூல்கள்
 கண்ணான கிருஷ்ணபூ பாலன்றானும்
 கலியுகத்தில் கண்டதில்லை பநுவலப்பா
 அண்டரண்ட ராட்சதர்கள் முனிவர்தாமும்
 அவனியிலே பார்த்ததுண்டோ நூலின்கோர்வை
 சண்டமா ருதம்போலே யிருபத்தோர்பீடம்
 சாற்றினார் தேவரிஷி மார்க்கள்காணே. 966

244

ஐந்தாவது காண்டம்

244

காணவே யவரவர்கள் செய்தநூலில்
 கணக்கில்லாப் பிரமாண சத்தியங்கள்
 பூணவே லோகாதி சிவயோகிக்கும்
 புகழான மாண்பர்கட்கும் புண்ணியோற்கும்
 தோணவே கோடான கோடிசத்தியம்
 தோராமல் பாடிவைத்தார் நூற்கள்யாவும்
 வேணபடி பாடிவைத்தார் மாறலாக
 வெருளாக வியம்பிட்டார் கோர்வைதாமே. 967

கோர்வையாம் நூற்களெல்லா மறைப்புமெத்த
 கொற்றவனே பாடிவைத்தார் லக்கோயில்லை
 நேர்மையாம் பெருநூலுஞ் சிறுநூலுமாக
 நேர்மையுடன் பாடிவைத்தா ரனந்தங்கோடி
 நேர்வையாய் நூலெல்லாம் சாபத்தோடும்
 நெடிதாகப் பாடிவைத்தார் சித்தரெல்லாம்
 தீர்வையாய் சொன்னதொரு நூலெல்லாந்தான்
 சொரூபமுடன் மகிமையெல்லாம் பூட்டினாரே. 968

பூட்டினார் லோகத்து மாண்பர்க்கெல்லாம்
 புகழுடனே கைமறப்பு லதீதமெத்த
 தீட்டினார் சர்வகலைக் கியான மெல்லாம்
 திறமையுடன் சமுதாய வண்ணங்கொண்டு
 மாட்டினார் கலைக்கியான ரூபமெல்லா
 மகத்தான மகிமைமுதல் தெளிவில்லாமல்
 குட்டினார் மணிகண்டம் பெருநூலாக
 சுடர்மணிபோல் சுந்தரனார் சொல்லிட்டாரே. 969

சொல்லவே யெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 சுடர்மணியாம் ஞானப்பிர காசசோதி
 வெல்லவே யவர்தாமும் யெந்தனுக்காய்
 வெற்றிபெற யுபதேச வுண்மையோடும்
 நல்லதொரு பிரணவ ஞானமாற்கம்
 நவின்றாரே யெந்தனுக்கு நன்மையாக
 புல்லவே யுந்தமக்கு யானுமப்பா
 புகலுகிறேன் பன்னீரா யிரந்தானாமே. 970

பன்னீரா யிரந்தானும் பாருள்ளோற்கும்
 பகர்ந்திட்டேன் காண்டம் பன்னிரண்டுமாக
 உன்னிறமாய் காண்டங்கள் மிகப்பகுத்து
 வுச்சிதமா முடல்பொருள்க ளாதியந்தம்
 சென்னிமலர் வடிவேலர் தாள்பணிந்து
 செங்கமலக் கையானை யுந்தமக்காய்
 என்னினைவில் கொண்டதொரு பொருளுங்கூட்டி
 யின்பமுட னுந்தமக்கா யோதலாச்சே. 971

இந்த பெருநூலுக்குச் சாபமில்லை அகஸ்தியருண்மை
 ஆச்சப்பா பன்னீரா யிரத்திலப்பா
 அப்பனே காண்டங்கள் படலந்தோறும்
 ஏச்சில்லா சாபமது நிவர்த்திசெய்து
 யெழிலான காண்டமது பனிரெண்டுசொன்னேன்
 மூச்சடங்கிப் போனதொரு சித்துதாமு
 மூதுலகில் திரும்பி வந்தோர் கோடாகோடி
 மாச்சலது கொள்ளாது பன்னீராயிரந்தான்
 மகத்தான பெருநூலாம் பெருமைபாரே. 972

பாரப்பா புலஸ்தியனே பண்புள்ளானே
 பாடுகிறேன் மாணாக்கள் பிழைக்கவேண்டி
 நேரப்பா பலநூலுங் கூறாதெல்லாம்
 நேர்மையுடன் பாடிவைத்தேன் மகிமையெல்லாம்
 கூரப்பா யிரண்டாவது காண்டமப்பா
 கொட்டினே கருக்குருவு முறைசொன்னேன்
 தேரப்பா சமுதாய மூலவர்க்கம்
 தெளிவறிந்து சொல்லிவிட்டே னொளிவாய்த்தானே. 973

தானான பிரகாச மானபூபா
 தயவான புலஸ்தியனே தம்பிரானே
 கானாக வெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கொட்டினதோர் பாடல்வரை மறைப்புமார்க்கம்
 தேனான மனோன்மணியா ளருளினாலே
 தோசாளிவின் சின்மயத்தின் பொருட்டினாலும்
 பானான பராபரியின் கருணை கொண்டு
 பகர்ந்திட்டேன் பன்னீரா யிரந்தான்கானே. 974

காணவே புலஸ்தியனே கருவுள்ளானே
 பகர்ந்திட்டார் சித்தர்முனி கோடிவர்க்கம்
 பூணவே துறையோடு முறையோடாக
 புகலவில்லை விட்டகுறை யனந்தமுண்டு
 தோணவே யானுமல்லோ பொதிகைசென்று
 தோறாத ரசவர்க்க மனைத்துங் கொண்டு
 நீணவே குருமார்க்கங் கருவறிந்து
 நிட்டையிலே தானிருந்து நிர்மித்தேனே. 975

நிர்மித்தேன் கர்மகாண்ட மிகவறிந்து
 நிட்டையிலே தானிருந்து நிமிர்த்தேன்பார்
 கர்மித்த காரண காரியங்கள்
 கருவான புலஸ்தியனே கவிவல்லோனே
 தர்மித்த சாஸ்திரங்கள் தகுமானங்கள்
 சதுரான யோகநிலை தனையறிந்து
 மர்மங்கள் வெளியாக்கி கடைபரப்பி
 மன்னவனே சூட்சமதை திறந்திட்டேனே. 976

இட்டேனே பெருநூலாம் காவியத்தில்
 யெழிலான வுட்கருவு வெளிக்கருவு சொன்னேன்
 தொட்டகுறி போலாக யாவுங்கண்டு
 தோறாமல் வெளிப்படையா யாவுங்கூர்ந்தேன்
 திட்டமுடன் பிரணவங்கள் தேர்ந்தாராய்ந்து
 தீர்க்கமுடன் பெருநூலாய் விரித்துச்சொன்னேன்
 சட்டமுட னிந்தபெரு நூல்தானப்பா
 சாகரமாஞ் சமுத்திரமு மென்னலாமே. 977

என்னவே பெரிய நூலாங் காவியத்தி
 லெழிலான லோகவதி சயங்களெல்லாம்
 நன்னயமாய் கொடிபூண்டு நாட்டினேன்பார்
 நாதாக்கள் கொடிகண்டு மறைத்தாரப்பா
 புன்னகையா மவர்செய்த பெருங்கோலங்கள்
 பூவுலகில் மானிடர்கள் மயங்கத்தானே
 சொன்னயமும் பொருணயமு மறைத்துதல்லோ
 சுந்தரனே யூட்டிவிட்டார் கருதிதானே. 978

சுருதியாங் கருதிக்கு யெட்டாதப்பா
 சுந்தரனே புலஸ்தியனே சுகுணமாரா
 கருதியதோர் காவியமாம் பன்னீராயிரத்திஸ்
 கலைக்கியான சங்கதங்க ளனேகஞ்சொன்னேன்
 பருதியாம் கிரணம்போல் கோடி சொன்னோம்
 பாலகனே யொவ்வொன்றும் குறைவுநேரா
 திருதியா மிப்பதனம் யார்தான் சொன்னார்
 தீர்க்கமுள்ள சிவயோகி மறைத்தார்பாரே. 979

பாரப்பா புலஸ்தியனே பண்புள்ளானே
 பாருலகில் நாதாக்கள் மறைத்தகூத்து
 நேரப்பா துவாபரமாம் யுகத்திலப்பா
 நேர்மையுள்ள சித்தாதி சாத்திரங்கள்
 கூரப்பா தலைமாடாய் மாறினார்கள்
 கொற்றவனே கலியுகர் நார் காண்பாரென்று
 தேரப்பா வெகுமறைப்பு தாறுமாறாய்
 திரட்டினார் சாத்திரத்தைப் பிறட்டினாரே. 980

பிறட்டினார் காண்டங்கள் முன்பின்னாகப்
 பிழைக்கவென்று மானிடர்க்கு யிடங்கொடாமல்
 மறப்புடனே பகையாளி யெதிராளிபேர்கள்
 மயங்கவே பலவாறாய் காண்டந்தோறும்
 துறட்டிபோல் தான்மடக்கி முன்பின்னாக
 சுருதியெல்லாங் காண்பதற்கு வரிதுமாகி
 வெறட்டி யோட்டிவிட்டார் மாண்பர்தம்மை
 வீணிலே சுட்டவைந்து கெட்டார்தாமே. 981

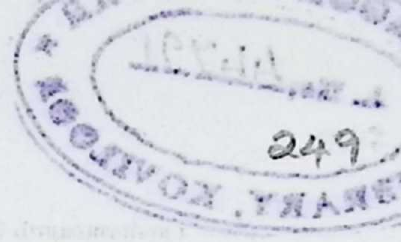
தாமான வாரமது காண்டமப்பா
 தகைமையுள்ள வைப்பதுவு மிகவேகூறி
 சாமானிய மானதொரு வைப்புமார்க்கம்
 தண்மையின் பற்பமது மிகவாய்ச்சொன்ன
 பூமான்கள் மயங்காமல் புனிதமாக
 புகழாகப் பாடிவைத்தே னாறாங்காண்டம்
 சீமான்போல் விருதுகட்டி வயித்தியங்கள்
 சிற்பரனே செய்வதற்கு நியாயமுண்டே. 982

உண்டான மூலிகையா மனந்தம்போக்கு
 வுத்தமனே கருமூலி சூரிமூலி
 கண்டார்கள் சிவயோகி சித்தர்நாதர்
 காவலனே கண்டுமல்லோ மறைத்தார்தாமும்
 விண்டார்கள் கலியுகத்து சித்துதாமும்
 வீறுடனே தாமடக்கி விகாதங்கூறி
 அண்டமுனி ராட்சதர்க ளறியாக்கூத்து
 அப்பனே தான்கண்டு முடக்கிட்டாரே. 983

இட்டாரே நூலாதி நூல்களெல்லா
 மெழிலுடனே சாபமது மிகவேகொண்டு
 திட்டமுட னுண்மைக்கு வுத்தாரந்தான்
 தீர்க்கமுடன் தான் கொடுத்து திறமைபூண்டார்
 அட்டநவ லோகமதை நீற்றவேண்டி
 அப்பனே வட்டகரு வொன்றியற்றி
 பட்டமரம் துளுத்ததொரு கதையைப்போல
 பாடிவைத்தார் பலகோடி பாடினாரே. 984

பாடினார் யெட்டாவது காண்டந்தன்னில்
 பகர்ந்திட்டேன் மலைவளமும் நீர்வளமும்ப்பா
 தேடியே பொருள்காண திரவியங்கள்
 தேட்டமுடன் மூலகற்பம் பதிவுகொண்டு
 ஆடியே சரக்குவறு பத்துநாலு
 அப்பனே மிகத்திருத்தி கோர்வைகண்டேன்
 நீடியே நெடுங்காலம் கண்டாராய்ந்து
 நீடுழி காலம்வரை கரைகண்டேனே. 985

கண்டேனே யசுவனியார் சொன்னநீதி
 காசினியில் யாதொன்றும் பிசகிடாது
 விண்ட்தொரு பொருளனைத்தும் வீண்போகாது
 விட்டகுறை யிருந்தாலே கிட்டும்பாரு
 தண்டவனம் போயென்ன கார்த்துமென்ன
 தாயாரி னருளிருந்தா லபிக்கும்பாரு
 விண்டபடி யறிவதற்கு காலம் வேண்டும்
 வித்தகனார் சுருதிபொரு ளறிவார்காணே. 986

249

அகஸ்தியர் 1200ப

காணவே புலஸ்தியனே கருவுள்ளானே
 கண்மணியே கருவிளமே கனிவாய்கேள்
 தோணவே குக்குமத்தை யறியவேண்டி
 தொந்தமுட னேழாங் காண்டந்தன்னில்
 ஆணவங்கள் தானொடுங்கி யொடுங்குங்காலம்
 அப்பனே யாத்மனிலை யேகுங்காலம்
 சீணமது நேராமல் செடலமப்பா
 செந்திருவே யொடுக்கமது வறியத்தானே.

987

தானான கபாலவழி செல்லுமானமா
 தண்மையுடன் பிறப்பிறப்புங் காண்வல்லீ
 கோணான யெனதைய ரசவனியாந்தேவர்
 கோவேந்த ரெனக்குரைத்த நீதியாவும்
 பாணான பரஞ்சுடராம் பரஞ்சோதியப்பா
 பாலகனே காண்பதற்கு புனையஞ்சொன்னார்
 தேனான மனோன்மணிக்கு யீசன்சொல்ல
 தேவியாம் பார்வதியு முரைத்திட்டாளே.

988

உரைக்கவே பார்வதியு மசுவனிக்குச் சொல்ல
 வுத்தமனே வசுவனியு மெனக்குச் சொல்ல
 திரைக்கமலம் வீற்றிருக்கும் லட்சுமிதாயார்
 திறமையுடன் யுபதேச முண்டுகொண்ட
 சுரைபடர்ந்த கொடியதுபோ லோடிப்பாய்ந்து
 சுந்தரனே மனயோக நிலையில் நின்று
 கரைபடர்ந்த நுரையதுபோல் பொங்கியோங்கி
 காவலனே சின்மயத்தி லழிந்திட்டாரே.

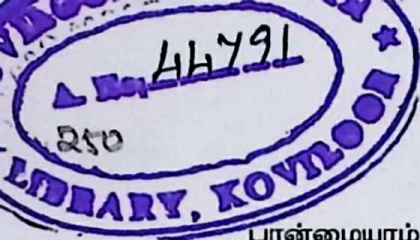
989

அழுந்தவே தோற்றமது மிகவுண்டாகி
 அப்பனே லோகமதைத் தாந்திறந்து
 மழுந்தவே சின்மயத்தை விட்டறுத்து
 மகாதேவர் பாதமதை மெய்யென்றெண்ணி
 குழுந்தவே, சிற்பரனை மனதிலுன்னி
 கொற்றவனே களைகொண்டு மவுனியாகி
 உழுந்ததுபோல் பிசினுண்டா யுறவு கெர்ண்டு
 வுத்தமனே சடலமென்ற வுடல்கொண்டாரே.

990

கொண்டாரே பெருநூலாங் காவியத்தில்
 கோடான கோடிமுறை யாவுஞ்சொன்னோம்
 அண்டாத கோடாயைப்பா பெருநூல்தன்னில்
 அப்பனே சண்டமா ருதும்பேர்லாக
 வண்ட மிழை யுணர்ந்ததொரு சித்துமாண்பர்
 வளமுடனே சிவயோகம் கொண்டுமல்லோ
 பண்டுமே தேகமதைப் பதனம்பண்ணி
 பாருலக மறந்தார்கள் பான்மையாமே.

991

ஐந்தாவது காண்டம்

250

பான்மையாம் செகசாலங் கோடிசாலம்
 பகர்ந்ததொரு கேசரமாம் வித்தையெல்லாம்
 மான்மையா மாறாவது காண்டந்தன்னில்
 மாட்டிவிட்டேன் கூடுவிட்ட கதைகள்யாவும்
 கான்மையென்ற கருவிகர ணாதியந்தம்
 கருக்குருவுந் தொழில்மாற்க மணந்தங்கண் டோம்
 மேன்மைபெறக் காவியம்பன் னிரண்டுக்குள்ளே
 மேவிவிட்டே னுளவுமுதல் பாவிட்டேனே. 992

பாவியதோர் பால்பன்ளி ராயிரந்தான்
 பாரிலுள்ளோர் கண்டாலும் விள்ளாரப்பா
 ஆவியுள்ள காலம்வரை யவர்களப்பா
 ஆந்திரியக் கருவையப்பா விள்ளார்கண்டர்
 மேவியதோ ருலகுபதி நாதன்றன்னை
 மேதினியி லென்னாளும் துதியேகொண்டு
 தாவியே மோட்சவழிக் கேகலாகி
 தற்பரனைக் குறிகொள்வார் தயவாய்த்தானே. 993

தயவான காண்டமது பனிரண்டுக்குள்
 தகைமையுடன் தாக்கிவிட்டேன் புலஸ்தியாகேள்
 பயல்கள்கண்டால் சண்ணுவர்கள் சண்டாளரப்பா
 தாட்சியது கொள்ளாதே பாவமெய்யும்
 நயம்படவே வார்த்தையது மிகவாய்க்கூறி
 நன்மையுடன் வழிகடந்து தூரநில்லு
 செயம்பெறவே விருதுகட்டி யுலகுதன்னில்
 செம்மலுடன் கொடிசட்டி யாளுவாபே. 994

ஆளவென்றால் நீயுமொரு சித்தனாவாய்
 அப்பனே புண்ணியற்கு யெல்லாங்கிட்டும்
 தாளவே மனமிருந்தால் சொல்வாயப்பா
 தகைமையுடன் குறிகண்டு குணமுங்கண்டு
 மீளவே யுன்மனதுக் கிட்டங்கொண்டால்
 மிக்கான பவம்நீக்கி யுதவுகூறி
 குளவே சுடர்கொண்ட தயிலம்போலே
 சுட்டெரிக்குங் காவியந்தா னின்னுல்தானே. 995

தானான பெருநூலைக் கண்டபோதே
 தண்மையுள்ள கவலையெலாம் நீங்கிப்போச்சு
 கோனான வெனதைய ரகவனியாந்தேவர்
 கொற்றவனா ரெந்நதமக்கு யுபதேசித்த
 தேனான பெருநூலை யுந்தமக்காய்ச்
 செப்பினேன் மாணாக்கட் குபயோகந்தான்
 மானான மகதேவா பதம்பணிந்து
 மதிப்புடனே பாடிவைத்தேன் காண்டமுற்றே. 996

